

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

10 januari 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	585
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	595
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	607
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	608
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	610
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	635
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	646
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	656
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	669
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	670
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	678
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	691
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	697
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	703

Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	704
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	717

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	718
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	719
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	719
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	720

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	722
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 62
van 20 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wallonie/Bruxelles – Voorstelling taalgebieden

Naar aanleiding van het expansionisme waarvan de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest blijk gaven in het septembernummer van Wallonie/Bruxelles liet de minister verstaan dat hij een brief had gestuurd naar de heer Grafé die bevoegd is voor de Externe Betrekkingen van gemeenschap en gewest (*Beknopt Verslag nr. 8 van 23 oktober 1996, blz. 14 – red.*).

Kan de minister-president inmiddels medelen of hij reeds een antwoord ontving en wat daarvan de inhoud was ?

Tevens zou een brief gestuurd zijn naar de federale overheid.
Mocht de minister-president hierop enige reactie ontvangen ?
Hoe luidde in dat geval daar de inhoud van ?

Welk verder gevolg wordt aan deze zaak gegeven ?

Antwoord

Inderdaad ontving ik reeds antwoord op de gevoerde briefwisseling.

Hieruit blijkt een duidelijk meningsverschil met de bevoegde minister van de Franse Gemeenschapsregering, die niet ingaat op de grond van de zaak.

De federale minister van Buitenlandse Zaken heeft de onjuiste voorstelling van de staatshervorming door het tijdschrift "Wallonie/Bruxelles"

bevestigd en heeft aangedrongen op correcte informatie.

De informatieverstrekking over de staatsstructuur aan het buitenland zal in de volgende vergadering van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid worden aangekaart.

**Vraag nr. 66
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Septemberfeesten Kraainem – Gemeentelijke steun

Elk jaar in september houden de Franstaligen in Kraainem Septemberfeesten in het kader van de officiële feestdag van de Franse Gemeenschap. Naar verluidt wordt de organisatie mee in handen genomen door het college van burgemeester en schepenen. Een eentalig Franse wervingsfolder werd door het gemeentehuis verspreid.

Het organiserend comité, voorgezeten door een schepen, krijgt logistieke steun en een gemeentelijke toelage van 40.000 frank. Deze vrijgevigheid steekt schril af tegen de wijze waarop de gemeente het plaatselijke 11 juli-comité behandelt, dat voor de viering van het feest van de Vlaamse Gemeenschap een onkostennota ontving van 3.600 frank.

Klachten daartegen werden ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, de gouverneur en de adjunct-gouverneur, de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden en de federale minister van Binnenlandse Zaken.

1. Is het juist dat het organiserend comité van de Septemberfeesten logistieke steun en 40.000 frank subsidies ontving, terwijl het 11 juli-comité 3.600 frank kosten moest betalen ?
2. Heeft de minister weet van de Franstalige folder ? Welke maatregelen heeft hij genomen om de verspreiding van zulke folders in de toekomst te beletten ?
3. Heeft de voogdijoverheid de gemeentebegroting met daarin het krediet van 40.000 frank voor de Septemberfeesten goedgekeurd zonder opmerkingen of niet ? Op welke andere wijze is door de voogdijoverheid opgetreden ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Het antwoordt op deze vraag wordt verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting die terzake bevoegd is.

**Vraag nr. 67
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Carrefour-arrest Arbitragehof – Federale loyauteit

Een maand geleden had ik de eer en het genoegen de minister-president een actuele vraag te stellen over de uitspraken van minister-presidente Onckelinx van de Franse Gemeenschap over het Carrefour-arrest van het Arbitragehof (Beknopt Verslag nr. 6 van 9 oktober 1996, blz. 10). De minister-president drukte zijn droefenis uit over de onwil van de Franstaligen om de geest van het arrest te eerbiedigen. Hij gaf toe niet over de hefbomen te beschikken om het arrest afdwingbaar te maken. Wel zal hij geen samenwerkingsovereenkomst afsluiten alvorens waarborgen over de naleving van het territorialiteitsbeginsel te hebben.

Enige tijd later werd in de Kamer de federale eerste minister terzake geïnterpelleerd (C201, Beknopt Verslag COM 23.10.1996). Gevraagd werd maatregelen te treffen om de naleving van het arrest te verzekeren. In zijn antwoord verklaarde ook hij zich onbevoegd. Hij verwees naar het Arbitragehof en pleitte voor de spoedige afsluiting van een samenwerkingsovereenkomst. Aldus zou de federale loyauteit worden verzekerd.

1. Welke overheid is er bevoegd om het arrest van het Arbitragehof ten uitvoer te leggen en met welke afdwingbaarheid ?
2. Hoe kunnen de beginselen van goed nabuurschap en territorialiteit ook in feite worden afgedwongen ? Welke rol is daarin weggelegd voor de Vlaamse overheid ?
3. Welke initiatieven heeft de minister-president al genomen om aan de meningsverschillen tussen deelstaten en bondsstaat over de invulling van het begrip "federale loyauteit" een einde te stellen ?

Antwoord

1. Het gezag van gewijsde "erga omnes" van een vernietigingsarrest impliceert dat iedereen ervan moet uitgaan dat de vernietigde bepaling niet langer van kracht is. Een arrest van het Arbitragehof behoeft met andere woorden geen tenuitvoerlegging (zie o.m. Velaers, J., Van Arbitragehof tot Grondwettelijk Hof, Maklu, 1990, nr. 439 e.v.).

Niet alleen ten aanzien van de rechtsonderhorigen en de rechtscolleges, maar ook ten aanzien van de overheden die de vernietigde norm hebben uitgevaardigd of die met de uitvoering en de toepassing ervan zijn belast, geldt dit gezag van gewijsde (zie advies Raad van State ; Parlementaire Stukken Senaat, 1988-1989, nr. 483/1, 74). Hoewel een vernietigingsarrest op zich geen verbod impliceert om een identieke of analoge bepaling opnieuw uit te vaardigen, zondigt de wetgevende vergadering die dat wel doet zwaar tegen het principe van de federale loyauteit. Dit principe is niet afdwingbaar via jurisdictionele weg, maar er is wel artikel 20, 2 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof : deze bepaling laat het Arbitragehof toe de schorsing uit te spreken als het beroep is ingesteld tegen een norm die identiek is met een reeds door het Arbitragehof vernietigde norm en die door dezelfde wetgever is aangenomen, zonder dat een "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" moet worden aangetoond.

2. Voor alle duidelijkheid wil ik eerst wijzen op het wezenlijke onderscheid tussen een bevoegdheidsconflict, dat van juridische aard is, en een belangenconflict, dat van politieke aard is :
 - schending van het territorialiteitsprincipe is een schending van de bevoegdheidsverdeling en wordt jurisdictioneel gesanctioneerd (Raad van State, Arbitragehof) ;
 - schending van de principes van goed nabuurschap en federale loyauteit doet belangenconflicten ontstaan die het voorwerp uitmaken van politieke dialoog, inzonderheid in het Overlegcomité.
Maar de procedure in het Overlegcomité veronderstelt een consensus en geen overheid kan worden gedwongen tot de consensus bij te dragen.

In dit geval is door het Arbitragehof vastgesteld dat de Franse Gemeenschap haar bevoegdheid overschreed. De Franse Gemeenschap is blijkbaar niet bereid de geest van het arrest te eerbiedigen. Dit gaat verder dan een schending van algemene rechtsbeginselen en het maakt elke verdere dialoog zo goed als onmogelijk. Ik verwijs hier naar de beslissing van het Vlaams Parlement van 17 december 1996 om een belangenconflictenberoep op parlementair niveau in te stellen. Niettegenstaande dit beroep, werd de aangevochten bepaling toch goedgekeurd door de Franse Gemeenschapsraad. Onze staatsstructuur is nochtans gebaseerd op dit samenwerkingsmodel : geen enkele overheid kan zich boven een andere overheid stellen. De Vlaamse regering zal dit principieel punt ter sprake brengen in het Overlegcomité.

3. De correcte invulling van het begrip "federale loyautéit" is voor de Vlaamse regering een permanent aandachtspunt. Zoals hierboven gezegd, beschikt echter noch de Vlaamse regering, noch enige andere instantie, formeel over actiemiddelen om een bepaald gedrag van een andere overheid hic et nunc af te dwingen.

**Vraag nr. 68
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik

Onlangs zou er bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht aanhangig zijn gemaakt inzake het taalgebruik bij gewestoverschrijdend openbaar vervoer op de weg. Het zou erom gaan dat de mededelingen aan de reizigers in eentalig Nederlandse gemeenten, ook zonder faciliteitenregeling, tweetalig gebeuren en dat de bestuurders die onder meer instaan voor de verkoop van vervoerbewijzen en de verstrekking van inlichtingen allerhande, (meestal) eentalig Frans zijn.

Het gaat daarbij om busdiensten verzorgd door de vervoersmaatschappij MIVB, met hoofdzetel in Brussel. Van de MIVB is al langer bekend dat ze de taalwetgeving in het Hoofdstedelijk Gewest met voeten treedt, maar blijkens het voormelde en vele andere getuigenissen te velde houdt ze zich ook in de eentalig Nederlandse gemeenten van Vlaams-Brabant niet aan de letter en de geest van de wet.

1. Welke maatregelen zijn er getroffen om aan de vermelde feiten een einde te stellen ?

2. Welke maatregelen zijn er genomen om meer gestructureerd op te treden tegen dergelijke feiten, zowel preventief als curatief, en met welke afdwingbaarheid ?
3. Op welke wijze waarborgt de minister de volledige naleving van de taalwetgeving, die van openbare orde is, voor gewestoverschrijdend openbaar vervoer, ook na de indiening van een voorstadsnet ?
4. Op welke manier wordt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ter verantwoording geroepen voor voormelde feiten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(Zie vraag nr. 125 van 26 november 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 517 – red.)

**Vraag nr. 69
van 26 november 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Kostprijs Zuid-Afrikabezoek – Delegaties kabinet, parlement en pers

De Vlaamse zending naar Zuid-Afrika van 24 oktober tot 4 november 1996 omvatte een aantal delegaties.

Drie ervan reisden mee op uitnodiging van de minister-president :

- de minister-president met zijn echtgenote en met enkele kabinetsmedewerkers en ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- tien Vlaamse volksvertegenwoordigers van de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden en de secretaris van de commissie ;

- vertegenwoordigers van de geschreven pers, radio en TV.
- Antwoord**
1. Hoeveel heeft de zending voor deze drie delegaties gekost ?
2. Op welke begrotingspost is dit bedrag terug te vinden ?
3. Waren er deelnemers die de zending geheel of gedeeltelijk zelf bekostigd hebben ?
1. Hierna volgt de kostprijs voor de drie door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde delegaties.
- De delegatie van de minister vice-president en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken is hierin niet begrepen.

	Vliegtuigtickets	Reiskosten binnenland	Hotelkosten	Totaal
Minister-president, kabinetsleden, ambtenaren ministerie Vlaamse Gemeenschap (10 personen)	1.359.600	314.113	343.180	2.016.893
Delegatie Vlaams Parlement (11 pers.)	1.347.160	363.083	408.386	2.118.629
Vertegenwoordigers pers, radio, TV (13 personen)	1.571.180	667.793	506.740	2.745.713
Totaal (34 personen)	4.227.940	1.344.989	1.258.306	6.881.235

Andere uitgaven, zoals huur vergaderzalen, fax, telefoon, maaltijden, bedroegen in totaal 332.473 frank.

Bij deze kosten zijn volgende opmerkingen te maken :

- de hotelkosten voor de minister-president en zijn echtgenote en de kosten van een wagen met chauffeur werden gedragen door de Zuid-Afrikaanse regering ;
- de hotelkosten bedroegen gemiddeld 4.125 frank per persoon per nacht, en niet 10.000 frank zoals vermeld in een persartikel waarin de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt geïnterviewd ;
- op de vliegtuigtickets (heen- en terugreis naar Zuid-Afrika en binnenlandse vluchten Johannesburg-Durban, Durban-Bloemfontein en Bloemfontein-Kaapstad) werd een belangrijke reductie verkregen van 35 %, zodat de gemiddelde prijs per persoon voor al deze vluchten samen afgerond 125.000

frank bedraagt, wat ver beneden de prijzen ligt die in het reeds genoemde persartikel worden genoemd en die alleen de vluchten van en naar Zuid-Afrika betreffen, zonder de binnenlandse vluchten ;

- de reiskosten binnenland betreffen de huur van minibusjes en wagens met chauffeur voor de verschillende delegaties ;
 - de afspraken met de leden van het Vlaams parlement en de journalisten waren duidelijk : vervoer (volgens het programma), hotel en ontbijt werden ten laste genomen, andere kosten dienden persoonlijk te worden betaald ;
 - er werden geen recepties aangeboden, laat staan "dure" recepties ten laste genomen : die werden aangeboden door derden (ambassade, consulaat-generaal, partners handelszending).
2. De kosten van deze zending werden aangerekend op volgende begrotingsprogramma's :

- Programma 12.1 – Algemene Externe Betrekkingen

Basisallocatie 12.31 : "Uitgaven voor buitenlandse zendingsreizen van de minister-president van de Vlaamse regering, de leden van zijn kabinet en de delegaties die hij leidt, alsmede voor zendingen van derden in zijn opdracht"

- Programma 51.4 – Buitenlandse Handel en Exportbevordering

Basisallocatie 12.21 : "Uitgaven in verband met acties, realisaties, publicaties en manifestaties ter bevordering van de export : deelneming aan colloquia, missies en tentoonstellingen, uitgaven voor de buitenlandse zendingsreizen van de bevoegde ministers, de leden van zijn kabinet en de delegaties die hij leidt, alsmede voor zendingen van derden in zijn opdracht".

3. Neen, onder voorbehoud van wat boven werd vermeld over de tenlasteneming van kosten van bepaalde delegatieleden.

**Vraag nr. 71
van 4 december 1996
van de heer LEO GOOVAERTS**

Buitenlandse berichtgeving over Vlaanderen – Voorlichtingsinitiatieven

In het verleden heeft de Vlaamse regering herhaaldelijk gepoogd Vlaanderen meer uitstraling te geven door het publiceren van allerlei gegevens over Vlaanderen in verschillende talen. Er is sprake geweest van een brochure die regelmatig verspreid zou worden om de buitenlanders in ons land en de internationale pers beter op de hoogte te houden van wat er in Vlaanderen gebeurt. De bedoeling van dit initiatief was de eenzijdige berichtgeving van de, door een meerderheid van buitenlanders gelezen, Franstalige pers enigszins af te zwakken en de voorstelling die buitenlanders zich zodoende van Vlaanderen vormen in een beter daglicht te plaatsen.

1. Hoever staat dit project ?
2. Welke inhoud krijgt die publicatie ?
3. Wat zijn tot nu toe de totale aanloopkosten van dit initiatief ?

Welk budget is ervoor uitgetrokken in 1997 ?

4. Welke brochures of andere publicaties met bovenvermeld opzet zijn er reeds, wat is de kostprijs ervan en wat is hun inhoud ?

Antwoord

1. Geruime tijd is onderhandeld met de VZW Persspiegel met het oog op de ondersteuning van een Engelstalige knipselkrant. Toen het uiteindelijk evenwel onmogelijk bleek om tot een akkoord te komen dat voldoende kwaliteits- en operationele waarborgen zou bieden voor de Vlaamse overheid, werd in de zomer van 1996 beslist om af te zien van samenwerking met deze vereniging. Sindsdien zijn gesprekken met derden aan de gang om alsnog te komen tot de uitgave van een door de Vlaamse overheid gesteunde kwalitatief hoogstaande knipselkrant. Het is de bedoeling dat deze besprekingen in de loop van 1997 uitmonden in de concrete realisatie van het product.
2. Met de knipselkrant wordt een niet-dagelijks verschijnende selectie beoogd van relevante artikelen uit de Vlaamse dag- en weekbladpers voor een doelgroep van buitenlanders die potentieel in Vlaanderen zijn geïnteresseerd. Deze artikelen kunnen eventueel worden ingeleid en gesitueerd ten behoeve van het publiek dat weinig voorkennis heeft van Vlaanderen en België. Zij zouden vertaald worden in het Engels en het Frans.
3. Tot nu toe zijn er geen aanloopkosten voor het initiatief. Er zijn op het budget 1997 voldoende middelen voor de knipselkrant uitgetrokken.
4. Andere beschikbare brochures of publicaties die tot doel hebben Vlaanderen meer uitstraling te geven door het publiceren van allerlei gegevens over Vlaanderen voor niet-Vlamingen, zijn ruim voorhanden en vallen uiteen in vier categorieën.

Met die hieronder vermelde oplagen wordt telkens de totale oplage bedoeld : alle (taal)versies samen. De opgegeven kostprijzen zijn exclusief de kosten voor copywriting en vertaling.

- 4.1. Publicaties die een summier en inleidend overzicht bieden over Vlaanderen in het algemeen, zijn geografische ligging, zijn economische troeven, cultuur, technologie, bevolking, enzovoort

Vlaanderen, toegangspoort tot Europa

vouwfolder

versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans

oplage 1996 : 13.500

kostprijs : 98.000 fr. ;

brochure

versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans

oplage 1996 : 16.000

kostprijs : 1.270.000 fr.

Passport to Flanders. Star Region in Europe

informatiefolder

versies : Nederlands, Frans en Duits

oplage 1996 : 13.000

kostprijs : 820.000 fr.

Flanders/La Flandre

driemaandelijks tijdschrift waarin meer specifieke bijdragen worden opgenomen in verband met economie, toerisme, politiek, cultuur, wetenschap, ...

versies : Frans en Engels

oplage (trimestrieel) : 27.500

kostprijs (trimestrieel) : 2.623.500 fr.

Vlaanderen vandaag

fact-sheet over de positie van Vlaanderen in de Belgische federale staatsstructuur

versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans

oplage 1996 : 23.000

kostprijs : 1.217.000 fr.

4.2. Publicaties met cijfermatige en statistische gegevens en indicatoren over Vlaanderen

Vrind (Vlaamse regionale indicatoren)

jaarlijkse publicatie waarin aan de hand van relevante indicatoren de ontwikkelingen in de diverse beleidssectoren worden geschetst en cijfermatig uitgedrukt

versies : Nederlands, Engels, Frans en Duits

oplage 1996 : 22.000

kostprijs : 2.961.032 fr.

verkoopprijs :

Nederlandstalige versie : 500 fr.

anderstalige versie : 200 fr.

Vlaanderen in cijfers

vouwfolder die een aantal relevante kerncijfers bevat over Vlaanderen (bevolking, oppervlakte, industriële productie, ...)

versies : Nederlands en Engels

oplage 1996 : 18.000

kostprijs : 177.000 fr.

Profile of Flanders

jaarlijkse publicatie die sociaal-economische indicatoren over Vlaanderen weer-geeft

versies : Engels, Frans en Duits

oplage 1996 : 8.500

kostprijs : 764.000 fr.

de Conjunctuurnota

driemaandelijks publicatie met economische conjunctuercijfers over Vlaanderen

versies : Nederlands, Engels, Frans en Duits

oplage : circa 4.400 (trimestrieel)

kostprijs : (prijs van de fotokopies)

4.3. Publicaties met meer specifieke en/of beleidsmatige gegevens over Vlaanderen

Onderwijs in Vlaanderen

lijvige en gedocumenteerde brochure over kenmerken, structuur, organisatie, aanbod, ... van het onderwijs in Vlaanderen

versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans

oplage : 12.500

kostprijs : 697.000 fr.

Vlaanderen internationaal. Beleidsprioriteiten 1995-1999

beleidsbrief

versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans

oplage : 12.000

kostprijs : 546.000 fr.

Septemberverklaring van de Vlaamse regering (1996)

versies : Nederlands, Engels, Frans en Duits

oplage : 5.500

kostprijs : 496.500 fr.

- 4.4. Publicaties die informatie bevatten over de Vlaamse overheid zelf

De Vlaamse regering

vermeldt de samenstelling van de Vlaamse regering, de bevoegdheidsverdeling en een summier politiek curriculum van zijn leden versies : Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans
oplage 1996 : 20.000
kostprijs : 742.000 fr.

De talloze anderstalige gelegenheids- of promotionele publicaties van de verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van de diverse Vlaamse openbare instellingen werden in dit overzicht buiten beschouwing gelaten.

Vraag nr. 72
van 4 december 1996
van de heer FILIP DEWINTER

"Proeve van Grondwet" – Auteurswerk en kabinetsfunctie

Op 17 september laatstleden kregen vijf juristen in het Vlaams Parlement de driejaarlijkse Emiel Van de Gucht-prijs voor het boek "Proeve van Grondwet voor Vlaanderen". Naar aanleiding van de uitreiking van deze prijs werd in de pers melding gemaakt van het feit dat deze auteurs werkzaam waren op een kabinet, bij een Vlaams ministerie of in het Vlaams Parlement zelf.

Kan de minister-president mij vertellen of dat inderdaad het geval was ? Over welke ministeries ging het, welke functies hebben die personen daar bekleed en gedurende welke periode ?

Kan de minister-president mij vertellen of die auteurs tijdens hun arbeidstijd op een kabinet of in het Vlaams Parlement op enig moment werk hebben verricht in het kader van de totstandkoming van het boek "Proeve van Grondwet voor Vlaanderen" ? Hebben zij op enige wijze gebruik gemaakt van de diensten van de Vlaamse administratie of van het Vlaams Parlement bij het maken van het boek ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vragen is negatief.

Vraag nr. 73
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Wetenschapstruck – Project

Op de slotlunch van Flanders Technology-Technoland in Gent heeft de minister-president meegedeeld dat er dit jaar een "Wetenschapstruck" komt, een vrachtwagen vol technologie, die van school tot school kan rijden.

1. Bestaat die Wetenschapstruck reeds concreet ? Zo ja, kan de minister-president een concrete beschrijving ervan geven ?
2. Welk budget is ingeschreven op de begroting voor de werking van de Wetenschapstruck voor 1996 en 1997 ?
3. Welke scholen kunnen een beroep doen op de Wetenschapstruck ? Is er een speciaal reglement opgesteld ? Zo ja, wat is de inhoud hiervan ?

Aan welke voorwaarden moet een school voldoen om een beroep te kunnen doen op de Wetenschapstruck ?

4. Indien het project reeds effectief is, kan de minister-president mij meedelen wat de reactie van de scholen is ?

Hoeveel scholen hebben er reeds daadwerkelijk een beroep op gedaan ?

Bestaat er een wachtlijst ?

Wordt er een bepaalde publiciteit rond dit project gevoerd naar de scholen ?

Antwoord

De Wetenschapstruck is momenteel nog niet operationeel, maar het concept staat wel reeds vast en de uitwerking ervan is begonnen. Het project heeft als doel wetenschap en technologie dichterbij de schoolgaande jeugd te brengen. Hiertoe zal een voertuig worden aangekocht dat de scholen kan bezoeken, zodat de leerlingen gedurende enkele uren op een interactieve en attractieve manier met wetenschap en technologie kennis kunnen maken.

Het voertuig zal multifunctioneel zijn en zal beschikken over een aantal basisvoorzieningen (uitklapbare delen, elektriciteit, water, projectie-

materiaal, ...). Gezien de hoge aankoopprijs van dergelijk voertuig wordt gepland dat het voertuig inhoudelijk naar believen kan worden ingevuld, zodat het gedurende een lange tijd zal kunnen worden gebruikt met wisselende inhoudelijke thema's. Er wordt gepland dat de inhoud van de bus om de twee jaar zal worden gewijzigd.

Om de bus aan te kopen, zal een algemene offerte worden uitgeschreven. Een dergelijk voertuig is immers niet kant-en-klaar aan te kopen, maar moet speciaal worden gebouwd.

In 1997 is voor de aankoop van de bus elf miljoen frank uitgetrokken. Voor de realisatie van de inhoud wordt in 1997 vier miljoen uitgetrokken. De concrete beschrijving van de inhoud is momenteel nog bezig. Het algemeen thema waarrond wordt gewerkt, is forensisch onderzoek. De deelnemende jongeren zullen in klasverband een misdrijf dienen op te lossen. Via dit thema kunnen de jongeren kennis maken met allerlei wetenschapsgebieden. Ook voor de effectieve inhoudelijke invulling zal een offerte worden uitgeschreven.

Alle secundaire scholen zullen een bezoek van de Wetenschapsbus kunnen aanvragen. Zodra de bus operationeel is, zal een oproep, vergezeld van een inschrijvingsformulier, naar alle scholen worden gelanceerd. De inschrijvingen zullen in klasverband of in schoolgroepen van ongeveer vijftientig leerlingen kunnen gebeuren. In principe is de bus enkel bedoeld voor de derde graad van het secundair onderwijs, maar de mogelijkheid wordt onderzocht om het project ook toegankelijk te maken voor de lagere graden. Dit zal afhangen van de minimale wetenschappelijke vorming die nodig zal zijn om aan het project te kunnen deelnemen. Er wordt gepoogd om de toegangsdrempel zo laag mogelijk te houden.

Vraag nr. 74
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Centra voor collectief wetenschappelijk onderzoek
– Subsidies

De Vlaamse regering heeft op 30 mei 1996 beslist een budget van 105 miljoen frank uit te trekken voor de financiering van de technologische adviesdiensten van de centra voor collectief wetenschappelijk onderzoek.

De globale steun voor 1996 van de drie gewesten bedraagt 155 miljoen, waarvan de Vlaamse overheid 105 miljoen voor haar rekening neemt.

1. Een totaal budget van 105 miljoen frank wordt verdeeld over de verschillende technische adviesdiensten van de centra voor collectief wetenschappelijk onderzoek.
Welke centra komen in aanmerking voor de subsidiëring ?
2. Volgens welke criteria zal de verdeling gebeuren of is de verdeling intussen reeds gebeurd ? Zijn er centra voor collectief wetenschappelijk onderzoek die geen steun zullen genieten, zo ja, waarom ?
3. Is er overleg met de andere gewesten ?

Deze twee andere gewesten nemen 50 miljoen voor hun rekening. Hoeveel is dit concreet per gewest ?
4. Welk budget wordt ingeschreven op de begroting voor 1997 ?

Antwoord

1. Volgende centra komen principieel in aanmerking voor subsidiëring

Coll. centrum	Sector	Adres
OCCN	cement	Avenue de le Couronne 321 1050 Brussel
CWOBKN	keramiek	Avenue G. Cornez 4 7000 Bergen
NGI	glas	Boulevard Defontaine 10 6000 Charleroi
TCHN	hout	Alsembergsesteenweg 830 1180 Brussel
WTCB	bouw	Lozenberg I, nr. 7 1932 Sint-Stevens-Woluwe
KVGB	gas	Rue de Rhode 125 1630 Linkebeek
CORI	coatings	Avenue Pierre Holoffe 1342 Limelette
CRM	staal	Abbaye de Val Benoît rue E. Solvay 11 4000 Luik
Centexbel	textiel	Montoyerstraat 24 1000 Brussel
WTCM	metaalverwerking	Lakenweversstraat 21 1050 Brussel

Coll. centrum	Sector	Adres
BIL	lastechniek	Lakenweversstraat 21 1050 Brussel
OCW	wegen- bouw	Woluwedal 42 1200 Brussel
WTOCD	diamant	Plaslaar 50 2500 Lier

In 1996 hebben enkel volgende centra subsidie ontvangen voor de ondersteuning van technologische adviseerdiensten : BIL, Centexbel, CWOBKN, TCHN, WTCB, OCW, WTCM, WTOCD.

2. De selectiecriteria

Vooreerst worden de aanvragen voor technologische dienstverlening grondig geëvalueerd op basis van volgende, vooraf aan de centra bekend gemaakte en tussen de drie gewesten overlegde criteria :

a) ontvankelijkheidsvoorwaarden

- inbedding in een kenniscentrum ;
- geen overlapping met een gelijkaardige dienst reeds gefinancierd door een publieke instantie ;
- dekking van heel het Belgisch grondgebied ;
- conformiteit met de voorgeschreven procedure ;

b) economisch belang van de cel

- gerichtheid op KMO's ;
- actuele waarde van de aangeboden diensten ;

c) toetsing aan het beoordelingsrooster met betrekking tot de typologie van de activiteiten van een technologische adviseerdienst ;

d) technisch-wetenschappelijke kwaliteit van de dienst

- met betrekking tot de adviseur ;
- met betrekking tot het centrum ;

Deze toetsing gebeurt op basis van het aanvraagdossier, het omstandig activiteitenverslag en een mondelinge bespreking met de aanvrager.

Indien een project voor steun in aanmerking komt, dan worden verdeelsleutels voor financiering opgesteld tussen de gewesten op basis van volgend criterium : de som van de tijd, besteed aan industriële interventies in de desbetreffende regio in het voorafgaande jaar. Dus de tijd aan prestaties die een adviseerdienst besteedt in een regio is de determinerende factor voor de verdeelsleutel inzake de subsidiëring.

De totale subsidie van de drie gewesten samen bedraagt maximaal 80 % van de aanvaardbare kosten.

De centra die geen steun ontvangen, zijn die centra die geen aanvragen hebben ingediend of wier aanvragen als onvoldoende zijn beoordeeld.

3. Overleg met andere gewesten

Er is een 3C-overleggroep waarin de drie gewesten zijn vertegenwoordigd en waar een globaal voorstel in consensus wordt vastgesteld. Elk gewest beslist vervolgens autonoom over de toe te kennen subsidie, weliswaar rekening houdend met de globale betoelaging van de centra, onderzoek inbegrepen.

Wat de portfolio 1996 betreft, is de verdeling als volgt :

Centra zelf	20,00 %	38.611.600 fr.
Vlaams Gewest	54,34 %	104.911.228 fr.
Waals Gewest	19,53 %	37.712.196 fr.
Brussels Gewest	6,12 %	11.822.976 fr.

4. Budget ingeschreven op de begroting 1997

Voor de subsidiëring van de onderzoeksprojecten én de technologische adviseerdiensten samen van de collectieve en gelijkstelde onderzoekscentra is in de begroting 1997 een som van 200 miljoen frank ingeschreven ten laste van het FIOV (Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen).

Vraag nr. 76 van 12 december 1996 van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Forum van de Euroregio – Nederlands

Onlangs ontving ik een uitnodiging voor het bijwonen van het eerste Forum van de Euroregio. Deze uitnodiging, die vergezeld was van enkele bijlagen,

was drietalig opgesteld, zoals het hoort. Bij lectuur van de bijlagen moest ik echter tot de vaststelling komen dat de kwaliteit van de vertaling beneden alle peil was en dat de tekst in een schabouwelijk Nederlands was opgesteld.

Welke maatregelen heeft de minister-president genomen om dit in de toekomst te vermijden ?

Kan de minister-president mij verzekeren dat het Nederlands tijdens dit eerste Forum op volstrekte voet van gelijkheid zal worden behandeld met de twee andere gebruikte talen ?

Antwoord

Ik heb de uitnodiging en de bijgevoegde stukken voor het eerste Forum van de Euroregio gelezen. Terecht merkt de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat er storende fouten zitten in de Nederlandstalige versie van de teksten.

Ik heb het secretariaat van de Euroregio hierop gewezen. Ik heb het vertrouwen dat dit in de toekomst zal verbeteren, mede omdat de nieuwe directeur van het Euroregio-secretariaat die sedert kort in dienst is getreden, een Vlaming is.

Ik blijf erop aandringen dat bij de organisatie van manifestaties en tijdens de manifestaties zelf, zoals het Forum van de Euroregio, het Nederlands evenwaardig en correct wordt gehanteerd.

Ik heb de namiddagzitting van het eerste Forum van de Euroregio op 9 december 1996 bijgewoond. Het Nederlands werd er op gelijke voet behandeld met het Frans en het Engels, de talen van de andere partners in de Euroregio. In de gesprekken tijdens het Forum waren alle deelnemers in de mogelijkheid hun eigen taal te spreken. De organisatoren hadden in simultaanvertaling voorzien.

Vraag nr. 77 van 12 december 1996 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Verdrag statuut Europese Scholen – Stand van zaken

Het Verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen werd ondertekend op 21 juni 1994. Het betreft hier een zogenaamd gemengd verdrag, met andere woorden een verdrag dat zowel betrekking heeft op federale als op gemeenschapsbevoegdheden.

1. Wat houdt het voormelde verdrag precies in ? Welke onderdelen behoren tot de bevoegdheidssfeer van de federale overheid en welke hebben betrekking op gemeenschapsbevoegdheden ?
2. Wat is de huidige stand in de verdragsprocedure ?
3. Waar en bij wie doen zich eventueel de moeilijkheden voor in deze procedure ?

Antwoord

Het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen vervangt en moderniseert het statuut van de Europese Scholen, zoals dat werd vastgelegd in het verdrag van 1957 waarbij de Europese Scholen werden opgericht ten behoeve van de opvoeding van en het onderwijs aan de kinderen van het personeel van de Europese instellingen. Belangrijkste nieuwigheid is dat ook de Europese Unie zelf partij wordt bij het verdrag.

Titel I van het verdrag omschrijft de taak van de Europese Scholen, de wijze van hun oprichting, het verstrekte onderwijs en de pedagogische organisatie, en bevat bepalingen betreffende de erkenning van de door de scholen uitgereikte diploma's en getuigschriften. Aan de Europese Scholen wordt rechtspersoonlijkheid verleend.

Titel II somt de organen van de scholen op en omschrijft hun samenstelling en bevoegdheden. Titel III regelt de vertegenwoordiging van het personeel, titel IV de inspraak van de ouders. Titel V betreft de financiële organisatie en titel VI de geschillenregeling, waarbij het Hof van Justitie bevoegd wordt verklaard om geschillen tussen de verdragssluitende partijen inzake uitlegging en toepassing van dit verdrag te beslechten en waarbij een kamer van beroep wordt ingesteld voor zekere geschillen die betrekking hebben op de toepassing van het verdrag op de erin bedoelde personen.

De bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van het onderwijs behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Het verdrag bevat ook bepalingen omtrent de terbeschikkingstelling van gebouwen en bepalingen betreffende de regeling van de studiebeurzen, die tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoren.

Een voorontwerp van decreet en memorie van toelichting werd door de Vlaamse regering op 4 april

1996 principieel goedgekeurd, waarop het advies van de Raad van State werd gevraagd.

Voor zover mij bekend is de Vlaamse regering daarmee de eerste van de betrokken regeringen die de parlementaire instemmingsprocedure concreet heeft ingezet.

Op basis van het advies van de Raad van State worden door de bevoegde administratie van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de nodige wijzigingen aan de memorie voorbereid.

Zo wordt onder meer het advies ingewonnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Vlaamse Onderwijsraad, aangezien de Raad van State hierop aandringt.

Op basis van deze adviezen zullen instemmingsdecreet en memorie van toelichting in tweede lezing worden geagendeerd, waarna het instemmingsdecreet aan de goedkeuring van het Vlaams Parlement zal worden onderworpen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 69
van 20 november 1996
van de heer MARC OLIVIER

Leerkrachten BGV-Bouwwerken – "Nuttige ervaring"

Voor de praktische-technische opleiding Beroepsgerichte Vorming (BGV) – Bouwwerken wordt van de leerkrachten een nuttige ervaring vereist.

1. Bestaat er een exhaustieve opsomming van werkzaamheden in de privé-sector die in aanmerking kunnen worden genomen als nuttige ervaring en zo neen, is dit vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid niet aangewezen ?
2. Welke instantie oordeelt over het al dan niet in aanmerking komen van werkervaring in de

privé-sector als nuttige ervaring voor de praktische opleiding BGV-Bouwwerken ?

3. Is een beroep mogelijk bij een andere instantie dan die welke in eerste aanleg oordeelde over deze nuttige ervaring en zo ja, bij welke instantie ? Zo neen, is er hier geen sprake van een schending van de elementaire rechten van verdediging ?
4. Grondwerken en betonneringswerken zijn essentieel in de bouwnijverheid en bijgevolg ook in de opleidingen Bouwwerken en Betonnerwerken. Waarom worden werkzaamheden in de privé-sector zoals het uitvoeren van grond-, funderings-, riolerings- en nivelleringswerken en het aanmaken en controleren van beton niet in aanmerking genomen als nuttige ervaring ?

Antwoord

De dossiers inzake nuttige ervaring worden door de administratie voorgelegd aan de inspectie.

De inspectie kijkt na of er een verband bestaat tussen de werkzaamheden buiten het onderwijs en de vakken waarmee het personeelslid wordt belast in het onderwijs.

Hieromtrent kan zij informatie inwinnen bij het personeelslid, bij de school en bij het betrokken bedrijf.

Bij een ongunstig advies van de inspectie kan er een herziening van het dossier worden gevraagd. Het betrokken personeelslid kan nieuwe stukken aanbrengen om een bewijs te leveren van de inhoud van de gepresteerde diensten buiten het onderwijs.

Op dit ogenblik wordt gewerkt aan een actualisering van de herzieningsaanvraag. Hierbij zal het eerste inspectieonderzoek gescheiden worden van de herzieningsaanvraag.

Er wordt ook gewerkt aan het recht voor het personeelslid om te worden gehoord door de inspectie.

Het is niet wenselijk om terzake in enige wetgeving te voorzien. De inspectie moet immers over een beoordelingsmarge kunnen beschikken om de vakken en de activiteiten buiten het onderwijs met elkaar te kunnen vergelijken.

De activiteiten in het bedrijfsleven zijn zo divers en evolutief dat een reglementering terzake nooit volledig kan zijn.

Vraag nr. 71
van 20 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie

Op 19 september laatstleden verklaarde de minister naar aanleiding van de bespreking van mijn voorstel van resolutie over de bekostiging van het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteiten- en taalgrensgemeenten, dat hij de Franse Gemeenschap had bericht dat hij een eigen pedagogische inspectie voor het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten zou installeren (*Stuk 92 (BZ 1995) – Nr. 2, blz. 4 – red.*).

De eindtermen bijvoorbeeld kunnen immers niet worden gecontroleerd door inspecteurs die niet tot de Vlaamse Gemeenschap behoren.

Toen had de minister nog geen antwoord of reactie ontvangen vanwege de Franse Gemeenschap.

Is dit ondertussen wel het geval en zo ja, wat is de inhoud van het antwoord ?

Werden er intussen reeds inspecties uitgevoerd ?

Wat waren in dat geval de bevindingen ?

Antwoord

Op mijn schrijven aan mevrouw Onkelinckx, minister-presidente van de Franse Gemeenschap, bevoegd voor Kinderwelzijn, Jeugd en Opvoeding, Audiovisuele Media en Ambtenarenzaken, heb ik nog geen officieel antwoord ontvangen.

Er werden nog geen inspecties uitgevoerd in de Franstalige scholen van de faciliteiten- en taalgrensgemeenten.

Vraag nr. 72
van 21 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Taalinspectie

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 9 van 26 september laatstleden konden we vernemen dat de laatste Vlaamse taalinspecteur in dienst per 1 augustus van dit jaar met pensioen is gegaan (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 152 – red.*).

Aangezien de wet stelt dat de inspecteurs van beide taalrollen alle taalverklaringen moeten viseren, kan de taalinspectie sedertdien niet meer werken.

1. Hoe komt het dat niet tijdig werd voorzien in de vervanging van de laatste taalinspecteur en dat blijkbaar pas nu de bevoegde diensten hiervan werden verwittigd ?
2. De minister stelt dat hij zijn Franstalige collega van Wetenschapsbeleid de laatste maal op 14 oktober schriftelijk heeft verzocht deze situatie dringend te regulariseren. Ik veronderstel dat de minister de federale minister van Wetenschapsbeleid bedoelt.

Hoeveel verzoeken heeft de minister reeds aan die federale minister gericht en van wanneer dateert de eerste contactname terzake ?

3. Waarin verschilt het nieuwe koninklijk besluit van de huidige regeling ?
4. De minister stelt in zijn antwoord dat het de bedoeling is de taalinspectie effectiever te maken.

Op welke wijze denkt hij dat te doen ?

Antwoord

Het initiatief om het kader van de taalinspecteurs aan te vullen ligt op het federaal niveau. De hoofdtaalinspecteur die op 1 augustus 1996 met pensioen ging, heeft deze overheid ruim een jaar voor datum van de te verwachten situatie op de hoogte gebracht. Het is niet aan mij om het werk van de federale overheid te regelen.

De briefwisseling inzake dit probleem werd gevoerd met de heer Yvan Ylief, federaal minister van Wetenschapsbeleid. Kopie werd gestuurd naar de heren Jean-Luc Dehaene, eerste minister, Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister, Herman Van Rompuy, vice-eerste minister. De laatste drie verzoeken gebeurden in april 1996, augustus 1996 en oktober 1996.

Ik kan moeilijk vooruit lopen op een koninklijk besluit dat nog moet worden opgemaakt.

Het is wel mijn bedoeling ervoor te zorgen dat de taalinspectiestructuren niet worden losgekoppeld van de onderwijsstructuren zoals ze zijn ingebed in de gemeenschappen.

**Vraag nr. 73
van 26 november 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Kostprijs Zuid-Afrikabezoek – Onderwijsdelegatie

De Vlaamse zending naar Zuid-Afrika van 24 oktober tot 4 november 1996 omvatte een delegatie van mensen uit de onderwijswereld. De delegatie werd geleid door de minister van Onderwijs en omvatte kabinetsmedewerkers, ambtenaren en vertegenwoordigers van de onderwijsinspectie, van VLOR (Vlaamse Onderwijsraad), van VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand), ...

1. Hoeveel heeft de zending voor deze delegatie gekost ?
2. Op welke begrotingspost is dit bedrag terug te vinden ?
3. Waren er deelnemers die de zending geheel of gedeeltelijk zelf bekostigd hebben ?

Antwoord

De Vlaamse zending naar Zuid-Afrika van 24 oktober tot 4 november 1996 heeft in totaal, wat mijn delegatie betreft, 2.179.244 frank gekost.

Deze uitgaven zijn geboekt op de basisallocatie bestemd voor zendingen, met name 12.01 (programma 99.1) voor de ambtenaren en 12.63 (programma 39.2) voor de niet-ambtenaren.

Eén persoon vergezelde de delegatie op eigen kosten.

**Vraag nr. 76
van 28 november 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Afgedankte pc's administratie – Nuttig gebruik in het onderwijs

In Nederland heeft de ministerraad onlangs beslist om voortaan alle computers van het rijk die worden vervangen en nog goed zijn, aan het onderwijs te geven.

Heeft de minister reeds een gelijkaardige maatregel genomen met betrekking tot de Vlaamse overheid ?

Zo neen, heeft de minister reeds stappen ondernomen om met de Vlaamse overheid een dergelijke overeenkomst af te sluiten ?

Antwoord

De scholen in Vlaanderen worden als autonome instellingen beschouwd. Totnogtoe is daarom volgende regel van toepassing : het departement Onderwijs levert geen apparatuur aan de scholen. Zij ontvangen de nodige werkmiddelen en kunnen die, binnen bepaalde grenzen, volgens eigen prioriteiten aanwenden.

Sinds enkele jaren wordt het informaticabudget van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap sterk onder controle gehouden. Er is slechts budget beschikbaar voor prioritaire en noodzakelijke projecten.

Momenteel bestaat het pc-park in de Vlaamse Gemeenschap hoofdzakelijk uit 386 en 486/SX modellen, met een kleine capaciteit geheugen en harde schijf. Van de defecte pc's wordt een maximum aan onderdelen gebruikt om andere toestellen te herstellen en/of zwaarder te maken, bijvoorbeeld door het toevoegen van een extra harde schijf.

Indien men zou overwegen gebruikte apparatuur aan de scholen te geven, lijkt het noodzakelijk dat die beantwoordt aan een aantal minimale vereisten qua performantie en capaciteit. Het heeft mijns inziens weinig zin om sterk verouderde apparatuur naar de scholen te sturen, gezien het beperkte nut.

Beide feiten zijn de aanleiding dat er naar de Vlaamse scholen toe nog geen enkel initiatief is genomen voor het doorschuiven van "verouderde" pc's.

**Vraag nr. 77
van 28 november 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Kwaliteit hoger beroepsonderwijs – Praktijkgerichte opleiding

Bij een bedrijfsbezoek in het kader van de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden op vrijdag 8 november laatstleden aan het uitgeversbedrijf De Tijd, kwamen de aanwezige bedrijfsleiders geregeld tot de conclusie dat er nog steeds een enorme kloof bestaat tussen de schoolopleiding en de noden van het bedrijfsleven op het gebied van gekwalificeerd personeel.

Tevens las ik in de novembereditie van het tijdschrift Hoogvlieger, het informatieblad van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus VZW : "Het decreet op het hoger onderwijs van minister Van den Bossche krijgt langzaam maar zeker haar uitwerking. Wat het toerisme-onderwijs betreft, worden in sommige hogescholen de gastdocenten aan de kant gezet ten gunste van vastbenoemden. Wanneer men weet dat de kwaliteit van het hoger (beroeps)onderwijs voor een groot deel wordt bepaald door praktijkgerichte gastdocenten, kan men zich voorstellen van welk niveau onze toekomstige werknemers zullen zijn. De klachten die vroeger reeds werden geformuleerd inzake het gebrek aan onmiddellijk bruikbare kennis, zullen dan ook in de toekomst nog toenemen."

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om de kwaliteit van het hoger beroepsonderwijs te vrijwaren en ook op te drijven in het algemeen ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om de praktijkgerichte ervaring in dit soort onderwijs te vrijwaren en ook op te drijven ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om te beletten dat de onmisbare inbreng van de gastdocenten verloren gaat ?
4. Worden er maatregelen voor de korte en middellange termijn uitgewerkt om het hoger (beroeps)onderwijs verder en beter af te stemmen op de noden van het bedrijfsleven ?

Antwoord

Mag ik er allereerst op wijzen dat de kwaliteit van het hoger onderwijs niet uitsluitend afhangt van het al dan niet inzetten van gastdocenten. Vele andere elementen spelen bij het uittekenen van de kwaliteit van een opleiding een rol. Het is trouwens niet eenvoudig een algemeen geldende definitie van de kwaliteit van het (hoger) onderwijs te formuleren. De aanwezigheid van praktijklectoren en

gastdocenten "an sich" betekent niet automatisch een waarborg voor kwaliteitsvol onderwijs.

1. Ik wens te benadrukken dat de inspectie hoger onderwijs systematisch alle eencyclusopleidingen aan een grondige doorlichting onderwerpt. Dit is ook het geval voor de opleiding Beheer, Toerisme en Recreatie die dit academiejaar aan de beurt is. Binnen deze doorlichtingen wordt niet alleen aandacht besteed aan de actoren in het onderwijsveld zelf, maar ook gepeild naar de ervaringen van afgestudeerden en "afnemers" ten aanzien van de betrokken opleidingen en naar hun verwachtingen.

Bij het afsluiten van elk academiejaar wordt een samenvattende brochure, met onder meer de bevindingen en de aanbevelingen van de doorgelichte opleidingen, door de inspectie uitgegeven. Deze brochure is toegankelijk voor het brede publiek. Een exemplaar wordt automatisch aan alle leden van het Vlaams Parlement overhandigd. Ook per opleiding wordt een dergelijke brochure opgemaakt.

Daarnaast heeft de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) de opdracht gekregen beroeps- en opleidingsprofielen voor de opleidingen hoger onderwijs op te stellen. In een eerste fase zijn reeds een groot aantal beroepsprofielen uitgewerkt.

Naast beide voornoemde initiatieven is de administratie Hoger Onderwijs zelf ook volop bezig met het uittekenen van een globaal kader inzake kwaliteitszorg in uitvoering van de artikelen 58, 59 en 60 van het decreet van 13 juli 1994 op de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Een "team kwaliteitszorg" is hiertoe aangesteld en heeft aan alle hogescholen gevraagd een dossier te bezorgen waarin de maatregelen die de hogeschool neemt inzake kwaliteitszorg. Alle gegevens werden reeds geanalyseerd. Voor 1997 heb ik in de begroting hiervoor werkingsmiddelen opgenomen.

Het decretaal systeem van kwaliteitszorg ziet eruit als volgt :

- hogescholen zijn zelf verantwoordelijk voor de geleverde kwaliteit : verplichte zelfreflectie (interne kwaliteitsbewaking) en visitatiecommissies met externen (internationale samenstelling, met mensen uit de beroeps wereld). De rapporten van deze visitatiecommissies moeten openbaar zijn ;

- naast de interne en externe kwaliteitszorg door de instellingen, moet ook de overheid instaan voor de kwaliteitszorg en -bewaking. De overheid moet zich in eerste instantie richten op de controle van de kwaliteitszorg.
2. De decreetgever is zich bij de goedkeuring van het hogescholendecreet terdege bewust geweest van de noodzaak om de studenten kennis te laten opdoen van wat zich in de praktijk en in het beroepsveld voordoet. Daarom wordt voor het onderwijzend personeel "nuttige beroepservaring" in aanmerking genomen voor de berekening van de dienstanciënniteit en worden praktijklectoren ingeschakeld bij de onderwijsactiviteiten. Ook de stage past in deze bezorgdheid.
 3. Betreffende de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om het verloren gaan van de onmisbare inbreng van de gastdocenten kan ik het volgende meedelen.
 - 3.1. Het hogescholendecreet voorziet in twee systemen om personeelsleden aan te trekken uit de relevante beroepssector :
 - de echte gastprofessoren (niet-statutair personeel) : deze gastprofessoren geven les op contractuele basis. De autonomie van de hogescholen bij het aantrekken van deze gastprofessoren is zeer ruim, en dit net om ze in de mogelijkheid te stellen de juiste mensen uit de praktijk tewerk te stellen, hetzij voltijds hetzij deeltijds ;
 - statutair personeel : met toepassing van artikel 129 kan een hogeschool afwijken van de vereiste bekwaamheidsbewijzen en een personeelslid op grond van specifieke deskundigheid of nuttige beroepservaring deeltijds of voltijds aanstellen. Een deeltijdse aanstelling is mogelijk op grond van specifieke deskundigheid of nuttige beroepservaring zonder dat de persoon in kwestie het vereiste bekwaamheidsbewijs heeft. Dit gebeurt wel op voorwaarde dat de betrokken persoon tegelijkertijd in de relevante beroepssector werkzaam blijft. Zo blijft het contact met de industrie waaruit de bijzondere deskundigheid voortvloeit, bewaard. Een parallelle carrière tussen bedrijfsleven en onderwijs wordt op deze wijze mogelijk gemaakt. In dit geval wordt er geen minimumaantal jaren beroepservaring gevraagd, omdat er een permanent contact met de bedrijfs-wereld is.

Een personeelslid kan deeltijds of voltijds worden aangesteld of benoemd, op voor-

waarde dat het 15 jaar nuttige beroepservaring heeft. Indien een beroepservaring van minimum 15 jaar kan worden voorgelegd, kan men ervan uitgaan dat de betrokkene vele contacten met de bedrijfswereld heeft opgebouwd en dat deze contacten hem zullen toelaten de band met het bedrijfsleven ook na zijn benoeming in het onderwijs te bewaren. Op die manier behoudt de betrokkene het contact met de praktijk.

- 3.2. Voor het overige is het hogeschoolbestuur autonoom inzake personeelsbeleid en kan de minister niet rechtstreeks interveniëren indien het vermelde betreuenswaardige fenomeen zich zou voordoen. Dit is een bewuste keuze geweest bij de hogeschoolhervorming.
4. Het antwoord op deze vraag is dubbel. Het gaat hier in de eerste plaats om een verantwoordelijkheid van de hogescholen zelf in het kader van de interne kwaliteitsbewaking. Zij zullen onder meer moeten nagaan welke de noden terzake zijn en daar bijgevolg bij de opmaak en uitvoering van de onderwijsprogramma's rekening moeten mee houden.

Anderzijds zijn er de bovenvermelde werkzaamheden van de VLOR om de beroeps- en opleidingsprofielen uit te tekenen. De eindverantwoordelijkheid van de beroepsprofielen ligt bij het beroepsveld, maar ook bij het formuleren van de opleidingsprofielen wordt de bedrijfswereld betrokken.

**Vraag nr. 78
van 4 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlandstalig ASO en TSO Brussel – Aanbod

Mensen die de evolutie van het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel van nabij volgen, stellen dat het nodig is het aanbod uit te breiden om de stille leegloop van dat onderwijs in de hoofdstad tegen te gaan. Dit zou voornamelijk gelden voor het technisch en algemeen secundair onderwijs.

Kan de minister mij meedelen waaruit het aanbod van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel in deze richtingen bestaat ?

Zijn er bepaalde studierichtingen die ontbreken ?

Zo ja, welke ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van alle bestaande studierichtingen in de tweede graad (eerste en tweede leerjaar) en de derde graad (eerste, tweede en derde leerjaar) van het algemeen en technisch secundair onderwijs.

Op diezelfde lijst wordt aangegeven welke van deze studierichtingen tijdens het huidige schooljaar worden georganiseerd binnen het geheel van de Nederlandstalige onderwijsinstellingen gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 79
van 4 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Ingenieursstudies – Promotie

In het maandelijks opinieblad van Fabrimetal wordt in een bijdrage gewezen op het tekort aan ingenieurs. De vraag wordt gesteld of dit geen aanleiding zal geven tot het afremmen van de ontwikkeling en de groei van de metaalindustrie, totnogtoe een van de toonaangevende bedrijfstakken die voor een aanzienlijke werkgelegenheid zorgt.

Het is een fenomeen dat trouwens niet tot Vlaanderen of België beperkt is. Ook elders in Europa vatten steeds minder jongeren ingenieursstudies aan.

Bepaalde sectoren, zoals de elektronica en de telecommunicatie, voelen reeds de gevolgen van een tekort aan hooggeschoold personeel, inzonderheid burgerlijk en industrieel ingenieurs.

Inschrijvingen in het eerste jaar ingenieur aan de Vlaamse universiteiten zijn sedert het academiejaar 1990-91 in vrije val. In een witboek en actieprogramma heeft Fabrimetal aanbevelingen gedaan voor alle betrokken onderwijsinstellingen om de belangstelling voor de ingenieursstudies nieuw leven in te blazen.

Die belangstelling moet vooral echter in het basisonderwijs worden gestimuleerd.

Het lijkt ons dus noodzakelijk dat de inspanningen van Fabrimetal een respons vinden in de onder-

wijskringen en ook op het niveau van het departement Onderwijs.

Door welke initiatieven worden de bovenvermelde studies van overheidswege bij de jongeren in het basis- en secundair onderwijs aangemoedigd? Gebeurt dit in samenspraak met de beroepsfederaties?

Antwoord

Het basisonderwijs is in ons land al lang geen eindonderwijs meer en stimuleert niet rechtstreeks tot een bepaalde studie of tot een bepaald beroep. Goed basisonderwijs streeft een brede en algemene vorming na en heeft grote aandacht voor "leren leren". Dit is de beste waarborg voor kwaliteitsonderwijs.

In het secundair onderwijs daarentegen vervult de sector van de psycho-medisch-sociale centra (PMS) op het vlak van oriëntering, naar welk studiegebied dan ook, een belangrijke rol. Ook van de onderwijsinstellingen zelf mag worden verwacht dat ze hun leerlingen op de hoogte houden van de toekomstperspectieven, zowel in het hoger onderwijs als op de arbeidsmarkt.

Om deze opdracht te kunnen waarmaken moeten de onderwijsverstrekkers over degelijke en actuele informatie beschikken. Het is niet gebruikelijk dat de onderwijsoverheid activiteiten opzet om initiatieven van bedrijfssectoren ingang te doen vinden in scholen.

Wel kan zij ervoor zorgen dat structureel kanalen aanwezig zijn om belanghebbenden toegang te verlenen tot relevante informatie; ik verwijs hier in het bijzonder naar het onderwijstijdschrift Klasse.

Een van de voornaamste redenen waarom de Vlaamse overheid bevoegd voor het secundair onderwijs geen "sturende" initiatieven neemt naar latere werkgelegenheid toe, is het niet beschikbaar zijn van betrouwbare wetenschappelijke studies over arbeidsmarktbehoeften op middellange en lange termijn.

Wat de rechtstreekse communicatie tussen de bedrijfs- en de onderwijswereld betreft, bestaan er hechte contacten tussen Fabrimetal en scholen voor technisch secundair onderwijs. Anderzijds zou deze beroepsfederatie naar mijn oordeel wel meer aandacht kunnen schenken aan scholen voor algemeen secundair onderwijs met een studieaanbod sterke wiskunde en wetenschappen, vermits deze leerlingendoelgroep een potentieel vormt voor een al dan niet universitaire opleiding.

De minister-president heeft aan de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid een advies gevraagd over de kwestie van de dalende belangstelling van aspirant-studenten voor ingenieursstudies. In het advies zal de Raad aanbevelingen formuleren om de interesse bij de jeugd voor wetenschap en techniek, zowel in brede zin als in het onderwijs, te ontwikkelen.

In het onderwijs speelt de leraar van de vakken Wetenschappen en Techniek een cruciale rol in de ontwikkeling van die interesse. Op basis van dat advies zal met het onderwijsveld een gesprek worden gevoerd over de te nemen concrete maatregelen. Ook het punt van de toelatingsproef zal in het gesprek met de universiteiten aan bod komen.

Een telefonische bevraging over de evolutie van het aantal generatiestudenten in de eerste kandidatuur burgerlijk ingenieur en burgerlijk ingenieur-architect leert dat de belangstelling opnieuw stijgt. Het aantal generatiestudenten in de eerste kandidatuur burgerlijk ingenieur in 1996-1997 stijgt met 31 eenheden ten opzichte van het academiejaar 1995-1996 (van 471 naar 502 studenten). Het aantal studenten in de eerste kandidatuur burgerlijk ingenieur-architect in 1996-1997 stijgt met 35 eenheden ten opzichte van het academiejaar 1995-1996 (van 157 naar 192 studenten).

De voorlopige cijfers van de studentenpopulatie in het hoger onderwijs buiten de universiteit (studiegebieden architectuur, industriële wetenschappen en technologie, biotechniek) vertonen daarentegen een veeleer dalende tendens. De bevraging voor het academiejaar 1996-1997, die dateert van 14 oktober 1996, geeft als voorlopig resultaat 3.296 eerstejaarsstudenten (respectievelijk 811, 2.347, 138). Het aantal generatiestudenten bedraagt in totaal 2.379 eerstejaarsstudenten (respectievelijk 582, 1.719, 78). Voor 1995-1996 bedraagt het definitieve aantal studenten 3.742, waarvan 1.008 voor architectuur en 2.782 voor het studiegebied technisch en agrarisch onderwijs. Er zal bijgevolg in het kader van de op basis van het advies te voeren gesprekken bijzondere aandacht moeten worden besteed aan maatregelen die de belangstelling voor de ingenieursstudies in het hoger onderwijs buiten de universiteit kunnen verhogen.

Vraag nr. 80
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leerachterstand mishandelde kinderen – Beleid

Uit het recente jaarverslag van Kind en Gezin blijkt dat volgens de gegevens van de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling heel wat kinderen die het slachtoffer zijn van mishandeling ernstige achterstand oplopen op het vlak van de ontwikkeling van hun leer- en taalvaardigheden. Een hoog percentage van de kinderen volgt bijzonder onderwijs en meer dan een vierde loopt schoolachterstand op.

1. Heeft het departement Onderwijs concrete gegevens met betrekking tot de gevolgen die mishandelde kinderen oplopen op het vlak van schoolmoeilijkheden en/of leerachterstand? Zo ja, kan de minister die gegevens meedelen?
 2. Er wordt gesteld dat een hoog percentage van die kinderen bijzonder onderwijs volgt. Kan de minister hierover concrete cijfers geven?
 3. Bestaat er enige vorm van gestructureerde samenwerking tussen de scholen en de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling? Zo ja, op welke wijze? Kan de minister de gevraagde informatie opsplitsen tussen het vrij en het gesubsidieerd onderwijs?
- Wordt op de begroting voor Onderwijs een afzonderlijke post ingeschreven voor deze samenwerking? Wat is het vastgelegde budget?
4. Indien er vandaag nog geen concrete samenwerking bestaat, zijn er dan reeds maatregelen uitgewerkt om deze samenwerking in de nabije toekomst concreet te realiseren?

Antwoord

1. en 2. Het departement beschikt niet over andere cijfergegevens met betrekking tot het oorzakelijk verband tussen schoolachterstand en het volgen van buitengewoon onderwijs en kindermishandeling dan die uit het jaarverslag van Kind en Gezin. Onderzoekers die deze problematiek opvolgen, bevestigen dat er geen dergelijke onderzoeksgegevens voor Vlaanderen beschikbaar zijn.

Vertrekkende vanuit het voorhanden zijnde onderwijskundig beleids- en praktijkgericht onderzoek inzake leer- en ontwikkelingsproblemen in de derde kleuterklas en het eerste leerjaar, en ook rekening houdende met de ervaringen vanuit de lopende spijbelpreventieprojecten, blijkt dat leerachterstand, leerproblemen,

schoollopen in of doorverwezen worden naar het buitengewoon onderwijs, heel diverse en vaak in elkaar hakende leerling-, ouder- en schoolgebonden oorzaken kunnen hebben die niet zomaar los van elkaar kunnen worden geplaatst. Het onderwijsbeleid heeft niet de taak zich te focussen op bepaalde oorzaken in de levensloop van een kind die aan de grondslag liggen van bovenvermelde problematiek. De problematiek kindermishandeling behoort in dit opzicht veeleer tot de bevoegdheid van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Wel wil ik nog wijzen op de bijzondere aandacht die het departement geeft aan onder andere onderzoek omtrent zittenblijven, kansarmoede-indicatoren, zorgverbreding, projecten rond schoolverzuim, alsook de extra financiering/subsidiëring die zij uittrekt voor zorgverbreding.

3. De samenwerking tussen de scholen en de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling verloopt via de psycho-medisch-sociale centra (PMS-centra), in samenwerking met het medisch schooltoezicht. Het vertrouwensartsencentrum (VAC) "Kind in Nood" Leuven heeft in samenwerking met de PMS-centra van Brabant een aantal regionale overlegplatforms opgezet waar hulpverleners ondersteunend werken in de begeleiding van kindermishandeling. Deze platforms organiseerden in heel wat regio's bijscholingsessies voor leerkrachten. Gelijkaardige initiatieven werden genomen vanuit het VAC-Antwerpen. Aan deze overlegplatforms nemen PMS-centra deel van alle netten.

Netoverschrijdende samenwerking is aangewezen, aangezien deze problematiek vaak gepaard gaat met veelvuldige schoolverandering. Aangezien er netoverschrijdend wordt samengewerkt, is een opsplitsing van de informatie per net onmogelijk.

Op de begroting voor Onderwijs is geen afzonderlijke post ingeschreven voor deze samenwerking.

4. Het antwoord op deze vierde vraag vervalt door hetgeen wordt vermeld in punt 3.

Wel wens ik te wijzen op een aantal beslissingen van de Vlaamse regering als gevolg van de recente gebeurtenissen en naar aanleiding van de Witte Mars.

Door de Vlaamse regering wordt aan de federale regering een voorstel gericht tot oprichting

van een Interministeriële Conferentie van het Kind. Hierdoor kan een actief overleg worden uitgebouwd tussen de gemeenschappen en de federale regering en kan het actieplan inzake de preventie en hulpverlening bij kindermishandeling, slachtofferhulp, forensisch welzijnswerk en bescherming van de rechten van het kind worden geconcretiseerd.

De minister bevoegd voor bijstand aan personen is aangewezen als vaste vertegenwoordiger op deze conferentie en zal naargelang de materie de andere Vlaamse ministers bij deze werkzaamheden betrekken.

Vraag nr. 81
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Drugspreventie op school – PMS-centra

In het kader van een drugspreventieprogramma van minister Demeester, bevoegd voor het Gezondheidsbeleid, loopt een preventieprogramma via de PMS-centra (psycho-medisch-sociale centra) en het medisch schooltoezicht (MST).

De PMS-centra krijgen hierbij een belangrijke verantwoordelijkheid.

In het kader hiervan heb ik terzake reeds enkele concrete vragen gesteld aan minister Demeester (vraag nr. 83 van 26 augustus 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.1 van 4 oktober 1996, blz. 65).

Een deel van deze materie valt evenwel onder de bevoegdheid van Onderwijs.

1. Hoe verloopt de samenwerking tussen de PMS-centra en de scholen ?
2. Worden de ouders ook bij de preventie betrokken wanneer bepaalde concrete problemen met scholieren aan het licht komen ? Zo ja, op welke wijze gebeurt deze samenwerking ?

Is er een specifieke begeleiding en/of opvang voor de ouders ?

3. Aan wie dienen de PMS-centra in het kader van deze specifieke preventiebevoegdheid verantwoordelijkheid af te leggen ?
4. Bevat de begroting Onderwijs een afzonderlijk budget ter bekostiging van dit preventieprogramma ?

Antwoord

1. De vraag naar de samenwerking tussen scholen en PMS-centra kan worden beantwoord vanuit verschillende invalshoeken : ten eerste vanuit een principiële benadering, ten tweede vanuit de werking op het terrein.

Wat het eerste betreft, zijn PMS-centra afhankelijk van de bereidheid van scholen om initiatieven te nemen rond deze problematiek. Zoals in een vroeger antwoord op vraag nr. 25 van 24 november 1995 van Vlaams volksvertegenwoordiger Stefaan Platteau al gesteld, behoort het tot het pedagogisch project van de school om al of niet pedagogische initiatieven te nemen inzake drugs- en andere preventie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 27 november 1995, blz. 122 – red.*).

De PMS-centra sluiten daarop aan of proberen de school tot initiatieven inzake preventie te stimuleren, in veel gevallen in samenwerking met de artsen en verpleegkundigen van het MST.

Zij kunnen zich daarbij laten leiden door de werking van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) die, zoals aangegeven in het antwoord op vraag nr. 16 van 7 december 1995 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan de minister bevoegd voor het Gezondheidsbeleid, wordt ondersteund om initiatieven te nemen voor de ontwikkeling van een degelijk drugsbeleid in de scholen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 11 december 1995, blz. 210 – red.*).

Materiaal, ontwikkeld en geïnventariseerd door verschillende organisaties die actief zijn in deze materie, is daarbij dienstig.

Vaak nemen PMS-medewerkers deel aan drugspreventiewerkgroepen of -teams van hun scholen of spelen hierin een voortrekkersrol.

De navormings- en begeleidingsdiensten van de PMS-centra van de verschillende netten vormen en ondersteunen de PMS-werkers voor dit werk.

2. Over de communicatie met ouders kan ik moeilijk algemene uitspraken doen.
Eén sluitend antwoord over de inhoud en vormgeving van de contacten tussen scholen en ouders van jongeren die met drugs experimenteren of recreatief gebruiken, is er zeker niet te geven.
De vraag naar de vormen van samenspraak/samenwerking met de ouders is niet te ontwijken

als scholen proberen werk te maken van een drugsbeleid. Ook hier speelt weer de autonomie van de school, die hierin kan handelen conform haar eigen visie terzake, aansluitend op haar pedagogisch project.

Ook de PMS-centra proberen een gedragslijn aan te houden, die zij als team uittekenen vanuit hun onderscheiden professionele deskundigheden.

De contacten met de ouders, zoals die met de leerlingen, zullen er steeds op gericht zijn hen te ondersteunen in de aanpak van de problematiek zoals hij zich voordoet of in het voorkomen van negatieve ontwikkelingen.

3. Zoals voor al hun begeleidend en preventief werk leggen de PMS-centra verantwoording af aan de inspectie.
4. Op de begroting inzake PMS-centra is in dit verband niets opgenomen.

Vraag nr. 83**van 4 december 1996****van mevrouw MARIJKE DILLEN***Tuchtstraffen leerkrachten – Beroepsprocedures*

Leerkrachten die een tuchtstraf oplopen, gaan steeds vaker in beroep.

1. Hoeveel dossiers werden er jaarlijks behandeld door de kamers van beroep in het gesubsidieerd onderwijs in de periode 1992 tot 1995, en dit opgesplitst naar vrij gesubsidieerd onderwijs, stedelijk net en provinciaal net ?
2. Hoeveel beroepsprocedures werden aanhangig gemaakt bij de raad van beroep van het gemeenschapsonderwijs ?
3. Wat is de aard van de overtredingen die aanleiding gaven tot een procedure in hoger beroep ? Kan hierbij een indeling worden gegeven met concrete gegevens per categorie ?
4. In hoeveel gevallen werd de eerste straf verminderd, in hoeveel gevallen verzwaaard ?
5. Hoeveel dossiers behandeld in beroep leidden achteraf tot een procedure voor de Raad van State ?

Antwoord

Ik heb de voorzitters van de kamer van beroep van het gesubsidieerd onderwijs en de voorzitter van de raad van beroep van het gemeenschapsonderwijs gevraagd mij de elementen van antwoord te bezorgen.

Zodra ik ze in mijn bezit heb, deel ik ze mee.

Aanvullend antwoord**Gemeenschapsonderwijs**

1. De raad van beroep voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs behandelde in :

1992	geen dossiers,
1993	geen dossiers,
1994	22 dossiers,
1995	19 dossiers.

2. De dossiers kunnen als volgt worden opgesplitst :

evaluaties "onvoldoende"	7
beoordelingen "onvoldoende"	3
voorstel van tuchtmaatregel	30
ontslag om dringende reden	1

3. De raad van beroep van het personeel van het gemeenschapsonderwijs bevestigt of "vermindert" de voorgestelde maatregel. Er worden geen zwaardere "straffen" opgelegd.

In 1994 werd in acht dossiers het voorstel "verminderd". In 1995 werd eveneens in acht dossiers het voorstel "verminderd".

4. Zeven bij de raad van beroep behandelde dossiers leidden tot een procedure voor de Raad van State.

Gesubsidieerd onderwijs

1. Behandelde dossiers :

	Vrij	Officieel
1992	43	8
1993	23	9
1994	17	13
1995	15	7
1996	21	14

* Een opsplitsing tussen gemeentelijk en provinciaal onderwijs is niet opgenomen in het opvolgingsbestand.

3. Aard overtreding en opgelegde tuchtsanctie :

Opgelegde tuchtsanctie	Aard overtreding
Blaam	<ul style="list-style-type: none"> – niet respecteren van afgesproken dienstrooster – niet of niet volledig uitvoeren van vervangingsopdrachten – niet uitvoeren van opgelegde opdrachten
Schorsing voor de duur van 1 jaar	<ul style="list-style-type: none"> – verbaal bedreigen van leerlingen – fysiek geweld t.o.v. leerlingen – de leerlingen krijgen zelden huistaken of lessen
Terbeschikkingstelling voor 18 maanden	<ul style="list-style-type: none"> – technische onbekwaamheid – gebrek aan discipline – absentie bij examens
Terugkeer tot de tijdelijke aanstelling	<ul style="list-style-type: none"> – ongepast en brutaal gedrag t.o.v. ouders en leerlingen – ongepast en brutaal gedrag t.o.v. directie en inrichtende macht – bedreigingen t.a.v. directeur en inrichtende macht
Schorsing tot 30.03.1996	<ul style="list-style-type: none"> – onhoudbare problemen in de klas – gebrek aan tucht – ouders maken zich zorgen over de leerstof
Ontslag	<ul style="list-style-type: none"> – veroordeling door het hof van beroep wegens zedenfeiten
Ontslag tijdelijke	<ul style="list-style-type: none"> – negatieve evaluatie van de prestaties – geen correcte houding in omgang met leerlingen, ouders en publiek

Opgelegde tuchtsanctie	Aard overtreding
Schorsing voor 1 jaar	<ul style="list-style-type: none"> – onrechtmatige toeëigening van overheidsgoederen – geknoei met soepbedeling – tekortkomingen op administratief, organisatorisch en pedagogisch vlak
Terugkeer naar de tijdelijke aanstelling	<ul style="list-style-type: none"> – weigering om vervangingsopdrachten uit te voeren – het niet aanvaarden van het ondergeschiktheidsbeginsel
Terugzetting in rang	<ul style="list-style-type: none"> – het niet betalen van leveringen met geld dat werd ontvangen van de leerlingen – ontbreken van administratieve stukken
Schorsing voor 3 maanden	<ul style="list-style-type: none"> – poging tot onrechtmatig aanrekenen van verplaatsingsvergoedingen
Afhouding van wedde	<ul style="list-style-type: none"> – het niet tijdig melden van afwezigheid – het verstoren van de goede werking als gevolg daarvan
Ontslag tijdelijke	<ul style="list-style-type: none"> – doet haar assistentie bij de kinderen niet conform het pedagogisch project – komt geregeld te laat – geen collegiale samenwerking
Ontslag tijdelijke	<ul style="list-style-type: none"> – het functioneren binnen de school loopt niet goed – moeilijke situaties lokken niet steeds de gepaste reactie uit – onvoldoende positieve evolutie
Ontslag tijdelijke	<ul style="list-style-type: none"> – niet volgen van de gevraagde bijscholing – bijgevolg geen praktijkervaring opdoen
Ontslag tijdelijke	<ul style="list-style-type: none"> – leerlingen krijgen geen duidelijke opdracht – lesvoorbereidingen, agenda, bordschema zijn slordig – de examenvragen geven geen globale evaluatie van de leerlingen
Ontslag	<ul style="list-style-type: none"> – examens niet correct verbeterd – onvoldoende eigen werk bij samenstelling van de cursus – pedagogisch onverantwoord begeleiden en straffen van leerlingen
Ontslag	<ul style="list-style-type: none"> – slecht uitvoeren van opdrachten of taken die werden opgedragen – niet correct gedragen in dienstbetrekkingen – niet behartigen van het belang van het onderwijs, de school en de leerlingen
Ontslag	<ul style="list-style-type: none"> – tucht binnen een grotere leerlingengroep is onvoldoende – te geringe medewerking op schoolniveau – niet aanvaarden van opgelegde taken

4. Strafvermindering :

1992	geen
1993	1
1994	3
1995	3
1996	7

5. Ik beschik niet over informatie over het aantal behandelde dossiers dat achteraf leidde tot een procedure voor de Raad van State.

Vraag nr. 84**van 6 december 1996****van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH***Schoolgebouwen – Netoverschrijdende samenwerking*

Bij het begin van het schooljaar werd het duidelijk dat er in Willebroek een probleem rees inzake het gebruik van gebouwen door verscheidene scholen. Terwijl de schoolgebouwen van Hinxelaar leeg stonden, kampte de Sint-Jorisschool met een sterke overbevolking.

Die laatste school stelde de officiële vraag om gebouwen van de eerste te mogen huren of kopen. De gemeente ging tot op vandaag niet in op deze vraag en stelt haar beslissing voor een tweede maal uit. Het schepencollege zal de gemeenteraad pas op 17 december 1996 een ontwerp van besluit voorleggen.

1. Is het, gezien de vele besparingen en reorganisaties, niet wenselijk netoverschrijdend samen te werken, in de eerste plaats op het vlak van infrastructuur ? Zijn er in het genoemde geval initiatieven in die richting ?
2. Op welke wijze treedt de minister op om de overbevolking in vele scholen te verhelpen ? Wordt daarbij aandacht besteed aan infrastructurele noden van scholen ?

Antwoord

1. De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) verwijst naar zijn gebruiksrecht op de oude lokalen van de vroegere gemeentelijke basisschool van Willebroek, waar hij een afdeling van een muziekacademie heeft gevestigd. Dit gebruiksrecht is opgenomen in het ontwerp van concessieovereenkomst tussen ARGO en de gemeente Willebroek, in de zin

dat dit gebruiksrecht ten gunste van ARGO blijft bestaan zolang hij er onderwijs organiseert. Tussen de meerderheidspartijen van het gemeentebestuur van Willebroek zou er een principiële akkoord zijn om deze muziekacademie in andere lokalen onder te brengen, zodat het gebouw kan worden verkocht of ter beschikking gesteld van de betrokken vrije basisschool.

Anderzijds bevestigt de administratie van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) dat dit dossier en meer bepaald de vraag tot aankoop of inhuring van de vroegere gemeentelijke schoolgebouwen door de Sint-Jorisschool vanaf september 1996, wordt opgevolgd in het kader van de toepassing van artikel 32 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992, houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysieke en financiële normen van de schoolgebouwen en sociale en psycho-medisch-sociale centra.

In het verleden zijn er trouwens reeds een aantal initiatieven geweest rond samenwerking tussen de netten met betrekking tot de infrastructuur. Het betreft hier weliswaar vooral aankopen, maar dit betekent hoe dan ook toch een betere aanwending van de bestaande infrastructuur.

Voor het jaar 1994 heeft de raad van bestuur van DIGO drie principiële akkoorden verleend voor de aankoop van schoolgebouwen. Voor het jaar 1995 zijn het er eveneens drie. Dit betekent dat deze scholen voor de aankoop op een subsidie van de DIGO konden rekenen.

In 1994 werden ook twee scholen overgedragen aan ARGO en één school aan het vrij onderwijs. Reeds door DIGO betaalde subsidies werden teruggevorderd.

Bij wijze van overgangsmaatregel, namelijk in afwachting van een definitieve overname door een andere inrichtende macht dan de oorspronkelijke subsidiegenieter, werden in 1995 twee verhuringen van schoolgebouwen toegestaan.

2. De begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1997 voorziet in 800 miljoen extra voor de financiering van de infrastructuur in de hogescholen. Voor de latere begrotingsjaren zal worden onderzocht hoe deze financiële injectie kan worden bestendigd en uitgebreid naar het basis- en het secundair onderwijs.

Vraag nr. 88
van 12 december 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

Lectoren Neerlandistiek Midden-Europa – Statuut

In de beleidsbrief "Vlaanderen Internationaal – Beleidsprioriteiten 1995-1999" lezen we dat de Vlaamse regering werk wil maken van een actieve Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland. Het spreekt vanzelf dat hierbij de kennis van het Nederlands en de verspreiding van de Nederlandse cultuur een belangrijke factor is. Nu het IJzeren Gordijn is verdwenen, hebben de Midden-Europese landen opnieuw grote belangstelling voor onze taal, cultuur, handel en economie.

Graag vernam ik welke maatregelen de regering reeds heeft genomen om het statuut van de lectoren Neerlandistiek in deze regio op een eigentijds peil te brengen. Het is namelijk zo dat de lonen van de betrokkenen, die aangeworven zijn door Midden-Europese instanties, zeer laag liggen. Bovendien zijn de betrokkenen tijdens hun reis tussen Vlaanderen en het betrokken land niet verzekerd tegen ongevallen, enzovoort.

Zijn er bijvoorbeeld binnen de Nederlandse Taalunie – in overleg met Nederland – reeds initiatieven genomen om terzake aanvaardbare normen uit te werken, zoals de Franstalige Gemeenschap dit doet voor haar lectoren ?

Antwoord

De Nederlandse Taalunie is sinds 1985 bevoegd voor het beleid ter bevordering van de Neerlandistiek in het buitenland.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft in dit beleid dan ook geen rechtsreeks participatie meer. Wel zijn de Vlaamse ministers van Onderwijs en Cultuur – als leden van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie – samen met hun Nederlandse collega's verantwoordelijk voor het Taaluniebeleid extra muros en dus ook voor de bevordering van de Neerlandistiek in Midden- en Oost-Europa.

De Taalunie heeft geen lectoren in dienst en zendt ook zelf geen lectoren uit naar het buitenland. Het is immers de ervaring dat de Neerlandistiek in het buitenland betere perspectieven heeft als het grootste deel van de stafleden afkomstig is uit het land zelf.

Voor ondersteuning van de vakgroepen, en dit dan vooral op het terrein van de taalverwerving, doen

de universiteiten in een aantal gevallen wel een beroep op een Vlaamse of Nederlandse lector. De universiteiten zijn ten opzichte van de Nederlandse Taalunie vanzelfsprekend volkomen autonoom in het opstellen van het programma en in het aanstellen van academisch personeel. Zij stellen hun personeelsleden aan volgens de lokale normen die gelden voor buitenlands academisch personeel. Hun statuut behoort met andere woorden niet tot de verantwoordelijkheid van de Taalunie.

Indien de universiteit daarom verzoekt, kan de Taalunie evenwel een aanvullig verstrekken op het lokale salaris van de Vlaamse en Nederlandse lectoren in Midden- en Oost-Europa.

Deze aanvullig wordt regelmatig aangepast met het oog op de sociaal-economische ontwikkelingen in Midden- en Oost-Europa. Thans bedraagt deze aanvulling doorgaans 210.000 frank per jaar. Met dit bedrag kunnen de docenten onder meer voorzieningen treffen op het gebied van verzekeringen en pensioenen. Deze aanvullingen op de lokale salarissen worden alleen verstrekt aan docenten die universitair zijn geschoold op het gebied van taalkunde, letterkunde of taalbeheersing. Daarnaast moet de docent officieel zijn aangesteld aan een onderwijsinstelling en daar een programma aanbieden dat is erkend, dit wil zeggen dat er studiepunten mee worden behaald.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 110
van 28 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Zenne – Geurhinder

Onlangs kondigden drie Vlaamse Zenne-gemeenten aan een onderhoud te vragen met Brussels gewestminister Gosuin, bevoegd voor Leefmilieu, aangaande de geurhinder die de Zenne veroorzaakt. De Vlaamse bevoegde minister zou van dit initiatief op de hoogte zijn gebracht. Eerder al werd in een van deze gemeenten terzake een motie aangenomen (Zemst, 7 september 1995).

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen in verband met de watervervuiling en de geurhinder van de Zenne ?

2. Worden de Zenne-gemeenten bij de oplossing van deze problematiek betrokken ?
3. Heeft de minister terzake reeds overleg gepleegd met de Brusselse minister van Leefmilieu ? Wordt er eventueel gedacht aan een (bijzondere) interministeriële conferentie voor de Zenne ?

Antwoord

1. Voor de sanering van de Zenne werd reeds op 12 december 1990 door de Vlaamse regering een overeenkomst met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest goedgekeurd. Deze overeenkomst had betrekking op een globaal saneringsbedrag van 16,5 miljard frank. Het aandeel van het Vlaams Gewest hierin werd toen geraamd op bijna 923 miljoen frank.

De voorbije jaren werd deze overeenkomst, vooral wat de participatie van het Vlaams Gewest in de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur in de Brusselse zone aangaat (collectoren in de zuiveringsgebieden Brussel-Zuid en Brussel-Noord en uitbouw eerste fase zuiveringsstation Brussel-Zuid), strikt nageleefd en zijn een aantal zuiveringstechnische werken uitgevoerd of gaan binnenkort in uitvoering. Alle nog uit te voeren werken zijn nominatim opgenomen op het investeringsprogramma 1998-2002 dat ik op 1 juli 1996 aan de NV Aquafin heb opgedragen. Samen gaat dit over bijna vier miljard frank.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de rioolwaterzuiveringsinstallatie Brussel-Zuid (capaciteit 300.000 inwoners equivalent – IE) sinds enige tijd in uitvoering. De voltooiing is gepland voor 1998. Wat de zuiveringsinstallatie van Brussel-Noord (capaciteit circa 1.100.000 IE) aangaat, werd mij door mijn Brusselse ambtgenoot de heer Gosuin in mei jongstleden meegedeeld dat de voltooiing van de eerste fase (circa twee derde van de eindcapaciteit) van dit zuiveringsstation gepland is voor 2002. De volledige ingebruikneming van dit station is gepland voor 2006.

2. Zoals aangekondigd in mijn antwoord op parlementaire vraag nr. 220 van 4 juli 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1018 – red.*), is inmiddels het Dijlebekkencomité opgestart in de vorm van ambtenarenoverleg. Het is de bedoeling dat vanaf 1997 alle participanten – dus inclusief de gemeente – actief betrokken zullen zijn in het bekkencomité.

3. Zoals reeds eerder aangehaald, is er overleg tussen mij en mijn collega de heer Gosuin. Daarnaast werd de ambtelijke werkgroep die instaat voor het overleg tussen beide gewesten sedert juni uitgebreid tot een interkabinettenwerkgroep, met als doel :

- een actualisering van de overeenkomst tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Vlaanderen voor te bereiden met betrekking tot de verdeling van de kosten voor de sanering van het Zenne- en Woluwebekken ;
- een kader te creëren om de nodige praktische afspraken te maken bij de uitvoering van de investeringsprogramma's ;
- een opvolging te verzekeren van de saneringen door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 36 van 26 november 1996 van de heer HERMAN DE REUSE

Inning kijk- en luistergeld – Onderhandse procedure

Uit een persmededeling van de Vlaamse regering (vergadering van 22 oktober 1996) blijkt dat de regering beslist heeft de procedure van beperkte offerteaanvraag in verband met de inning van het kijk- en luistergeld door een derde, stop te zetten en over te gaan tot het uitschrijven van een onderhandse procedure waarbij de kandidaten worden betrokken die gereageerd hebben op de beperkte offerteaanvraag.

Als reden, die pas nu lijkt aangedragen, wordt vermeld : "onduidelijkheid over de mogelijkheid om dit personeel (= personeel Belgacom) verder te betrekken bij de inning".

Uit voornoemde persmededeling valt op te maken dat de federale staat blijkbaar nog geen enkele definitieve beslissing zou hebben genomen met betrekking tot het met de inning van het kijk- en luistergeld belaste personeel van Belgacom, dat aan de federale staat wordt overgedragen.

Uit de Handelingen van de Commissie voor Financiën en Begroting (C6-C-FIN1, vergadering van 8 oktober 1996) blijkt dat de minister tot de beperkte offerteaanvraag had beslist op 19 september 1996 en dat zij op dat ogenblik kennis had van het feit dat de federale minister van Ambtenarenzaken zich bij koninklijk besluit had geëngageerd om deze personeelsleden een nieuwe job te geven.

In dezelfde commissievergadering drukte de minister de mening uit dat voor de inning best een beroep wordt gedaan op de (Belgacom-)personeelsleden en hun knowhow.

Welke elementen van het dossier waren de minister op 19 september 1996 (datum van de beslissing) en op 8 oktober (datum van de commissievergadering) niet bekend die haar thans hebben doen beslissen de aangevatte procedure van beperkte offerteaanvraag stop te zetten en over te gaan tot een onderhandse procedure ?

Antwoord

In verband met de maximale ondersteuning van de inning en de invordering van het kijk- en luistergeld besliste de Vlaamse regering inderdaad op 19 september 1996 om een beperkte offerteaanvraag met een voorafgaande oproep tot kandidaten uit te schrijven.

Op dat ogenblik was ik in kennis van het voornemen van de federale overheden om de personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld van Belgacom over te nemen. Bij het uitschrijven van deze offerteaanvraag ging de Vlaamse regering ervan uit dat zij, op het ogenblik dat de kandidaten bekend waren, meer inzicht zou hebben in de wijze en het tijdstip waarop deze Belgacom-personeelsleden zouden opgaan in de federale structuren en onder welke voorwaarden deze personen ter beschikking van de gemeenschappen zouden worden gesteld.

Op het ogenblik dat de kandidaten bekend waren, namelijk op 14 oktober 1996, waren bovenstaande punten niet ingevuld, zodat het onmogelijk was de toestand van het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld nauwkeurig te omschrijven in het bestek. Dit betekende concreet dat, zodra dit punt was ingevuld, bijkomende onderhandelingen nodig zouden zijn. Vermits de procedure van gunning via een beperkte offerteaanvraag onderhandelingen uitsluit, werd dan ook beslist de lopende procedure te stoppen.

De stopzetting van de beperkte offerteaanvraag en het opstarten van de onderhandelingsprocedure

werd voorafgaandelijk overlegd met een expert op het vlak van de overheidsopdrachten, namelijk professor D. D'Hooghe, en werd goedgekeurd door de Inspectie van Financiën op 21 oktober 1996, die trouwens nauw wordt betrokken bij de bespreking van de ganse problematiek.

Ik wens er voor alle duidelijkheid op te wijzen dat de overgang van het ene systeem naar het andere geen enkele afbreuk heeft gedaan aan het beginsel van de mededinging, vermits alle geïnteresseerden die tijdig hun kandidatuur hebben gesteld een lastenboek hebben ontvangen

Ten slotte kan in subsidiaire orde artikel 11, 2b van de richtlijn 92/50/EEG als bijkomende rechtvaardiging voor de onderhandelingsprocedure worden aangehaald. Dit artikel vermeldt duidelijk dat een beroep mag worden gedaan op de onderhandelingsprocedure indien het diensten betreft waarvan de aard en de onzekere omstandigheden een voorafgaande vaststelling van de globale prijs niet mogelijk maakten, wat hier het geval was.

Vraag nr. 41 van 6 december 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verenigingen voor legalisering van softdrugs – Subsidies

In de Franse Gemeenschap is enige beroering ontstaan omdat uit de propaganda die werd gevoerd voor een festiviteit ten voordele van de legalisering van cannabis, bleek dat de initiatiefnemende VZW reeds enige jaren subsidies ontvangt.

Zijn er in Vlaanderen VZW's of verenigingen die ijveren voor de legalisering van softdrugs die overheidssubsidies ontvangen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Er worden ten laste van de begroting voor Gezondheidszorg geen subsidies of andere financiële tegemoetkomingen verleend aan verenigingen die ijveren voor de legalisering van softdrugs.

Het is evident dat binnen voorzieningen die actief zijn in het kader van de drugspreventie en de hulpverlening deze problematiek ter discussie kan wor-

den gesteld, wat geenszins betekent dat de vereniging in kwestie voor legalisering ijvert.

In ieder geval wordt in het kader van de regelgeving inzake de gezondheidsbevordering door de Vlaamse overheid slechts één vereniging erkend en gesubsidieerd in het kader van de organisatie van de drugspreventie, namelijk de Vereniging voor Alcohol- en Andere Drugproblemen, die geen legalisering van softdrugs nastreeft.

Verder worden nog enkele specifieke preventieprojecten gesubsidieerd, waarvan er ook geen enkel gericht is op de legaliseringsproblematiek.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 111
van 20 november 1996
van de heer JAN CAUBERGS

Mijnterreinen Beringen – Bestemming

Na het stopzetten van de activiteiten van de werwelbedcentrale op de mijnterreinen van Beringen is er sprake van mogelijke herbestemming van de terreinen.

1. Is er al beslist of deze werwelbedcentrale wordt afgebroken en zo ja, is er voor deze afbraak een bouwvergunning aangevraagd en eventueel afgeleverd ?
2. Welke bestemming wordt aan de vrijgekomen terreinen gegeven ?
3. Is er voor een eventuele bestemmingswijziging een wijziging van het gewestplan nodig, of kan dergelijke wijziging door een bijzonder plan van aanleg worden geregeld ?
4. Er blijft nog een groot deel van terril I over als niet-gebruikt mijnstort. Welke bestemming krijgt terril I ?
5. Zijn er reeds vragen ingediend door de stad Beringen, door de eigenaars van vermelde terreinen of door anderen om een bestemmingswijziging te verkrijgen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Sinds het stopzetten van de activiteiten van de werwelbedcentrale werden aan mijn administratie geen plannen tot herbestemming van deze mijnterreinen voorgelegd.

Er is ook geen voorstel tot afbraak van de werwelbedcentrale bekend.

Gezien de aard van de mogelijke te verwachten voorstellen voor de mijnterreinen (cfr. de aanvraag van de gemeente Heusden-Zolder) is een gewestplanwijziging noodzakelijk. Dit neemt niet weg dat de respectieve gemeenten het initiatiefrecht hebben om bijzondere plannen van aanleg (BPA's) op te maken. Hierbij moet uiteraard rekening worden gehouden met de omzendbrief RO. 93/1 van 10 november 1993 betreffende BPA's die afwijkingen inhouden ten opzichte van gewestplannen. Dit houdt in dat een toetsing aan de doelstellingen en visie van het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen nodig is. Daarbij is een globale benadering in een samenhangend onderzoek nodig, waarbij wordt aangegeven dat de elementen voor wijziging van gemeentelijk niveau zijn, zowel wat de functie als wat de oppervlakte betreft.

Bij mijn administratie is enkel bekend dat op initiatief van de NV Mijnen en de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM) structuurschetsen voor herstructurering werden opgemaakt voor alle mijnterreinen. Deze schetsen werden enkel door de gemeente Heusden-Zolder verder voorgelegd als basis voor aanvraag tot gewestplanwijziging.

Op de meeste van de vragen kan dan ook geen antwoord worden verstrekt.

(Antwoord Eric Van Rompuy : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 523 – red.)

Vraag nr. 112
van 20 november 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Pachtgeld borden en gronden langs gewestwegen – Gerechtigde

Men zegt mij dat, krachtens een oud akkoord met de federale overheid over wat toen nog "rijkswegen" werd genoemd, tot op vandaag nog pachtgelden worden betaald aan de federale schatkist voor aankondigingsborden of verpachte gronden langs gewestwegen.

Ook blijft het voorkomen dat opbrengsten van verpachtingen door gemeentebesturen worden geïnd, terwijl het kennelijk opbrengsten zijn die het gewest toekomen vermits het om gewestwegen gaat.

1. Is de minister op de hoogte van deze toestanden ? Zo ja, heeft de minister initiatieven genomen om deze opbrengsten zelf te innen ?
2. Kan de minister mij een lijst bezorgen van de instanties die ten onrechte de opbrengst van deze verpachtingen innen ?
3. Over welk bedrag gaat het hier voor de jaren 1994, 1995 en 1996 ?

Antwoord

1. Pachtgelden voor gronden langs gewestwegen, waarvoor de contracten werden opgemaakt vóór 1 januari 1990 worden geïnd door de daartoe bevoegde federale instantie.

Voor contracten afgesloten na 1 januari 1990 worden de pachtgelden geïnd ofwel door dezelfde federale instantie, die de bedragen dan doorstort naar de begunstigde Vlaamse administratie, ofwel rechtstreeks door de betrokken Vlaamse administratie.

Pachtgelden voor borden worden hetzij rechtstreeks, hetzij via de ontvanger der domeinen aan de Vlaamse administratie overgemaakt.

2. en 3. Bij mijn weten zijn er geen instanties die ten onrechte de opbrengst van deze verpachtingen innen.

Vraag nr. 113 van 20 november 1996 van de heer MARC OLIVIER

Industriegronden – Arrondissement Kortrijk

In de regionale editie van Het Nieuwsblad van 5 november 1996 wordt meegedeeld dat er volgens de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening nog 245 hectare industriegrond beschikbaar is in de

twalf gemeenten van het arrondissement Kortrijk en Wervik. Vanuit het bedrijfsleven en ook door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) en de intercommunale Leiedal werd herhaaldelijk aangedrongen op de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen.

1. Is de verklaring in het persartikel van 5 november correct ?
2. Kan de minister mij meedelen waar deze industriegronden gelegen zijn, met een opsplitsing tussen de gronden die een reserve vormen voor de uitbreiding van bestaande bedrijven en de gronden die kunnen worden aangewend voor de aanleg van nieuwe bedrijventerreinen (telkens met vermelding van het aantal hectare) ?
3. Hoeveel leegstaande bedrijfsgebouwen in het arrondissement Kortrijk kunnen worden aangewend voor industriële activiteiten (met vermelding van het aantal hectare en hun lokalisatie) ?

Antwoord

1. De ruimtebalans die de administratie heeft uitgewerkt ter voorbereiding van de geplande wijziging van het gewestplan Kortrijk toont aan dat nog minimaal 225 ha bedrijventerreinen beschikbaar is in het arrondissement Kortrijk en het stedelijk gebied Menen-Wervik.

Deze ruimtebalans is gebaseerd op niet-ingekomen terreinaanbod, gecreëerd bij de laatste gewestplanwijziging van 14 december 1994.

2. Een exacte opgave van deze beschikbare gronden kan slechts gebeuren na een grondige terreinopname. Grosso modo kan wel volgende grootteorde bruto worden aangegeven voor de grootste beschikbare terreinen die onteigenbaar en/of nog uit te rusten zijn. Het betreft gemengde regionale en specifieke regionale bedrijventerreinen van minimaal 5 ha.

Waregem-Brabantstraat	± 35 ha
Kortrijk E17	± 40 ha
Zwevegem-Moen	± 15 ha
Hoog-Kortrijk	± 28 ha
Wetenschapspark-Kortrijk	± 10 ha
Pontstraat-Wervik	± 5 ha
Laag-Vlaanderen-Wervik	± 10 ha
Gullegem-uitbreiding	± 10 ha
Grensland Menen	± 20 ha
Avelgem(ook watergebonden)	± 20 ha
L.A.R.	± 15 ha
Wevelgem	± 6 ha

Met het oog op een verfijnde ruimtebalans waarbij aanbod en behoeften dienen te worden beoordeeld, is een correcte dynamische inventaris noodzakelijk gebaseerd op de inventaris van de GOM, waarbij een permanente terreinopname noodzakelijk is, de inventaris van leegstand en hergebruik wordt bijgehouden en waarbij ook de terreinen van kleiner dan 5 ha worden betrokken, met daarbij een juist beeld van de terreinen in optie, onteigenbaar, uitgerust, bouwrijp of niet, enzovoort.

3. Een exacte opgave van de leegstaande bedrijfsgebouwen in het kader van het decreet op de leegstand en verwaarloosde bedrijfsgebouwen is nog niet beschikbaar. Ook in het voorjaar 1996 zijn vaststellingen ter plaatse gedaan door de administratie.

Vraag nr. 114
van 20 november 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Doortocht Oostkamp – Vrachtwagens

Reeds geruime tijd is de doortocht van zwaar vrachtverkeer door de dorpskern van de gemeente Oostkamp een probleem. Concreet spitst het probleem zich toe op de gewestweg N50 Brugge-Kortrijk die de gemeente Oostkamp doorkruist. Veel vrachtwagenchauffeurs nemen gemakshalve deze weg, omdat ze in afstand de kortste is. Daartegenover staan evenwel de risico's voor de bevolking enerzijds en de geluidsoverlast anderzijds. Het zijn vooral de schoolgaande jongeren en de bejaarden wier veiligheid op de weg wordt aangetast door het zware vrachtverkeer.

Er is nochtans een alternatief voor de vrachtwagens die niet in het Oostkampse centrum moeten zijn. Die kunnen namelijk de Oostkampse ring nemen : de Albrecht Rodenbachlaan, de Gruuthuuselaan en de Siemenslaan. Deze ringwegen zijn veel minder bebouwd (de Gruuthuuselaan in geringe mate wel), waardoor het zwaar verkeer hier veel minder hinder oplevert.

De gemeentelijke overheid van Oostkamp heeft al wel enkele maatregelen genomen om het zwaar verkeer door de dorpskern te ontmoedigen. Men heeft twee rotondes aangelegd : een aan het kruispunt Siemenslaan-Kortrijksebaan en een aan het kruispunt Albrecht Rodenbachlaan-Brugsebaan. Daardoor is er al meer zwaar verkeer dat de genoemde ring neemt, maar het probleem is nog verre van opgelost. Recente vaststellingen van

onzentwege wijzen uit dat nog steeds tot 30 zware vrachtwagens per uur het Oostkampse centrum doorkruisen.

1. Zijn er door de diensten van de minister reeds tellingen gedaan van het aantal zware vrachtwagens dat Oostkamp doorkruist ? Zo ja, kan de minister de resultaten daarvan geven ?
2. Worden er initiatieven gepland aangaande weg-signalisatie om dit probleem aan te pakken ? Men zou bijvoorbeeld een maximumtonnage kunnen opleggen in het centrum (tussen de twee genoemde rotondes), behalve voor het plaatselijke verkeer. Wordt daaraan gedacht ? Aangezien het een gewestweg betreft, behoort zo iets tot de bevoegdheid van de minister.

Antwoord

De administratie heeft naast het aanleggen van de Oostkampse ring ook de twee rotondes aangelegd op de uiteinden van de ring.

Op deze ring is een snelheidsbeperking van 70 km/u van toepassing en in de doortocht een van 50 km/u.

De gemeente verzet zich tegen een signalisatie die het doorgaand verkeer omleidt via de ring. Er is geen enkele reden van structurele aard waarom in de doortocht een gewichtsbeperking zou moeten worden opgelegd.

Er zijn door de administratie geen tellingen uitgevoerd op zwaar vervoer.

Gezien het standpunt van de gemeente inzake het gebruik van de ring is het niet het Vlaams Gewest dat initiatieven dient te nemen inzake een gewichtsbeperking in de doortocht. De gemeente heeft hiertoe de volledige bevoegdheid. Indien zij van oordeel is dat het doorgaand vrachtverkeer last bezorgt aan de plaatselijke bevolking, dan dient zij haar initiatieven aan het Vlaams Gewest (de weg-beheerder) voor te leggen.

Vraag nr. 115
van 20 november 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Bouwovertradingen – Transacties, seponeringen en afbraakvonnissen

In vraag nr. 290 van 31 juli 1996 van de heer Johan De Roo werd reeds ingegaan op vonnissen over te betalen meerwaarden in verband met bouwovertradingen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1034 – red.*).

Vaak wordt in vonnissen het dubbele van de bouw-taks opgelegd.

1. Wat was de opbrengst daarvan per provincie voor de jaren 1991-1995 en over hoeveel vonnissen ging het ?
2. Hoeveel vonnissen betroffen te betalen meerwaarden ?
3. Hoeveel en welke overtredingen werden geseponeerd ?
4. Hoeveel vonnissen tot afbraak werden uitgesproken en hoeveel uitgevoerd ?

Antwoord

1. Waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger het heeft over het betalen van het dubbele van de bouw-taks moet erop worden gewezen dat het hier niet om uitgesproken vonnissen gaat, maar om een vergelijk, ook transactie genoemd.

Inderdaad, naast de keuze tussen het vorderen van het herstel in de oorspronkelijk toestand, aanpassingswerken of een meerwaarde, stelt het door de wet van 22 december 1970 gewijzigde artikel 65 § 3 van de stedenbouwwet de mogelijkheid in om een administratieve transactie te sluiten.

In tegenstelling tot de meerwaardevordering, die tot doel heeft de onrechtmatige verrijking die het gevolg is van de wetsovertreding terug te nemen van degene die zich verrijkt, strekt het vergelijk ertoe het misdrijf dat erin bestaat werken of handelingen te hebben uitgevoerd zonder vergunning, te regulariseren.

Zo is het immers niet uitgesloten dat iemand werken of handelingen uitvoert zonder over een voorafgaandelijke vergunning te beschikken – en hierdoor derhalve in overtreding is – maar, indien die werken of handelingen regelmatig waren aangevraagd, normaal een vergunning kon hebben gekregen.

Daarom bepaalt de stedenbouwwet dat, indien het misdrijf niet bestaat in het uitvoeren van

werken of verrichten van handelingen in strijd met de voorschriften van een plan van aanleg, of in strijd met de uitvoering van vastgestelde stedenbouwkundige verordeningen, of in strijd met een verkavelingsvergunning, en indien die werken of handelingen met het oog op de goede plaatselijke ruimtelijke ordening in aanmerking kunnen komen voor afgifte van de vereiste vergunning, de minister of de gemachtigde ambtenaar in overleg met het college van burgemeester en schepenen een vergelijk kan treffen met de overtreder.

De overtreder zal dan een geldsom dienen te betalen, gelijk aan het dubbele van het bedrag van de bouwbelasting.

Deze laatste blijft niettemin aan de gemeente verschuldigd.

Wanneer in de gemeente geen bouwbelasting wordt geheven of wanneer het misdrijf erin bestaat werken uit te voeren of handelingen te verrichten die aan deze belasting niet zijn onderworpen, wordt het bedrag van de transactiesommen bepaald door het koninklijk besluit van 4 februari 1975 (Belgisch Staatsblad van 14 maart 1975).

Hierna volgt een overzicht per provincie van de ontvangen transactiesommen over de jaren 1991, 1992, 1993, 1994 en 1995 (in fr.).

Antwerpen

Jaar	Transactiesommen
1991	2.369.780
1992	2.496.893
1993	2.783.154
1994	2.495.176
1995	2.994.809
	13.039.812

West-Vlaanderen

Jaar	Transactiesommen
1991	986.215
1992	1.622.032
1993	1.439.031
1994	2.607.510
1995	1.886.659
	8.541.447

Oost-Vlaanderen

Jaar	Transactiesommen
1991	2.128.187
1992	4.709.233
1993	4.480.938
1994	4.454.161
1995	3.324.198
	19.096.717

Brabant

Jaar	Transactiesommen
1991	1.229.883
1992	1.176.220
1993	821.339
1994	1.153.866
1995	1.114.307
	5.495.615

Limburg

Jaar	Transactiesommen
1991	2.754.550
1992	6.945.840
1993	8.123.040
1994	4.527.727
1995	3.825.375

- Wat het aantal vonnissen van vóór 1996 inzake de te betalen meerwaarden betreft, werden in het verleden geen aparte statistieken bijgehouden.
- Wat de seponeringen van bouwovertradingen betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 71 van 14 oktober 1996 van de heer Marc Olivier, Vlaams volksvertegenwoordiger (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 433 – red.*).
- Aan mijn administratie werd opdracht gegeven een inventaris op te maken van het aantal niet uitgevoerde afbraakvonnissen en arresten.

Het gaat hier om de vonnissen en arresten in kracht van gewijsde uit 1994, 1993 en 1992. Nadien zullen zowel de dossiers uit het jaar 1995 als uit 1991 en vroeger aan de beurt komen.

Voor 1994 is die inventaris momenteel klaar.

Hierbij wordt een overzicht gegeven voor het jaar 1994.

Provincie	Totaal aantal vonnissen en arresten 1994	Totaal aantal niet-uitgevoerde vonnissen en arresten
Anwerpen	156	92
Limburg	46	10
Oost-Vlaanderen	66	30
Vlaams-Brabant	24	11
West-Vlaanderen	30	17

**Vraag nr. 116
van 20 november 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Openbare verlichting gewestwegen – Beleid (2)

In aansluiting op mijn vraag nr. 285 van 12 juli laatstleden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1031 – red.*) wens ik in verband met veiligheid en openbare verlichting de minister nog volgende bijkomende vragen te stellen.

- De autosnelweg Leuven-Hasselt (A2) werd van verlichting voorzien. Wat is de weerslag op de ongevallencijfers ?
- Op de autosnelweg Antwerpen-Eindhoven (E34) werden de betonnen palen vervangen door metalen. Wat is de weerslag op de verkeersveiligheid ?
- Waarom worden de autosnelwegen in Vlaams-Brabant de hele nacht verlicht, terwijl elders de verlichting wordt gedoofd tussen 0.30 en 5.30 uur ?
- Is compenserend reflecterend materiaal overbodig waar de verlichting wordt gedoofd ?

In Nederland en Frankrijk zijn er namelijk reflectoren aan de boord van de weg, in de USA reflecterende wegmarkeringen en in Italië reflecterende verf.

- De kosten voor verlichtingspalen en -materiaal lopen in de miljarden. Gebeuren deze aanbestedingen internationaal ?

6. Waarom heeft België als enig land inwendig verlichte richtingborden ? De rest van de wereld gebruikt reflecterende borden (uitgezonderd op enkele zeer drukke punten rond de grote steden).

Hoeveel bedraagt gemiddeld het verschil in kostprijs tussen beide systemen ? Hoe verloopt de aanbesteding ?

Geregeld worden deze zeer dure instrumenten vervangen, omdat ze hoger moeten worden geplaatst of omdat ze een grijze boord moeten krijgen.

Wat zijn de normen voor vervanging ? Hoeveel worden er jaarlijks vervangen en om welke redenen ? Wat is de totale kostprijs ?

7. Is er over de weerslag van het verlichtingsnet op de verkeersveiligheid ooit een objectieve studie gemaakt, door een onafhankelijk bureau, die een voldoende lange periode bestrijkt (bv. 25 jaar) en een vergelijking maakt met onze buurlanden ?

Zo neen, zijn er plannen in die richting ?

Antwoord

1. De verlichting van het wegvak A2 Wilsele (km 78,8) – Bekkevoort (km 56,8) (22 km lengte) werd eind 1994 geplaatst en stapsgewijs in dienst gesteld, zodat het ganse vak operationeel was begin 1995. Om voornoemde reden wordt het jaar 1994 hierna bij de vergelijking buiten beschouwing gelaten.

Dit wegvak was reeds verlicht ter hoogte van de complexen. De nettosectie waar een verlichting werd aangebracht (exclusief complexen), bedraagt 19 km.

De gegevens over de ongevallen bij duisternis op het onverlichte wegvak worden aangegeven in onderstaande **tabel** voor de periode 1991-1993.

	Aantal letselgevallen	Aantal doden	Aantal zwaargewonden	Aantal lichtgewonden
1991	9	2	2	6
1992	14	1	7	13
1993	11	1	3	11
1991-1993	34	4	12	32
Gemiddelde per jaar over 1991-1993	11,3	1,3	4	10,7

In de hierna vermelde **tabel** worden weergegeven :

- de nachtelijke-ongevallengegevens na het indienststellen van de verlichting in 1995 ;
- de vergelijking van de nachtelijke-ongevallengegevens van 1995 ten opzichte van het jaarlijks gemiddelde over de periode 1991-1993, toen er nog geen verlichting aanwezig was.

	Aantal letselgevallen	Aantal doden	Aantal zwaargewonden	Aantal lichtgewonden
1995	12	0	5	15
Vergelijking onge- vallengegevens t.o.v. 1991-1993	+ 6 %	- 100 %	+ 25 %	+ 40 %

De verkeersdrukte op dit wegvak is in de periode 1991-1995 met 20 % gestegen.

De periode met verlichting in dienst waarvan gegevens beschikbaar zijn, bedraagt 1 jaar ; de beschikbare gegevens zijn niet voldoende groot om statistisch betrouwbare uitspraken te doen.

2. Op de autosnelweg E34 Antwerpen-Turnhout werden op het wegvak Ranst (km 11,35) – Zoersel (km 28,90) (17,5 km lengte) de betonnen palen (16 m hoogte – tussenafstand van 45 m), verwijderd en vervangen door metalen palen (20 m hoogte – tussenafstand van 90 m).

Deze installatie werd in dienst gesteld op 1 november 1995.

Zowel in de periode vóór als na de vervanging van de betonpalen werd de middenbermverlichting gedoofd tussen 0.30 uur en 5.30 uur. De ongevallen bij gedoofde middenbermverlichting worden buiten beschouwing gelaten.

De gegevens over de ongevallen bij duisternis voor de installatie met betonpalen worden voor de periode van 1 maart 1991 tot en met 31 oktober 1995 weergegeven in onderstaande **tabel**.

	Aantal letselgevallen	Aantal doden	Aantal zwaargewonden	Aantal lichtgewonden
Periode 01.01.1991- 31.10.1995 (58 maanden)	29	6	14	30
Gemiddelde per jaar	6	1,2	2,9	6,2

In de hiernavermelde **tabel** worden weergegeven :

- de nachtelijke-ongevallengegevens na het vervangen van de verlichtingspalen (periode 01.11.1995 – 01.10.1996 : 11 maanden) ;

– de bovenvermelde gegevens omgerekend naar jaarbasis ;

– de vergelijking van het gemiddelde per jaar na het vervangen van de betonpalen door metalen palen ten opzichte van de periode ervoor.

	Aantal letselgevallen	Aantal doden	Aantal zwaargewonden	Aantal lichtgewonden
Periode 01.11.1995- 01.10.1996 (11 maanden)	5	0	3	7
Gemiddelde per jaar	5,4	0	3,3	7,6
Verskil met het gemiddelde per jaar over de periode 01.01.1991 – 31.10.1995	- 11 %	- 100 %	+ 13 %	+ 22 %

De periode met verlichting in dienst waarvoor gegevens beschikbaar zijn, bedraagt 11 maanden ; de beschikbare gegevens zijn niet voldoende groot om statistisch betrouwbare uitspraken te doen.

3. De continue middenbermverlichting op de volgende autosnelwegvakken op het grondgebied van Vlaams-Brabant wordt niet gedoofd tussen 0.30 uur en 5.30 uur om veiligheidsredenen (korte opeenvolging van op- en afritten, verkeersdrukte) :

- R0 ring van Brussel
- E19 Brussel-Bergen, op het grondgebied van Vlaams-Brabant
- E411 Brussel-Namen, van St. Jezus-Eik tot Overijse
- E40 Brussel-Luik, van Kraainem tot St.Lambrechts-Woluwe
- A2 Wilsle-Bekkevoort : als test op de toepasbaarheid van nieuwe technologieën wordt de verlichting op halve intensiteit geschakeld tussen 23.00 uur en 4.30 uur
- A12 Brussel-Boom-Antwerpen, van Strombeek-Bever tot Willebroek : modulatie naar halve intensiteit tussen 0.30 uur en 5.30 uur
- E40 Brussel-Luik te Everberg, ter hoogte van de parking (op vraag van de rijkswacht)

De verlichting van alle op- en afritten van autosnelwegen en de gewone gewestwegen wordt niet gedoofd.

4. Reflecterende materialen komen later tot hun recht en hebben meer nut op onverlichte dan op verlichte wegen. Omdat echter de veiligheid

ook dient te worden verzekerd wanneer de openbare verlichting wordt gedoofd of door defect uitvalt, wordt er op gebied van reflecterende materialen geen onderscheid gemaakt tussen verlichte of onverlichte wegen. Verkeersborden, wegwijzers, reflectoren en wegmarkeringen worden op verlichte en onverlichte wegen in dezelfde omstandigheden op dezelfde manier aangebracht, maar de reflectie zelf valt minder op bij openbare verlichting.

5. De aanbestedingen voor het leveren en plaatsen van verlichtingspalen en -materiaal verlopen volgens de Europese en Belgische reglementeringen voor overheidsopdrachten.

Als procedure wordt steeds de openbare aanbesteding toegepast.

- 6.1. In onze buurlanden worden zowel inwendig verlichte als retroreflecterende borden, al dan niet aangestraald, geplaatst. Inwendig en uitwendig verlichte borden komen vooral voor in stedelijke gebieden met een grote verkeersdrukte en een snelle opeenvolging van weefzones.

Op autosnelwegen, waar met grote snelheid wordt gereden, is het om veiligheidsredenen belangrijk dat de borden vanop voldoende grote afstand zichtbaar en leesbaar zijn.

Niet-aangestraalde retroreflecterende borden kunnen vooral worden gebruikt voor borden die op geringe hoogte staan.

Borden die hoger dan 5 m worden geplaatst, onder andere op portieken en galpalen, worden door de lichten van de voertuigen minder goed aangestraald, zodat slechts in beperkte mate licht wordt gereflecteerd naar de weggebruiker. Deze borden zijn zonder bijkomende verlichting minder goed zichtbaar en leesbaar.

Men kan wel stellen dat de reflecterende borden de laatste jaren sterk zijn verbeterd, maar ze blijven toch onderhevig aan vervuiling en veroudering, waarbij de retroreflecterende eigenschappen in de tijd afnemen.

- 6.2. De eerste installatiekosten van inwendig verlichte borden zijn ongeveer 50 % hoger dan van uitwendig aangestraalde reflecterende borden en 200 % hoger dan van gewone reflecterende borden.

De functionele levensduur van de retroreflecterende borden bedraagt 10 jaar, terwijl de huidige inwendig verlichte borden een levensduur hebben van 30 jaar.

Gerekend over de ganse levensduur komt de verhouding voor de totale kostprijs (investering, gewoon onderhoud en structureel onderhoud) dichter bij elkaar te liggen, aangezien in een periode van 30 jaar de retroreflecterende borden tweemaal dienen te worden vervangen.

De inwendig verlichte borden en de aangestraalde borden zijn ongeveer gelijk in totale kostprijs over de periode van 30 jaar, doch de zichtbaarheid en de leesbaarheid is voor de inwendig verlichte borden beter, vooral bij slechte weersomstandigheden (sneeuw, aanvriezende mist, dauw, enz.).

- 6.3. De aanbestedingen voor het leveren en plaatsen van inwendig verlichte borden verlopen volgens de Europese en Belgische reglementering voor overheidsopdrachten.

Als procedure wordt steeds de openbare aanbesteding toegepast.

- 6.4. In het kader van de aanpassing van de bewegwijzering (nieuwe afritten, aanduiding van alternatieve routes, aanduiding van andere bestemmingen) werden de seinplaten van sommige inwendig verlichte borden aangepast of vervangen.

Borden die einde levensduur zijn, worden eveneens vervangen.

Om andere redenen dan boven vermeld werden geen borden vervangen.

- 6.5. In de periode 1993-1995 werden 21 vetuste installaties vernieuwd voor een bedrag van 37 miljoen frank.

In de periode 1993-1995 werden 68 installaties aangepast voor een totaal bedrag van 120 miljoen frank.

- 7.1. Over de weerslag van de verlichting op de verkeersveiligheid werd nog geen studie gemaakt die een periode van 25 jaar omvat. Op 25 jaar tijd spelen allerhande externe factoren mee die de verkeersveiligheid kunnen beïnvloeden en een vergelijking onmogelijk maken, onder andere de sterke toename van de verkeersdrukte, de gordelplicht, het handhavingsbeleid, wijzigingen aan de wegnatuur, evolutie in alcohol- en drugsgebruik, enzovoort.
- 7.2. Momenteel bestaan er om bovenvermelde redenen geen plannen om een studie over een zeer lange periode uit te voeren.

**Vraag nr. 117
van 20 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie

Destijds werden een aantal bijzondere statuten in het leven geroepen die beoogden werklozen een tijdelijke betrekking te bezorgen in overheidsdiensten.

1. Hoeveel personen die thans in overheidsdiensten (gewest, provincie, gemeenten, intercommunales) werken, vallen onder een dergelijk statuut ?

Wat is het percentage van deze onder een bijzonder statuut vallende werknemers ten opzichte van het totaal aantal personen in overheidsdiensten (voor het gewest, de provincies, de gemeenten en de intercommunales) ?

2. Werden alle personen die zijn aangeworven in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC) reeds overgeheveld naar het gesco-statuut (gesubsidieerde contractuelen) ? Over hoeveel personen gaat het eventueel, wat is hun gemiddelde anciënniteit, hun beroepsbekwaamheid en het bedrag van hun bezoldiging ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, en aan mevrouw Anne

Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

Antwoord

Voor de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN), verwijs ik naar het antwoord dat reeds werd gegeven door de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken op vraag 238 van 10 september 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 9 – red.*).

Betreffende de Vlaamse overheidsinstellingen die onder mijn functionele bevoegdheid vallen, worden hieronder de gegevens verstrekt.

Dienst voor de Scheepvaart

In totaal worden er dertien gesubsidieerde contractuelen (gesco's) tewerkgesteld, hetgeen 2,74 % betekent van het totaal aantal personeelsleden. Het gaat hier over zeven gesco's ter vervanging van ambtenaren die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden en zes ter vervanging van personeelsleden met volledige loopbaanonderbreking.

Er zijn geen personeelsleden in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC).

Noch bij NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, noch bij de NV Maatschappij van Brugse Zeevaartinrichtingen zijn er personeelsleden die vallen onder een dergelijk statuut.

Vraag nr. 120 van 20 november 1996 van de heer PATRICK LACHAERT

Goederenspoorlijn Gent-Nederland – Tracé

Volgens persberichten zou de minister uit de drie mogelijke tracés voor de spoorlijn tussen Gent en het Nederlandse industriegebied De Axelse Vlakte, geopteerd hebben voor het tracé dat evenwijdig loopt met de Kennedylaan.

De keuze van de minister is gesteund op het tracé dat op het gewestplan Gentse en Kanaalzone staat aangeduid voor de verlenging van het industriespoor Gent-Zeehaven naar Sidmar. De gevolgen van de keuze voor dit tracé zijn om volgende redenen uitermate nadelig :

- dit tracé sluit de gemeente Zelzate volledig af. Het spoor moet immers de expresweg Antwerpen-kust en de R4 naar Zelzate dwarsen ;
- de nieuwe spoorlijn bemoeilijkt fel de toegankelijkheid van het bedrijf Sidmar, het meest performante Vlaamse en zelfs Belgische staalbedrijf, met een zeer grote werkgelegenheidsfactor ;
- deze keuze is voor het Vlaams Gewest de duurste, onder meer door het bouwen van verschillende bruggen om de treinen een vlotte doorgang te garanderen.

Hierbij merk ik nog op dat zowel het gemeentebestuur van Gent als dat van Zelzate tegen de keuze van dit tracé zijn.

1. Is het tracé op de plaats waar het op het gewestplan Gentse en Kanaalzone staat ingetekend inderdaad door de minister gekozen ?
2. Zo ja, om welke reden heeft de minister dit tracé boven de twee andere mogelijke tracés verkozen ?
3. Wordt met de betrokken gemeentebesturen en met Sidmar overleg gepleegd teneinde alsnog de voor- en nadelen van de drie mogelijke tracés te evalueren ?
4. Enkel Nederland is vragende partij voor dit tracé. Welke compensaties stelt de Nederlandse overheid voorop voor de keuze van dit tracé ?
5. Welke garanties heeft de minister dat deze compensaties ook daadwerkelijk worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. Er is over het tracé van de goederenspoorlijn door De Axelse Vlakte nog geen beslissing genomen. Verschillende tracés zijn nog in studie. Wel staat momenteel slechts één tracé op het gewestplan ingetekend.

De administratie Ruimtelijke Ordening heeft zich duidelijk uitgesproken ten gunste van dit tracé omwille van de bundeling met bestaande infrastructuur, in casu de Kennedylaan. Het principe van bundeling van lijninfrastructuren is een van de grote richtprincipes in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Dit RSV

is momenteel nog in openbaar onderzoek, maar de principes dienen voor de administratie reeds als richtlijn bij het beoordelen van dossiers.

De NMBS kan zich bij dit standpunt aansluiten, temeer daar zij vanuit spoortechnisch standpunt een voorkeur heeft voor het tracé langs en ten westen van de Kennedylaan.

2. Niet van toepassing (zie 1).
3. Het project en de verschillende mogelijke tracés worden besproken in een werkgroep onder voorzitterschap van de NMBS en waarin tevens de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, de stad Gent, het Havenbedrijf en de gemeenten Zelzate en Wachtebeke zijn vertegenwoordigd.
4. Dit dossier wordt samen met een aantal andere grensoverschrijdende spoorwegprojecten besproken in de Ambtelijke Werkgroep Spoorvervoer Vlaanderen-Nederland. De Nederlandse delegatie heeft zich daar nog niet uitgesproken ten gunste van één of ander tracé, gesteld dat zij dit al zou doen wat Vlaanderen betreft. Over compensaties werd dan ook niet gesproken.
5. Niet van toepassing (zie 4).

Vraag nr. 121
van 20 november 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Noord-zuidverbinding Turnhout-Aarschot – Stand van zaken

Voor de verdere economische ontwikkeling van de Kempen is de noord-zuidverbinding tussen Turnhout en Aarschot zeer belangrijk. Tevens zou de realisatie van deze as de leefbaarheid van de dorpskernen op dit traject vergroten en de Antwerpse ring kunnen ontlasten.

Het plan voor de noord-zuidverbinding bestaat reeds twintig jaar, maar is nog niet voor de helft gerealiseerd. Enkel het gedeelte tussen Turnhout en Kasterlee bestaat momenteel. Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling heeft 50 miljoen gereserveerd voor de ondertunneling van de Hoge Mouw in Kasterlee. Voorwaarde is wel dat deze tunnel eind 1998 klaar is.

Ook van de omleiding rond Herselt en de ontdubbeling van de ijzeren brug over het kanaal aan Geel-punt moet dringend werk worden gemaakt.

1. Wat heeft de minister reeds gedaan om een snelle en integrale uitvoering van dit traject te verwezenlijken ?
2. Wanneer zal dit project gerealiseerd zijn ?
3. Kan de minister bevestigen dat de Hoge Mouw eind 1998 ondertunneld zal zijn, teneinde hiervoor Europese subsidies te kunnen genieten ?

Antwoord

Op het door mij goedgekeurde driejarenprogramma 1997-1998-1999, wordt in de volgende werken voorzien :

- tunnel door provinciaal domein de Hoge Mouw :

75 mln. fr.	aan te besteden in 1997
255 mln. fr.	aan te besteden in 1998
- overbrugging van Nete en kanaal : 65 mln. fr., aan te besteden in 1999.
- resterende wegverharding van Kasterlee tot Geel : 120 mln. fr., aan te besteden in 1999.

Vraag nr. 124
van 21 november 1996
van mevrouw VERA DUA

Muskusrattenbestrijding – Middelen

De financiering van de muskusrattenbestrijding is reeds vroeger aanleiding geweest tot vele discussies.

Het is nog steeds onduidelijk hoeveel middelen er aan deze materie worden besteed.

Graag had ik van de minister, wat zijn bevoegdheid betreft, een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Hoeveel bedragen de reële jaarlijkse kosten voor de muskusrattenbestrijding en dit voor 1993, 1994 en 1995 ?

2. Welk bedrag wordt jaarlijks op de begroting uitgetrokken voor muskusrattenbestrijding en dit voor 1993, 1994 en 1995 ?
3. Op welke manier werden deze uitgaven besteed (klemmen, vergif, personeel, kledij, voertuigen, andere) ?
4. Hoeveel personen waren in 1993, 1994 en 1995 aan het werk als muskusrattenverdelgers en onder welk statuut ?
5. Hoeveel muskusratten werden er gevangen in 1993, 1994 en 1995 ?
6. Bestaat er een inventaris van de bijvangst (andere dan muskusratten) voor 1993, 1994 en 1995 ?
7. Met welke firma's werden contracten afgesloten inzake muskusrattenbestrijding en voor welke bedragen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Mijn antwoord heeft betrekking op de muskusrattenbestrijding in 1993, 1994 en 1995 op de waterlopen die onder mijn bevoegdheid ressorteren, namelijk de bevaarbare waterwegen.

Op de onbevaarbare waterlopen gebeurt de rattenbestrijding door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Deze administratie valt onder de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Jaarlijkse reële kosten

1993 : 136.630.647 fr.
1994 : 137.468.344 fr.
1995 : 138.806.632 fr.

Jaarlijks begrotingsbedrag

1993 : 129.823.894 fr.
1994 : 137.246.643 fr.
1995 : 142.496.329 fr.

Verdeling van de uitgaven

Wij hebben geen gegevens over de verdeling van de uitgaven, omdat de werken werden uitbesteed aan aannemers.

De uitgaven worden besteed aan :

- aankoop, onderhoud, plaatsen en nazicht van de klemmen, fuiken en vloten met klemmen en ophalen van de vangsten ;
- aankoop en onderhoud van materiaal (boten, aanhangwagens, buitenboordmotoren en bestelwagen) ;
- aankoop van brandstof voor de voertuigen ;
- aankoop van werk- en beschermkledij voor het personeel ;
- uurlonen van het technisch en administratief personeel ;
- aankoop of huur en onderhoud van gebouwen.

De gebruikte verdelgsmiddelen zijn het lokaas en de klem ; in mindere mate worden de fuik en het vlot aangewend.

Aantal muskusrattenverdelgers

Aangezien de werken zijn uitbesteed, heeft de administratie geen gegevens over het aantal werknemers dat de betrokken firma's voor de verdeling in dienst hebben en over het statuut van die werknemers.

Meestal opereren de verdelgers in een ploeg van twee, vergezeld van een bedrijfswagen en een chauffeur ; daar waar de populatie duidelijk is toegenomen, worden vaak twee zulke ploegen ingezet.

Om enig idee te geven : voor de afdeling Maas en Albertkanaal (die relatief lage jaarlijkse reële kosten van rond de 3,5 miljoen heeft) waren de gepresteerde manuren in 1993 2.010 uren, in 1994 1.844 uren in 1995 2.146 uren.

Aantal gevangen muskusratten

1993 : 19.426 stuks
1994 : 19.914 stuks
1995 : 20.020 stuks

Inventaris bijvangsten

Er wordt over het algemeen geen systematische inventaris bijgehouden van het aantal bijvangsten. Enkel de afdeling Maas en Albertkanaal heeft hier gegevens over (zie verder), die echter niet noodzakelijk representatief zijn voor de andere afdelingen van de administratie.

	1993	1994	1995
Muskusratten	985	575	436
Bijvangsten	244	155	136
waarvan beverratten	98	70	50
waarvan bruine ratten	146	85	86

De bestrijding gebeurt tegenwoordig hoofdzakelijk met klemmen en fuiken (geen vergif) die werden aangepast om de bijvangsten te beperken. Daarbij kan echter niet worden uitgesloten dat behalve bruine ratten en beverratten ook in veel geringere mate wel eens waterhoenen, merels, eksters en konijnen tot de bijvangsten behoren.

Betrokken firma's

- NV Milieu Control, Steenlandlaan 3, Haven 1111 in Beveren-Kallo, voor een jaarlijks bedrag van 43.627.817 frank ;
- NV Milieubescherming, Eindhoudseweg 47 in Geel, voor een jaarlijks bedrag van 52.237.345 frank ;
- NV ABO (Ondes), Hoogveld 3 in Dendermonde, voor een jaarlijks bedrag van 34.909.418 frank ;

Dit zijn de jaarlijkse bedragen die in de inschrijvingsbiljetten in 1989 werden overeengekomen, exclusief indexaanpassing en herzieningen.

Vraag nr. 126
van 26 november 1996
van de heer JOS DE MEYER

Waeslandhaven – Havenontwikkeling en leefruimte

Ten gevolge van de studie over de vestiging van een containerterminal aan een getijdendok in het Linkeroevergebied, heerst er reeds maanden onrust bij de Wase bevolking, meer in het bijzonder in de deelgemeente Doel van de gemeente Beveren.

Ons uitgangspunt is een evenwichtige, duurzame en gefaseerde ontwikkeling van de Linkeroever. Naast de economische ontwikkeling, met zijn inname van ruimte voor haven en industrie, moet er blijvend open ruimte worden behouden voor landbouw, natuur en rust. Alleen op deze wijze blijven alle polderdorpen – Doel, Kallo, Verrebroek en Kieldrecht – leefbaar voor onze kinderen en kleinkinderen als moderne polderdorpen in de eenentwintigste eeuw. Dorpsgemeenschappen "van de kaart vegen" is niet ons model van ruimtelijke ordening in het jaar 2000.

Er is opdracht gegeven om het alternatief van een vestiging van een containerterminal ten zuiden van Doel te bestuderen vanuit economisch en technisch oogpunt en betreffende de haalbaarheid ervan. De finalisering van deze studie was gepland voor het einde van dit jaar.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot deze rapporten ?

Wat zijn de belangrijkste conclusies ?

2. Welk standpunt heeft de minister bevoegd voor de goede ruimtelijke ordening in Vlaanderen terzake ingenomen ?

Kan dit standpunt worden verzoend met de studie van prof. dr. G. Allaert (Seminarie voor Survey en Ruimtelijke Planning, Universiteit Gent, uitgevoerd in januari 1996) over de leefbaarheid van Doel ?

Antwoord

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voorziet in een evenwichtige, duurzame en gefaseerde ontwikkeling van Vlaanderen. Daartoe voorziet het binnen het grondgebied in een gedeconcentreerde bundeling van een aantal activiteiten, zowel voor open ruimte, landbouw, natuur en rust, als voor economische kerngebieden, weg- en spoorinfrastructuur, haveninfrastructuur, enzovoort. Meer in het bijzonder bepaalt het RSV dat de havenontwikkeling moet geschieden binnen de op de bestaande gewestplannen daartoe bestemde oppervlakte.

In het kader van deze ontwikkeling geschiedt de uitbreiding van de haven van Antwerpen en de Waeslandhaven op het grondgebied van de gemeente Beveren en Zwijndrecht, met als doel een economisch draagvlak te vormen voor de regio

en als ontwikkelingspool te dienen voor geheel Vlaanderen.

Onze havenontwikkeling is essentieel voor het welzijn en de welvaart van velen van deze Vlaamse gemeenschap.

Bij de verdere havenontwikkeling wordt uiteraard rekening gehouden met de vereisten van de moderne maatschappij. Nieuwe technieken en onderzoeksmethoden worden uitgevoerd. Er werden talrijke studies, onder andere een leefbaarheidsstudie, opgezet. Ik kan dan ook op de gestelde vragen volgend antwoord geven.

1. Bedoelde kritische rapporten zijn heden in een stadium van eindafwerking. Het kan niet de bedoeling zijn de conclusies van de studies nu reeds te vermelden zonder dat ze finaal zijn afgewerkt en een gebundeld verslag is opge maakt, zoniet zouden verkeerde accenten of besluiten wereldkundig kunnen worden gemaakt die achteraf niet geldig blijken te zijn.
2. De studies zijn heel wat ruimer opgevat dan de studie opgemaakt door prof. dr. G. Allaert, die louter binnen zijn vakgebied van de ruimtelijke planning is gebleven. De studies richten zich ook veel ruimer onder andere naar de ingewikkelde sociale aspecten verbonden aan bedoelde aangelegenheid. Er zijn uiteraard een aantal merkwaardige gelijkenissen.

Ik verwacht dat de administratie binnenkort de studies zal afronden met een gebundeld verslag, zodra ze beschikt over alle eindrapporten.

Vraag nr. 127
van 26 november 1996
van de heer CARL DECALUWE

N382 Ingelmunster – Tracé

Bij het bekijken van het gewestplan kwam ik tot de vaststelling dat het geplande tracé van de N382 (verbinding Ingelmunster – Izegem) op het grondgebied Ingelmunster door een gebied loopt dat op het gewestplan ingekleurd staat als parkgebied en als natuurgebied.

1. Wat is het beleid van de minister inzake weg-tracés die bij het opmaken van de gewestplannen door natuur- en parkgebieden lopen ?

2. Zijn er voor de aanleg van dit stuk van de N382 op het grondgebied Ingelmunster reeds concrete plannen ?

3. Zijn er voor de aanleg van dit stuk van de N382 reeds middelen vrijgemaakt ?

Antwoord

1. In mijn beleidsvoering zal ik mij laten leiden door de visie die hieromtrent in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt ontwikkeld. Voor de problematiek van de wegen verwijs ik naar het deel van de lijninfrastructuur.
2. Voor de aanleg van dit stuk van de N382 op het grondgebied van Ingelmunster zijn er nog geen concrete plannen van uitvoering.
3. Voor dit stuk zijn er nog geen middelen vrijgemaakt.

Vraag nr. 128
van 26 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zeekanaal Brussel-Rupel – Tonnenmaatsituatie

De huidige Boulevardbruggen over het Zeekanaal Brussel-Rupel in Willebroek zouden slechts de passage toelaten van schepen van 4.500 ton. Het Zeekanaal tot Willebroek is uitgerust voor schepen van 10.000 ton.

Gezien het belang van de binnenscheepvaart als alternatief voor het transport langs de weg lijkt het mij van belang dat dit obstakel wordt weggewerkt.

Bevinden er zich op het Zeekanaal Brussel-Rupel nog andere obstakels die de toegang van schepen met een grotere tonnenmaat verhinderen ?

Om welke obstakels gaat het in dat geval ?

Antwoord

De modernisering van het Zeekanaal voorziet in de uitbouw van de vaarweg tot Willebroek voor zeevaart tot 10.000 ton. Opwaarts Willebroek voorziet dit programma in zeevaart tot 4.500 ton.

De huidige Boulevardbruggen op het Zeekanaal Brussel-Rupel in Puurs-Willebroek laten inderdaad slechts schepen door van maximum 4.500 ton.

Dit bruggencomplex is na indienstneming van de sluis in Hingene dan ook het obstakel dat de beperkingen oplegt aan de scheepvaart, zowel in breedte (16 m), als in vrije hoogte (30 m). In de diepte bedraagt de limiet 6,5 m. Na de verbouwing van dit complex worden de mogelijkheden in breedte 23 m en onbeperkt in vrije hoogte.

In diepte is het mogelijk in de vaargeul een verdieping door te voeren tot Willebroek. De verdieping tot 9,5 m waarin het moderniseringsprogramma voorziet, is echter pas mogelijk na modernisering van de oevers. De verbouwing van de Boulevardbruggen is echter de duurste ingreep in dit programma.

Na verbouwing wordt ook de vaart op Brussel mogelijk tot 16 m breedte en 34 m vrije hoogte.

Vraag nr. 129
van 26 november 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Wegmarkering Gentse fietspaden – Slijtage

Heel wat fietspaden in het Gentse worden door de diensten van de Vlaamse overheid extra in de verf gezet. Dit gebeurt door het aanbrengen van rode wegmarkeringen.

Op verschillende plaatsen (onder meer op de Rooseveltlaan) bleek de helft van de rode deklaag binnen veertien dagen afgesleten te zijn.

1. Hoeveel kilometer fietspaden werd inmiddels door de diensten van de minister in Gent rood gemarkeerd? Hoeveel kilometer daarvan moest worden herschilderd? In welke straten?
2. Wat was de reden van de snelle slijtage?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de duurzaamheid van rode wegmarkeringen te vergroten?

Antwoord

1. In het eerste district (Gent) werden er \pm 9,2 km fietspaden rood gemarkeerd. Van deze hoeveelheid dienden er 0,5 km te worden herschilderd, namelijk aan Gent-Zuid.
2. Dit gedeelte moest worden herschilderd omdat bij de aanleg van de rode coating niet het juiste oplosmiddel werd gebruikt.

3. Technische voorschriften voor het aanbrengen van slemlagen (rode) worden opgenomen in het standaardbestek 250 dat binnenkort van toepassing wordt.

Vraag nr. 130
van 28 november 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Mobiliteitsconvenants – Stand van zaken

Het mobiliteitsconvenant vormt een goed beleidsinstrument waarin gewest en gemeente een aantal afspraken maken met het oog op een duurzame mobiliteit, verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid. In heel wat gemeenten is men al vrij ver gevorderd met de voorbereiding van het convenant, en in sommige gemeenten is het moederconvenant reeds goedgekeurd in de gemeenteraad. Bij een aantal convenants wordt ook De Lijn als partner betrokken.

1. Hoever staat het op dit moment met de opstelling van de mobiliteitsconvenants in onze gemeenten? In welke gemeenten werd het moederconvenant reeds goedgekeurd? Zijn er gemeenten die reeds beschikken over goedgekeurde uitvoeringsconvenants? In hoeveel en welke gemeenten is de procedure tot opstelling van een mobiliteitsconvenant reeds ingezet? Kan de minister een stand van zaken geven?
2. In hoeveel en in welke gemeenten is De Lijn als partner betrokken bij de opstelling van de convenants?
3. Bestaat de mogelijkheid dat ook de NMBS bij de mobiliteitsconvenants wordt betrokken?
4. Worden eventueel ook andere partners bij de mobiliteitsconvenants betrokken? Ik denk dan bijvoorbeeld aan schoolgemeenschappen die vaak gedurende meerdere uren per dag heel wat bussen in het verkeer brengen. Is het niet aangewezen ook hen bij de mobiliteitsconvenants te betrekken? Hoe gebeurt dit eventueel reeds concreet?
5. In de convenants wordt gewerkt met wederzijdse verbintenissen die heel concreet en resultaatgericht zijn. Indien het Vlaams Gewest zich aan haar eigen verbintenissen niet houdt, heeft de gemeente dan mogelijkheden om bijvoorbeeld haar eigen investeringen terug te vorderen? Welke procedure is hiertoe dan concreet ingesteld?

Antwoord

Gezien het grote aantal dossiers dat momenteel in omloop is, is het onmogelijk en ook niet zinvol een volledig overzicht te geven van de ondertekende en in omloop zijnde convenants.

Een stand van zaken per 27 januari 1997 zal worden opgemaakt en in een aanvullend antwoord worden bezorgd.

Aanvullend antwoord

1. Tot op heden hebben reeds vele tientallen Vlaamse steden en gemeenten initiatieven rond het mobiliteitsconvenant ontwikkeld (gemeenteraadsbeslissing, ondertekening van het zogenoemd moederconvenant, de bijakte nr. 1 met betrekking tot de planningsactiviteiten, eventuele andere bijakten).

Een gedetailleerde volledige stand van zaken kan niet worden verstrekt, omdat het gaat om een dynamische evolutie waarbij de stand van zaken dagelijks wijzigt, en omdat de instroom van dossiers langs meerdere kanalen gebeurt. Thans wordt een informaticasysteem ter ondersteuning van het programma mobiliteitsconvenants ontwikkeld.

2. De Lijn wordt in alle gemeenten institutioneel bij de mobiliteitsconvenants betrokken.
3. De NMBS is alsnog geen (systematische) partner bij de convenants. In de praktijk is de NMBS wel betrokken geweest bij de uitwerking van sommige projecten. In de geest van het beleid inzake convenants is een maximale betrokkenheid van de NMBS aangewezen, zelfs zonder dat deze als medeondertekenaar van het convenant optreedt.
4. Mobiliteitsconvenants worden aangegaan met de betrokken beleidsactoren (de gemeente, het Vlaams Gewest, De Lijn en eventueel de provincie). Vanwege hun aantal zou het niet werkzaam zijn alle belangenactoren contractueel aan het mobiliteitsconvenant te willen binden. Niets belet nochtans dat zij zich via een van deze beleidsactoren aansluiten bij het beleid van duurzame mobiliteit. Het instrumentarium daartoe is trouwens zeer breed en omvat onder meer de opstelling van bedrijfsvervoerplannen, (re)organisatie van collectief vervoer, ... Het is bovendien de bedoeling dat de belangengroepen uitdrukkelijk aan bod komen bij het opmaken van het gemeentelijk mobiliteitsplan, waarbinnen elk toekomstig project zal dienen te passen.

5. In elke bijakte van het mobiliteitsconvenant (met andere woorden in de uitvoeringsconvenants) zijn sancties opgenomen voor het geval een partij haar eigen verbintenissen niet zou nakomen. In algemene regel kunnen andere partijen dan de kosten voortvloeiende uit de eigen verbintenissen verhalen op de partij die in gebreke blijft. Vermits het mobiliteitsconvenant overduidelijk is gestoeld op zin voor eigen verantwoordelijkheid en respect voor de andere contractant, lijkt dit scenario vandaag niet aan de orde.

**Vraag nr. 131
van 28 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN**

E40 Bierbeek – Geluidshinder

Recente metingen tonen aan dat het lawaai van de E40 ter hoogte van de parallel lopende Spiegelbosstraat in Bierbeek nog altijd uitstijgt boven de 70 dbA. Dat zou naar verluidt de norm zijn die de overheid hanteert om maatregelen te nemen om de geluidshinder aan te pakken.

In 1994 werd ter plekke de E40 reeds gegrind om het rolgeluid van de banden te verminderen, maar dat is blijkbaar niet voldoende. De inwoners, verenigd in de werkgroep "Geluidshinder E40", dringen dan ook aan op de plaatsing van geluidsschermen. Zij kregen hiervoor de steun van hun gemeentebestuur.

Is de minister op de hoogte van het probleem ?

Wat zijn de oorzaken van de toenemende geluidsoverlast ?

Worden er op korte termijn maatregelen genomen ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat mijn kabinet de problematiek vrij goed kent.

Op het goedgekeurde driejarenprogramma zijn volgens de geldende prioriteiten en een globale behoeftenanalyse immers minderende maatregelen opgenomen voor de geluidsoverlast afkomstig van het verkeer op de A3 (E40).

Ter hoogte van de Spiegelbosstraat is op het investeringsprogramma van 1999 ter bescherming van de woningen (zone van 250 m van de A3 (E40) in de plaatsing van een scherm voorzien tussen kmpt. 28,50 en 29,0 met een hoogte van 3,60 m. Een voor-

waarde voor deze werken zal het afsluiten zijn met de stad Tienen van een mobiliteitsconvenant en bijhorende uitvoeringsconvenant.

De toenemende geluidsoverlast is te wijten aan het steeds stijgende verkeersvolume. Op kortere termijn worden geen bijkomende maatregelen genomen.

Vraag nr. 132
van 4 december 1996
van de heer HERMAN LAUWERS

Werken A12 Leuvenberg – Planning

De gewestplanwijziging Antwerpen van medio 1996, kaart 7/7 (Ekeren), voorziet in een brede reservatiestrook langs weerszijden van de A12 (Havenweg) voor de rechttrekking van "de Leuvenbocht" en de eventuele bouw van een op- en afritcomplex.

Momenteel worden een viertal varianten bestudeerd uit oogpunt van kostprijs, mobiliteits- en milieueffecten (pre-MER).

Omdat de brede reservatiestrook ook onderliggende bestemmingen van bouwgronden en reeds bestaande woningen omvat, is het van belang dat zo snel mogelijk rechtszekerheid wordt gecreëerd voor de eigenaars.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de studies ?
2. Welke procedurestappen moeten nog worden gezet vooraleer de stad Antwerpen en de gedecentraliseerde diensten van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) zekerheid kunnen bieden omtrent bouw- en verbouwingsvergunningen of stedenbouwkundige attesten ?
3. Welke timing kan – bij benadering – worden vooropgezet ?
4. Welke verdere tijdsspanne moet worden gerekend voor die eigenaars die na de definitieve beslissing voor een van de varianten worden onteigend ?

Antwoord

1. De MER-studie voor de rechttrekking is bijna beëindigd. Nadien zullen nog varianten worden bestudeerd wat de op- en afritten betreft.

2. Zodra de MER-studie is beëindigd en de MER conform is verklaard, kan de administratie het technisch ontwerp afwerken en hiervoor een bouwaanvraag doen. Die wordt afgeleverd door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, nadat advies werd ingewonnen bij de betrokken gemeentebesturen.

3. Vermits 400 miljoen frank is ingeschreven op het indicatief rollend driejarenprogramma voor 1997, ligt het in de bedoeling om de aanbesteding voor de werken van de rechttrekking zelf te laten plaatsvinden in 1997.

4. De termijn is totaal afhankelijk van de gekozen oplossing voor de op- en afritten. In ieder geval zal hieromtrent duidelijkheid komen in de loop van het voorjaar 1997. Eens de oplossing is gekozen, dient een onteigeningsplan te worden opgemaakt en wordt na goedkeuring hiervan de opdracht gegeven aan het Aankoopcomité om tot de onteigening over te gaan.

Vraag nr. 133
van 4 december 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

N8 Ninoofsesteenweg – Veiligheidswerken

Voor de zoveelste keer op rij gebeurde er ook het weekend van 23 november 1996 een zwaar verkeersongeval op de Ninoofsesteenweg (gewestweg N8). De tol die deze "dodenweg" eist, is elke week weer rampzalig hoog. Dit kan duidelijk niet langer blijven duren.

1. Sinds wanneer is men juist gestart met de eerste aanpassingswerken voor meer veiligheid op deze gewestweg ?
2. Wat hebben de verschillende aanpassingswerken tot nu toe gekost ?
3. Wanneer worden de verdere noodzakelijke aanpassingswerken tot het grondgebied Ninove uitgevoerd en waaruit zullen deze aanpassingswerken bestaan ?

Antwoord

De herstructurering van de N8 op het grondgebied van Dilbeek tot aan Spanuit vond plaats tijdens het jaar 1993. De voorlopige oplevering werd in april 1994 gegeven.

In de loop van 1995 werd het kruispunt van de N8 met de N285 (kruisput Eizeringen) heraangelegd. Deze werken waren voltooid eind oktober 1995 en

de voorlopige oplevering werd toegekend op 22 februari 1996.

Tijdens het afgelopen jaar werd het kruispunt met de Poelbeekstraat en Hofmeerschstraat in Roosdaal aangepast door plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie. Begin oktober 1996 waren deze werken voltooid.

De kostprijs van deze projecten bedroeg :

- herstructurering N8 in Dilbeek 94 miljoen fr. (bedrag aanbesteding)
- kruispunt Eizeringen in Lennik 21 miljoen fr. (bedrag aanbesteding)
- kruispunt Poelbeekstraat in Roosdaal 20 miljoen fr. (bedrag aanbesteding).

De aanleg van een "voorlopige" middenberm wordt momenteel grondig bestudeerd. Het is de bedoeling dat deze voorlopige middenberm meteen past in het aangepaste profiel van de N8 zoals dit wordt gepland in de latere en definitieve heraanleg. Deze "voorlopige" middenberm wordt aangebracht vanaf Spanuit tot Ninove. Voor de uitvoering ervan is al op het investeringsprogramma van 1997 in 50 miljoen frank voorzien. Dit project wordt met de hoogste prioriteit door de betrokken afdeling uitgewerkt.

Wanneer de "voorlopige" middenberm wordt aangelegd, worden tegelijk de rijstroken versmald tot 3 m, inclusief de nodige markeringen. Deze versmalling werkt, zeker op drukke momenten, snelheidsverlagend. Tevens wordt nagegaan of een uniformisering van de maximum toegelaten snelheid tot 70 km/u niet moet worden overwogen over het hele traject van de N8.

**Vraag nr. 134
van 4 december 1996
van de heer STEFAAN PLATTEAU**

N8 Ninoofsesteenweg – Veiligheidswerken

De Ninoofsesteenweg (N8) tussen Brussel en Ninove heeft sinds lang de kwalijke reputatie een dodenweg te zijn.

Hierin is gedeeltelijk verbetering gekomen door de aanleg van een middenberm en het aanbrengen van betere accommodaties. Het aantal ongevallen is met de helft verminderd en er zijn praktisch geen zware ongevallen meer gebeurd.

Spijtig genoeg zijn deze maatregelen beperkt vanaf de ring rond Brussel tot aan de wijk Spanuit (grondgebied Dilbeek). Verder naar Ninove toe is

de situatie onveranderd gebleven en zelfs nog fel verergerd. Op een week tijd zijn er drie dodelijke slachtoffers en drie zwaargewonden gevallen in de omgeving van "The Lord", en het einde van de reeks is nog niet in zicht.

Ik had reeds tweemaal de gelegenheid de minister hierover mondeling te ondervragen en ook collega's kwamen terzake tussenbeide.

1. Is de mogelijkheid onderzocht om reeds een voorlopige middenberm aan te leggen vanaf Spanuit, richting Ninove ? Wanneer kan dit eventueel worden uitgevoerd ?
2. Welke andere maatregelen zijn er genomen om de snelheid ter plaatse te beteugelen en ongevallen te vermijden en wanneer worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

1. De aanleg van een "voorlopige" middenberm wordt momenteel grondig bestudeerd. Het is de bedoeling dat deze voorlopige middenberm meteen past in het aangepaste profiel van de N8, zoals dit wordt gepland in de latere en definitieve heraanleg. Deze "voorlopige" middenberm wordt aangebracht vanaf Spanuit tot Ninove. Voor de uitvoering ervan is op het investeringsprogramma van 1997 in 50 miljoen frank voorzien. Dit project wordt met de hoogste prioriteit door de betrokken afdeling uitgewerkt.
2. Wanneer de "voorlopige" middenberm wordt aangelegd, worden tegelijk de rijstroken versmald tot 3 m, inclusief de nodige markeringen. Deze versmalling werkt, zeker op drukke momenten, snelheidsverlagend. Tevens wordt nagegaan of een uniformisering van de maximum toegelaten snelheid tot 70 km/u niet over het hele traject van de N8 moet worden overwogen. Bij de definitieve heraanleg zullen ook de nodige terugkeerverkeerseilanden moeten worden aangelegd, zoals dit in het reeds gerealiseerde stuk gebeurde. Hiervoor dienen de nodige onteigeningen te worden uitgevoerd. De eerste fase, het vak Spanuit-Eizeringen, is opgenomen in het rollend driejarenprogramma voor 1999. De tweede fase, het vak Eizeringen– Oost-Vlaanderen, volgt hierop in 2000. Tevens zal de nodige aandacht worden besteed aan de zwakke weggebruiker, vooral daar waar een dichte bewoning langs de N8 aanwezig is (Schepdaal).

Vraag nr. 135
van 4 december 1996
van de heer JOHN TAYLOR

N41 Dendermonde-Aalst – Doortrekking

De ontsluiting van de streek van Dendermonde wordt reeds jaren gevraagd, vooral met het oog op een grotere mobiliteit en om de economische aantrekkelijkheid van de regio te vergroten.

Het doortrekken van de N41 Dendermonde-Aalst wordt sinds jaren als een absolute noodzaak beschouwd.

Wat zijn de concrete plannen terzake ? Zijn er hiervoor reeds kredieten vastgelegd ?

Wanneer plant de minister de uitvoering van dit project ?

Antwoord

Op het indicatief meerjarenprogramma 1997-1998-1999 is voor de gewestweg N41 de heraanleg van het vak tussen de Biezestraat in Hamme en de E17 in Elversele opgenomen.

De verdere aanleg van deze geplande gewestwegen zuiden van Dendermonde en in de richting van Aalst is in dit programma pas gepland na 1999, in afwachting van de opties die definitief worden vastgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Vraag nr. 136
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Werken A12 Leuvenberg – Planning

Het omvormen van het vak Leuvenberg-Smalle Weg op de A12 tot een autosnelweg is belangrijk voor een betere toegankelijkheid van de Antwerpse haven enerzijds en van de Liefkenshoektunnel anderzijds ; hierdoor kan de ring rond Antwerpen, die dagelijks gedurende vele uren volledig vastzit wegens de spits en/of wegens verkeersongelukken, worden ontlast.

Bestaat er een concreet plan om dit toch niet onbelangrijke infrastructuurwerk in 1997 uit te voeren ?

Zo ja, welk budget is hiervoor vastgelegd op de begroting ?

Zo neen, wordt dit werk dan zeker in 1998 uitgevoerd ? De aanpassingswerken zullen immers de vlotte circulatie van de verkeersstroom bevorderen.

Antwoord

Op het rollend driejarenprogramma is in 400 miljoen frank voorzien voor de uitvoering van de rechtekking van de A12 ter hoogte van de Leuvenberg, en dit op een eenmalig afzonderlijk krediet voor ontsluiting van de haven.

Voor dit project is een MER-studie (milieueffectrapport) bezig die binnenkort wordt beëindigd.

Het ligt alleszins in de bedoeling om in de loop van 1997 tot de aanbesteding van deze werken over te gaan. Na beëindiging van deze fase zal de verkeerscirculatie veel vlotter en veiliger verlopen.

Er is nog enige discussie omtrent het al dan niet realiseren van open afritten naar het bestaande kruispunt Leuvenberg, en de ligging ervan. Op basis van de conclusies van deze discussie zal later nog een tweede fase worden aanbesteed. Beide fasen kunnen onafhankelijk van elkaar worden aanbesteed en uitgevoerd.

Vraag nr. 137
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Luchthaven Deurne – Privatisering

Bij beslissing van 1 oktober 1996 heeft de Vlaamse regering de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) gevraagd een bijkomend onderzoek uit te voeren naar de verschillende mogelijkheden tot privatisering en valorisering van de luchthaven van Deurne. Dit onderzoek moet worden gebaseerd op de resultaten van het onderzoek dat uitgevoerd is door de administratie.

1. Zijn er concrete plannen voor een daadwerkelijke privatisering van de luchthaven van Deurne ?

Wat zijn de beweegredenen hiervoor ?

Welke opbrengst houdt de Vlaamse regering voor ogen bij dergelijke operatie ?

2. Wat is het resultaat van het onderzoek verricht door de administratie ?
3. Welke verschillende mogelijkheden tot privatisering komen naar voren in het onderzoek dat is uitgevoerd door de administratie ?
4. Welke verschillende mogelijkheden tot valorisering komen uit dit onderzoek naar voren ?
5. Heeft de Vlaamse regering aan de GIMV terzake een termijnplanning opgelegd ? Zo ja, welke ?

Wanneer dient het bijkomend onderzoek rond te zijn ?

Wat is de kostprijs van dit bijkomend onderzoek ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft thans nog geen concrete plannen voor een daadwerkelijke privatisering van de luchthaven Antwerpen. Er is alleen beslist te onderzoeken of een dergelijke privatisering mogelijk en haalbaar is.
2. De administratie heeft vastgesteld dat er mogelijkheden zijn om op korte termijn het exploitatiedeficit van de luchthaven, binnen de huidige beheerscontext, verder terug te dringen.
Een volledige privatisering vereist een sterke toename van de activiteiten, die thans nog niet kan worden verwacht.
De administratie heeft een analyse uitgevoerd van de exploitatiekosten van de dienst met afzonderlijk beheer (DAB) Luchthaven Antwerpen, van de investeringen van het Vlaams Gewest en van de logistieke steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarbinnen de DAB is ondergebracht.
- 3-4. De verschillende mogelijkheden tot privatisering zullen door de Participatiemaatschappij Vlaanderen NV (als gespecialiseerde dochteronderneming van de NV GIMV) worden onderzocht.
5. Thans wordt met de Participatiemaatschappij Vlaanderen onderhandeld over het uitvoeren van een studieopdracht die binnen zes maanden na ondertekening van de overeenkomst moet zijn uitgevoerd.

Er is nog geen akkoord over de kostprijs van dit onderzoek.

Vraag nr. 138 van 6 december 1996 van de heer GEORGES CARDOEN

Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Vestigingen – Verkeer

Ik juich de toezegging door de Vlaamse regering van een subsidie ten belope van 82 miljoen frank voor de aanleg van het bedrijventerrein Dassenveld in Halle van ganser harte toe.

De intercommunale Haviland is belast met de aanleg van het terrein. Positief is ook te vernemen dat alleen al het distributiebedrijf Colruyt een belangrijke uitbreiding van haar personeelsbestand plant. Positief is ook dat door de aanleg van Dassenveld het zware vrachtverkeer uit de binnenstad van Halle wordt weggehaald.

1. Hoeveel extra tewerkstelling plant Colruyt hier ? Gaat het om laaggeschoold of hooggeschoold personeel ?
2. Hoeveel ruimte rest er op het terrein voor KMO-vestigingen ? Zijn hier al contracten of engagementen ?
3. Is er bij de aanleg van het terrein Dassenveld rekening gehouden met voldoende en ruime toegangswegen om het autoverkeer op te vangen, zodat er geen verkeersmoeilijkheden tot en met het hinterland van Halle ontstaan ? Kan hierover wat nadere toelichting worden verstrekt ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

1. De vraag naar de tewerkstelling overstijgt het loutere aspect ruimtelijke ordening en werd ongetwijfeld uitvoerig behandeld in het antwoord dat door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media werd verstrekt.
2. Het Dassenveld werd bij de gewestplanwijziging (besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1995) bestemd als regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter. In uitvoering van het stedenbouwkundig voorschrift met het

gewestplan werd het bijzonder plan van aanleg (BPA) "Dassenveld" opgesteld, dat bij ministerieel besluit van 20 augustus 1996 werd goedgekeurd. Op dit bestemmingsplan werd in een zone van ± 6,5 ha (netto) voorzien voor ambachten en KMO's. De administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen is niet op de hoogte van eventuele contracten of engagementen. Ongetwijfeld zal ook hier het antwoord van de Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media meer duidelijkheid verschaffen.

3. In de verantwoordingsnota van het BPA "Dassenveld" werd volgende toelichting opgenomen met betrekking tot de ontsluiting van het gebied :

"Voor de ontsluiting van het gebied werd als randvoorwaarde geformuleerd dat de zone gelegen tussen de spoorweg Halle-Edingen en de Molenstraat in haar huidige staat bewaard diende te blijven en de ontsluiting van de zone geen enkele hinder mag zijn voor de bewoners van de omgeving (geen visuele hinder en zeker geen verkeershinder).

De aanwezigheid van de A8 alsmede het op- en afrittencomplex zorgen er voor dat het terrein een goede ontsluitingsmogelijkheid heeft op landelijk niveau. De verkeerswisselaar heeft evenwel een gebrek : er ontbreekt namelijk een oprit, komende van Lembeek, naar de A8 voor de richting Wallonië.

Het BPA voorziet in een ontsluiting tussen de A8 en de bestaande Colruyt-winkel door het aanleggen van een rotonde op de N7.

Uit verkeerskundig oogpunt is dit een verantwoorde oplossing voor de ontsluiting van de zone omdat zij direct wordt ontsloten, zonder daarbij hinder te veroorzaken voor de omgeving. Dit voorstel heeft tevens het voordeel dat voorzien wordt in een oprit komende van Lembeek voor de richting Wallonië.

In de N7 wordt een rotonde aangelegd, waarbij de verschillende takken die op de rotonde uitkomen worden gevormd door :

- de N7 richting Halle en richting Edingen ;
- de oprit A8 richting Wallonië ;
- de ontsluitingsweg voor de nieuwe industrie- en KMO-zone ;
- eventueel de afrit komende uit Brussel.

Alle potentiële conflictpunten kunnen geconcentreerd worden op de rotonde. Het aanleggen van een rotonde heeft tevens als voordeel dat het verkeer wordt afgeremd en voorziet als het ware in een poortwerking voor de Halse bebouwde kom.

Een eerste technisch nazicht heeft uitgewezen dat het mogelijk is een rotonde aan te leggen met optimale maten (doormeter van de hele infrastructuur tussen 36 en 48 m, inbegrepen voet- en fietspaden) binnen de bestaande open ruimte. Wel zal het noodzakelijk zijn om vrij ingrijpende grondwerken uit te voeren en de bestaande steunmuur bij de brugconstructie door te trekken ten behoeve van de stabiliteit van de A8."

Vraag nr. 139
van 6 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Schade haltebordjes

Naar verluidt zou De Lijn in Voeren de haltebordjes vervangen omdat ze door het kladwerk van Retour à Liège-aanhangers onleesbaar zijn geworden.

Kan de minister meedelen welke kosten dit meebrengt ?

Werd door De Lijn klacht ingediend ?

Antwoord

De halteborden in Voeren werden niet vervangen ingevolge mogelijk kladwerk.

De verdere vraagstelling is bijgevolg zonder voorwerp.

Vraag nr. 140
van 6 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Helihaven Walem – Vergunningen – Gewestplan

Onlangs besloot de stad Mechelen negatief te adviseren inzake het verlenen van een milieuvergunning voor de opslag van brandstof voor de helihaven in de deelgemeente Walem. De motivering hiervoor was de nabijheid van een bosgebied.

1. Beschikt de helihaven van Walem over alle nodige vergunningen, ook op het vlak van stedenbouw en van milieu ?
2. Welke specifieke eisen worden gesteld aan een opslagplaats voor helikopterbrandstof ?
3. Zal de (eventuele) aanwezigheid van de nieuwe brandstofopslagplaats in Walem een invloed hebben op het toegelaten aantal helikopterbewegingen ?
4. Is er op dit ogenblik een maximaal aantal toegelaten helikopterbewegingen ?
5. Past de helihaven van Walem in het bestaande gewestplan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Op 10 november 1992 werd een bouwvergunning afgeleverd aan EG Events voor het saneren van de bestaande gebouwen en het bouwen van een loods, dit na gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar op 4 november 1992, dat omstandig was gemotiveerd. Hiertegen werd een beroep ingesteld bij de Raad van State.

Bij arrest nr. 42.148 van 4 maart 1993 werd de vordering tot schorsing verworpen.

Het perceel is gelegen in bosgebied. Ten tijde van het afleveren van de bouwvergunning was het minidecreet van toepassing.

Punten 2, 3 en 4 behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 141 van 6 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

De Molen van Rotselaar – Restauratie

Op 8 oktober 1996 stelde ik de minister van Cultuur een schriftelijke vraag (*vraag nr. 40, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 355 – red.*) betreffende het restauratiedossier van "de molen van Doren" in Rotselaar.

In zijn antwoord gaf de minister een overzicht van de subsidiëring van de renovatiewerken en de

inbreng van gemeente, provincie en Vlaamse Gemeenschap.

Ik wil de minister graag nog enkele bijkomende vragen stellen omtrent de voorwaarden van het beschermingsbesluit.

In dit besluit staat onder andere dat het verboden is enig werk uit te voeren dat de aard van de grond of het uitzicht van het terrein wijzigt.

1. Werden de bepalingen van het beschermingsbesluit gerespecteerd ?
2. Werden de nodige toelatingen aangevraagd ?
3. Werden de wettelijke bepalingen inzake o.a. stedenbouw gerespecteerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. De beschermingsvoorschriften werden gerespecteerd overeenkomstig het beschermingsbesluit.
2. Zoals voorgeschreven, werd inzake de werken binnen het beschermende dorpsgezicht het bindend advies van de afdeling Monumenten en Landschappen ingewonnen.
3. Adviezen werden verstrekt inzake de opeenvolgende bouwaanvragen :
 - ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar 29.05.1986 ingevolge een bouwaanvraag tot voorafgaande sloopwerken van gebouwonderdelen – aanplantingswerken van het terrein De Molen van Rotselaar ;
 - gunstig advies (na aanvullend onderzoek) 10.07.1986
bouwvergunning 22.07.1986 ;
 - gunstig advies 25.10.1989 – slopen van de houten schuur
bouwvergunning 30.10.1989 ;
 - gunstig advies 17.05.1991 – slopen van bureelgebouw-conciërgewoning
bouwvergunning 27.05.1991 ;

- gunstig advies 14.11.1991 – gevelwijzigingen houten schuur
bouwvergunning 25.11.1991 ;
- ongunstig advies 14.11.1991 gevelwijzigingen grote schuur
weigering van bouwvergunning 25.11.1991 ;
- gunstig advies 15.01.1992 – verbouwen van molenaarswoning
bouwvergunning 03.02.1992 ;
- ongunstig advies 23.04.1992 – gevelwijzigingen grote schuur
beslissing van het schepencollege niet bekend ;
- bouwvergunning verleend door college in toepassing van artikel 46 van de stedenbouwwet – gevelwijziging molenaarswoning, aanhorig gebouw.

Vraag nr. 142
van 6 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

HSS-ferry's – Kusterosie

Volgens het tijdschrift Milieurama (Nr. 11, november 1996, blz. 18-20) zouden de snelle catamarans die de verbinding tussen Oostende en Ramsgate verzorgen ter vervanging van de ferrydienst, heel wat schade berokkenen doordat ze een grote onderstroom veroorzaken, met ernstige kusterosie tot gevolg.

Werd hieromtrent al onderzoek verricht ?

Indien bovenstaande bewering een grond van waarheid bevat, heeft de minister dan reeds maatregelen getroffen ?

Antwoord

De in Oostende ingezette snelle ferryboten van het type catamaran hebben in vergelijking met de beschikbare waterdiepte (minimaal 7 à 8 m) slechts een geringe diepgang (maximum 3,80 m).

De veroorzaakte retourstromen nabij de zeebodem of havengeul blijven dan ook beperkt.

Wat de oppervlaktestromen en -golven betreft, kan worden gesteld dat die bij normale kruissnelheden (+ 70 km/u) of lage snelheid (bv. in de haven)

gering zijn. Zij bereiken evenwel hun maximale waarde bij een snelheid van 12 tot 28 knopen (22 tot 52 km/u). Die opgewekte golven kunnen in dit geval bij nadering van de haven hoogstens enige hinder veroorzaken voor de badgasten door breking van de invallende golven op de kust.

Dit mogelijke probleem werd met de reder besproken. Daarbij werd de verzekering gegeven dat de snelheden zullen worden aangepast in de nabijheid van de kust.

Het hierboven geschetste fenomeen is bovendien nog afhankelijk van vele factoren, zoals de waterdiepte, de morfologie van de kust en de hoek waaronder de kust wordt genaderd. Op dit vlak zal de aanloop tot de haven op experimentele basis verder worden geoptimaliseerd.

Vraag nr. 143
van 6 december 1996
van mevrouw NELLY MAES

Asfaltbedrijf Lichtervelde – Milieuvergunning

Ik verneem dat in de gemeente Lichtervelde een bedrijf voor asfaltwerken werd opgericht in de landbouwzone op de percelen sectie A 328 e en 365 c.

Kan de minister mij meedelen of de bouwvergunning geldig werd afgeleverd en of het bedrijf over een exploitatievergunning beschikt ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt de vraag of de bouwvergunning geldig werd afgeleverd. Ik meen gezien van de complexiteit van deze zaak op deze zeer korte vraag een vrij omstandig antwoord te moeten verstrekken.

Het college van burgemeester en schepenen van Lichtervelde heeft op 13 januari 1992 een bouwvergunning voor een loods afgegeven. Het heeft op 20 november 1995 een bouwvergunning verleend voor een woning aan de straatzijde. Deze vergunningen werden verleend na gunstig advies van mijn administratie.

Zowel door het college van burgemeester en schepenen als door mijn administratie werd ervan uitgegaan dat het voorste deel van het terrein gelegen is in een woongebied met landelijk karakter. Pas in juni 1996 werd door mijn administratie vastgesteld dat dit deel van het terrein gelegen is in agrarisch gebied. Deze vergissing wordt veroorzaakt door de grafisch zeer complexe bestemmingsconfiguratie op het vigerende gewestplan.

De bouwvergunningen in kwestie hadden dus niet afgegeven mogen worden.

Mijn administratie zal, ingevolge haar recentelijk verstrekte informatie, wel nagaan of de woning en loods wel zijn uitgevoerd conform de destijds verleende vergunningen. Zo nodig zal tegen bouw-overtredingen worden opgetreden.

Belangrijker lijkt mij evenwel de problematiek te zijn van het achter de gebouwen gelegen ambachtelijk bedrijfsterrein. Dit terrein werd zonder de nodige vergunningen aangelegd. Van dit terrein heeft steeds ondubbelzinnig vastgestaan dat het in agrarisch gebied is gelegen.

Mijn administratie heeft omtrent deze ernstige overtreding reeds geruime tijd de nodige vaststellingen gedaan en heeft deze zaak reeds op 13 januari 1994 aanhangig gemaakt bij de procureur des konings. Ook de gemeente heeft tegen deze bouw-overtreding geageerd. Uiteraard dient een gerechtelijke uitspraak te worden afgewacht.

Vraag nr. 144
van 6 december 1996
van de heer GUY SWENNEN

Doortocht N730 Munsterbilzen – Heraanleg

Hierbij wil ik de bijzondere aandacht van de minister vragen voor de heraanleg van de doortocht van de N730 in Munsterbilzen.

De noodzaak van een heraanleg op korte termijn is bijzonder dringend geworden. Recente verkeersstellingen wijzen uit dat er per etmaal gemiddeld 14.500 voertuigen van de doortocht gebruik maken. Het aandeel vrachtwagens bedraagt bijna 20 %. Van 1993 tot 1995 gebeurden er gemiddeld 16 ongevallen met lichamelijk letsel per jaar. Zowel op het vlak van verkeersleefbaarheid als op het vlak van verkeersveiligheid kan de huidige toestand dan ook als rampzalig worden bestempeld.

Reeds begin de jaren '90 heeft een werkgroep, met de toenmalige minister van Verkeer als voorzitter, de problematiek aangaande de N730 in Munsterbilzen onderzocht.

1. Is de werkgroep tot een eindconclusie kunnen komen ?

Zo ja, wat was die conclusie ? Waarom is er tot op heden nog geen implementatie ervan op het terrein ?

Zo neen, waarom is de werkgroep niet tot een eindconclusie gekomen ? Heeft de minister maatregelen getroffen om de werkgroep te reactiveren ?

2. Werd bij het opstellen van de begroting rekening gehouden met de heraanleg van de N730 in Munsterbilzen ?

Zo ja, in welke mate ? Voor wanneer zijn de werken gepland ?

Zo neen, waarom werden de noodzakelijke kredieten (nog) niet ingeschreven ?

3. Wat is de geraamde kostprijs van de heraanleg van de doortocht ? Wat is de stand van zaken aangaande de studies en de (voor)ontwerpen ?

4. Heeft de minister in het algemeen infrastructuurele maatregelen getroffen om het noord-zuid gericht doorgaand (vracht)verkeer op de N730 tussen de E314 en de E313 te weren en prioritair te laten afwikkelen via de N76, in overeenstemming met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ? Zo ja, waaruit bestaan deze infrastructuurele maatregelen ?

Antwoord

1. Op 4 maart 1991 werd een stuurgroep opgericht. In het kader van deze stuurgroep werd een technische werkgroep belast met het opmaken van een onderzoek en het uitwerken van voorstellen met het oog op de verbetering van de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid in de doortocht in Munsterbilzen.

De conclusies van deze werkgroep waren dat op dit wegvak een viertal knelpunten voorkomen :

- omgeving spooroverweg (begin van de bebouwde kom) ;
- kruispunten Leroyplein – Abdijstraat ;

- kruispunten ter hoogte van Siemerstraat ;
- aansluiting met de Taunusweg.

De werkgroep heeft in mei 1991 een rapport opgesteld in verband met het vooronderzoek. Op basis van de verkeersdensiteiten en de verkeersongevallen verdienen deze knelpunten mijn prioritaire aandacht.

Voorontwerpplannen voor verbetering van deze knelpunten werden niet uitgewerkt. De oplossing voor deze knelpunten is immers afhankelijk van de vraag of men de bestaande gewestweg in de doortocht in Munsterbilzen een belangrijke rol zal blijven geven bij het verwerken van het doorgaand verkeer, dan wel of men veeleer zal opteren voor de aanleg van de ringweg van Munsterbilzen zoals getekend op het gewestplan. Tot op heden heeft men geen consensus kunnen vinden rond deze vraagstelling.

Inmiddels heb ik aan de afdeling Wegen Limburg opdracht gegeven om de verkeersgegevens te actualiseren en opnieuw een werkgroep samen te stellen, teneinde de draad van deze problematiek opnieuw op te nemen en tot een oplossing te komen. Op 10 januari 1997 zal ik hierover een verkennend gesprek hebben met de stad Bilzen en mijn administratie.

2. Binnen het opgestelde driejarenprogramma 1997-1998-1999 zijn er op dit ogenblik nog geen kredieten uitgetrokken voor heraanleg van de gewestweg N730 in de doortocht in Munsterbilzen. Zodra een oplossing als haalbaar wordt ervaren, zal ik niet nalaten om de nodige kredieten in het driejarenprogramma 1997-1998-1999 in te schrijven. Voorwaarde voor uitvoering is het afsluiten van een moederconvenant en de toepasselijke bijakte.
3. Om bovenvermelde redenen is heden nog geen enkele kostprijsraming bekend.
4. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) is heden in de fase van onderzoek. Op basis van het voorlopig vastgesteld RSV kan inderdaad worden afgeleid dat het aangewezen is om de wegeninfrastructuur zodanig in te richten dat het noord-zuid gericht doorgaand verkeer op de N730 tussen de E314 en de E313 wordt verschoven naar de N76. Nadat het RSV definitief is vastgesteld, kan hieromtrent uitsluitel worden gegeven.

Vraag nr. 147
van 12 december 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Luchthaven Deurne – Ingebruikname radarinstallatie

De moderne radarinstallatie die reeds 16 maanden geleden werd opgericht en waarvoor de luchthaven van Deurne 40 miljoen heeft geïnvesteerd om de luchtverkeersveiligheid te vergroten, is nog steeds niet operationeel. De radar kan slechts in gebruik worden genomen na publicatie van de procedure.

Ondertussen blijft de radar al meer dan een jaar ongebruikt en staat deze installatie te verinteressen. De Regie der Luchtwegen schijnt, ondanks herhaaldelijk aandringen, niets te ondernemen. Dit getuigt van weinig respect en schuift de autonomie volledig terzijde.

Hoe is de minister terzake opgetreden ? Of zijn er vanwege de Regie der Luchtwegen ernstige bezwaren tegen de radarinstallatie ?

Antwoord

Vanwege de op 5 december 1996 van kracht wordende procedures en routes voor de toepassing van meer flexibiliteit in het luchtruim boven België en Europa was het onmogelijk om voorafgaandelijk nieuwe procedures en routes voor de luchthaven van Antwerpen te publiceren. Die zullen van kracht worden op 20 februari 1997.

Vraag nr. 148
van 12 december 1996
van de heer ANDRE DENYS

Nieuwe trams – Bestelling volgens inzetbaarheid

De Vlaamse regering heeft beslist in de loop van de volgende jaren 45 nieuwe trams te bestellen voor de steden Gent en Antwerpen, 14 voor Gent en 31 voor Antwerpen.

Het verschil tussen beide steden is dat het tramnet in Gent is ontworpen voor trams met dubbele stuurhut, terwijl het tramnet in Antwerpen werkt met trams met enkele stuurhut.

Bij de bestelling van de trams lijkt het dus logisch dat eerst de trams met een dubbele stuurhut wor-

den besteld, omdat die inzetbaar zijn in beide steden. Nochtans zijn er bij de bestelling van de eerste negen trams slechts drie met dubbele stuurhut.

Waarom werden er geen negen trams met dubbele stuurhut besteld, vermits die in beide steden inzetbaar zijn? Zal bij een volgende bestelling rekening worden gehouden met de dubbele inzetbaarheid van de trams met een dubbele stuurhut?

Antwoord

De nood aan nieuwe trams is groot, zowel in Antwerpen als in Gent. Daarom werd beslist beide steden gelijktijdig uit te rusten. Het heeft aldus geen zin om in Antwerpen de eerste jaren tweerichtings-trams in te zetten die later naar Gent worden overgeheveld.

In totaal zullen 45 rytuigen worden besteld, waarvan 31 voor Antwerpen (eenrichting) en 14 voor Gent (tweerichting).

Vraag nr. 150 van 18 december 1996 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Spaarbekkens Asse en Dilbeek – Financiering

De Intercommunale van de Molenbeek en de Pontbeek heeft een richtplan opgesteld van grote infrastructuurwerken die ter bestrijding van overstromingen dienen te worden verwezenlijkt.

Twee spaarbekkens moeten worden gerealiseerd in Asse en evenveel in Dilbeek.

Werd door het Vlaams Gewest reeds een beslissing genomen inzake de financiering hiervan?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 35 van 20 november 1996 van de heer WILFRIED AERS

BRTN Televisiejournaal – "Khomeiny zaliger"

Op vrijdag 1 november, tijdens het televisiejournaal van 18 uur op TV1, werd aandacht besteed aan de uitreiking van een prijs aan Salman Rushdie in Denemarken. De nieuwslezer verduidelijkte dat deze schrijver ter dood werd veroordeeld door ayatollah Khomeiny "zaliger".

De uitdrukking "zaliger" is een verkorte vorm van "zaliger gedachtenis". Deze christelijke uitdrukking wordt gebruikt om de nagedachtenis te eren van personen waarvan men, gezien hun christelijke levenswandel, overtuigd is dat ze deelnemen aan het "eeuwige heil".

Uiterekend op Allerheiligen werd hier dus uiting gegeven aan de overtuiging dat de ayatollah deze zaligheid te beurt valt. Misschien horen we binnenkort ook iets over Mao zaliger, Stalin zaliger of Hitler zaliger?

Is de minister van oordeel dat deze uitdrukking in de juiste context werd gebruikt?

Is de minister van oordeel dat respect wordt betoond aan de christenen en andere niet-moslims die door de ayatollah werden vervolgd?

Welke maatregelen werden genomen om dergelijke kwetsende uitspraken in de toekomst te vermijden?

Antwoord

Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, onderscheidt twee betekenissen van het woord "zaliger":

1. als bijvoeglijk naamwoord is het een oude, verbogen vorm van "zalig" in "zaliger gedachtenis" ;
2. met weglating van dat laatste woord achter een persoonsnaam gevoegd, is het een synoniem van "wijlen".

Het is duidelijk dat de uitdrukking "Khomeiny zaliger" in het TV-journaal in de tweede betekenis is gebruikt, als synoniem voor "wijlen Khomeiny".

Er is bijgevolg geen sprake van een kwetsende uitdrukking voor christenen en andere niet-moslims.

Vraag nr. 36
van 20 november 1996
van de heer WILFRIED AERS

BRTN Het Vrije Westen – Uitlatingen

In het BRTN-radioprogramma "Het Vrije Westen" van 27 september 1996 hoorde ik uit de mond van een van de medewerkers het volgende:

"België barst dus helemaal niet, hé. En wat ik dan wel erg vind is dat daar Peter De Roover, de leider van de Vlaamse Volksbeweging, die altijd zijn best doet om er heel modieus gekleed uit te zien, maar die eigenlijk beter een bruin hemd zou dragen, want dat is hij in feite : een cryptofascist die meeheult met het Vlaams Blok. Wel, die man ligt daar maar te stoken en te spreken over wat er ... Kijk, die is leider van de Vlaamse Volksbeweging, maar wat stelt die eigenlijk voor ? Hoeveel mensen zijn daar bij ? Het Vlaamse volk verwerpt dergelijk craapul en het Vlaamse volk verwerpt ook het idee van een Vlaamse republiek. Het Vlaamse volk wil gewoon in vrede leven met het Waalse volk, want dat zijn onze vrienden".

Ik verneem dat de BRTN ondertussen verplicht is geweest een "recht van antwoord" uit te zenden.

Het is duidelijk dat dergelijke voorvallen het reeds fel gehavende imago van onze BRTN niet ten goede komen.

Ik wil graag van de minister vernemen of deze medewerker ook in de toekomst nog aan BRTN-programma's zal mogen meewerken en welke maatregelen er werden genomen om dergelijke uitspraken onmogelijk te maken ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de producer door de hiërarchie aan zijn verantwoordelijkheden werd herinnerd. Met de medewerker werd langdurig gepraat om hem duidelijk te maken dat hij dergelijke uitspraken in de toekomst moet vermijden, zonder dat hij zijn originaliteit en scherpzinnigheid moet afzwakken.

Het kan immers niet de bedoeling zijn dat rubrieken waarin de actualiteit spits, ironisch en dus heel relativerend werd besproken, niet meer mogelijk zouden zijn.

Vraag nr. 38
van 21 november 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEEL

TV Brussel – Anderstalige uitzendingen (2)

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nummer 13 van 3 oktober laatstleden blijkt duidelijk dat TV Brussel de haar door de wet en een ministerieel besluit opgelegde beperkingen inzake uitzendingen in een andere taal dan het Nederlands zeer ruim heeft overschreden. TV Brussel zond ongeveer 25 uur uit in het Engels, dat is twee en een halve keer meer dan toegelaten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 216 – red.*).

In het licht van de steeds verder verzwakkende positie van de Vlamingen in Brussel lijkt het mij nochtans een absolute noodzaak te zijn dat de Brusselse Vlamingen over een TV-zender beschikken die de Vlaamse identiteit krachtig uitdraagt. Het spreekt vanzelf dat dit in de eerste plaats naar de Brusselse Vlamingen toe moet gebeuren. Dit is dus hoegenaamd niet het geval, aangezien een deel van de uitzendingen die normaal gezien voor de Brusselse Vlamingen zijn bestemd, aan anderstaligen worden besteed. Bovendien straalt deze zender helemaal geen Vlaams imago uit.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om TV Brussel te sanctioneren, bijvoorbeeld door het aantal toegekende uitzendingen te verminderen met het aantal uren die in overtal in een andere taal dan het Nederlands worden uitgezonden ?

2. De minister zegt in zijn antwoord op vraag 13 dat hij een extern orgaan wil belasten met de afdwingbaarheid van de regelgeving. Aan welke vorm van extern orgaan denkt hij? Wie zal er in dit orgaan zetelen en wanneer zal dit orgaan operationeel zijn?

Antwoord

Tot op heden werden nog geen stappen ondernomen met het oog op de sanctionering van TV Brussel. Wel heb ik mijn administratie reeds de opdracht gegeven om een volledig administratief dossier samen te stellen.

Voor het toezicht op de mediaregelgeving en het uitreiken van mediavergunningen en -erkenningen wordt geopteerd voor een instelling met rechtspersoonlijkheid: het Vlaams Commissariaat voor de Media. Een concreet voorontwerp van decreet zal begin volgend jaar aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Het Commissariaat zal een dubbele bevoegdheid hebben, namelijk:

- de toekenning, de intrekking en de schorsing van de media-erkenningen, -vergunningen en toelatingen;
- het toezicht op de naleving van de regelgeving en de sanctionering van de inbreuken op de bepalingen van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995.

Dit orgaan zal de procedurele en toezichtsbevoegdheden van de huidige mediaadviesraden (Vlaamse Mediaraad, Raad voor Lokale Radio's en Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op radio en televisie) overnemen. Er wordt naar gestreefd dat het Commissariaat medio 1997 operationeel zal zijn. Het Commissariaat zal worden samengesteld uit ervaren juristen.

Vraag nr. 40 van 21 november 1996 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Filmsector – Beleid

Begin november verklaarde de minister in de Commissie voor Mediabeleid dat de filmsector in financiële ademnood verkeert en dat de overheid daarop een gepast antwoord moet vinden.

1. Welke maatregelen heeft de minister terzake reeds uitgewerkt?
Welk bedrag wordt hiervoor vrijgemaakt?

2. Welke films werden reeds gesubsidieerd door de Vlaamse regering?
Wat was het subsidiebedrag per film?
Wat was het aantal bezoekers per film?

Antwoord

Momenteel wordt met alle betrokkenen (administratie, selectiecommissie, de sector zelf) overleg gepleegd over de problemen van de filmsector.

Teneinde de vertoning van korte films te stimuleren, wordt concreet gedacht aan een systeem van selectieve vertoningspremies. Ook wordt onderzocht welke maatregelen kunnen worden genomen om de productie van films (in het bijzonder lange speelfilms) te bevorderen.

Indien nodig zal het audiovisueel decreet worden aangepast.

Voor 1997 wordt voor het Fonds Film in Vlaanderen een krediet van 300 miljoen uitgetrokken. Hiervan is 230 miljoen bestemd voor "productiesteen". De overige 70 miljoen is voorbehouden voor de festivals, de filmverenigingen, opleidingen, internationale promotie en Europese initiatieven.

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal bezoekers per film in de bioscoopzalen in Vlaanderen en Brussel, als **bijlage 2** een overzicht van de gesubsidieerde audiovisuele producties van 1994 tot en met 5 december 1996.

Bijlage 1

Toeschouwersaantallen van de Vlaamse films
uitgekomen in 1994, 1995 en 1996

Antonia*	28.115
Hoogste tijd	877
Lisa	5.132
Manneken Pis	57.966
Max	643.648
Suite 16	67.960
Ooggetuige	349
Brylcreem Boulevard	55.000
Elixir d'Anvers	1.024
She good fighter	102.396
De Vliegende Hollander	977

* loopt momenteel nog in de zalen

Bijlage 2

Fonds Film in Vlaanderen

1994*Productiepremies lange speelfilms*

– Suite 16	Corsan Productions	D. Deruddere	16.200.000
– Max	Multimedia	F. Coppens	20.000.000
– De ooggetuige	Deltacité	E. Degelin	16.200.000
– Manneken Pis	Favourite Films	F. Van Passel	16.200.000
– Elixir d'Anvers	Fugitive Cinema	diverse jongeren	18.533.280
– Antonia	Prime Time	M. Gorris	16.200.000
– Marie-Antoinette is niet dood	Nieuwe Media Prod.	I. Achten	9.139.025
– Close (postprod.)	M.S.G. Film Prod.	P. Collet	3.600.000
– Hoogste tijd	Minerva	Fr. Weisz	6.000.000
– The passion of Darkly Noon	A. Keytsman Prod.	Ph. Ridly	9.575.000
– Un bruit qui rend fou	Nomad Fims	A. Robbe-Grillet/ D. De Clercq	5.000.000

Productiepremies korte en middellange films

– Berncastel	Flemish Film Prod.	R. Van Eyck	2.000.000
– My way	Vlaams-Pools Jongerenonthaal	R. Coppens	600.000
– Scherzi d'Angelo	Alice in Wonderland	H. Van Eyken	1.250.000
– L.A.T.	Croco Buro	N. Van Goethem	3.000.000
– The good, the egg an the ugly	Cinéité	J. Sactorum	2.800.000
– L'amour en suspens	404 Films	A. Stockman	1.000.000
– Wild blue	Nomad Films	Th. Knauff	1.500.000
– Herman de gangster	L. Pien	M. Doven	1.000.000
– Aardbeien melk	Studio Cosmo-Kino	R. Mestdagh	1.500.000
– Aan zee	Amalgam	R. Mestdagh	1.500.000
– Morsdood	Trots	HugoKé	3.000.000
– Papa Fred	Helado	G. Embrechts	539.287
– Robokip	Amalgam	R. Mestdagh	1.307.145
– Questa pazzia è fantastica	Alice in Wonderland	H. Van Eyken	3.582.400
– Particularly now, in spring	Atlas Film	B. Defurne	150.000
– Dada (bijkomende subsidie)	Randfilms	J. Opstaele en J. Vaneessen	787.334
– Le coq en de leeuw	Atelier RITS	M. Himbert	120.000

Scenariopremies

– Amerika	J. Seeuws	300.000
– De Blickekaart	E. Van den Steen	300.000
– Tien kleine negertjes	F. Van Mechelen en G. Decraene	300.000
– Het rijk der honden	P. Brosens	300.000
– Mozart/Concert Arias	A-T De Keersmaecker	300.000
– Korte benen	C. Joos	300.000
– Agnieska	G. Messiaen	300.000

Premies op basis van de bruto-ontvangsten

– lange speelfilms

– Ad Fundum	Independent	E. Van Looy	11.006.061
– Achterland	Avila	A-T De Keersmaecker	36.420
– Max (voorschot)	Multimedia	F. Coppens	6.000.000
– Suite 16 (voorschot)	Corsan Productions	D. Deruddere	2.230.000

– korte films erkend vóór 31/12/1993 (overgangsdossiers) 55.265.126

Terugbetaalbare renteloze voorschotten (promotie korte films)

– Chiome d'oro Kunstwerk (Trobe Films) K. Schrijvers 260.000

TOTAAL 1994 : 239.181.078

1995

Productiepremie lange speelfilms

– A spider's quest (preprod.)	Virtual Image BNL	L. Vincent/ I. Adriaenssens	6.000.000
– Damien of Molokai (preprod.)	Tijl Producties	S. Coninx	5.000.000
– Gastons oorlog (preprod.)	ERA Films	R. De Hert	1.000.000
– Gastons oorlog	ERA Films	R. De Hert	19.000.000
– Brylcreem Boulevard	Favourite Films	R. De Hert	20.000.000
– She good fighter !	Independent Prod.	M. Punt	15.000.000
– Made in Belgium	Belfilm	P. Geens/M. Lobet	5.500.000
– Lisa	ERA Films	J. Keymeulen	20.000.000
– La Sicilia	Kladaradatsch !	L. Pien	20.000.000
– Between the devil and the deep blue sea	Man's Film	M. Hänsel	3.000.000
– Als werkelijkheidszin bestaat, moet mogelijkheidszin ook bestaan (postproductie)	STUC vzw	F. Lambrechts	1.500.000

Productiepremie korte en middellange films

– Ana Temnei	Image Infini	K. Mortier	984.000
– Die Unschuld muss hier schuldig sterben	Trobe Films	K. Schrijvers	4.000.000
– Stadsmaanlicht	B.A.C.	W. De Graeve	1.543.267
– Grijs	Siddartha	C. Van Rompaey	2.000.000
– Cosmic Pinball	Talent Factory	J. Claesen	3.000.000
– Omelette à la flamande	ERA Films	H. Herbots	2.800.000
– Taxi-dancer	Favourite Films	C. Strubbe	5.000.000
– Casta Diva	S.O.I.L.	S. Vanderlinden	2.400.000
– Suburbanians	Trobe Films	S. Vermeulen	3.500.000
– Crimineel	Get the picture	D. Beliën	1.970.895
– De streling	L'aire de madame	B. Van Riet	1.500.000
– Corban (postprod.)	Corban	W. Verdin	1.000.000
– Kiss the moon/Axis Mundi/Big bad little Willy (premie na prod.)	B.A.C.	F. Standaert/J. Lemaire/ D. Van Roy	1.831.492
– Oef ! (premie na productie)	Amalgam	R. Mestdagh	1.585.492
– Tour de France/rue Verte/ Union Match (premie na prod.)	vzw Kort	V. Bal/ D. Vanden- berghe/ S. Brouwers	1.434.181

Productiepremies TV-fictie

– Kongo	Favourite Films	V. Rouffaer	14.000.000
– Diamant	Independent Prod.	J-P De Decker	13.500.000

Scenariopremies

– Niet ernstig zich onthouden		P. De Clercq	240.000
		M. Van Hoogenbemt	60.000
– Een duivel in mijn kop		P. Toye	300.000
– Er was een reis		J. De Breucker	300.000
– Sing-sing (tweede schijf)		F. Auwera	120.000
– Killroy, Loverjoy en Steelboy		K. Mortier	300.000
– Cyclus van kleinigheden		A. Torfs	300.000
– Spiegel der zielen		A. Van der Wee	300.000
– Olivetti 82		R. Van den Bossche	300.000
– Antwerpen-Matadi		I. Somers	300.000
– Soeur Sourire		L. Maddelein	150.000
		L. Van den Berg	150.000
– Schaak aan de zot		W. Hoet	300.000
– De rechtvaardige rechters		D. Mys	250.000
		R. D'hiet	50.000

Premies op basis van de bruto-ontvangsten

– lange speelfilms			
– Manneken Pis	Favourite Films	F. Van Passel	2.392.567
– Brylcreem Boulevard	Favourite Films	R. De Hert	2.543.250
– Oeroeg	Multimedia	H. Hylkema	775.907
– korte films erkend vóór 31/12/1993			37.627.138
		TOTAAL 1995 :	244.808.328

1996*Productiepremies lange speelfilms*

– Blazen tot honderd	Corsan NV	P. Van Wijk	10.800.000
– Karakter	Kladaradatsch ! NV	M. Van Diem	12.000.000
– Gastons oorlog	ERA Films	R. De Hert	+ 5.000.000
– Alles moet weg	Favourite Films	J. Verheyen	20.000.000

Productiepremies korte en middellange films

– Bloed en tranen	Azimuth	B. Defurne	250.000
– Olivier	Siddartha	M. Mertens	1.400.000
– A hard days work	Image Infini	K. Mortier	2.241.748
– Leonie	Gateway Films	L. Debrauwer	2.000.000
– Wim en Veronique	Noord Film	J. Seeuws	5.000.000
– Nachtvliinder	Anagram	R. Servais	3.600.000
– Boer Teun	R. Mertens	R. Mertens	4.000.000
– In de vlucht	404 Films	A. Stockman	2.200.000
– De dans van de wagens-de zetel-	Stichting R. Servais	L. Degryse	1.550.000
– Nocturne	All Pictures	T. Coeman	1.500.000
– The bloody olive	Multimedia	V. Bal	2.500.000

– Tien formules om de duivel te bezweren	Het Gematigd Zeeklimaat	J. Vromman	1.600.000
– Kameleon (postproductie)	Jekino	H. Herbots en N. Declerck	600.000
– Improvisatie voor twee vingers	Hilere	H. Van den Broeck	1.673.998

Productiepremies creatieve documentaires/kunsthilms

– Migdal	M. Van Hoogenbemt Prod.	M. Van Hoogenbemt	2.500.000
– Rosas danst Rosas	Avila	Th. Demey	3.500.000
– De doden zijn niet dood	Wild Heart Productions	A. Van der Wee	776.488
– L'île noire (premie na prod.)	Pandora Productions	R. Rombout	775.000
– Weten waarom	Voor een glimlach van een kind vzw	F. Buyens	7.500.000
– Locus Solus	De Filmfabriek	P. Misotten/A. Quirijnen/ A-M Lambrechts	1.250.000
– Petrus Christus	Vision on Art	S. Decostere	1.950.000

Productiepremies TV-fictie

– Windkracht 10	Multimedia	div. regisseurs	14.000.000
-----------------	------------	-----------------	------------

Scenariopremies

– Eothen		M.-J. Bélanger	300.000
– Rissa Ixa en de bedreigde beschaving		J. Vandekerckhove	250.000
– Nazareth		P. Krüger	250.000
– De dame die zich de Titanic herinnerde		M. Ghens	300.000
– My angel organg		S. Leurs en Ph. Vandenberghe	300.000
– EMO, als we later groot zijn		D. Chauvaux en G. Conjaerts	300.000

Premies op basis van de bruto-ontvangsten

– lange speelfilms

– Manneken Pis	Favourite Films	F. Van Passel	686.464
– She good fighter !	Independent Prod.	M. Punt	5.267.546
– De vliegende Hollander	A. Keytsman Production	J. Stelling	55.931
– Lisa	ERA Films	J. Keymeulen	246.011
– De ooggetuige	Deltacité	E. Degelin	15.960
– Antonia	Prime Time	M. Gorris	1.507.697

– korte films erkend vóór 31/12/1993			4.524.697
--------------------------------------	--	--	-----------

TOTAAL 1996 :

Vraag nr. 41
van 26 november 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

BRTN exit-poll 1995 – Brussel

Op vraag van de BRTN werd door het Interuniversitair Steunpunt Politiek-Opinieonderzoek (ISPO) op 21 mei 1995 een exit-poll georganiseerd. Die was beperkt tot Vlaanderen en Halle-Vilvoorde.

Kan de minister mij meedelen waarom de Brussels-Vlaamse kiezers, die toch ook volwaardige kiezers zijn en een segment uitmaken van het Vlaamse kiespubliek, niet bij deze exit-poll werden betrokken ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de exit-poll bij de verkiezingen van 21 mei 1995 werd uitgevoerd door het Interuniversitair Steunpunt Politiek-Opinieonderzoek op vraag en op kosten van de BRTN.

Na de berekening van de globale kostprijs van het project bleek een wetenschappelijk verantwoorde studie die zowel op Vlaanderen als op Brussel sloeg, geen haalbare kaart te zijn. Gezien het aantal Brusselse Vlamingen en de grote keuze tussen het aantal partijen (zowel Nederlands- als Franstalig) was er enkel en alleen voor Brussel een erg grote steekproef noodzakelijk van ongeveer 20.000 personen. Een kleinere steekproef in Brussel zou de wetenschappelijke waarde van de exit-poll zwaar hebben aangetast. Maar de kosten voor een dergelijke steekproef waren zo gigantisch dat de BRTN indertijd besliste om de exit-poll te beperken tot het Vlaams Gewest. Enkel en alleen de kostprijs is doorslaggevend geweest om de Vlaamse kiezers in Brussel niet bij het onderzoek te betrekken.

Bij de bekendmaking van de resultaten is telkens aangegeven dat de exit-poll niet in Brussel werd gehouden. Ondanks deze ontegensprekelijke lacune in het onderzoek meent de BRTN toch dat de resultaten ervan voldoende interessant en geloofwaardig zijn.

Vraag nr. 42
van 26 november 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

WTV – Samenstelling adviesraad

De samenstelling van de adviesraden bij de regionale televisiezenders doet hier en daar vragen rijzen.

Verwacht mag worden dat voor een verantwoorde, pluriforme en representatieve samenstelling wordt gekozen, zodat in de mate van het mogelijke alle maatschappelijke geledingen volwaardig aan bod kunnen komen. Concreet houdt dit in dat, naast een beperkte politieke vertegenwoordiging, ook in een volwaardige participatie wordt voorzien van socio-economische en culturele organisaties.

Onlangs rezen er meer bepaald vragen in verband met de samenstelling van de adviesraad van WTV.

Bij de hersamenstelling ervan op 23 september 1996, dit op initiatief van de algemene vergadering, werd voor een vrij ingrijpende wijziging gekozen inzake politieke vertegenwoordiging. De oorspronkelijke evenredige verdeling van de 12 mandaten over alle politieke partijen werd herleid tot een vertegenwoordiging van enkel nog CVP, SP en VLD. De representativiteit van de politieke inbreng werd met andere woorden volledig op de helling gezet. Een motief voor deze beslissing werd nergens gegeven.

In Zuid-West-Vlaanderen werden onlangs anders nogal wat kritische geluiden geformuleerd omtrent zowel de werking als de objectieve berichtgeving van WTV. Met name één van de in de adviesraad participerende partijen (VLD) heeft nogal scherpe kritiek in die zin geuit.

Voor de regionale TV in Zuid-West-Vlaanderen worden drie politieke strekkingen dus gewoon geweerd van het democratische recht op adviesverlening. Concreet gaat het om Agalev, Volksunie en Vlaams Blok. Dat tal van kijkers zich op die manier gedupeerd voelen, is in die omstandigheden de evidentie zelf.

Men beroept zich op een toepassing van het systeem-Dhondt op de uitslag van de provincieraadsverkiezingen van 1994. In werkelijkheid is het een handigheidje om het eigen gelijk te monopoliseren en afwijkende meningen te elimineren.

1. Kan de algemene vergadering van WTV zomaar drie politieke fracties elimineren?

Kan de algemene vergadering op eigen initiatief voor een systeem opteren dat er in feite op gericht is bepaalde politieke fracties te weren?

2. Moet de goede en objectieve werking van de regionale televisie niet sterk in vraag worden

gesteld wanneer het adviesrecht zo wordt gemanipuleerd dat niet alle maatschappelijke geleidingen vertegenwoordigd zijn ?

Welke maatregelen heeft de minister in dit verband genomen ?

Antwoord

Artikel 59 van de gecoördineerde decreten bepaalt dat bij de samenstelling van de adviesraad de regionale omroepen streven naar een representativiteit op politiek, sociaal, cultureel, levensbeschouwelijk, etnisch en geografisch vlak.

Het komt aan de omroepen toe deze bepaling concreet in te vullen. Hierbij kan uiteraard rekening worden gehouden met specifieke regionale omstandigheden.

In de adviesraad WTV zijn naast politieke strekkingen ook sociaal-economische organisaties en verenigingen begaan met cultuur en communicatie vertegenwoordigd.

Wat de politieke vertegenwoordiging betreft, werden tijdens de algemene vergadering van WTV van 12 november jongstleden, waar de hersamenstelling van de adviesraad werd voorgesteld, bedenkingen gemaakt bij de gebruikte verdeelsleutel (het systeem-Dhondt).

De algemene vergadering heeft gezegd in te stemmen met een voorstel waarbij alle politieke partijen die ten minste over 1 zetel in de provincieraad beschikken de kans moeten krijgen om deel uit te maken van de adviesraad.

De Volksunie, Agalev en het Vlaams Blok hebben reeds laten weten dat zij kandidaten zullen afvaardigen.

Vraag nr. 43
van 26 november 1996
van mevrouw NELLY MAES

BRTN-ontvangst – Wallonië

Vele Vlamingen die in Wallonië wonen of er een tweede verblijfplaats hebben, kunnen de BRTN niet ontvangen via antenne, vooral sinds onlangs ook de tv-zendmast overgeschakeld is op Sint-Pieters-Leeuw in plaats van Waver.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om ontvangst van de BRTN via antenne te verzekeren in het hele Waalse landsgedeelte ?

Zijn er mogelijkheden onderzocht om door een gewijzigd gebruik of door het gebruik van andere zendmasten (bijvoorbeeld Luik) tot een volledige verspreiding van het BRTN-signaal te komen ?

Antwoord

De tv-zenders van de BRTN bevinden zich in Vlaanderen. De reikwijdte van een hoogvermogenzender is ongeveer 50 tot 60 kilometer. Dit heeft tot gevolg dat Vlaamse tv-zenders in Wallonië slechts in een beperkte zone langs de taalgrens kunnen worden ontvangen. Bovendien is Wallonië, vooral dan ten zuiden van Samber en Maas, sterk heuvelachtig, waardoor de ontvangstzone nog meer wordt beperkt.

Met bijkomende tv-zenders voor de BRTN in Wallonië zou de ontvangst er uiteraard verbeteren. De BRTN zou daarvoor toestemming moeten verkrijgen van de Franse Gemeenschap. Gezien de schaarste aan frequenties in de tv-band is het weinig waarschijnlijk dat dit wordt toegestaan. Bovendien zou dit vrij hoge investeringen en werkingskosten met zich meebrengen.

Vraag nr. 44
van 28 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN De zevende dag – Vlaams Blok

Naar aanleiding van de onderhandelingen tussen de Brusselse gewestregering en de Waalse regering organiseerde "De zevende dag" op 24 november een debat tussen staatssecretaris Anciaux en een lid van de VLD-oppositie. Voorzover mij bekend is het Vlaams Blok de grootste Vlaamse oppositiepartij in het Brussels Gewest.

Kan de minister mij meedelen waarom door de BRTN niettemin voor een andere partij uit de oppositie werd geopteerd ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat alle partijen geregeld aan bod komen.

Decretaal werkt de tv-nieuwsdienst met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid. Elke vorm van censuur is verboden.

Deze bepalingen geven de redactie dus ruimte bij het kiezen van de gesprekspartners. Die ruimte is nodig om de programma's bekijkbaar te maken. Telkens alle partijen aan het woord laten, zou leiden tot niet-volgbare debatten.

Vraag nr. 45
van 28 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Journaal – Vlaams Blok

Tijdens het BRTN-journaal van 21 november werd uitvoerig ingegaan op de interpellaties in de Kamer van Volksvertegenwoordigers inzake het eventuele aftreden van federaal vice-premier Di Rupo.

Van alle Vlaamse partijen kwam een interpellant aan het woord of werden een aantal punten samengevat. Van de hoofdinterpellant van het Vlaams Blok werd evenwel geen gewag gemaakt.

Strookt zulks met de regel van objectiviteit die bij mijn weten voor de openbare omroep nog steeds geldt ?

Antwoord

Decretaal werkt de tv-nieuwsdienst met waarborg voor de redactionele onafhankelijkheid. Elke vorm van censuur is verboden.

Deze bepalingen geven de redactie dus ruimte bij het kiezen van de gesprekspartners. Die ruimte is nodig om de programma's bekijkbaar te maken.

De BRTN merkt op dat alle partijen aan het woord komen, maar dat er geen decretale verplichting is om alle partijen in dezelfde nieuwsbijdrage aan bod te laten komen. Ook is niet bepaald dat de omroep telkens de grootste oppositiepartij aan het woord moet laten.

Vraag nr. 46
van 4 december 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Oesterkweek Oostende – Subsidies

In de jaren zestig waren de zogenaamde "Ostendaises" klassiekers op de spijskaarten van de betere restaurants in Europa. Rond 1985 verdween de Oostendse oesterkweek uit de Spuikom door havenuitbreidingswerken en door watervervuiling.

Na de bouw van een waterzuiveringsstation kreeg de Spuikom opnieuw de norm van schelpdierwater. Op 18 mei 1996 werd dan, met de medewerking van een aantal instanties (het provinciebestuur van West-Vlaanderen, de Gentse universiteit, het Rijksstation voor Zeevisserij en het Instituut voor Zeewetenschappelijk Onderzoek) opnieuw gestart met de kweek van platte oesters. Een eerste oogst was gepland voor september 1996.

1. Hoeveel bedragen de investeringen en/of subsidies die door de onderscheiden overheidsinstellingen werden gedaan ?
2. Wat zijn tot nu toe de resultaten en de vooruitzichten inzake de oesterkweek ?
3. Wat waren de verkoopresultaten tot nu toe ?
4. Welke maatregelen zijn er genomen tegen de oesterziekte die in het voorjaar het oesterbestand in het nabijgelegen Zeeland zwaar teisterde ?

Antwoord

1. Tot op heden werden aan het project "oesterkweek" in de Spuikom in Oostende geen subsidies toegekend, noch in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 betreffende de ondersteuning van de zeevisserij en de aquicultuur, noch in het kader van de EG-structuurverordeningen.
2. Op dit ogenblik is een dossier aangaande een experimenteel project inzake oesterkweek in de Spuikom te Oostende in voorbereiding.
3. Aangezien het om een experimenteel project gaat, waarvan het dossier nog in een voorbereidende fase verkeert, zijn mij nog geen resultaten bekend van eventuele verkopen.
4. Eventuele maatregelen inzake oesterziekten vallen niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 47
van 4 december 1996
van de heer MARC OLIVIER

Elektriciteitsproductie uit snelgroeiend hout – Projecten

Het Waals Gewest ontwikkelt in samenwerking met Electrabel en een aantal Waalse onderzoeks-

centra een proefinstallatie voor de vergassing van snelgroeïend hout voor elektriciteitsproductie.

Alhoewel het de opwekking van elektriciteit uit hout betreft, richt het project zich vooral op de landbouwsector en niet op de bosbouw.

Het is de bedoeling dat de in het kader van de EU-landbouwpolitiek als overtalig beschouwde braakliggende landbouwgronden worden beplant met snelgroeïend hout, zoals wilg of populier. Deze houtsoorten worden dan aangewend voor elektriciteitsproductie.

Graag kreeg ik van de minister, die bevoegd is voor het energiebeleid en tevens voor het landbouwbeleid, een antwoord op volgende vragen.

1. Kan deze wijze van elektriciteitsproductie naar de toekomst toe ook voor het Vlaams Gewest een interessante energievoorziening uitmaken, of zijn hier dezelfde "randvoorwaarden" als in het Waals Gewest niet aanwezig ?
2. Participeert het Vlaams Gewest in vermeld project, of bestaan er plannen om dat vooralsnog te doen ?
3. Zo neen, bestaat er in het Vlaams Gewest een gelijkaardig project ?

Antwoord

De vraag betreft hier specifiek het pilootproject "TtCR-GAZEL".

Snelgroeïend snoeihout is een volwaardige landbouwteelt. De teelt bestaat erin om houtgewassen met hoge beplantingsdichtheid te kweken en het snoeihout om de drie jaar te oogsten. Vooral de variëteiten wilg en populier zouden geschikt zijn voor onze streken.

1. De mate waarin de culturen voor niet-voedingsdoeleinden op het Vlaamse grondgebied ingang zullen vinden, zal in eerste instantie afhankelijk zijn van de hoeveelheid beschikbare braakgelegde landbouwgronden. Het systeem van braaklegging werd ingevoerd in het kader van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid en is vooral bedoeld als een instrument dat de markt voor voedingsdoeleinden moet regelen. Een rechtstreeks gevolg hiervan is dat dit systeem niet stabiel is in de tijd (vermindering van het verplichte Europese braakleggingspercentage voor akkerbouwproducten van 10 % in 1996 naar 5 % in 1997). Het is te verwachten

dat het percentage de eerstkomende jaren niet veel zal wijzigen, zodat als belangrijke randvoorwaarde geldt dat dergelijk product niet afhankelijk zou mogen zijn van de braaklegging, maar een volwaardig landbouwproduct zou moeten worden. Verder zijn, in vergelijking met Wallonië, de huidige structuren van de Vlaamse landbouwbedrijven niet van die aard dat een belangrijk aandeel van onze landbouwproductie naar dergelijke energiegewassen zou kunnen gaan.

2. Op dit ogenblik neemt Vlaanderen, samen met Wallonië, deel aan de activiteiten van de Belgian Biomass Association (Belbiom), die zelf deel uitmaakt van een aantal Europese netwerken rond de energiewinning uit (landbouw)gewassen. Deze activiteiten zullen worden versterkt indien dit past in het hieronder vermelde "Duurzaam Energieplan Vlaanderen".
3. In Vlaanderen vinden op het huidige ogenblik een aantal activiteiten plaats die duidelijke raakpunten hebben met bovengenoemd project. Als voorbeeld kan het onderzoek aan de UIA (populierenkweek vs. CO₂-fixatie) worden aangehaald. Voor de volledigheid dient hier tevens het onderzoek aan de VUB te worden vermeld (biomassa vs. vergassing/verbranding).

In de Beleidsbrief Energie 1996-1999 wordt als doelstelling vooropgesteld dat het aandeel "hernieuwbare energie" binnen het globaal energieverbruik tegen het jaar 2000 moet verdubbelen en dat er een aandeel van 5 % moet worden bereikt tegen het jaar 2020. In dat kader wordt er momenteel een "Duurzaam Energieplan Vlaanderen" voorbereid dat in de loop van volgend jaar gefinaliseerd dient te zijn. Dit plan zal de nodige aandacht schenken aan de energiewinning uit biomassa – waaronder bovengenoemde optie – en aan de Vlaamse mogelijkheden en beperkingen op dat vlak, meer bepaald in het kader van een ruimere energie-, landbouw- en milieuvisie.

Vraag nr. 48 van 6 december 1996 van de heer GEORGES CARDOEN

Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Vestigingen – Verkeer

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 138

van 6 december 1996
van de heer Georges Cardoen
Blz. 629

Antwoord

1. De NV Colruyt plant een minimale tewerkstelling van 600 man, waarvan 200 nieuwe arbeidsplaatsen, met 160 laaggeschoolden en 40 hooggeschoolden.
2. Het totale terrein heeft een oppervlakte van 32 ha 48 a 19 ca, waarvan 23 ha 46 a 14 ca voor industrie/opslag en distributie en en 9 ha 2 a 5 ca voor KMO-activiteiten. Actueel zijn 34 kandidaat-kopers ingeschreven. Met geen enkel bedrijf werd tot op heden een overeenkomst afgesloten. De overeenkomsten zullen pas worden afgesloten nadat Haviland de gronden verworven heeft en nadat de infrastructuur werd aanbesteed en in uitvoering is.
3. De ontsluiting van het park is gepland via de Edingsesteenweg.
In samenspraak met de administratie Wegen Vlaams-Brabant werd aan de inrit van het park in een "rotonde" voorzien. Deze rotonde moet de verkeersvlotheid bevorderen, zowel voor het verkeer komende uit het industriepark als dit komende van Halle en Edingen. Daarenboven is het industriepark gelegen aan de oprit van de E429, zodat het vrachtverkeer niet door de stad moet om het park te bereiken.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 42
van 21 november 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Sociale huisvesting – Voorrang gemeentebewoners

Artikel 5, paragraaf 1, vijfde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociaal huurstelsel bepaalt dat de erkende vennootschap kan beslissen voorrang te geven aan kandidaat-huurders die ten minste drie jaar inwoner zijn van de gemeente waar de toe te wijzen woning is gelegen.

Bij sommige erkende vennootschappen strekt het werkgebied zich uit over meerdere gemeenten. Door sommige gemeenten wordt inderdaad aangedrongen om deze regel toe te passen, andere daar-entegen verkiezen hem niet toe te passen.

Volgens de interpretatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij kan de lokale sociale huisvestingsmaatschappij per gemeente van het werkingsgebied geen onderscheid maken in de prioriteitskeuze. De erkende vennootschap kan met andere woorden beslissen deze regel toe te passen over alle gemeenten van het werkgebied, of hem helemaal niet toe te passen.

Is deze interpretatie de juiste, of kan de gemeentegebonden toewijzing integendeel wel degelijk per gemeente worden toegepast ?

Antwoord

Artikel 5, paragraaf 1 vijfde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel stelt dat de lokale huisvestingsmaatschappij kan beslissen om voorrang te geven aan de kandidaat-huurder die:

- 1° ten minste drie jaar inwoner is van de gemeente waar de toe te wijzen woning gelegen is ;
- 2° ten minste drie jaar in het werkgebied van de sociale huisvestingsmaatschappij woont en verblijft of er ten minste drie jaar verbleven heeft in de periode van zes jaar voor de toewijzing.

Ingeval het werkingsgebied van de lokale sociale huisvestingsmaatschappij zich uitstrekt over verschillende gemeenten dient de prioriteitskeuze "voorrang voor inwoners van de gemeente" op een uniforme wijze voor al die gemeenten te worden toegepast, aangezien de wetgeving niet voorziet in een onderscheid qua voorrangsklasse.

Vraag nr. 44
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Gemeentekrediet aandelen – Gemeentelijke aankoopverrichtingen

Gemeenten die gehoopt hadden een goede zaak te doen door via de beurs aandelen van het Gemeentekrediet te kopen, worden door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden teruggefloten.

Aan de provinciegouverneurs vraagt de minister namelijk om elke aankoopbeslissing van gemeenten in die zin te schorsen.

1. Als nieuwe aandelen volgens de wet niet kunnen, hoe zit het dan met de bestaande controle-meerderheid van de lokale besturen in het Gemeentekrediet ?
2. Hoeveel beslissingen van "speculerende gemeenten of steden" werden er tot op heden geschorst door de provinciegouverneurs ? Om welke steden of gemeenten gaat het hier ?

Antwoord

1. De gemeenten en provincies blijven een blokkeringsminderheid in de nieuwe constructie behouden. Dit is een bewuste politiek van de NV Gemeentekrediet van België.
2. Uit een bevraging bij de provinciale overheden blijkt dat er geen enkele Vlaamse gemeente beursgenoteerde aandelen heeft onderschreven. Enkele gemeenten hebben weliswaar inlichtingen ingewonnen bij de provinciale overheid over de bestaande mogelijkheden, maar geen initiatieven ontwikkeld. De gouverneurs hebben derhalve niet moeten optreden.

Vraag nr. 45

van 26 november 1996

van de heer **ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Septemberfeesten Kraainem – Gemeentelijke steun

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 66

van 26 november 1996

van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Blz. 585

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik reeds op 12 september 1996 aan de gouverneur van Vlaams-Brabant opdracht gaf om de organisatie van de Septemberfeesten in Kraainem te onderzoeken.

De gouverneur nam akte van de verklaring van het gemeentebestuur dat de Septemberfeesten worden georganiseerd door een Franstalige privé-organisatie en dat zij de gemeentelijke financiën op generlei wijze bezwaren.

Tegen de eentalig Franse brochure die naar aanleiding van de Septemberfeesten in Kraainem werd verspreid, werd klacht ingediend bij de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Uit het onderzoek van de adjunct van de gouverneur is gebleken dat de kwestieuze brochure werd verzorgd door een feitelijke vereniging bestaande uit vrijwilligers, die zich uitsluitend inzet voor de organisatie van de Septemberfeesten in Kraainem, en dat het organiserend feestcomité niet kan worden beschouwd als een "dienst" in de zin van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Op basis van de voorgaande overwegingen oordeelde de adjunct van de gouverneur dat de klacht inzake de eentalig Franse folder ongegrond was, behalve in zoverre de valse indruk zou zijn gewekt dat het gemeentebestuur van Kraainem medeverantwoordelijkheid zou dragen voor de aanmaak en de verspreiding ervan.

Ook de gouverneur heeft er het gemeentebestuur op gewezen dat de vermelding "Maison Communale" op de voorpagina van de kwestieuze folder de indruk wekt dat het een uitgifte met een officieel karakter betreft, en dat een dergelijke vermelding in de toekomst moet worden vermeden.

Vraag nr. 46

van 26 november 1996

van de heer **WALTER VANDENBOSSCHE**

Inkomsten/uitgaven Brugge m.b.t. Club Brugge – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Brugge ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van Club Brugge op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?

3. Kan de minister mij laten weten of bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit is geregeld?

Antwoord

De nodige inlichtingen werden gevraagd aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen.

Zodra die in mijn bezit zijn, zal het antwoord in de voorgeschreven vorm worden bezorgd.

Vraag nr. 47 van 28 november 1996 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Sociale woningen – Renovatiebeleid

Een aantal sociale woningen gebouwd in de jaren twintig en dertig is niet langer aangepast aan de woonbehoeften van de bevolking. Veel van deze woningen beschikken niet over het minimum aan comfort en aanpassingswerken zijn dan ook nodig. In een aantal gevallen komen deze oudere sociale woningen zelfs niet meer voor bewoning in aanmerking.

Na meer dan 60 jaar is het onvermijdelijk dat slijtage optreedt en dat enkel grootscheepse renovatiewerken deze sociale woningen kunnen instandhouden.

Uiteraard kan men niet van de huurders verwachten dat zij zouden instaan voor de kosten van deze renovatie. In vele gevallen hebben zij het huis slechts bewoond gedurende de helft van de levensduur van de sociale woning.

1. Wordt door de betrokken diensten aan een renovatieprogramma voor de oudere sociale woningen gewerkt? Beschikt men over ramingen van de uitgaven nodig om deze woningen bewoonbaar te houden?
2. Wordt een aantal oudere sociale woningen afgebroken en vervangen?
3. Moeten de huurders bij renovatie al dan niet gedeeltelijk zelf instaan voor sommige uitgaven, zoals bijvoorbeeld het vervangen van ramen en het herstellen van de gevel?

4. Heeft men een idee welk percentage van hun uitgaven de sociale huisvestingsmaatschappijen besteden aan de uitvoering van onderhoudswerken en aan de renovatie van oudere sociale woningen?

5. Wordt, vooraleer te beslissen om sociale woningen te renoveren, nagegaan of het niet voordeliger is om meteen tot vervanging over te gaan?

Antwoord

1. De oudere woningen van het patrimonium van de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) erkende vennootschappen – bedoeld wordt woningen ouder dan 40 jaar – hebben alle, op enkele bekende uitzonderingen na, ingrepen ondergaan die als investering werden geboekt. Over de aard van deze investeringen zijn echter geen statistische gegevens beschikbaar.

De wijze van onderhoud en renovatie werd tot nu toe altijd aan het initiatief van de erkende vennootschappen overgelaten, hoewel de VHM en de vroegere NMH (Nationale Maatschappij voor de Huisvesting) inzake onderhoud en renovatie sensibiliseringscampagnes hebben gevoerd en er in boekhoudkundige provisie werd voorzien.

In 1987 tot 1989 werd het volledige patrimonium van toen aan de buitenzijde doorgelicht, waarna de vennootschappen die slecht scoorden individueel werden benaderd om hun patrimonium op peil te brengen.

Het ligt in de bedoeling van de diensten van de VHM het patrimonium te inventariseren op een geïntegreerde wijze, dit wil zeggen dat per woning zou worden bijgehouden welke ingrepen werden uitgevoerd en welke consequentie deze werken hadden op de huur enerzijds en op de waarde van het goed anderzijds. Over het onderscheid tussen renovatie en onderhoud/herstellingen is nu uitsluitend gegeven en voor de "nieuwe" renovatiewerken kunnen eenduidige gegevens wat dat betreft, worden teruggevonden. Het zal nog de ontwikkeling van een informaticasysteem en een terugkoppeling naar het verleden vergen om een meer gedetailleerde en volledige, geïndividualiseerde of totale, stand van zaken te kunnen geven.

Intussen kunnen de behoeften slechts worden geraamd aan de hand van voorbeeldcases en op basis van de ouderdomstabellen van het volledi-

ge patrimonium. In theorie zou kunnen worden gesteld dat per woning per 30 jaar een renovatie-investering nodig is die men kan ramen op 1,25 miljoen frank. Over de 120.000 woningen in patrimonium komt men dan op gemiddelde investeringskosten van 5 miljard frank per jaar. Deze som kan dan jaarlijks worden bepaald op basis van het bouwvolume van 30 jaar geleden.

In praktijk blijkt nu dat deze som door beter gepland onderhoud kan worden beperkt.

Onder meer om deze reden wordt momenteel een systeem uitgewerkt dat een jaarplanning beoogt van de uitgaven voor specifieke onderhoudswerken. Daarvoor zal op geregelde tijdstippen informatie worden gevraagd aan de vennootschappen.

De eigen middelen van de bouwmaatschappijen worden op dit ogenblik reeds voornamelijk aangewend voor de renovatie en het onderhoud van het bestaande woningpatrimonium, alsook voor de aanvullende financiering van gesubsidieerde projecten.

De VHM heeft trouwens, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, in de aanvang van 1996 op mijn aandringen beslist om in de periode 1996-1998 een investering te verrichten van 9 miljard frank voor de realisatie van een programma voor vernieuwbouw en wijkrenovatie in de stads- en dorpskernen, waarbij bijzondere aandacht zal worden besteed aan de renovatie van het eigen patrimonium van de erkende vennootschappen van de VHM. In diezelfde periode wordt bovenop die 9 miljard frank nog 1,56 miljard frank voorbehouden voornamelijk voor herstellingswerken en renovaties met een kostprijs van minder dan 250.000 frank per woning die niet passen in het voormelde kernenbeleid. Naast die officiële programma's en budgetten mogen ook de bijna dagelijkse uitgaven voor het onderhoud en de kleine herstellingen van de vennootschappen niet worden vergeten. Die lopen immers gewoon door. Ter illustratie kan worden vermeld dat daarvoor in de loop van de afgelopen 4 à 5 jaar door die vennootschappen jaarlijks gemiddeld 1,5 miljard frank werd geïnvesteerd.

Naast dat kernenbeleid en de inspanningen met eigen middelen wordt de renovatie van het patrimonium uiteraard ook gerealiseerd via diverse subsidiekanalen, zoals IKB (Inbreidingsgerichte Projecten in een Kansarme Buurt) en artikel 94 van de Huisvestingscode. Daarvoor worden per jaar door het Vlaams

Gewest ruim 2 miljard frank subsidies vrijgemaakt. Mede dank zij die subsidiëring kunnen de vennootschappen projecten realiseren ten belope van bijna 4 miljard frank, waarvan een van jaar tot jaar zeer fluctuerend deel, volgens vraag van de lokale initiatiefnemers, voor de renovatie van het eigen patrimonium wordt bestemd.

Ten slotte is er nog het "gewone" investeringsprogramma van de VHM, waarop in 1997 578 miljoen frank wordt ingeschreven voor renovatie- en verbeteringswerken.

De zeer vaag gehouden verschillen tussen, en de totale vermenging in de praktijk van onderhoud- en renovatiewerken in het verleden en ook nu nog, maken het momenteel zeer moeilijk om over echt noodzakelijke investeringen, waarmee renovatiewerken worden bedoeld die een meerwaarde hebben, een raming naar voren te brengen. Algemeen kan worden gesteld dat de huidige inspanningen vanwege het gewest weinig aanleiding geven tot klachten bij de bouwmaatschappijen. Uitzondering hierop vormen de problemen met grote appartementencomplexen, waarvoor onder meer in het kader van het urgentieprogramma een bijzondere inspanning werd geleverd.

Sociaal gezien is een verdere uitbouw van een onderhoudssystematiek (om "investeringen" door nalatigheid bij onderhoud te vermijden) van het grootste belang. Het is in die geest dat hieraan momenteel door de VHM wordt voortgewerkt.

Intussen zal nog, door rondvraag of door gebruik van de interne gegevens van de VHM, worden geënuquêteerd waar nog woningen zijn zonder behoorlijk sanitair, dakisolatie, goedsluitend schrijnwerk en veilige verwarmingsinstallaties en elektrische voorzieningen. Hieruit kan dan verder gericht actie worden ondernomen.

2. Een aantal oudere sociale woningen wordt inderdaad afgebroken en vervangen door nieuwbouw.
3. De maatschappij is als huisbaas verplicht de woningen in goede staat te houden en investeert in verbeteringen aan de woningen, waarvan de huurder dan ook het rechtstreekse genot heeft in de vorm van de meerwaarde en het toegenomen comfort. Deze maatregelen worden vertaald in een huuraanpassing van 3 tot 7,5 % van de investering op jaarbasis (basishuur). Voor onderhoud of zelfs een grote herstelling kan

geen huurverhoging worden aangerekend. Hierop wordt door de VHM toegekeken. De aanpassing van de huur kan verder ook nog mede door andere factoren dan "werken" worden bepaald, zodat de erkende vennootschappen de huuraanpassingen in praktijk inderdaad laag kunnen houden.

Het is nooit de bedoeling dat de huurder bepaalde investeringen rechtstreeks zelf draagt. Tocht gebeurt het dat een huurder, meestal van een huis waarin hij/zij zeer langdurig woont, een investering doet (een keuken, een sierschouw, een veranda, ...) die niet door de erkende vennootschap wordt overgenomen. Voor dat geval is er een clause in het huurcontract opgenomen waarin wordt gesteld dat bij het verlaten van de woning de maatschappij kan vragen de woning in de oorspronkelijke staat te herstellen, dan wel de woning in de staat waarin ze zich bevindt te laten zonder dat er overnamekosten aan de maatschappij kunnen worden aangerekend.

4. Zonder rekening te houden met de woningen gebouwd voor de verkoop, schommelt het aandeel investering in renovatie rond de 25 % ten opzichte van het totale pakket van het gewone investeringsprogramma van de VHM. Wanneer ook rekening wordt gehouden met de inbreng van eigen middelen van de bouwmaatschappijen en met andere subsidieprogramma's, dan stijgt het voor renovatie- en onderhoudswerken voorbehouden gedeelte van het totale investeringsvolume tot bijna 50 % (46,5 % voor alle aanbestedingen goedgekeurd tussen 1 januari 1996 en 11 december 1996).
5. Een renovatie die in ontwerp aan de VHM wordt voorgelegd, wordt evenals elk nieuwbouwproject getoetst aan maximum-prijsnormen die op basis van de oppervlakte van de woningen, hun ligging, zekere moeilijkheidsfactoren en hun uitrustingsniveau werden opgesteld. Per project wordt dus op objectieve wijze een maximumprijs berekend waarbinnen de uiteindelijke gunningsprijs moet liggen. De maximumprijs voor een renovatie werd gesteld op 80 % van het nieuwbouwequivalent.

In bijzondere gevallen, bij waardevol patrimonium, om redenen van vergunningen en dergelijke, kan mits grondige motivering van deze regel worden afgeweken.

Vraag nr. 48
van 28 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Sociale huurwoningen – Maatregelen voor senioren

De toename van het aantal bejaarden in onze samenleving heeft uiteraard ook gevolgen voor het beschikbaar stellen van aangepaste en degelijke woningen.

Vele senioren wensen zo lang mogelijk hun zelfstandigheid te behouden en voelen er niet veel voor om hun intrek te nemen in gemeenschapsinstellingen zoals bejaardentehuizen, rusthuizen, enzovoort.

In een aantal gevallen bewonen deze senioren sociale huurwoningen, die zij niet wensen te verlaten. Het gaat daarbij soms om huizen waarin zij tientallen jaren hebben gewoond. Wel zien deze huurders er tegenop te moeten instaan voor onderhoudskosten, hoewel daaraan ten gevolge van natuurlijke sleet vaak behoefte is.

Voor de samenleving zijn er vele voordelen verbonden aan het zelfstandig wonen van senioren. Het lijkt daarom wenselijk dit zelfstandig wonen te bevorderen.

1. Welke maatregelen zijn er specifiek getroffen ten behoeve van de senioren die worden geconfronteerd met onderhoudskosten aan hun sociale huurwoningen ?

Komen ze in aanmerking voor speciale toelagen om hun woning te laten aanpassen of moeten deze werken worden gefinancierd door de huisvestingsmaatschappij ?

2. Genieten senioren die in onaangepaste oudere sociale woningen wonen prioriteit bij de toekenning van nieuwe sociale woningen (huizen of appartementen) ? Aan welke voorwaarden moeten ze voldoen om voor dergelijke prioriteit in aanmerking te komen ?

Antwoord

1. De enige onderhouds- of herstellingswerken ten laste van de huurders van een sociale huurwo-

ning, zijn deze bepaald in artikel 1754 van het Burgerlijk Wetboek. Alle andere onderhouds- of herstellingswerken zijn ten laste van de sociale huisvestingsmaatschappijen. De kosten ervan kunnen op geen enkele manier verrekend worden aan de huurders. Deze regelgeving geldt voor alle huurders. Er zijn geen specifieke maatregelen ten behoeve van senioren.

2. Artikel 5 §1, 4de lid, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 (sociaal huurbesluit) bepaalt dat, zonder afbreuk te doen aan de rationele bezetting, iedere kandidaat-huurder die huurder is van een niet-aangepaste woning van de sociale huisvestingsmaatschappij en wenst te verhuizen naar een aan zijn gezinssamenstelling aangepaste woning van dezelfde sociale huisvestingsmaatschappij, voorrang geniet voor de toewijzing van een woning. Er zijn geen specifieke maatregelen ten behoeve van senioren.

Vraag nr. 51
van 4 december 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Gemeentelijke en provinciale adviesorganen – Overzicht

Via specifieke wetten en decreten of via subsidiëeringsmechanismen worden heel wat verplichtingen opgelegd aan gemeentebesturen inzake oprichting van adviesraden.

Geregeld blijkt dat de overzichtelijkheid terzake wat zoek is.

Zijn er terzake reeds administratieve informatie-initiatieven genomen ?

Bestaat er een inventaris van alle adviesorganen die gemeenten moeten in stand houden ? Ik denk hierbij niet alleen aan de adviesorganen die bij wet of bij decreet zijn opgelegd, maar ook aan "afgeleide adviesorganen" die verplicht zijn ten gevolge van het aanbieden van onderwijs, het afsluiten van convenants en dergelijke.

Bestaat zo'n inventaris voor de provincies ?

Kan de minister die overzichtlijsten meedelen ?

Antwoord

Inspraak en participatie nemen een belangrijke plaats in binnen het democratiseringsproces en het communicatiebeleid van lokale besturen. Het is binnen deze context dat men het functioneren van adviesraden moet situeren.

De essentie van de werking van adviesraden is het valoriseren van het potentieel aan deskundigheid aanwezig bij de bevolking.

Men kan twee soorten adviesorganen onderscheiden. Er zijn die welke bij wet of decreet werden ingesteld. Het betreft hier de culturele raden, de sportraden, de jeugdraden en de gemeentelijke adviesraden voor ruimtelijke ordening.

Hierbij kan men ook de milieuraden, de lokale participatieraden van het gemeentelijk onderwijs en de stuurgroep in het kader van het SIF-beleid onderbrengen (Sociaal Impulsfonds).

Daarnaast heeft men de adviesorganen die worden opgericht op basis van een lokaal initiatief, zoals onder andere seniorenraden, gezinsraden, migrantenraden, en dergelijke.

Uit een navraag bij mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden blijkt dat er geen inventaris bestaat van alle adviesorganen die gemeenten of provincies in stand moeten houden.

In het kader van de verdieping van de lokale democratie en ter ondersteuning van de lokale besturen neem ik mij evenwel voor om een informatiebrochure met een overzicht van de inspraak- en adviesorganen ter beschikking te stellen van de lokale besturen.

Vraag nr. 52
van 4 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+ -gemeenten – Overdracht trekkingsrechter

De SIF+ -gemeenten (Sociaal Impulsfonds) kunnen hun financiële tegemoetkoming voor 1996 doorschuiven naar 1997.

1. Welke gemeenten hebben dit gedaan ?

2. Heeft de plaatselijke stuurgroep bij deze beslissing een rol gespeeld ?

3. Wie in deze gemeenten nam(en) de beslissing : de stuurgroep, de bevoegde schepen, de burgemeester en/of de gemeenteraad ?

Sociaal Impulsfonds vermeldt enkel dat het op het einde van het jaar niet-vastgelegde deel van het trekkingsrecht van een gemeente wordt overgedragen naar het volgend jaar en bij het trekkingsrecht van dat jaar gevoegd.

Antwoord

Voorafgaandelijk wil ik opmerken dat het de Vlaamse overheid zelf is die de trekkingsrechten overdraagt naar een volgend jaar, nadat de lokale besturen hun geëigende rol hebben gespeeld. Het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het

In de bijgevoegde tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de gemeenten/steden die hun SIF+ - of VFIK-middelen (Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen) overdragen, of de lokale stuurgroep bij deze beslissing een rol heeft gespeeld en wie in de gemeenten/steden de beslissing nam(en).

Welke gemeenten/steden hebben middelen '96 overgedragen naar '97 ?	Welke middelen ?	Heeft de plaatselijke stuurgroep bij deze beslissing een rol gespeeld ?	Wie nam de beslissing ?
Brugge	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 12/11/96	gemeenteraad 26/11/96 OCMW-raad 6/12/96
Ham	SIF+ middelen	overdracht op advies- lokale stuurgroep 20/11/96	gemeenteraad 31/10/96 OCMW-raad 26/11/96
Menen	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 15/11/96	gemeenteraad 29/11/96 OCMW-raad 26/11/96
Ronse	SIF+ middelen VFIK-aandeel	overdracht op advies lokale stuurgroep 6/11/96	gemeenteraad 25/11/96 OCMW-raad 14/11/96
Spiere-Helkijn	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 3/10/96	gemeenteraad 7/11/96 OCMW-raad 6/11/96
Tienen	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 31/10/96	gemeenteraad 21/11/96 OCMW-raad 12/11/96
Tongeren	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 19/10/96	gemeenteraad 27/11/96 OCMW-raad 21/11/96
Vilvoorde	SIF+ middelen	overdracht op advies lokale stuurgroep 23/10/96	gemeenteraad 2/12/96 OCMW-raad 26/11/96

Vraag nr. 53
van 4 december 1996
van de heer MARC OLIVIER

Heffing leegstand – Uitstel renovatiewerkzaamheden

Overeenkomstig het programmadecreet van 22 december 1995 voerde de Vlaamse regering een heffing in op leegstand en verkrotting.

Volgens artikel 42 van vermeld decreet kan schorsing van de heffing worden verleend als de belastingplichtige aantoonst dat hij renovatiewerkzaamheden aan het gebouw en/of de woning gaat uitvoeren.

De opschorting wordt evenwel ongedaan gemaakt als de voorgenomen renovatiewerkzaamheden niet zijn begonnen binnen vier maanden na de bekendmaking van het voornemen.

Er kunnen zich evenwel gevallen voordoen waarbij, door omstandigheden onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige, de renovatiewerkzaamheden niet kunnen worden gestart (bijvoorbeeld indien door het talmen van de overheid de bouwvergunning niet tijdig wordt afgeleverd, of bij juridische betwistingen rond het gebouw en/of de woning met een verzegeling tot gevolg).

1. Is de belastingplichtige in dergelijke gevallen de vermelde heffing verschuldigd ?
2. Dreigt de belastingplichtige daarbij in een aantal gevallen niet in een patstelling terecht te komen ?
3. Indien de bouwvergunning later wel werd toegestaan of de verzegeling werd opgeheven en de belastingplichtige effectief met de renovatiewerken start, kan de schorsing van de heffing dan vooralsnog worden verkregen en de reeds betaalde heffing (eventueel in beroep) worden teruggevorderd ?

Is met deze concrete situaties rekening gehouden in eventuele richtlijnen terzake ?

Antwoord

1. In het decreet en het uitvoeringsbesluit wordt geen uitzondering gemaakt voor gevallen waarbij de bouwvergunning niet tijdig wordt afgeleverd of waarbij er juridische betwistingen zijn. Volgens artikel 43 van het decreet zal de heffing

verschuldigd zijn wanneer binnen 4 maanden na het bekendmaken van het voornemen de werken niet zijn gestart.

2. Indien de belastingplichtige "in een patstelling" terecht komt, wordt dit niet veroorzaakt door de heffing. De heffing zal in die gevallen enkel problemen inzake andere wetgeving duidelijk aan het licht brengen. Overigens kan het feit dat een gebouw het voorwerp van een heffing wordt, geen aanleiding zijn om welke verbouwing dan ook goed te keuren.

Als de heffing terecht werd gevestigd en de beroepsprocedure van art. 39 § 2 van het decreet bijgevolg geen uitkomst biedt, beschikt de belastingplichtige nog altijd over rechtsmiddelen van gemeen recht om de nadelige gevolgen van de patstelling weg te werken. Zo kan hij zich eventueel wenden tot de partij die bij de juridische betwisting inzake het pand in het ongelijk werd gesteld.

3. Wanneer de bouwvergunning later wordt toegestaan of de verzegeling wordt opgeheven, kan wel degelijk de schorsing worden aangevraagd voor de twee volgende heffingen op basis van artikel 43 van het decreet. Hierna kan nog steeds (na de beëindiging van de renovatiewerkzaamheden) vrijstelling worden verkregen voor twee heffingen wanneer het gebouw of de woning enkel nog voorkomt op de lijst van de leegstaande gebouwen en woningen. De reeds betaalde heffing kan echter niet worden teruggevorderd.

Vraag nr. 54
van 4 december 1996
van de heer EMIEL VERRIJKEN

Aanwijsborden – Taalgebruik

Mijns inziens strekt de toepassing van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken zich uit tot de openbare weg, met inbegrip van de gemeentewegen. Mededelingen die op de openbare weg zijn aangebracht, zijn uiteraard onderworpen aan de taalwetgeving, die voor de gemeenten in Vlaanderen het Nederlands oplegt.

In de gemeente Knokke, West-Vlaanderen, zijn er talrijke mededelingen (meestal richtingborden) die in een andere taal zijn gesteld, meestal het Frans. Deze aanwijsborden op de openbare weg schenden de voornoemde wet.

Louter bij wijze van voorbeeld vermeld ik op de openbare weg in de Zoutelaan in Knokke, en dit op één enkel kruispunt : La Pinède – Mary Green – Clos St.-Jean – La Fermette – Mas de Flandre – Les Châtaigniers – Bois St. -Anne – Le Chat Botté – Clos St.-Yves .

Is dit inderdaad strijdig met de taalwetgeving en zo ja, welke maatregelen heeft de minister getroffen om zulke schendingen van de taalwet in de toekomst te verijdelen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft blijkbaar een concreet geval op het oog dat mij als toezichhoudende overheid niet bekend is.

Ik vraag de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen hieromtrent een onderzoek in te stellen en zal niet nalaten de resultaten van dit onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 55

van 4 december 1996

van mevrouw **MARIJKE DILLEN**

Vlaams Woningfonds – Goedkope leningen

Het Vlaams Woningfonds mocht volgens de begroting 1995 5,2248 miljard aan goedkope leningen toestaan.

Ten gevolge van de gezinsverduunning en de stadsvlucht van gezinnen heeft de Vlaamse regering op 20 juni 1995 ook beslist het systeem van goedkope leningen in de tien kernsteden uit te breiden tot aanvragers met twee kinderen ten laste.

1. Op welke wijze binnen het totale budget zijn de leningen toegekend door het Vlaams Woningfonds ?

Hoe ligt de verhouding tussen de tien kernsteden enerzijds en de rest van Vlaanderen anderzijds ?

Binnen de tien kernsteden : op welke wijze werden de leningen toegekend per gezinssituatie, meer bepaald volgens het aantal kinderen ?

2. Wat was voor 1995 de gemiddelde wachttijd voor enerzijds het onderzoek van het dossier en anderzijds, eens de lening principieel werd toegekend, voor de effectieve uitbetaling ?

3. In hoeveel dossiers – voor 1995 – waar de aanvragen aan de vereiste criteria beantwoordden, werden de goedkope leningen niet toegekend en om welke redenen ?

Antwoord

De werking van het Vlaams Woningfonds wordt geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994. Dit besluit werd gewijzigd en aangevuld door een beslissing van de Vlaamse regering op 20 juni 1996. Hierdoor kan het Vlaams Woningfonds vanaf 1 juli 1996 ook sociale leningen toestaan aan gezinnen met twee kinderen in de tien kernsteden.

1. De leningen aan gezinnen met twee kinderen worden dus vanaf de tweede helft van dit jaar toegekend binnen het goedgekeurde budget van 1996.

Tot eind november 1996 waren een zeventigtal aanvragen ingediend op de maatschappelijke zetel van het Vlaams Woningfonds, waarvan een dertigtal aanvragen reeds in vereffening werden gesteld. Op mijn verzoek zal na 1 jaar een grondige evaluatie plaatsvinden.

2. Het onderzoek van een leningsaanvraag neemt gemiddeld drie maanden in beslag. Eenmaal de lening principieel werd goedgekeurd door de raad van bestuur van het Vlaams Woningfonds kan het dossier, op voorwaarde dat het volledig is, onmiddellijk worden vereffend.

3. Aanvragen die aan de vereiste criteria voldoen, worden normaal toegekend. Bij het samenstellen van een dossier worden de aanvragen onontvankelijk verklaard indien blijkt dat aanvragers niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in bovenvermeld besluit. Indien achteraf uit het onderzoek van de leningsaanvraag zou blijken dat aan de voorwaarden niet zal worden voldaan, wordt de leningsaanvraag geweigerd door de raad van bestuur van het Vlaams Woningfonds. In 1996 werden op die manier drie leningsaanvragen geweigerd.

Vraag nr. 56

van 6 december 1996

van de heer **JOHNNY GOOS**

Inzagerecht gemeenteraadsleden – Begroting en rekening kerkfabrieken

Tijdens de gemeenteraadszittingen wordt een gemeenteraadslid, ook als het in de oppositie zetelt, herhaaldelijk geconfronteerd met de begrotingen en rekeningen van de diverse kerkfabrieken die actief zijn op het grondgebied van de gemeente. Van het gemeenteraadslid wordt verwacht dat het die goed- of afkeurt of zich onthoudt.

De vraag rijst dan ook of het gemeenteraadslid recht heeft op inzage van de detailposten van de betrokken begrotingen en rekeningen om zijn beslissing te kunnen onderbouwen. Deze detailposten (de onderverdeling van de verschillende hoofdposten in de rekening en de begroting) worden door de kerkfabriek inderdaad niet aan het gemeentebestuur megedeeld.

Mocht het inderdaad zo zijn dat een lid van de oppositie aldus geen enkel inzagerecht heeft met betrekking tot deze documenten, dan had ik graag van de minister vernomen of hij reeds initiatieven heeft genomen om dit probleem te verhelpen.

Antwoord

Ingevolge artikel 92 van het keizerlijk decreet van 30 december 1809 op de kerkbesturen hebben de gemeenten de verplichting financieel tussen te komen bij begrotingstekorten van kerkfabrieken.

Gelet op artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet en de mogelijke weerslag van het beleid van de kerkfabrieken op de gemeentelijke financiën, mogen de nodige stukken en bescheiden van de kerkfabrieken niet worden onttrokken aan het inzagerecht van de raadsleden. In dit kader meen ik evenwel ook te kunnen vaststellen dat de wet van 4 maart 1870 op het tijdelijke der eredienssten, in haar artikelen 2, 6 en 13 de kerkfabrieken ertoe verplicht enerzijds hun begrotingen en rekeningen op te stellen conform gedetailleerde door de regering vastgestelde modellen, en anderzijds deze met bewijsstukken toe te zenden aan de gemeenten.

Het komt er hierbij voornamelijk op aan dat de kerkfabrieken zich ook zelf aan hun wettelijke verplichtingen houden.

Hierbij moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen, tevens in aansluiting op het laatste deel van zijn vraag, dat tot op heden de materie der kerkfabrieken, dit is zowel de regelgeving zelf betreffende deze besturen als het toezicht op hun handelingen, een federale bevoegdheid is gebleven.

Hierbij geldt ook dat waar gemeenteraden zich in uitvoering van bedoelde regelgeving uitspreken over de begrotingen en rekeningen van kerkfabrieken (advies), ze handelen in opdracht van de federale overheid, binnen een door deze georganiseerde specifieke toezichtsregeling, waarbij het Gewest bijgevolg niet betrokken is.

Vraag nr. 57 van 6 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Benoemingspolitiek gemeenten en OCMW's – Depolitiserings

De benoemingspolitiek inzake gemeente- en OCMW-personeel roept bij heel wat mensen vragen op. Meestal worden immers niet de kandidaten met de beste referenties aangeworven, wel degenen met het juiste politieke profiel.

De Vlaamse Gemeenschap heeft tal van conventants afgesloten met de gemeenten, onder andere een milieuconvenant, een veiligheidsconvenant, ... Het afsluiten van een depolitiseringsconvenant met de gemeenten en de OCMW's kan een aanzet zijn om de geloofwaardigheid van de politiek te herstellen.

Op welke wijze komt deze bekommernis tot uiting in het beleid van de minister ?

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn beleidsbrief, waarin ik reeds heb aangekondigd verdere initiatieven te zullen nemen met betrekking tot de objectivering van aanwervingen en bevorderingen in de lokale besturen. Ook ik ben ervan overtuigd dat niets zo frustrerend en demotiverend werkt voor een goed personeelslid als te worden geconfronteerd met een niet "verklaarbare" aanwerving of bevordering.

Inzake aanwervingen is het mijn bedoeling ervoor te zorgen dat in de toekomst zoveel mogelijk vergelijkende examens worden georganiseerd. Dit zal bijvoorbeeld het geval zijn voor de aanwervingen in de wettelijke graden, maar ook voor bepaalde aanwervingen in uitvoerende functies.

Er zijn trouwens enkele steden en gemeenten die nu al een beroep doen op het onafhankelijk Vast Secretariaat voor de Werving van het Rijkspersoneel (VWS) voor de organisatie van selectieproe-

ven. Ze doen dit overigens meer en meer. Andere opteren voor een examencommissie bestaande uit neutrale deskundigen of doen een beroep op de VDAB. Alhoewel het hier in de meeste gevallen gaat om niet-vergelijkende examens, is het toch al een stap in de goede richting.

Het VWS heeft evenwel laten weten dat het op grote schaal organiseren van examens voor aanwervingen in de lokale besturen om organisatorische redenen niet haalbaar is. Daarom wordt momenteel onderzocht of het mogelijk is een examensecretariaat uit te bouwen op provinciaal niveau dat (vergelijkende) examens organiseert op vraag van de gemeenten. In het kader van de coördinerende en dienstverlenende rol naar de gemeenten toe en mits een minimum aan investeringen in logistieke en deskundige ondersteuning, moet dit haalbaar zijn.

Op termijn zou in dezelfde geest voor bepaalde algemene functies een werfreserve worden aangelegd waaruit de gemeenten zouden kunnen putten.

Het is evident dat de huidige benoemingspolitiek in de lokale besturen ook uitgebreid aan bod zal komen in het kwalitatief sectoraal akkoord en in het nieuwe sectoraal akkoord voor de periode 1997-1998.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 67
van 20 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

*Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten –
Situatie*

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 117
van 20 november 1996
van de heer Francis Vermeiren
Blz. 618

Antwoord

Rekening houdend met de omvang van de bevraging die moet gebeuren bij alle openbare centra

voor maatschappelijk welzijn is het niet mogelijk deze gegevens binnen de reglementair vooropgestelde termijn in te zamelen. Zodra ik erover beschik, zal een aanvullend antwoord worden gegeven.

1. Bloso

- Aantal personeelsleden tewerkgesteld in een bijzonder statuut : 55 waarvan 4 halftijds
- Percentage gesubsidieerde contractuelen ten opzichte van het totaal aantal personeelsleden : 9,9

Bij het Bloso werden nooit personen aangeworven in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC).

2. Kind & Gezin

- Aantal personeelsleden tewerkgesteld in een bijzonder statuut : 35
- Percentage gesubsidieerde contractuelen ten opzichte van het totaal aantal personeelsleden : 3,5

Bij Kind en Gezin werden geen personeelsleden aangeworven in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC).

3. Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

- Aantal personeelsleden tewerkgesteld in een bijzonder statuut : 26
- Percentage gesubsidieerde contractuelen ten opzichte van het totaal aantal personeelsleden : 10

Bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werden nooit personen aangeworven in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC).

4. De Vlaamse Opera

Deze instelling is pas operationeel sedert 1 augustus 1996. Er zijn totnogtoe geen personeelsleden in een bijzonder statuut tewerkgesteld.

Vraag nr. 68
van 20 november 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

*Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien –
Werking*

Een belangrijke vorm van beleidsondersteunend en beleidsadviserend werk wordt onder meer geleverd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien (CBGS).

Naar de toekomst toe zal dit niet anders zijn, vooral gezien de complexiteit van de demografische uitdagingen die zich aandienen. Wat de financiering van dit centrum betreft, is het zo dat naast de werkingskosten (voor een bedrag van 11,9 miljoen fr.) ook de opbrengsten uit publicaties en uit onderzoeken in opdracht van derden kunnen worden ingebracht.

1. Is het mogelijk om voor de voorbije jaren een overzicht te krijgen van de verhouding tussen

de werkingskosten en de eigen opbrengsten uit publicaties en onderzoek voor derden ?

2. Kan de specialisatie van het personeelsbestand nader worden omschreven ?

3. Welke onderzoeksprojecten werden de voorbije jaren door de Vlaamse regering bij het centrum aangevraagd en gefinancierd ?

4. Is er al beslist welke onderzoeksprojecten binnen deze zittingsperiode nog door de overheid zullen worden ingeleid, aangevraagd en/of gecoördineerd bij het centrum ? Zo ja, over welke onderzoeksprojecten gaat het ?

Antwoord

1. Werkingskosten/eigen opbrengsten

Jaar	CBGS-werkingskosten	Opbrengsten	
		Publicaties	Onderzoek voor derden
1991	11.500.000	63.000	–
1992	11.000.000	63.000	10.000.000
1993	11.200.000	111.569	4.000.000
1994	11.300.000	203.715	650.000
1995	11.500.000	169.200	1.400.000
1996	10.200.000	331.317	1.200.000

2. Personeelsbestand

Wetenschappelijk personeel

Graad	Diploma	Wetenschappelijke specialisatie
Directeur	Dr. Wetenschappen	biologische antropologie, sociale biologie
Afdelingshoofd	Dr. Familiale en Seksuologische Wetenschappen, Lic. Psychologische en Pedagogische Wetenschappen	psychologie, seksuologie
Afdelingshoofd	Dr. Sociale Wetenschappen	sociologie, demografie, sociale gerontologie
Afdelingshoofd	Dr. Sociale Wetenschappen, Lic. Economie	sociologie, economie

Graad	Diploma	Wetenschappelijke specialisatie
Afdelingshoofd	Dr. Demografie, Lic. Sociologie	sociologie, demografie
Werkleider	Dr. Psychologie	psychologie, seksuologie
Werkleider	Dr. Wetenschappen	sociale biologie
Werkleider	Dr. Psychologie Baccalaureaat Filosofie	sociale psychologie, ontwikkelingspsychologie
Werkleider	Dr. Moraalwetenschappen, Lic. Economie	moraalwetenschappen, economie
e.a. Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	sociologie
e.a. Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	sociologie
e.a. Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	sociologie, sociale gerontologie
e.a. Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	sociologie, sociale gerontologie
e.a. Assistent	Lic. Politieke en Sociale Wetenschappen, Postgraduaat demografie	demografie
Assistent	Lic. Sociologie	demografie, methodologie
Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	bevolkings- en gezinssociologie
Assistent	Lic. Sociale Wetenschappen	sociologie

Administratief personeel

Graad	Specialisatie
Vertaler-directeur	vertalingen van administratieve en wetenschappelijke aard
Hoofdvertaler	mailing CBGS-publicaties
Bestuurssecretaris (gesco)	CBGS-bibliotheecaresse
Correspondent der vorsing (gesco)	CBGS-secretariaatstaken en drukklaar maken (lay-out) van de CBGS-publicaties
Correspondent der vorsing	CBGS-boekhouding
Correspondent der vorsing	CBGS-bibliotheek
Correspondent der vorsing	CBGS-directiesecretariaat/organisatie CBGS-secretariaat
Adjunct-correspondent der vorsing	CBGS-econoomaat
Adjunct-correspondent der vorsing	CBGS-secretariaatstaken en drukklaar maken (lay-out) van de CBGS-publicatie

3. Het onderzoeksprogramma van het CBGS resulteert uit een jaarlijks overleg met de voogdijminister. Het is dan ook moeilijk om een onderscheid te maken tussen onderzoeken die op verzoek van de Vlaamse regering of op initiatief van de instelling zelf worden ingelast.

Niettemin zijn er een aantal projecten te identificeren die specifiek op verzoek van de voogdijminister werden opgenomen :

1991 : De bevolking van de medisch-pedagogische instituten

1992 : Kinderopvang in Vlaanderen

1993 : – Serviceflats

– Toegankelijkheid welzijnsvoorzieningen voor migranten

1996 : – Synthesestudie over gezinsbeleid

– Gezinseffectrapportage : deeltijdse arbeid en loopbaanonderbreking

4. Het CBGS-onderzoeksprogramma voor 1997 omvat volgende projecten.

0. Afdelingsoverstijgende projecten

0.1. De studie van de multiculturele samenleving vanuit het ingroup/outgroup perspectief

0.2. De toekomst van het gezin, een sociobiologische benadering

0.3. Reproductieve variatie en generatievervanging : een middellangetermijnperspectief

0.4. FFS (Family and Futurity Survey) : Verdere analyses van FFS en NEGO-materiaal (Nationale Enquête Gezinsontwikkeling) / NEG V-vervolgonderzoek / Analyse van NEG V-gegevens + EVS-data (European Values Survey) 1990/Primary Relations

1. Afdeling Demografische Analyse

1.1. Demografische conjunctuur

1.1.1. Bevolkingsprojecties voor Vlaanderen

1.1.2. Bevolkingsprojecties op nationaal vlak

1.1.3. Analyse volkstellingsgegevens 1991

1.1.4. Verdere analyses van FFS en NEGO-materiaal

1.1.5. Aanmaak en gebruik van een demografische databank

1.2. Surveys omtrent opvattingen over bevolking en welzijn

1.2.1. Diepgaande analyse van de Vlaamse PPA-gegevens (Population Policy Acceptance)

1.2.2. Internationaal vergelijkende analyse

1.2.3. PPA-bevraging via de post

1.2.4. Uitgebreide EOPEI-enquête onder scholieren (European Observatory for Population, Education and Information)

1.3. Opvolging van de internationale conferenties over bevolking en ontwikkeling

2. Afdeling Bevolking en Samenleving

2.1. Ouderenproblematiek

2.1.1. Ouderenbeleid

2.1.1.1. Fase 1 : Evaluatie van het ouderenbeleid over een periode van een kwarteeuw

2.1.1.2. Fase 2 : Bevoorrechte getuigen in confrontatie met het Vlaamse ouderenbeleid

2.1.2. Kwaliteit in rusthuizen

2.1.3. Beeldvorming ten aanzien van ouderen

2.1.4. Impact van echtscheiding op latere leeftijd

2.1.5. Leefsituatie van ouderen

2.2. Arbeidssituatie en sociale zekerheid

2.2.1. Internationaal vergelijkende longitudinale analyse van de arbeidssituatie van de totale bevolking : 1950-1995

2.2.2. Van kinderbijslag naar een algemene kindervergoeding. Macroanalyse van de collectieve uitgaven voor de opvoeding van kinderen

3. Afdeling Gezinsvorming

3.1. NEG V-vervolgonderzoek

3.1.1. Tewerkstelling en gezinsvorming

3.1.2. Leefvormen en transities

3.1.3. Vervolgonderzoek NEG V

3.2. Leefsituatie van kinderen op schoolleeftijd

- 3.2.1. Eindfase van analyse en publicatie van het CBGS-gegevensbestand (veldwerk = december 1994)
- 3.2.2. Internationaal vergelijkend onderzoek (Network on Children's Experience of Family Life)
- 3.2.3. Symposium onderzoek Vlaanderen

3.3. Waardenonderzoek

- 3.3.1. Analyse van N5-gegevens + EVS-data 1990/Primary Relations
- 3.3.2. European Values Survey - 1999 Research Group (Design of subset of Q. on Primary Relations)

3.4. Projectwerk ten behoeve van intergouvernementele organisaties

- 3.4.1. Europese Commissie / DG V
- 3.4.2. Raad van Europa / CDPS

4. Afdeling Gezin en Welzijn

- 4.1. Gezinseffectrapportage
- 4.2. Effecten van beroepsloopbaanonderbreking
- 4.3. Kinderopvang
- 4.4. OCMW-registratie

De financiering van deze projecten gebeurt op de werkingskredieten van het CBGS.

Voor de periode 1996-2000 heeft het CBGS ook drie grootschalige surveys gepland:

- gezinseffectrapportage
- bejaardenbehoeften
- gezinsontwikkeling (NEGO VI).

Vraag nr. 70 van 26 november 1996 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Saneringsmaatregelen semi-internaten – Resultaat

Met ingang van 1 september 1994 werd door de toen bevoegde minister beslist geen subsidies meer toe te kennen voor zowel de aankoop als de afschrijvingskosten van meubilair, medisch en niet-medisch materiaal en gebouwen van semi-internaten MPI's (medisch-pedagogische instituten).

Wat zijn de resultaten van de doorgedreven besparingsmaatregelen op de genoemde posten voor de begrotingsjaren 1995 en 1996 ?

Kan de minister mij per instelling meedelen hoeveel personeelskosten en hoeveel werkingskosten er werden gesubsidieerd voor de jaren 1994, 1995 en 1996 ?

Antwoord

1. De beheersingsmaatregelen inzake afschrijving gebouwen, meubilair en niet-medisch materieel werden geraamd op ongeveer 15,4 miljoen frank.
2. De grootte van personeels- en werkingskosten die werden gesubsidieerd, per instelling, voor de jaren 1994, 1995 en 1996 kan door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap binnen het normale tijdsbestek niet worden bezorgd.
Er dient immers een rapportering te worden gevraagd bij het Centrum voor Overheidsinformatie in Haasrode (het zgn. COI).
Voor het dienstjaar 1995 zijn bovendien alle dagprijdsdossiers nog niet berekend (slechts 40 % is op dit ogenblik af). Voor het dienstjaar 1996 worden de dossiers ingewacht tegen 30 juni 1997.

Vraag nr. 71 van 26 november 1996 van de heer PATRICK HOSTEKINT

I Fiamminghi – Subsidiëring

Naast drie grote symfonieorkesten, die in grote mate gesubsidieerd worden, telt Vlaanderen ook een aantal middelgrote orkesten zoals I Fiamminghi. Ook zijn er in onze regio ensembles actief voor hedendaagse muziek, voor oude muziek en voor klassieke kamermuziek, evenals orkesten met een historisch instrumentarium.

Voor deze laatste orkesten die niet nominatim worden gesubsidieerd, is er op het Vlaamse cultuurbudget in totaal 109 miljoen frank ter beschikking voor 27 kandidaat-orkesten of ensembles. 24 miljoen frank van dit budget, of een vierde van het totaal, wordt toegekend aan het orkest I Fiamminghi.

Onlangs kreeg I Fiamminghi daarbovenop nog een extra subsidie van 30 miljoen frank, toegekend

door de Vlaamse regering. Dit bedrag is niet afkomstig uit het cultuurbudget, maar werd toegevoegd aan de cultuurbegroting voor 1996. Volgens achttien Vlaamse muziekensembles is die toekenning van deze extra subsidie "een onaanvaardbare voorkeursbehandeling". Zij argumenteren dat de extra subsidie een arbitraire beslissing is "zonder dat daar artistieke of andere gronden voor aangevoerd kunnen worden."

1. In de beleidsbrief Muziek werd inzake de financiering van de orkesten en ensembles een decreet vooropgesteld dat hun erkenning en subsidiëring zou regelen. Wat is de stand van zaken? Wanneer zal dit decreet bij het Vlaams Parlement worden ingediend?
2. Wat zijn de huidige criteria voor de erkenning en subsidiëring van middelgrote orkesten en andere ensembles? Wat zijn met name de criteria voor een structurele en projectmatige ondersteuning?
3. Is er inzake I Fiamminghi geen sprake van een dubbelop-effect, waardoor het orkest zeer belangrijke dotaties krijgt vanwege verschillende instanties?
4. Wat was de motivatie van de Vlaamse regering om 30 miljoen extra subsidie toe te kennen aan I Fiamminghi? Hoe verliep de procedure voor deze toekenning en konden ook andere orkesten of ensembles aan deze procedure deelnemen?

Antwoord

1. Door mijn administratie wordt momenteel een voorontwerp van decreet uitgewerkt dat in de eerste helft van volgend jaar met het werkveld zal worden besproken en verder gefinaliseerd.

Het is mijn bedoeling om dit voorontwerp in te dienen bij het Vlaams Parlement vóór het parlementaire reces in 1997.

2. Momenteel bestaat er geen formele erkenning van orkesten en ensembles.

De huidige criteria voor de structurele subsidiëring zijn de volgende:

- de orkesten en ensembles moeten bestaan uit professionele musici;

- er worden vier categorieën onderscheiden: middelgrote orkesten, kamerorkesten, ensembles met instrumenten van dezelfde familie en ensembles met gemengde bezetting, met dien verstande dat ensembles minstens uit vier uitvoerende musici moeten bestaan om in aanmerking te komen voor structurele subsidiëring;
- de orkesten en ensembles moeten worden bestuurd vanuit een eigen vereniging zonder winstoogmerk; het maatschappelijk doel van dergelijke verenigingen betreft bij uitsluiting het beheer van één orkest of ensemble; de benaming van de VZW dient te corresponderen met de benaming waaronder het orkest of ensemble zich op het podium aandient;
- om in aanmerking te komen voor structurele subsidiëring dient een orkest of ensemble over het gehele jaar minimum tien verschillende producties te brengen;
- de middelgrote orkesten dienen te voldoen aan volgende bijkomende vereisten:
 1. minstens één cd-opname per jaar met muziek van eigen bodem realiseren en/of minstens één compositieopdracht per jaar aan een Vlaams componist toevertrouwen (dit laatste houdt tevens de verplichting in dat het orkest in kwestie de nieuwe compositie daadwerkelijk uitvoert);
 2. beschikken over een repertoire waarin de Vlaamse en hedendaagse muziek voldoende aan bod komen;
 3. internationale uitstraling hebben;
 4. een artistiek en financieel beleidsplan voor de volgende vier jaar kunnen voorleggen;
- voor de orkesten en ensembles van de drie andere categorieën zijn de hierboven vermelde vereisten niet dwingend, maar de mate waarin ze daar eventueel wel aan voldoen, speelt in hun voordeel bij de beoordeling van het ensemble door de adviescommissie en bij de verdeling van de subsidiekredieten;
- de adviescommissie houdt bij haar beoordeling van de aanvragers ook rekening met volgende elementen:

1. het gebruik van een historisch instrumentarium (voor die ensembles die zich specifiek toeleggen op oude muziek) ;
 2. de originaliteit van de programmatie ;
 3. de diversiteit van de producties ;
 4. de complexiteit van de uitgevoerde werken ;
 5. de bezetting ;
 6. de spreiding in het binnenland;
- een orkest of ensemble kan enkel in aanmerking komen voor structurele subsidiëring indien het daartoe binnen de gestelde termijn een formele aanvraag indient : de kandidaten moeten daartoe uiterlijk op 1 december van het jaar voorafgaand aan dat waarvoor een subsidie wordt gevraagd een aanvraagdossier indienen bij de administratie Cultuur ; dit aanvraagdossier moet de nodige informatie bevatten over de activiteiten van het orkest of ensemble in het jaar waarvoor de subsidie wordt gevraagd : waar en wanneer de concerten en cd-opnames plaatsvinden, de programmatie van die concerten en opnames, een begroting (een raming van alle inkomsten en uitgaven in dat jaar), de samenstelling van het orkest of ensemble, enzovoort.

Projectmatige subsidiëring van orkesten of ensembles geschiedt altijd onrechtstreeks : er worden subsidies toegekend aan organisatoren van concerten en festivals en aan cd-producenten, als tegemoetkoming in de kosten voor de organisatie of productie. Het geld komt aldus (geheel of gedeeltelijk) onrechtstreeks bij de betrokken musici terecht.

De organisatoren of producenten in kwestie moeten hiervoor ook een aanvraagdossier indienen, met een voorstelling van het project in kwestie en met een begroting. Deze aanvragen worden eveneens beoordeeld door de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek.

Een deel van het subsidiegeld dat wordt toegekend aan de verschillende afdelingen van het Festival van Vlaanderen gaat op een gelijkaardige manier onrechtstreeks naar Vlaamse orkesten en ensembles.

3. Er bestaan verschillende subsidiëringskanalen waarvoor alle professionele orkesten en ensembles in aanmerking komen, mits zij aan een aantal voorwaarden voldoen:
 - structurele subsidiëring (zie boven),

- projectsubsidies (onrechtstreeks – zie boven),
- subsidies voor internationale werking,
- subsidies verbonden aan het Cultureel Ambassadeursschap,
- subsidies vanwege de Nationale Loterij,
- provinciale subsidies,
- gemeentelijke subsidies.

I Fiamminghi doet een beroep op verschillende van deze kanalen, net als zoveel andere orkesten en ensembles dat doen.

4. De motivatie voor de subsidie gebeurde vanuit twee invalshoeken.

Vooreerst vanuit de vaststelling dat I Fiamminghi een belangrijke internationale reputatie heeft verworven en dat de internationale werking van het orkest een extra ondersteuning behoeft. Daarnaast wil de Vlaamse Gemeenschap op diverse terreinen specifieke programma's gericht op een jongerenpubliek stimuleren. Een van de aandachtspunten hierbij is het artistieke terrein en meer bepaald de confrontatie van jongeren met de kwaliteit die ligt in de werking van organisaties die op professioneel vlak in de kunst actief zijn. De unieke plaats van I Fiamminghi in het orkestlandschap biedt de mogelijkheid jongeren kennis bij te brengen met betrekking tot de orkestmuziek.

Deze elementen waren opgenomen in het beleidsplan van I Fiamminghi, dat als bijlage bij hun structurele subsidieaanvraag voor 1996 gevoegd was. De middelen uitgetrokken voor de subsidiëring van orkesten en ensembles waren echter onvoldoende om deze extra dimensies in te vullen. Vandaar dat de Vlaamse regering overging tot een aanvullende subsidiëring voor de internationale werking en het geven van een opdracht met betrekking tot de jongerenwerking.

Er werden door andere orkesten geen subsidievragen in deze zin bij de Vlaamse regering ingediend.

**Vraag nr. 72
van 28 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

VZW Gezin en Samenleving – Raad van beheer

Op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 36 van 7 oktober 1996 werd in verband met de samen-

stelling van de raad van beheer van de VZW Gezin en Samenleving, die instaat voor de publicatie van het tijdschrift Weliswaar, geantwoord dat de leden werden aangewezen overeenkomstig de daartoe geldende procedures, zoals die kunnen worden nagegaan op basis van de statuten enerzijds en van de verslagen van de vergadering van de raad van beheer anderzijds (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 352 – red.*).

Uiteraard beschik ik niet over de statuten van deze VZW, noch over de verslagen, die waarschijnlijk vertrouwelijk zijn.

Meer bepaald wenste ik dan ook te vernemen door welke organisaties, instellingen, verenigingen, enzovoort, de onderscheiden leden van de raad van beheer werden voorgedragen.

Antwoord

In antwoord op de vraag betreffende de samenstelling van de raad van beheer van de VZW Gezin en Samenleving, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de statuten van deze VZW verschenen in het Belgisch Staatsblad van 16 april 1994 onder identificatienummer 11 432/94. De wijzigingen zijn opgenomen in het Staatsblad van 16 november 1995 (wijziging statuten overbrenging sociale zetel – raad van beheer).

De startsaamenstelling bestond uit een bediende, een ambtenaar en een wetenschappelijk onderzoeker, de uitbreiding betrof een ambtenaar en een bediende.

Artikel 3 van de statuten laat toe dat elke organisatie, instelling of vereniging leden kan voordragen. De raad van beheer beslist over de aanvaarding van de leden. Behoudens de overheid, behoort geen van de huidige beheerders tot een specifieke organisatie.

Als bijlage bezorg ik een afschrift van de bovenvermelde statuten en statuutswijzigingen.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 73 van 28 november 1996 van de heer JACQUES DEVOLDER

Bescherming stationsgebouw Oostkamp – Financiële implicaties

Door de geplande verdubbeling van spoorlijn 50A, de lijn naar de kust, staan een aantal onteigeningen, aanpassingswerken en afbraken op het programma.

In Oostkamp wordt het huidige station door de uitbreidingswerken bedreigd. Er rijst een probleem wanneer zou blijken dat het stationsgebouw zou erkend worden als beschermd monument.

Bij een eventuele bescherming zouden de extra kosten voor het behoud van het gebouw en de aanpassing van de spoorlijn minstens 100 miljoen frank bedragen, onder meer door nieuwe onteigeningen en additionele werken aan het waterleidingnet door Aquafin. De vraag kan worden gesteld of er geen andere oplossingen bestaan voor dit probleem, die minder kosten en die toch het gebouw bewaren.

1. Hoever is de procedure tot bescherming als monument van het stationsgebouw van Oostkamp gevorderd ?
2. Zijn er reeds scenario's voor de aanpassingswerken in het licht van de eventuele bescherming van het gebouw ?
3. Is de oplossing onderzocht om het stationsgebouw af te breken en op een andere plaats nauwgezet opnieuw op te bouwen, zodat én het gebouw beschermd blijft én de uitbreiding van de spoorweglijn ongehinderd kan doorgaan ?

Antwoord

Het stationsgebouw van Oostkamp staat momenteel op de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten.

Er zijn geen scenario's uitgewerkt voor de aanpassingswerken in het licht van een eventuele bescherming. Uiteraard blijven mogelijke scenario's of

andere voorstellen steeds bespreekbaar, ook na de definitieve bescherming.

Indien er geen andere oplossingen zijn, behoort de verplaatsing met exacte heropbouw van de gebouwen tot de mogelijkheden waardoor het gebouw behouden zou blijven en de uitbreiding van de spoorweglijn toch kan doorgaan zoals gepland.

Ik zal evenwel op basis van alle elementen in dit dossier uiterlijk begin januari een beslissing nemen over het al dan niet definitief beschermen van dit dorpsstation.

Vraag nr. 74
van 28 november 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Besluiten Vlaamse regering – Publicatietermijn

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 10 van 16 september 1996 over het laattijdig publiceren van bepaalde ministeriële besluiten in het Belgisch Staatsblad, verwees de minister-president mij ook naar de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, Gezin en Welzijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 363 – red.*).

Mijn vraag handelde over een publicatie in het Belgisch Staatsblad op 28 februari 1996 van een ministerieel besluit van 13 juni 1995. Het besluit was gericht aan de OCMW's, die initiatieven konden indienen vóór 31 augustus 1995. Op die datum was het besluit echter nog niet gepubliceerd.

1. Heeft de minister gereageerd tegen deze laattijdige publicatie ?
2. Werd dit besluit ondertussen vervangen door een wél uitvoerbaar besluit ?
3. Is de subsidiëring van OCMW's voor hun activiteiten hierdoor in het gedrang gekomen ?

Antwoord

Elk OCMW is bij brief van 30 juni 1995 in kennis gesteld van het ministerieel besluit van 19 juni 1995 houdende vaststelling van de bijzondere voorwaarden voor de subsidiëring uit het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn van het jaar 1996 van initiatieven in het kader van een lokaal migrantenbeleid en van projecten voor kansarmen.

Het besluit is dus zeker binnen veertien dagen ter kennis gebracht aan elk belanghebbend OCMW-bestuur.

De subsidiëring van de OCMW's voor de voormelde initiatieven werd zeker niet in het gedrang gebracht door de publicatie van het voormelde besluit in het Belgisch Staatsblad van 28 februari 1996.

Vraag nr. 75
van 4 december 1996
van de heer MARC OLIVIER

*Brussel Culturele Hoofdstad 2000 – Program-
mavoorbereiding*

1. Wie maakt deel uit van de algemene vergadering die het programma Brussel Europese Culturele Hoofdstad 2000 moet voorbereiden en in welke hoedanigheid ?
2. Welke evenementen werden door deze algemene vergadering voorlopig of definitief vastgelegd ?
3. Zullen er, net zoals het geval was met Antwerpen Culturele Hoofdstad, in Brussel gebouwen, monumenten of stadsgedeelten worden gerenoveerd of gerestaureerd in het kader van dit programma ? Zo ja, voor welke gebouwen, monumenten of stadsgedeelten bestaan er concrete plannen ? Wordt het Brussels Gewest betrokken bij deze renovatie- of restauratiewerkzaamheden ?

Antwoord

Om het programma voor Brussel Culturele Hoofdstad 2000 tot stand te brengen, is eerst en vooral een structuur nodig waarin alle betrokken partners vertegenwoordigd zijn. Deze structuur kan, zoals voor Antwerpen Culturele Hoofdstad 1993, een VZW zijn.

Op dit ogenblik overlegt de stad Brussel met de respectieve gemeenschappen over hun deelname aan de VZW. De stad Brussel zal de VZW oprichten.

De stad Brussel heeft inmiddels de heer Bernard Focroulle, directeur van de Brusselse Munt-schouwburg, aangewezen om een kader voor het evenementenprogramma voor te bereiden. Samen

met enkele personen uit het artistieke midden werkt hij daaraan.

Naast het artistieke, culturele programma voor Brussel Culturele Hoofdstad 2000 zullen allicht projecten worden gerealiseerd die van urbanistische en bouwkundige aard zijn. Terzake bestaan er op dit ogenblik nog geen concrete plannen. Het spreekt voor zich dat voor deze projecten, net als voor de culturele, tussen de bevoegde overheden zal moeten worden samengewerkt om ze tot stand te brengen.

Ook het Brussels Gewest zal daar dan bij betrokken moeten worden.

**Vraag nr. 76
van 4 december 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE**

Provinciale adviescommissies straatnaamgeving – Werking

Zo'n tien jaar geleden werden op provinciale basis adviescommissies inzake straatnaamgeving in het leven geroepen.

De werking van deze commissies varieerde nogal wat over de jaren heen : de dynamiek en de frequentie van samenkomst waren nu eens groter, dan weer veel beperkter van aard. Ook had de ene bestendige deputatie en gouverneur al wat meer aandacht voor de werking van deze commissies dan de andere.

Door de heren Willy Kuijpers en Hugo Marsoul en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis c.s. werd in het Vlaams Parlement een voorstel van decreet neergelegd omtrent de bescherming van de namen van openbare wegen en pleinen (Stuk 104-1 (BZ 1995)) ; dit voorstel refereert overigens aan het decreet van 28 januari 1977 in verband met de aangehaalde adviescommissies.

Gezien het nogal sluimerende bestaan en de dito werking van sommige provinciale commissies, rijzen er enkele concrete vragen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de jaarlijkse bijeenkomsten van deze adviescommissies, per provincie en dit sinds 1978 ?
2. Heeft de minister reeds stappen gedaan om deze commissies te heractiveren en een minimale vergaderfrequentie per jaar in te stellen ?

3. Moet bij niet-naleving van de adviezen een gemotiveerd antwoord worden gegeven door de bestendige deputatie en/of de gouverneur ?
4. In welke mate werden de adviezen van de commissie gewoon genegeerd, per provincie en dit sinds 1978 ?

Antwoord

1. Het "sluimerende bestaan en de dito werking van sommige provinciale commissies" gaat maar op voor de provinciale commissie van West-Vlaanderen, die haar werkzaamheden opschortte sedert 1992 omdat het mandaat van haar leden verstreken was. Volgens de informatie die ik hierover kreeg stapte de meerderheid van de leden op, zodat niet geldig meer kon worden vergaderd en aldus de "continuïteit van de openbare dienst", een van de voornaamste van haar kenmerken, onmogelijk werd gemaakt. Wat de overige provinciale commissies betreft, dient gezegd dat noch het decreet van 28 januari 1978, noch het koninklijk besluit (KB) van 10 februari 1978 de commissies verplicht jaarverslagen of andere documenten mee te delen. Als bijlage 1 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de verslagen en documenten die mij werden bezorgd.
2. Er is geen enkele vergaderingsfrequentie opgenomen in het reeds genoemde decreet of KB. De vergaderfrequentie is afhankelijk van het aantal adviesaanvragen van de gemeentebesturen in een provincie, waarover de provinciale commissies binnen 30 dagen of eventueel binnen 60 dagen advies moeten uitbrengen.
3. Artikel 8 van het decreet stelt een administratief toezicht in op de naleving van het decreet van 28 januari 1977. Er zijn mij geen aanwijsbare gevallen bekend waaruit zou blijken dat het decreet niet wordt toegepast.
4. Bij een niet-bindend advies van de provinciale commissie voor plaatsnaamgeving kan de gemeenteraad autonoom een nieuwe straatnaam geven die afwijkt van het advies. Dit veronderstelt dat er een meerderheid is in de gemeenteraad omtrent de nieuwe naamgeving. Dat het aantal niet gevolgde adviezen zeer miniem is, hoeft geen betoog.

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de verslagen en documenten die mij werden bezorgd.

Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht terzake per provincie sinds 1978.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 77
van 4 december 1996
van mevrouw MIEKE VAN HECKE

Restauratie beschermde monumenten – Subsidiëring vooronderzoek

Voor een succesvolle restauratie van een beschermd monument is een grondig onderzoek van uitzonderlijk belang.

In de regel maakt dit vooronderzoek deel uit van de opdracht van de ontwerper. Wanneer dit vooronderzoek evenwel beperkte ingrepen vergt in het gebouw en onderzoekingen en proeven vereist die de normale opdracht van de ontwerper overschrijden, kan een financiële bijdrage van de overheid noodzakelijk zijn.

Worden zulke bijdragen verleend als voor "werkzaamheden die de Vlaamse regering als zodanig aanmerkt met het oog op het voorkomen van verval, de dringende instandhouding en het onderhoud van een beschermd monument en/of zijn waardevolle elementen", zoals bedoeld in artikel 3 §2 van het besluit van de Vlaamse regering tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten?

Zo neen, op basis van welke reglementering worden zulke bijdragen toegekend ?

Antwoord

Het vooronderzoek dat nodig is voor het opmaken van een restauratiedossier komt in aanmerking voor de toekenning van een restauratiepremie. Aldus wordt expliciet bepaald in artikel 4, 9° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten.

Mocht vooronderzoek ook nodig zijn voor het uitvoeren van onderhoudswerken en werkzaamheden

overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie, dan kan de Vlaamse regering in voorkomend geval ook onderzoekswerkzaamheden in aanmerking nemen voor de toekenning van een onderhoudspremie met toepassing van artikel 3 § 2 van dit besluit.

Vraag nr. 78
van 6 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

De Molen van Rotselaar – Restauratie

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 141

van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Blz. 631

Antwoord

Met betrekking tot de restauratie van "de molen Van Doren" in Rotselaar kan ik bevestigen dat:

1. de beschermingsvoorschriften overeenkomstig het beschermingsbesluit werden gerespecteerd ;
2. over de werken binnen het beschermde dorpsgezicht het bindend advies van Monumenten en Landschappen werd ingewonnen, zoals voorgescreven.

De derde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 79
van 6 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verenigingen voor legalisering van softdrugs – Subsidies

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 41

van 6 december 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 609

Antwoord

Voorzover mij bekend, zijn er twee verenigingen die op een uitgesproken manier ijveren voor de legalisering van softdrugs, met name :

- Debed, Voorspoedstraat 7 in 1080 Brussel,
- Cannabisbond, Schoenstraat 51-53 in 2140 Borgerhout.

Deze verenigingen ontvangen bij mijn weten geen overheidssubsidies.

Vraag nr. 80
van 6 december 1996
van de heer TUUR VAN WALLEENDAEL

Subsidiëring toneelgezelschappen – Criteria

In de ongeveer zestig verslagen van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, die advies uitbrengt over de subsidiëring van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, worden allerlei normen gehanteerd om een oordeel uit te spreken over een gezelschap. In een poging om te weten te komen hoeveel burgers rechtstreeks baat hebben bij die subsidiëring, had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Bestaan er welomlijnde criteria die door de adviesraad worden gehanteerd ?
2. Wat was het aantal nieuwe producties tijdens het seizoen 1995-1996 van de op de bijgevoegde lijst* vermelde organisaties ?
3. Wat was het aantal opvoeringen per organisatie tijdens datzelfde seizoen ?
4. Wat was het aantal verkochte tickets voor die opvoeringen ?

(* De Korre, Intern. Nieuwe Scène, Needcompany, Stan, Theatertheater, Vieze Gasten, De Zwarte Komedie, Theater Ivonne Lex, Arca, Antigone, KNS, Mechels Miniatuur Teater, Malpertuis, N.E. Raamtheater, De Tijd, Zuidpool-RVT, KVS, NTG, Blauwe Maandag Co., Blauw Vier, Het Gevolg, KJT, Mechels Stadspoppentheater, Speeltheater, Teater Taptoe, Victoria, Co. de Koe, De Parade, Nova Zembla, Alibi Collectief, Ultima Thule, Torka T., Schooljeugdtheater)

Antwoord

1. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bepaald door het decreet voor de podiumkunsten van 27 januari 1993, hanteert de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst een aantal beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer betreffen. Zo wordt de aanvraag onder meer getoetst aan : de oorspronkelijkheid van artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of het buitenland, het genre van het repertoire, het vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal producties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en de exploitatie van de eigen schouwburg. Al deze beoordelingscriteria worden ook genoemd in artikel 11 § 2 van het decreet voor de podiumkunsten.

Bij de vorming van zijn advies van 18 juni 1996 over de subsidiëring van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst in de periode van 1 juli 1997 tot 30 juni 2001, leek het de Raad billijk om uit te gaan van de criteria die reeds in het podiumdecreet zijn opgesomd. In een aantal algemene bemerkingen, gespreid over zes bladzijden en die als inleiding aan het advies werden toegevoegd, trachtte de Raad bovendien een duidelijker beeld te geven van het perspectief van waaruit de concrete adviezen werden geformuleerd.

- 2, 3 en 4. Statistische gegevens met betrekking tot het seizoen 1995-1996 zijn op dit ogenblik nog slechts zeer gedeeltelijk beschikbaar, aangezien nog niet alle organisaties een exploitatieverslag over dat seizoen hebben ingediend, en aangezien het merendeel van de reeds ingediende exploitatieverslagen nog door de inspectie van de bevoegde administraties moet worden gecontroleerd.

Vraag nr. 81
van 12 december 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Musea Felix De Boeck en Roger Raveel – Investerings – Opening

In september 1996 werd het Felix De Boeckmuseum in Drogenbos geopend. Ook voor het Roger

Raveelmuseum in Machelen-aan-de-Leie keurde de Vlaamse regering op 21 december 1995 de overeenkomst voor oprichting en exploitatie goed.

1. Hoeveel investeringskredieten werden er uitgetrokken voor de oprichting en exploitatie van beide musea ?
2. Wanneer wordt het Raveelmuseum geopend ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap heeft bijgedragen in de investeringskosten voor het Felix De Boeckmuseum voor een totaal bedrag van 85.906.550 frank.

Voor het Roger Raveelmuseum werd in 1995 en in 1996 telkens 40 miljoen frank vastgelegd. Een openingsdatum is nog niet vastgesteld maar is te verwachten begin 1999. Binnenkort starten de bouwwerken.

Vraag nr. 83 van 12 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Kasteel van Gaasbeek – Wijngaard

Een aantal jaren geleden werd er een aanvang genomen met de aanleg van een wijngaard op de "wallen" van het Kasteel van Gaasbeek in Lennik. Recentelijk hebben een aantal personen en verenigingen die blijkbaar zeer begaan zijn met het Kasteel van Gaasbeek geklaagd over het feit dat de wijngaard niet deskundig zou worden beheerd.

1. Sinds wanneer is de wijngaard aangeplant ?
2. Is er voldoende onderhoud en opvolging door de bevoegde administratie ?
3. Is er hoop op een nieuwe Vlaams-Brabantse wijnvariëteit ?

Antwoord

1. Reeds in 1404 werd er in Gaasbeek een wijngaard vermeld. De conservator H. Vandormael weet te melden dat de *Specificatie oft Pertinente Beschryvinghe der Baenderye, Heerlijckheydt ende Kasteel van Gaesbeke* (1654) spreekt over

"eenen wegh oft dreve rondtomme t' voorschreven kasteel, ... ende beneden den selven wegh plagh de reste van den bergh te wesen eenen wijngaert van bourgoensche besien, staende seer wel ter sonnen,..." . De eeuwen daarop viel de wijngaard ten prooi aan verwaarlozing. In 1987 werd de wijngaard door personeel van het kasteel heraanplant op de helling waar in vroeger eeuwen de wijngaard gesitueerd moest zijn. Op het ogenblik van de aanplanting was de bedoelde helling een wildernis, overwoekerd door in het wild opgeschoten struiken, netels en ander onkruid.

2. Het personeel van het Kasteel van Gaasbeek zorgde in de jaren daarop voor het onderhoud. Door een vermindering van het personeelsbestand van het kasteel kan de eigen ploeg daarvoor niet meer instaan en werd die taak in 1991 overgedragen aan de dienst Bos en Groen, onder leiding van Ir. M. Vossen. Het onderhoud is noodzakelijkerwijze beperkt tot het nodige hak- en snoeiwerk om het uitzicht van de wijngaard te vrijwaren.
3. Een nieuwe Vlaams-Brabantse wijnvariëteit ligt niet onmiddellijk in het verschiet. De teelt van druiven geschikt voor wijnproductie veronderstelt immers een intensief sproeiprogramma. Er moet per jaar immers minstens 30 maal worden gespoten tegen witziekte, valse meeldauw en bladluizen. Na iedere regenbui moet nog extra worden gespoten gelet op de korte incubatieperiode van deze ziekten. Het veelvuldig gebruik van onkruid- en ongedierteverdelgers is hier niet aangewezen wegens de nabijheid van de vijver en zijn vispopulatie. Ir. Vossen volgt wel een aantal ontwikkelingen in het buitenland, meer bepaald Duitsland, waar men experimenteert met meer resistente druivenrassen. Hij hoopt in de lente van 1997 een eerste aanplanting te kunnen doen met een meer resistente variëteit.

Het probleem is tweërlei van aard : vooreerst duurt het minstens zeven jaar voordat een druif geschikt is om wijn van te maken, in het begin nemen ze namelijk te veel stikstof op, en bovendien worden in Vlaanderen geen druiven voor de wijnbouw ontwikkeld. Eventueel is er een kleinschalige, ambachtelijke productie mogelijk van witte wijn en dit vanaf 2002, maar een massale productie in de komende jaren is zo goed als uitgesloten.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 9
van 20 november 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Overheidsmededelingen – Overzicht

1. Welke overheidsmededelingen heeft de minister in 1995 en 1996 in de (gesproken en geschreven) media gedaan ?
2. In welke media gebeurde dit ?
3. Wat was de frequentie hiervan ?
4. Wat was de prijs van elk van deze mededelingen ?
5. Wat was hun respectievelijk doel ?
6. Aan welke bedrijven werden zij uitbesteed ?

Antwoord

Noch in 1995, noch in 1996 heb ik overheidsmededelingen gedaan in de media.

Vraag nr. 10
van 20 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 117

van 20 november 1996

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 618

Antwoord

In antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot tewerkstellingsprogramma's in overheidsdiensten kan ik enkel de gegevens verstrekken wat de administra-

tie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) betreft.

1. 118 personen worden in het kader van een tewerkstellingsprogramma tewerkgesteld bij de VGC. Dit getal kan als volgt worden opgesplitst :
 - 94 personen in projecten in het Derde Arbeidscircuit (DAC) voor een equivalent van 73,5 voltijdse arbeidsplaatsen ;
 - 24 personen worden tewerkgesteld als gesubsidieerd contractueel (gesco) voor een equivalent van 24 eenheden.

Het percentage van de personen die in de dergelijk statuut worden tewerkgesteld, bedraagt 20,3 % van het totaal aantal personeelsleden, het onderwijzend personeel buiten beschouwing gelaten.

2. Het statuut van 51 DAC-personeelsleden voor een equivalent van 42 voltijdse eenheden werd tot op heden omgevormd tot dat van gesubsidieerde contractuelen.

Vraag nr. 12
van 4 december 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Vlaamse Gemeenschapscommissie – Controle Rekenhof

In het verslag over de werkzaamheden van de Subcommissie voor Financiën en Begroting namens de Commissie voor Financiën en Begroting van 16 juli 1993, formuleerde de Subcommissie dat "het Rekenhof een op een protocol gebaseerde controlefunctie over de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet krijgen, aangezien de zogenaamde Brussel-luiken in de decreten van de Vlaamse Gemeenschap belangrijke dotaties naar deze commissie overhevelen".

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting verklaarde toen dat de Vlaamse regering akkoord ging met het ter sprake brengen van de problematiek van de controle op de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het Overlegcomitee voor Brussel en Vlaams-Brabant, maar dat het initiatief daarbij diende uit te gaan van de voorzitter van de Commissie voor Financiën en Begroting van het Vlaams Parlement.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de controle op de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?

2. Welke initiatieven en stappen zijn reeds genomen om deze controle in te stellen ?
3. Wanneer zal de controle van de Vlaamse Gemeenschapscommissie door het Rekenhof effectief mogelijk worden gemaakt en wanneer wordt deze voor het eerst uitgevoerd ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 167
van 19 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wommel naar Brussel

Onlangs werd het kadasterkantoor van de faciliteitengemeente Wommel overgebracht naar de Brusselse gemeente Jette.

De federale minister van Financiën verantwoordt dit door te stellen dat, aangezien Wommel een faciliteitengemeente is, het kadaster de belastingplichtigen overeenkomstig de taalwetgeving in beide landstalen moet kunnen te woord staan.

Mij komt het anderzijds voor dat de faciliteitenregeling grondig verschilt van het tweetalig statuut dat heerst in de negentien gemeenten van de Brusselse agglomeratie, en dat de overheveling van Wommel naar Brussel derhalve onterecht is.

In het licht van de bijzondere belangstelling die de Vlaamse regering en in het bijzonder de minister-president heeft voor de taaltoestanden in Vlaams-Brabant, had ik graag vernomen of hij op de hoogte is van deze aangelegenheid.

Druist dit inderdaad in tegen het Vlaams-Brabantbeleid van de Vlaamse regering ?

Heeft de minister-president terzake dan eventueel stappen ondernomen naar de federale minister van Financiën toe ?

Antwoord

Het kadasterkantoor van Wommel was tot voor de verhuizing naar Jette territoriaal bevoegd voor de gemeente Wommel.

Ook na de verhuizing blijft het enige personeelslid van dit kadasterkantoor uitsluitend controles voor het grondgebied Wommel uitvoeren. Alleen gebeurt dit niet langer vanuit Wommel, maar vanuit Jette. Er heeft dus enkel een fysieke verplaatsing van een ambtenaar van het ministerie van Financiën van Wommel naar Jette plaatsgevonden. Zowel materieel als territoriaal blijft de bevoegdheid van het vroegere kantoor in Wommel ongewijzigd.

In het licht van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is het nuttig om na te gaan wat deze verandering van kantooradres te betekenen heeft op het gebied van de taalwetgeving.

In de vroegere toestand was het kadasterkantoor in Wommel een plaatselijke dienst, gevestigd in een randgemeente en dus onderworpen aan de artikelen 23 en volgende van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 (verder afgekort als SWT). Kort samengevat betekent dit dat in de binnendiensten uitsluitend het Nederlands wordt gebruikt, dat berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en het Frans moeten gesteld zijn, en dat de betrekkingen met particulieren in het Nederlands of het Frans geschieden naargelang de wens van de betrokkene.

De huidige toestand is moeilijk in te passen in de taalwetgeving. Het kadasterkantoor Wommel opereert als het ware vanuit Brussel. Deze dienst heeft echter geen enkele territoriale bevoegdheid in Brussel en kan dus bezwaarlijk worden beschouwd als een plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad. Maar zelfs als we deze hypothese aanhouden, betekent dit geen noemenswaardige verandering ten opzichte van de taalverplichtingen die gelden voor plaatselijke diensten in de randgemeenten. De arti-

kelen 17 en volgende van de SWT, die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten in Brussel, zijn bijna woordelijk identiek aan de bovenvermelde artikelen 23 en volgende die gelden voor de randgemeenten.

Er kan dus worden besloten dat het overhevelen van het kantoor van Wemmel naar Jette geen noemenswaardige veranderingen op het vlak van de taalwetgeving tot gevolg heeft.

Wel is het zo dat inwoners van Wemmel die inlichtingen wensen nu niet meer in de eigen gemeente terecht kunnen, maar zich moeten verplaatsen naar Brussel.

Ik zal de federale minister van Financiën derhalve vragen te onderzoeken in hoeverre de vroegere toestand – om redenen van klantvriendelijkheid – kan worden hersteld.

Vraag nr. 46
van 22 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Flanders – Oplage, kostprijs en doelgroep

Om de vier maanden ontvang ik het magazine Flanders, dat wordt uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Op hoeveel exemplaren wordt dit magazine gedrukt ?
2. Naar wie wordt dit magazine verstuurd ?
3. Wat is de kostprijs van aanmaak, druk en verzending ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende mededelen over de uitgaven "Flanders" en "La Flandre" van de administratie Buitenlands Beleid, departement Coördinatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. *Oplagen*

Flanders : 18.500 exemplaren
La Flandre : 9.000 exemplaren

2. *Doelgroepen*

a) Flanders wordt verstuurd

in België :

- aan politieke vertegenwoordigers
- Europese commissarissen ;
 - europarlementsleden (alle Vlaamse leden en de afgevaardigden van de overige lidstaten indien hun moedertaal of tweede taal Engels is) en de leden van het Vlaams Parlement en het federale parlement ;
 - alle minister van de federale regering, de Vlaamse regering en de regering van de Duitstalige Gemeenschap, alsook enkele ministers van de Brusselse Hoofdstedelijke regering ;
 - gouverneurs van alle Vlaamse provincies ;
 - burgemeesters van belangrijke steden ;
 - vertegenwoordigers van buitenlandse regio's in Brussel ;

aan diplomatieke vertegenwoordigingen

- ambassades, consulaten-generaal en consulaten ;

aan ambtenaren

- leidende ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen ;

aan media

- in Brussel geaccrediteerde buitenlandse journalisten en media ;
- Vlaamse media ;

aan onderwijsinstellingen

- buitenlandse en internationale scholen in Brussel en Antwerpen ;
- universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap ;

aan anderen

- buitenlandse kamers van koophandel in België ;
- beroepsverenigingen ;
- provinciale en regionale diensten voor toerisme ;
- luchthavens van Antwerpen en Oostende (als promotiemateriaal) ;

in het buitenland :

aan politieke vertegenwoordigers

- de gemeenschapsattachés van de administratie Buitenlands Beleid ;
- alle andere Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland (Dienst Investeren in Vlaanderen, Toerisme Vlaanderen, Export Vlaan-

- deren en Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing);
- leden van het Comité van de Regio's en van de Vergaderingen van de Regio's van Europa (VRE);
- internationale organismen (o.a. Raad van Europa, FAO, OESO, Unesco);

aan diplomatieke vertegenwoordigingen

- Belgische ambassades, consulaten-generaal en consulaten;

aan onderwijsinstellingen

- universiteiten waar Nederlands extra muros wordt gedoceerd;

aan anderen

- een aantal buitenlandse diensten voor toerisme;

b) La Flandre wordt verstuurd:

in België:

- aan politieke vertegenwoordigers
- Europese commissarissen;
 - europarlementsleden (alle afgevaardigden van België en van de overige lidstaten indien hun moedertaal of tweede taal Frans is), de leden van het federaal parlement en de leden van de Franse Gemeenschapsraad, de Waalse Gewestraad, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Raad van de Duitstalige Gemeenschap;
 - ministers van de federale regering en van alle gewest- en gemeenschapsregeringen;
 - gouverneurs van alle Waalse provincies;
 - burgemeesters van belangrijke steden;
 - vertegenwoordigers van buitenlandse regio's in Brussel;

aan diplomatieke vertegenwoordigingen

- ambassades, consulaten-generaal en consulaten;

aan ambtenaren

- leidende ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen;

aan media

- in Brussel geaccrediteerde buitenlandse journalisten en media;
- Franstalige media;

- aan onderwijsinstellingen
- buitenlandse en internationale scholen in Brussel en Antwerpen;
- universiteiten van de Franse Gemeenschap;

- aan anderen
- buitenlandse kamers van koophandel in België;
 - beroepsverenigingen;
 - diensten voor toerisme;
 - luchthavens van Antwerpen en Oostende en Sabena-zetels in Franssprekende gedeelten van de wereld (als promotiemateriaal).

Opmerking:

Doelgroepen die in beide lijsten zijn opgenomen, ontvangen Flanders indien hun moedertaal of tweede taal Engels is en La Flandre indien hun moedertaal of tweede taal Frans is.

Ook alle Vlamingen in de wereld die erom vragen, kunnen worden geabonneerd op Flanders/La Flandre. De auteurs die een bijdrage hebben geleverd, krijgen automatisch ook een aantal exemplaren in beide talen toegestuurd.

Bij het bezoek van buitenlandse delegaties aan Vlaanderen wordt dit magazine tevens opgenomen in de informatiemap die hun ter beschikking wordt gesteld.

3. Verdeling van de publicaties

De verdeling van Flanders/La Flandre gebeurt als volgt.

a) Abonnees:

- Amerika (+ kortelings ook Nederland, Japan, Oostenrijk, Hongarije en Tsjechië): sinds begin dit jaar gebeurt de verspreiding van het tijdschrift Flanders/La Flandre in Amerika rechtstreeks door de diensten van de attaché in Washington.

Dit nieuwe verzendingssysteem leverde talrijke voordelen op, zoals:

- kostenbesparing vermits de verzending binnenlands gebeurt;
- grotere naambekendheid (retouradres op de omslag is het adres van de attaché).

In de loop van volgend jaar zullen ook de overige attaché's van de Vlaamse Gemeenschap zelf instaan voor de verdeling van Flanders/La Flandre;

- overige landen en België : abonnees krijgen hun tijdschrift automatisch toegestuurd door de BVBA Esco uit Antwerpen. Deze firma zorgt, naast de verzorging van de lay-out, het drukwerk en de verzending, ook voor een regelmatige actualisering van de adressenlijsten.

b) Evenementen :

Flanders/La Flandre wordt ook systematisch opgenomen in de informatie- en welkomstpakketten die naar aanleiding van allerlei evenementen (zendingen, congressen, seminars, ontvangsten, ...) worden samengesteld.

4. *Actualisering van de adressen*

- Amerika (+ kortelings ook Nederland, Japan, Oostenrijk, Hongarije en Tsjechië) : de bevoegde attaché van de Vlaamse Gemeenschap zorgt voor een doeltreffende samenstelling en permanente actualisering van zijn adressenbestanden.

In Washington, waar dit systeem sinds begin dit jaar in gebruik is, werd het adressenbestand via een enquête volledig geactualiseerd en uitgebreid met nieuwe categorieën bestemmingen ;

- overige landen en België : nieuwe aanvragen, annulaties van abonnementen en adreswijzigingen die aan de administratie Buitenlands Beleid worden meegedeeld, worden rechtstreeks doorgegeven aan de BVBA Esco.

De lijsten van de politieke en diplomatieke vertegenwoordigers en de ambtenaren worden regelmatig door de administratie Buitenlands Beleid zelf gecontroleerd en aangepast.

5. *Kostprijs per nummer (fr.)*

	Flanders (18.500 ex.)	La Flandre (9.000 ex.)
Aanmaak en druk	1.633.054	892.399
Verzending	355.876 (10.786 verzonden aan 6.885 ge- adresseerden	203.690 (6.763 verzonden aan 5.933 ge- adresseerden
Totaal	1.988.930 fr.	1.096.089 fr.

Gezien het zeer beperkte aantal betalende abonnees zal Flanders/La Flandre vanaf 1997 aan alle abonnees op aanvraag gratis worden bezorgd.

Vraag nr. 55
van 4 november 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse Wetenschapsweek – Wetenschapsfeest

Op 20 oktober 1996 werd de officiële lancering gehouden van de Vlaamse Wetenschapsweek via een Wetenschapsfeest in het station en de Centrale Werkplaats in Mechelen.

Dit Wetenschapsfeest werd voorafgegaan door een heuse wetenschapsshow, met medewerking van Margriet Hermans en Jaak Pijpen, en besloten met een receptie.

Graag had ik vernomen wat de exacte kostprijs is van de organisatie van dit Wetenschapsfeest.

Antwoord

De Vlaamse regering voert een actief beleid met betrekking tot wetenschapsinformatie. Dit beleid wil een grotere interesse voor en betrokkenheid bij wetenschap en technologie bewerkstelligen bij jongeren, groot publiek en wetenschappers.

De tweede Vlaamse Wetenschapsweek, die van 20 tot 26 oktober 1996 werd georganiseerd, ging van start met het Wetenschapsfeest 20 oktober 1996 in Mechelen. Het aanbod van het Wetenschapsfeest bestond uit drie luiken : standen met wetenschappelijke demonstraties, animatie en een officieel gedeelte met een prijsuitreiking.

Op zestig verschillende standen waren diverse universiteiten, hogescholen, wetenschappelijke instellingen en verenigingen aanwezig die toelichting gaven bij hun activiteiten en in een informele sfeer een veelheid aan interactieve wetenschappelijke proeven en demonstraties brachten, gericht op een ruim publiek.

De animatie bestond enerzijds uit een aantal ambulante acts, waarbij de basiskennis over wetenschap en technologie van de bezoekers op een ludieke manier werd getest aan de hand van eenvoudige meerkeuzevragen, en anderzijds uit een wetenschapsshow. De show omvatte een theaterstuk voor kinderen en een wetenschappelijke proef met minerale polymeren.

In het afsluitende gedeelte werd de start gegeven van de Vlaamse Wetenschapsweek en werden de prijzen uitgereikt aan de winnaars van de foto- en de tekenwedstrijd.

Het Wetenschapsfeest mocht ongeveer 15.000 bezoekers ontvangen.

De kostprijs voor de organisatie van het Wetenschapsfeest bedraagt 1.827.642 frank laste van de begroting van de Vlaamse overheid. Daarnaast kon het evenement op de actieve steun rekenen van het bedrijfsleven in de vorm van sponsoring.

Vraag nr. 58
van 8 november 1996
van de heer ANDRE DENYS

Telenet Vlaanderen – Aanbestedingsprocedures

Telenet Vlaanderen is onlangs van start kunnen gaan. De uitbouw ervan zal grote investeringsopdrachten meebrengen (bijvoorbeeld telefooncentrales, transmissiesystemen, netwerkbeheersystemen).

Aangezien de overheid via de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) een belangrijke partner is in Telenet en vermits het uiteindelijk toch gaat om dienstverlening aan de Vlaamse Gemeenschap, lijkt het ons normaal dat de aanbestedingsprocedures op de meest objectieve wijze gebeuren, zodat op een correcte wijze de beste prijs-kwaliteitsverhouding aan de bevolking kan worden gegarandeerd.

Vroeger hebben we het op het Belgische niveau vaak meegemaakt dat bij dergelijke grote opdrachten met allerlei compensaties werd gejongleerd ten koste van de consument. Als we willen bewijzen dat "wat we zelf doen, doen we beter" geen loze slogan is, moeten we absoluut met deze mankementen van het verleden breken.

1. Op welke wijze worden de aanbestedingen georganiseerd (wanneer, vorm, toezicht) ?
2. Op welke wijze kan de overheid (het Rekenhof) toezicht uitoefenen op de gevolgde procedures ?

Antwoord

De naamloze vennootschap Telenet Operaties, dochtermaatschappij van Telenet Holding, werkt

als een privé-onderneming. De activiteiten worden gecontroleerd door de raad van bestuur, waarin de verschillende aandeelhoudersgroepen zitting hebben. Die aandeelhouders zijn de 17 kabelintercommunales (35 % van de aandelen), US WEST International (25 %), GIMV (20 %) en het Financieel Consortium (20 %). De aandeelhouders hebben zich geëngageerd voor een kapitaalbreng van 13 miljard frank, waarvan 2,3 miljard in natura en 10,7 miljard in contanten.

Volgens het bedrijfsplan bedraagt het globaal investeringsbudget voor de volgende 15 jaar 47 miljard frank. Telenet neemt 37 miljard frank voor zijn rekening. De kabelintercommunales investeren rechtstreeks 10 miljard frank.

De investeringen van Telenet kunnen worden opgesplitst in drie grote blokken :

transmissie en schakelingen :	15,4 miljard fr.
technische opwaardering van lokale netten :	13,2 miljard fr.
operationele en administratieve beheerssystemen :	8,4 miljard fr.

De overheid zelf (regionaal of federaal) investeert niet rechtstreeks in Telenet.

De aanbestedingspolitiek van Telenet streeft naar de beste kwaliteit voor de beste prijs.

De aanbestedingsprocedure, uitgewerkt volgens bijzonder strenge normen, en de beslissingscriteria werden geëvalueerd en goedgekeurd door de raad van bestuur. Telenet voert een open aanbestedingspolitiek. De vertrouwelijkheid van de procedure dient enerzijds om de bedrijfsstrategie af te scherpen, anderzijds om de grootst mogelijke objectiviteit te bereiken in de onderlinge vergelijking en afweging van de concurrentiële offertes.

Hoewel Telenet als privé-onderneming hiertoe niet verplicht is, wordt voor de grotere contracten de aanbestedingsprocedure van de Europese Gemeenschap (EG) gevolgd. Aankoopcontracten worden verder zoveel mogelijk opgesplitst om de toegankelijkheid ervan tot zoveel mogelijk leveranciers uit te breiden.

De aanbestedingsberichten worden langs het Bureau voor Officiële Publicaties van de EG gepubliceerd in het Europees Journaal. Kandidaat-leveranciers die belangstelling hebben, moeten zich kenbaar maken.

Uit deze eerste lijst van kandidaten maakt Telenet, volgens een aantal selectiecriteria die afhankelijk

zijn van de aanbesteding zelf, een selectie en bezorgt de geselecteerden het volledige aanbestedingsdossier. De kandidaten moeten dan vóór een afgesproken datum antwoorden.

Een volgende stap is de evaluatie van de aanbestedingsdossiers en de voorlegging van de beslissingen aan de raad van bestuur.

Tot en met 12 november 1996 werden vijf aanbestedingsberichten uitgeschreven:

- digitaal telefoonschakelnetwerk,
- SDH (Synchronous Digital Hierarchies) apparatuur,
- telefoontoestellen,
- kabel- en datamodems,
- optische vezels, kabels en wachtbuizen,
- systeemintegrator.

De toewijzing van de eerste vier aanbestedingen werd op 18 november 1996 bekendgemaakt.

Telenet heeft bij de aanbestedingen de regels die op Europees en Belgisch vlak gelden, volledig gerespecteerd.

De juridische basis voor de aanbestedingen is driedig :

- richtlijn EU 93/38/EEG van 14 juni 1993 (de richtlijn) inzake aanbestedingen in de telecom-sector ;
- wet 24 december 1993 inzake overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten ;
- koninklijk besluit 26 juni 1994 inzake mededinging in het kader van de Europese Unie.

Vraag nr. 59
van 8 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest – Sint-Genesius-Rode

Terecht wordt in Spoorslag, het tijdschrift van het Vlaams Komitee Druivenstreek, in een artikel gewezen op het strategische belang van Sint-Genesius-Rode als corridor tussen Wallonië en Brussel.

In het artikel wordt gepleit om de gemeente een topprioriteit te verstrekken inzake woningbouw, bijvoorbeeld door het optrekken van appartementsgebouwen.

Kan de minister-president in dat verband meedelen wat tot op heden in het kader van Vlabinvest werd verwezenlijkt in Sint-Genesius-Rode ?

Antwoord

In het kader van Vlabinvest wordt momenteel in de Nieuwstraat in Sint-Genesius-Rode een bouwproject gerealiseerd. Het betreft de nieuwbouw van 13 huurappartementen. Deze appartementen zullen eind maart 1997 zijn afgewerkt.

Eveneens worden momenteel onderhandelingen gevoerd met de promotor van het project Hof-ten-Hout (Kwadebeekvallei) voor de gefaseerde realisatie van 34 appartementen, verdeeld over 6 blokken. Het betreft een gemengd huur- en koopproject.

Een gemiddeld bouwritme van 2 blokken per jaar wordt vooropgesteld. De start van het project is gepland voor 1997.

Initiatiefnemer van beide projecten in Sint-Genesius-Rode is de intercommunale Haviland. De realisatie gebeurt met cofinanciering via obligatielening door Vlabinvest.

Vraag nr. 61
van 20 november 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Benelux – Belgische federale staatsstructuur

In het Actieplan Buitenlands Beleid van mei 1996 levert de minister-president kritiek op een advies van de Interparlementaire Beneluxraad aan het comité van ministers in verband met de behandeling van een rapport van wijzen, getiteld "De Benelux, opnieuw bezien".

De minister-president stelt dat dit rapport te weinig rekening houdt met de federale staatsstructuur van een van de drie Benelux-lidstaten. Tevens zou het rapport de Europese en internationale context waarin de Benelux opereert onvoldoende juist inschatten.

1. Kan de minister-president concretiseren op welke punten de Benelux de huidige (vooral Europese) context miskent ?
2. In de mate dat het comité van ministers het advies geheel of gedeeltelijk bijtreedt, rijst de vraag hoe de minister-president zijn standpunt terzake tegenover het comité kan bepleiten.

Gebeurt dat via de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) ?

3. Heeft die Interministeriële Conferentie een procedure vastgelegd waarbij de federale regering, die in allerhande ministercomités zitting heeft, voorafgaandelijk aan elke standpuntbepaling inzake deelstaatbevoegdheden, met de deelstaten overlegt ?

Als het om de Benelux gaat, is minstens 60 % gewest- en gemeenschapsbevoegdheid.

Indien die procedure niet bestaat, heeft de minister-president reeds een initiatief genomen om de andere (ook de federale) regeringen een georganiseerde wijze van deelname aan de beslissingen van het Benelux-ministercomité te doen aanvaarden ?

Antwoord

1. Vlaanderen wenst initiatieven te nemen om op alle niveaus als volwaardige partner te worden opgenomen binnen de Beneluxsamenwerking. Het is juist dat het advies "De Benelux, opnieuw bezien" van de Raad van de Benelux aan het comité van ministers hierbij geen voldoening biedt.

De Benelux Economische Unie (BEU) werd opgericht in 1958. Uiteraard was de context enorm verschillend met die van vandaag. De Europese Unie kreeg ook in die periode vorm, maar heeft zich gaandeweg aan de maatschappelijke veranderingen aangepast, onder andere door het Verdrag betreffende de Europese Unie (Maastricht, 7 februari 1992).

De BEU kende nog geen verdragswijziging. Bovengenoemd advies van de Raad van de Benelux was evenwel een poging om de werking aan te passen en te moderniseren zonder tot verdragswijziging over te gaan.

Toch is het jammer dat hierbij geen rekening wordt gehouden met de Europese realiteit waarbij de Europese regio's meer en meer een volwaardige rol spelen binnen de Europese besluitvorming.

De BEU wenst inderdaad de politieke samenwerking binnen de Europese Unie te verbeteren, maar beschouwt zich hierbij bijna louter als een belangengemeenschap van lidstaten.

Dit is des te betreuenswaardiger aangezien, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, van de werkterreinen van de Benelux minstens 60 % gewest- en gemeenschapsbevoegdheden zijn.

2. De ICBB is het geschikte orgaan om het standpunt van de Vlaams overheid te vertolken.

Meer specifiek heb ik op 1 augustus 1995 aan de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd om de aanwezigheid van de gemeenschappen en de gewesten in de parlementaire vergaderingen van internationale organisaties te agenderen op de vergadering van de ICBB. De aanleiding was de resolutie van het Vlaams Parlement van 23 maart 1995 in verband met de Vlaamse vertegenwoordiging in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Op 14 september 1995 werd het punt behandeld door de ICBB.

3. De BEU behoort tot de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op de zogenaamde gemengde bevoegdheden. Het kaderakkoord tot samenwerking betreffende de vertegenwoordiging van het koninkrijk België bij de internationale organisaties is hier van toepassing (Belgisch Staatsblad van 19 november 1994).

Dit impliceert dat, met het oog op het bepalen van het Belgische standpunt, een algemeen overleg wordt gehouden door toedoen van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

Vermits de toepassing van deze bepalingen te wensen overlaat wat de Benelux betreft, blijf ik bij de federale minister van Buitenlandse Zaken aandringen op de volledige uitvoering van voormeld kaderakkoord.

Vraag nr. 78 van 12 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herziening Verdrag Europese Unie – Vlaamse aandachtspunten (2)

Met genoegen nam ik kennis van het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 42 van 16 oktober 1996 over de Vlaamse aandachtspunten bij de herziening van het Verdrag over de Europese Unie (EU) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 480 – red.*).

Graag had ik een antwoord gekregen op enkele bijkomende vragen.

1. Wanneer, waar en hoe vinden de overlegondes plaats tussen de deelstaatregeringen en de federale regering over de huidige Intergouvernementele Conferentie (IGC) ?
2. Dringt de afvaardiging van de Vlaamse regering tijdens deze overlegondes aan op een bijsturing van de bepalingen in het Verdrag en de richtlijn over het gemeentelijk kiesrecht ? Wordt daarbij gedacht aan de invoering van een algemene verblijfsvereiste op deelstaatniveau ?
3. Biedt volgens de minister-president bepaling F van het Verdrag over de Europese Unie voldoende waarborgen voor de culturele diversiteit, gezien de onbevoegdheid van het Europees Hof terzake ?
4. Op welke terreinen pleit de afvaardiging van de Vlaamse regering voor het behoud van de unanimiteitsregel (cultuur, gemeentelijk kiesrecht, ...) ?
5. Wanneer wordt het Vlaams Parlement betrokken bij de voortgang van de Intergouvernementele Conferentie ?
6. Volstaat een sensibiliseringscampagne om de Vlaamse bevolking te betrekken bij het Europese integratieproces ?

Antwoord

In het kader van de Intergouvernementele Conferentie die de herziening van de Europese Verdragen voorbereidt, wordt overleg gepleegd tussen nationale onderhandelaars die elk hun nationale delegatie, bestaande uit vier personen, voorzitten. Zij vertegenwoordigen hun land in de Europese onderhandelingsgroep. Volgens een toerbeurtregeling, afgesproken tussen de gemeenschappen en gewesten in ons land, neemt een vertegenwoordiger van de gemeenschappen en gewesten deel aan de onderhandelingen wanneer punten aan de orde zijn die hun rechtstreeks aanbelangen. De nationale onderhandelaar, in casu de ambassadeur bij de EU, de heer Ph. de Schoutheete de Tervarent, is de woordvoerder in de onderhandelingen. Hij is de vertegenwoordiger van de federale minister van Buitenlandse Zaken. De toerbeurtregeling is eveneens van toepassing op de ministeriële samenkomsten over IGC die in het raam van de EU-ministeraden Algemene Zaken plaatshebben.

De samenkomsten van de onderhandelingsgroep worden door de respectieve voorzitterschappen bepaald. De frequentie varieert van wekelijks een dag tot tweewekelijks of driewekelijks één of twee dagen. Elke samenkomst van de onderhandelingsgroep wordt op het federale ministerie van Buitenlandse Zaken voorbereid binnen de bestuursdirectie Europese Zaken. Die staat in voor de coördinatie met het oog op het bepalen van het Belgische standpunt. Dit gebeurt in uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de gemeenschappen en gewesten, met betrekking tot de vertegenwoordiging van het koninkrijk België in de ministerraad van de Europese Unie van 8 maart 1994.

Tijdens de bespreking van het burgerschap van de Unie (artikel 8 van het EU-verdrag) in de Europese onderhandelingsgroep, kwam het kiesrecht ook aan de orde. De Belgische houding is duidelijk. Een verdere uitbreiding van het kiesrecht naar andere dan de huidig voorziene gemeenteraadsverkiezingen moet worden vermeden.

Op voorstel van de Vlaamse regering heeft de Belgische onderhandelaar een reeks van voorstellen gedaan om in de Europese Verdragen het respect voor de culturele diversiteit in te schrijven. Het gaat om meer dan een eenmalige inschrijving van dit principe in de algemene bepaling F van het Verdrag over de Europese Unie. Uitdrukking ervan is eveneens het Belgische voorstel om in artikel 8 van het Verdrag over de Europese Unie het recht in te schrijven dat iedere burger van de Unie gebruik kan maken van zijn officiële EU-taal in zijn contacten met de instellingen en lichamen van de Unie.

De Vlaamse regering heeft in haar standpunt aangegeven dat de stemming met gekwalificeerde meerderheid moet toenemen in de besluitvorming binnen de eerste pijler. De unanimiteit moet wel behouden blijven voor de regeling van het taalgebruik in de werking van instellingen en organen in de Europese Unie. Vlaanderen houdt in afwachting van meer duidelijkheid over de nieuwe stemmenweging vast aan de unanimiteitsregel bij stemmingen over het Europees optreden inzake cultuur (artikel 128). Op dit punt staat België alleen.

Het Vlaams Parlement werd over de standpunten van de Vlaamse regering voor het wijzigen van de Europese Verdragen geïnformeerd. De standpunten van 27 september 1995, 14 mei 1996 en 19 september 1996 werden overgemaakt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement. De resolutie van het Vlaams Parlement over de IGC van juni 1996

vormt de basis voor de standpuntbepaling van de Vlaamse regering.

Ik neem mij voor om het Vlaams Parlement in de komende weken over de stand van de onderhandelingen te informeren. Ik zal onder meer het interim-rapport dat door het Iers voorzitterschap werd afgeleverd en de intenties van het Nederlandse voorzitterschap inzake IGC, toelichten. Op mijn vraag komt einde februari de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid samen om de voortgang in de IGC te bespreken.

Dat Vlaanderen eveneens betrokken is bij de totstandkoming van de nieuwe EU verdragen moet naar het brede publiek duidelijk worden gemaakt. Veel belangrijker is echter dat de publieke opinie wordt geïnformeerd over de Vlaamse visie op de EU-ontwikkelingen. Daarom acht ik een sensibiliseringscampagne nuttig. In deze campagne wil ik duidelijk maken dat voor Vlaanderen de Euro – als symbool van de Europese eenmaking – ook een andere kant heeft, met name : verscheidenheid en respect voor de culturele diversiteit blijven garanderen. Ik ben er tevens van overtuigd dat het betrekken van de Vlaamse bevolking bij het Europees integratieproces een opdracht van velen is.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 66
van 13 november 1996
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Decreet lerarenopleiding en nascholing – Convenant middelenverdeling

Artikel 45 van het decreet betreffende de lerarenopleiding en de nascholing van 16 april 1996 (Belgisch Staatsblad 12 juni 1996) bepaalt dat de middelen voor "nascholing op initiatief van de scholen" worden toegewezen aan de inrichtende machten van de onderwijsinstellingen ; voor het

gemeenschapsonderwijs is dat dus de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Inzake de verdeling van de geciteerde middelen binnen de ARGO bepaalt de memorie van toelichting bij voormeld decreet dat de minister bevoegd voor Onderwijs met de ARGO een convenant zal afsluiten.

Werd dit convenant reeds afgesloten?

Zo ja, wat is de inhoud ervan ?

Antwoord

Overeenkomstig de memorie van toelichting bij artikel 45 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing, moet er inderdaad een convenant worden afgesloten tussen de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs en de ARGO.

Het convenant dient meer bepaald betrekking te hebben op de verdeling en de uitbetaling van de middelen voor de nascholing op initiatief van de scholen van het gemeenschapsonderwijs. Door de diensten van het departement Onderwijs werd een ontwerpconvenant opgemaakt waarover grotendeels overeenstemming werd bereikt met ARGO. In het ontwerpconvenant verbindt de ARGO zich ertoe de middelen integraal door de storten aan de Lorgo's (lokale raad voor het gemeenschapsonderwijs) van de scholen waarvoor ze zijn bedoeld.

Ik hoop dat op korte termijn de besprekingen hierover kunnen worden afgerond en het convenant kan worden getekend.

Vraag nr. 67
van 14 november 1996
van de heer JOS DE MEYER

ARGO – Beheerstaken

Uit het eindrapport van Ernst & Young over de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) blijkt onder meer dat de Centrale Raad van de ARGO zich te weinig bezighoudt met het algemeen beleid en nog veel te veel met het beheer.

In verband met de beheerstaken van de ARGO kreeg ik graag volgende informatie.

1. Welke bedragen werden de laatste vijf jaar geïnvesteerd in nieuwe *voertuigen* voor leerlingenvervoer, via de centrale aankoopprocedure enerzijds en de lokale raden anderzijds ?

Hoeveel voertuigen werden aangekocht per jaar ? Hoe werd deze aankoopprocedure georganiseerd ? Bij welke bedrijven werden de bestellingen gedaan ? Wat was de gemiddelde aankoopprijs per voertuig de voorbije vijf jaar ? Wat was de kostprijs per kilometer ? Hoeveel bedroeg de gemiddelde kostprijs per leerling die gebruik maakt van dit busvervoer ?

2. Welke bedragen werden de laatste vijf jaar geïnvesteerd in een andere belangrijke sociale voorziening, met name de *grootkeukens* (vaatwassers, stoom- en warmeluchttoestellen, friteuses, enz.). Hoeveer staat deze procedure ten behoeve van de 36 lokale raden opgestart in 1995 (raming van de uitgaven, welke toestellen, welke firma's, enz.) ?

Welke toestellen werden jaarlijks aangekocht bij welke firma's ? Kostprijs ? Voor hoeveel scholen ?

3. Hoeveel *kinderdagverblijven* werden jaarlijks – de voorbije vijf jaar – opgericht, aansluitend bij de basisscholen door lokale raden of door VZW's opgericht door lokale raden ? Welke investeringen vergden deze realisaties ?

Hoeveel personeelsleden werden in dit kader tewerkgesteld ?

Op welke wijze (en voor welke bedragen) heeft de Centrale Raad bijgedragen in de pre-financiering van de kinderdagverblijven ?

4. Hoeveel *internaten* beheert de ARGO ? Volgens welke beheersformule (tehuizen, autonome, aangehechte internaten) ? Over hoeveel leerlingen-internen uit het basis-, secundair en hoger onderwijs gaat het hier ? Hoe groot is de personeelsformatie hiervoor ? Wat is de totale kostprijs en hoeveel per intern ? Graag kreeg ik ook bij dit thema de evolutie van de laatste vijf jaar.

Worden de studenten hoger onderwijs die deel uitmaken van de internaatsbevolking nog meegeteld voor de personeelsformatie voor de internaten ? Was dit wel nog het geval vorig schooljaar ? Wat was hiervoor de juridische basis ?

Antwoord

1. Voertuigen

Door de uitgebreidheid van de gevraagde informatie inzake leerlingenvervoer is het helaas niet mogelijk om de Vlaamse volksvertegenwoordiger binnen de gestelde termijn een omstandig antwoord te verschaffen. Ik wens dan ook te verzekeren dat het aanvullend antwoord op deze vraag hem zo snel mogelijk zal worden bezorgd.

2. Grootkeukens

Deze vraag omvat meerdere vragen die kunnen worden herleid tot twee rubrieken.

1. Quid algemeen keukenbeleid ARGO-centraal ?

In de regel doet ARGO-centraal zelf geen aankopen van keukentoeestellen. Dergelijke aankopen behoren tot de autonome bevoegdheid van de Lorgo's en vallen ten laste van hun eigen middelen, eventueel aangevuld met bijstellingen.

ARGO-centraal mengt zich niet in de aard van de aankoop (firma, type toestel, ...), maar beoordeelt het principe van de bijstelling volgens de financiële toestand van de Lorgo.

– Aldus beschikt ARGO-centraal niet over gegevens omtrent de toestellen die jaarlijks door de Lorgo's worden gekocht (welke toestellen, bij welke firma's, ...).

– De laatste vijf jaar werden volgende bijstellingen toegekend voor keukentoeestellen en -uitrusting (N.B. : het precieze onderscheid toestellen/uitrusting is niet steeds te maken, omdat bijstellingen vaak een gemengde materie betreffen).

Begrotingsjaar	Bedrag	Aantal Lorgo's
1992	8.478.000	16
1993	19.960.216	36
1994	13.976.000	14
1995	6.940.000	13
1996	20.972.657	9
Algemeen totaal		70.326.873

2. ARGO-procedure voor aankoop van keukentoeestellen

Het betreft de algemene offerteaanvraag ARGO 730/2/95 KEUK van 21 juli 1995 waarvan de leveringen in 1996 plaatsvonden.

Deze aankoop werd opgevat als een experimenteel project en vormt tot op heden de

enige uitzondering op de regel sub 1. ARGO-centraal organiseerde deze offerteaanvraag op verzoek van de deelnemende Lorgo's.

Samengevat vertoonde de aankoop de navolgende kenmerken :

Soort toestel	Firma	Aantal	Aantal Lorgo's (*)	Kostprijs (incl. BTW)
1. Vaatwasmachine "Kap"	FSE (Food Service Equipment)	8	6	1.295.871
2. Vaatwasmachine (tunnel)	PMI	10	10	5.917.505
3. Stoom/convectieoven (6fct.)				
– gas	FSE	20	16	5.579.165
– elektrisch	FSE	9	6	2.159.117
4. Stoom/convectieoven (2 fct.)				
gas	FSE	6	4	1.334.090
5. Friteuse groot model	CPK	4	4	2.723.977
6. Friteuse klein model	Van Riel	7	3	779.240
				19.788.965

(*) In totaal waren 36 Lorgo's bij de aankoop betrokken (sommige kochten meer dan 1 toestel van hetzelfde type of toestellen van verschillende types).

De procedure is nu zo goed als afgerond (nog enkele toestellen te installeren : vertraging te wijten aan infrastructurele verbouwingswerken in enkele lorgo's).

3. Kinderdagverblijven

De laatste vijf jaar werden door lokale raden of door VZW's opgericht door lokale raden, geen kinderdagverblijven opgericht.

Het aantal kinderdagverblijven opgericht via een VZW vreemd aan de lokale raad is ons onbekend.

Als **bijlage 1** gaat een lijst van scholen die een kinderdagverblijf (VZW) op hun campus hebben. Deze kinderdagverblijven zijn niet verbonden aan de basisschool, behalve in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aangezien een VZW een privaatrechtelijke organisatie is die geen band heeft met de ARGO, is deze lijst vermoedelijk onvolledig.

Aangezien er geen band is met de lokale raden, werden de investeringen gedaan door de VZW, niet door de lokale raden.

De normering voor de tewerkstelling in de door Kind en Gezin erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven is deze zoals vastgelegd door

Kind en Gezin, namelijk 1 kinderverzorger per 7 kinderen.

Het aantal kinderdagverblijven is ons dus niet bekend, de capaciteit van deze kinderdagverblijven evenmin.

4. Internaten

4.1. Buitengewoon onderwijs

Aan scholen voor buitengewoon onderwijs zijn er 19 internaten verbonden.

Als **bijlage 2** gaat de evolutie van de internaatsbevolking gedurende de afgelopen vijf schooljaren.

Personeelsformatie

De personeelsformatie is vastgelegd in het koninklijk besluit (KB) nr. 184 van 30 december 1982, zoals gewijzigd.

Zij wordt gegeneerd uit het urenpakket dat ontstaat uit de som van de producten verkregen door voor elk type en niveau van onderwijs het aantal in aanmerking komende interne leerlingen te vermenigvuldigen met het overeenkomstig richtgetal.

De interne leerlingen die in aanmerking komen, zijn die welke werden ingeschreven op 1 februari van het voorafgaand schooljaar in een school voor buitengewoon onderwijs (KB van 28 juni 1978 houdende omschrijving van de types en vaststellende de toelatings- en behoudsvoorwaarden in de diverse niveaus van het buitengewoon onderwijs).

De richtgetallen worden bepaald in artikel 7 van bovenvermeld KB van 30 december 1982, zoals gewijzigd.

De Vlaamse regering bepaalt jaarlijks welk percentage van het urenpakket mag worden aangewend. Voor internaten is dit 100 procent.

De verdeling van het urenpakket voor het paramedisch personeel en voor het personeel toegekend in het kader van het internaat of van het tehuis gebeurt als volgt :

- er wordt per instituut (en tehuis) een ambt van internaatsbeheerder ingesteld. Dit ambt wordt niet op het urenpakket aangerekend ;
- binnen het lesurenpakket kunnen de ambten van kinderverzorger, verpleger, logopedist en ergotherapeut worden ingesteld in de categorie van het paramedisch personeel ;
- binnen het urenpakket kan in de categorie van het opvoedend hulppersoneel het ambt van studiemeester-opvoeder van een internaat worden ingesteld ;
- in de categorie administratief personeel kunnen binnen het urenpakket de ambten van klerk-typist en rekenplichtigecorrespondent worden ingesteld ;
- ongeacht het aantal interne leerlingen bedraagt het urenpakket na de aftrek vermeld in artikel 10, § 2, per instituut ten minste 140 uren.

4.2. Internaten gewoon onderwijs

Het gemeenschapsonderwijs beheert 48 gewone internaten :

- 3 autonome internaten ;
- 4 tehuizen voor kinderen van wie de ouders geen vaste verblijfplaats hebben ;
- 40 internaten verbonden aan secundaire of basisscholen ;
- 1 internaat verbonden aan een secundaire school op het grondgebied van Duitsland.

	BuLO	BuSO	Kleuter	Lager	SO	HO	Totaal
1.2.96	33	10	37	770	2.215	1.278	4.343
1.2.95	21	6	36	807	2.381	1.422	4.673
1.2.94	19	2	39	821	2.489	1.405	4.775
1.2.93	10	2	28	866	2.505	1.295	4.706
1.2.92	17	1	22	874	2.501	1.267	4.682

BuLO : buitengewoon lager onderwijs

BuSO : buitengewoon secundair onderwijs

SO : secundair onderwijs

HO : hoger onderwijs

In deze cijfers zijn interne leerlingen uit de andere netten begrepen.

Personeelsformatie

De personeelsformatie voor de internaten wordt berekend volgens het KB van 18 april 1967 tot regeling van de wijze waarop het aantal opvoeders in het rijksonderwijs wordt berekend, zoals gewijzigd.

"Artikel 2

§ 1. Het aantal opvoeders in een internaat wordt, voor het geheel der internaten respectievelijk verbonden aan de rijksinrichtingen voor lager, secundair en hoger onderwijs en voor de autonome Rijksinternaten, bepaald op basis van één opvoeder per internaat, plus één opvoeder per reeks van eenentwintig inwonende internen ingeschreven op 1 februari van het voorgaand schooljaar ..."

Uit de aangehaalde tekst blijkt dat elk internaat, zodra het bestaansrecht heeft en aan de rationalisatienorm voldoet, recht heeft op één intern opvoeder (en één beheerder). Daarbij wordt per reeks van eenentwintig inwonende leerlingen, te berekenen voor het geheel van de gemeenschapsinternaten, een bijkomende opvoeder toegevoegd.

Aangezien de bepalingen van artikel 2, § 1, van bovenvermeld besluit de internen van alle internaten samentelt (het aantal opvoeders wordt bepaald voor het geheel der internaten), worden de opvoeders door de inrichtende macht verdeeld over de internaten per schijf van eenentwintig inwonende leerlingen. Deze werkwijze werd vóór het bestaan van de ARGO toegepast door het departement Onderwijs en wordt nu ook verder goedgekeurd door het departement. De resterende organieke ambten worden, op basis van vooraf opgestelde criteria,

opnieuw verdeeld over alle internaten van het gemeenschapsonderwijs.

In de praktijk komt dit per internaat neer op :

- 1 intern opvoeder,
- 1 intern opvoeder per eenentwintig inwonende leerlingen,
- eventueel bijkomende organieke (rest)ambten interne opvoeders op basis van vooraf vastgestelde criteria.

Voor het totaal der gewone internaten en tehuizen betekent dit 193,5 ambten van intern studiemeester-opvoeder.

Dit alles kan worden teruggevonden in **bijlage 3**.

De studenten hoger onderwijs

De studenten hoger onderwijs die deel uitmaken van de internaatsbevolking worden niet langer meegeteld voor de personeelsformatie van de internaten. Het hogescho-lendecreet van 13 juli 1994, artikel 365, bepaalt :

"De volgende wetten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, houden op van toepassing te zijn op het hoger onderwijs met volledig leerplan :

...

14° het koninklijk besluit van 18 april 1967 tot regeling van de wijze waarop het aantal opvoeders in het Rijksonderwijs wordt berekend ;

...

51° het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door

de Staat georganiseerde of gesubsidieerde onderwijs."

Het decreet van 19 april 1995 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, artikel 83, voegde aan het bovenvermelde KB nr. 456, artikel 4, § 2, volgende bepaling toe :

"e) de studenten van een Vlaamse Autonome Hogeschool die in een internaat van het gemeenschapsonderwijs verblijven, komen enkel in aanmerking voor de toepassing van artikel 2, § 2."

Dit laatstgenoemde artikel handelt over het behoud van het internaat.

Voor de berekening van de personeelsformatie voor het schooljaar 1995-1996 telden de internen uit het hoger onderwijs mee voor 50 %, zoals de vorige schooljaren.

De bepalingen van het bovengenoemd artikel 83 van het decreet houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap treden volgens artikel 120 van hetzelfde decreet in werking op 1 september 1995.

Aangezien de berekening van het aantal interne opvoeders voor het schooljaar 1995-1996 gebeurde op basis van de telling van 1 februari 1995, datum waarop de bepalingen van bovengenoemd artikel 83 van voornoemd decreet nog niet van toepassing zijn, was het standpunt van ARGO dat de interne studenten van een Vlaamse autonome

hogeschool nog dienden mee te tellen voor de personeelsformatie van het schooljaar 1995-1996.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Aanvullend antwoord

Graag wil ik vooraf even opmerken dat de Centrale Raad van de ARGO bevoegd is voor de algemene coördinatie van het vervoer van de leerlingen van het gemeenschapsonderwijs (bijzonder decreet betreffende ARGO, 19.12.1988, art. 35, 6°).

Het coördineren van een centrale aankoopprocedure valt dus onder de bevoegdheden van de Centrale Raad.

Tot 1993 werden louter individuele aankopen verricht via de lokale raden. Vanwege de veroudering van het voertuigenpark en de bijhorende toenemende onderhoudskosten werd door de Centrale Raad in 1993 beslist om over te gaan tot centrale aankopen. Hierdoor konden door de grotere aantallen betere prijzen worden verkregen, beantwoorden de voertuigen meer aan de noden van leerlingenvervoer, is er een beter kwaliteitsnazicht door een gespecialiseerde commissie, enzovoort. De uitvoering van deze eerste centrale aankoop is gesitueerd in 1994.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de geïnvesteerde bedragen in nieuwe voertuigen sedert 1992.

Jaartal	Aantal bussen	Bedrag centrale aankoop (fr.)	Aantal bussen	Bedrag individuele aankoop (fr.)
1992	0	0	16	24.764.750
1993	21	0	0	48.800.990
1994	92	229.434.681	15	37.286.504
1995	1	4.006.360	1	1.047.024
1996	75	227.851.083	2	8.756.000

(er werd uitgegaan van de inschrijvingsdatum van het nieuwe voertuig)

Deze aankopen werden via een procedure van algemene offerteaanvraag aangekocht.

Bij de individuele bestellingen werden voertuigen aangekocht zowel bij kleine garages als bij de grote constructeurs en is een overzicht moeilijk samen te stellen.

Voor de centrale procedure werden bij volgende bedrijven sedert 1994 bestellingen gedaan :

- Mercedes-Benz Belgium via onderaannemer Denolf en Depla,
- Mercedes-Benz Belgium via onderaannemer Ray-Car Services,
- Mercedes-Benz Belgium via onderaannemer Q-bus,
- Iveco Belgium NV via onderaannemer Autoservice NV,
- Jonckheere NV met onderaannemer DAF België.

Omdat de aangekochte bussen zodanig veel verschillen qua capaciteit, is een gemiddelde aankoop prijs per voertuig weinig representatief voor een kostenberekening.

Nazicht van de offerteprijzen leert ons dat over de capaciteiten heen de prijs per zitplaats op \pm 100.000 frank werd gezet in 1993 en evolueerde tot \pm 105.000 frank in 1996.

Het gemiddeld aantal afgelegde kilometer voor het ARGO-voertuigenpark bedraagt \pm 16.350 km. De kostprijs per kilometer voor een ARGO-voertuig hangt af van volgende elementen :

- afschrijvingsduur en aankoop prijs voertuig (verschillend volgens capaciteit),
- aantal afgelegde kilometer per jaar,
- brandstofverbruik,
- aantal uren chauffeur en loon,
- aantal uren busbegeleiding,
- kost verzekering,
- onderhoud en herstelling van het voertuig,
- ...

Bij een kostenanalyse uitgevoerd in 1995 voor voertuigen met 29 plaatsen werd vertrokken van volgende gegevens : 19 uur chauffeur, 14 uur busbegeleiding en een verwachte levensduur van de bus van 12 jaar.

De gemiddelde kosten bedroegen \pm 63 fr./km.

Door ARGO-voertuigen worden zowel leerlingen gewoon (ritten eigen gemeenschapsscholen evenals ritten netoverschrijdende zones) als buitengewoon

onderwijs (met inbegrip van netoverschrijdende kernen) opgehaald. Doordat zones en kernen zowel financieel als organisatorisch worden beheerd door het departement Onderwijs, kan er onmogelijk een correcte kostprijs per leerling die gebruik maakt van het ARGO-busvervoer worden gegeven.

Vraag nr. 68
van 14 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Drugspreventie op school – Extra maatregelen

Onlangs bleek uit de registratie van drugsgebruikers door twaalf Vlaamse parketten dat de leeftijd waarop jongeren onder de 16 jaar met drugs beginnen hoe langer hoe lager wordt. Bovendien zou een toenemend aantal van die jongeren zich meteen op het pad van de harddrugs begeven.

Is de minister op de hoogte van deze feiten ?

Werden er bijkomende maatregelen getroffen om in het onderwijs de preventie op te voeren ?

Antwoord

Via de diensten van de federale minister van Justitie heb ik navraag laten doen naar eventuele werkzaamheden van de parketten rond de registratie van drugsgebruikers.

De registratiegegevens waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, zijn mij niet bekend.

Bijkomende maatregelen om de preventie in het onderwijs te verhogen werden dan ook niet getroffen.

Vraag nr. 74
van 26 november 1996
van de heer JACKY MAES

Politiek verlof overheids personeel – 4/5-werkers

Sommige ambtenaren hebben, in het kader van de recente tewerkstellingsmaatregelen voor de openbare sector, beslist om hun ambt uit te oefenen onder het regime van de vrijwillige vierdagenweek.

Deze maatregel kan echter nooit de bedoeling hebben dat ambtenaren op andere terreinen bepaalde rechten zouden verliezen. Toch blijkt dit nu het

geval. Ambtenaren die een politiek mandaat uitoefenen zouden immers hun politiek verlof niet meer toegekend krijgen.

Als argumentatie hanteert men hiervoor het artikel 1, § 1 van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten, waarin wordt gesteld dat alleen personeelsleden die een voltijds ambt uitoefenen het recht hebben op verlof voor het bekleden van een politiek mandaat. Wie 4/5 werkt, kan aldus deze dienstvrijstelling niet meer genieten. Bij de wet op de herverdeling van de arbeid in de openbare sector is er op deze bepaling in geen enkele afwijking voorzien.

Het komt er dus op neer dat ambtenaren-mandatarissen die de sociale keuze hebben gemaakt om 4/5 te werken om beter en grondiger hun politiek mandaat te kunnen uitoefenen, het slachtoffer worden van hun eigen sociale opstelling en hun politieke inzet. Momenteel zijn er een aantal ambtenaren-mandatarissen die reeds een nota ontvingen met de beslissing dat hun politiek verlof wordt ontzegd gezien hun vrijwillige 4/5-tewerkstelling.

1. Is de minister op de hoogte van de beslissing om geen politiek verlof meer toe te staan aan ambtenaren die vrijwillig 4/5 werken ?
2. Geldt deze regel voor alle ambtenaren op de verschillende niveaus (federale, Vlaamse, provinciale en gemeentelijke ambtenaren) ?
3. Heeft de minister reeds stappen gezet om een oplossing te vinden voor deze misstand, zodat de betrokken ambtenaren in de toekomst hun politiek mandaat beter zouden kunnen uitoefenen ?

Antwoord

De wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten is onder meer van toepassing op de personeelsleden (ambtenaren, contractuelen en stagiairs) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, alsook op de personeelsleden van de federale overheid, van de gemeenten en van de provincies.

Zij is niet van toepassing op de personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen.

Hiervoor gelden :

- het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen, gewijzigd bij decreet van 31 juli 1990 ;
- het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van het Vlaams Gewest afhangen, gewijzigd bij decreet van 31 juli 1990.

De wet van 18 september 1986 en beide vermelde decreten zijn inhoudelijk evenwel identiek.

Volgens artikel 1 van de wet van 18 september 1986 (artikel 2 van de voornoemde decreten) hebben enkel de personeelsleden die een voltijds ambt uitoefenen recht op politiek verlof voor het uitoefenen van een politiek mandaat of een ambt dat ermee kan worden gelijkgesteld.

Niettemin worden krachtens artikel 7 van dezelfde wet de personeelsleden van de overheidsdiensten die geen voltijds ambt uitoefenen met voltijds politiek verlof van ambtswege gezonden voor de uitoefening van een in artikel 6, eerste lid, bepaald politiek mandaat, voorzover daaraan een politiek verlof van ambtswege beantwoordt waarvan de duur ten minste de helft van een voltijds ambt belooft. Dit betekent concreet dat personeelsleden die geen voltijds ambt uitoefenen en die burgemeester worden van een gemeente vanaf 30.001 inwoners, of schepen of voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van een gemeente vanaf 50.001 inwoners, of lid van de bestendige deputatie van een provincieraad, van ambtswege met voltijds politiek verlof worden gezonden.

Na onderzoek deel ik mee dat er binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen geen personeelsleden zijn die geen voltijds ambt uitoefenen en politiek verlof hebben aangevraagd.

Wat de toepassing in de Vlaamse openbare instellingen betreft, gelieve de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te richten tot de Vlaamse ministers bevoegd voor het bestuur van of het toezicht op deze instellingen, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen.

Voor de personeelsleden van de gemeenten en provincies en van de federale overheid, dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich met zijn vraag te richten tot respectievelijk de Vlaamse

minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden en de federale minister van Ambtenarenzaken.

Ik wijs er tevens op dat een eventuele wijziging van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten of van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector, tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Deze laatste wet is trouwens niet van toepassing op het personeel van de Vlaamse overheid, wel op het personeel van de federale overheid en van de gemeenten en provincies.

Vraag nr. 75
van 28 november 1996
van de heer JOS DE MEYER

Gedetacheerd onderwijspersoneel – Overzicht

Door het ter beschikking stellen van gedetacheerde personeelsleden kan de minister zijn waardering laten blijken voor bepaalde tijdelijke projecten. Ik had graag van de minister per onderwijsniveau en per net een overzicht gekregen van alle initiatieven waarvoor gedetacheerde personeelsleden ter beschikking worden gesteld.

Graag ontving ik ook per initiatief een korte omschrijving van de doelstelling, de looptijd van het project, de vermelding van het aantal gedetacheerden en indien mogelijk de statutaire personeelsleden en de werkingskosten.

Antwoord

Voor het eerste gedeelte van de vraag verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 188 van 11 juni 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 860 – red.*).

Uit zijn vraag meen ik te mogen opmaken dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger de detacheringen voor bepaalde tijdelijke projecten bedoelt waarvoor de activiteitswedde, de activiteitsweddetoelage, het wachtgeld of de wachtgeldtoelage van de personeelsleden ten laste blijft van de overheid en dus niet moet worden terugbetaald.

Als **bijlage** volgt hierna voor het schooljaar 1995-1996 een opgave van de tijdelijke projecten waarbij personeelsleden uit het onderwijs werden gedetacheerd overeenkomstig artikel 91 van het decreet van de inspectie en begeleiding van 17 juli 1991.

Het betreft netoverschrijdende detacheringen, toegestaan na advies van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Bij ieder van de 28 opgesomde projecten wordt tussen haakjes vermeld hoeveel gedetacheerden aan het project werden toegewezen. Ingeval deze gedetacheerden niet rechtstreeks zijn tewerkgesteld bij de organisatie, wordt naast hun aantal de plaats van tewerkstelling vermeld.

De doelstellingen van elk project worden in het kort toegelicht.

Deze projecten duren minimum één tot maximum vijf jaar.

De tussenkomst in deze projecten beperkt zich tot het ter beschikking stellen van één of meerdere personeelsleden uit het onderwijs.

Ik beschik niet over relevante informatie over het in deze projecten tewerkgestelde aantal statutaire personeelsleden, noch over de werkingskosten.

Bijlage

Netoverschrijdende detacheringen schooljaar 1995-1996 (artikel 91 decreet inspectie en begeleiding van 17 juli 1991)

1. Opleidingscentrum Autisme (1)

Het project beoogt de realisatie van een in autisme gespecialiseerde opvoeding en onderwijs in het buitengewoon onderwijs in de verschillende onderwijsnetten. Er wordt nascholing en begeleiding gegeven. Op de deskundigheid van dit centrum wordt een beroep gedaan door hogescholen en diverse instanties in binnen- en buitenland.

2. Vlaams netwerk voor onderwijs aan varende kinderen (3)

Het project heeft als bedoeling voorschools onderwijs aan te bieden aan schipperskinderen. Er wordt uitsluitend gewerkt naar de doelgroep van tweeënhalf- tot zesjarigen aangezien deze kinderen, ingevolge de beroepsactiviteit van de ouders, geen regulier voorschools onderwijs kunnen volgen.

De bedoeling is om een overgangsperiode te vormen tussen het afgeschermd gezinsleven aan boord en het internaatsleven vanaf zes jaar. Er werd hiervoor een Europees netwerk van ligplaatsklassen opgericht.

De volgende belangrijke accenten worden gelegd in het onderwijs aan de schipperskleuters : motoriek, socialisatie, taal en tijdsbeseffingcultuur.

3. *Efecot (1)*

Het project heeft als bedoeling om onderwijsvoorzieningen uit te werken die – rekening houdend met de specifieke noden en behoeften als gevolg van mobiliteit van de trekkende bevolking – het recht op onderwijs en opleiding op de verschillende onderwijsniveaus maximaal garanderen. Deze projecten, die uitgaan van de Vlaamse Gemeenschap, worden gerealiseerd met de steun van de Europese Unie (EU/DG 21 Socrates). Ten aanzien van de Europese Unie is Efecot verantwoordelijk voor de voorbereiding, de realisatie en de coördinatie van de verschillende projecten.

4. *Stichting Lodewijk de Raet (1)*

De Stichting heeft onderwijs als een van de belangrijkste aandachtsgebieden vooropgesteld. Een programma-aanbod toegespitst op alle onderwijsbetrokkenen werd gezien als een belangrijke bijdrage tot het behoud en de overdracht van onze cultuur. Men kan in de onderwijswerking van de Stichting volgende componenten onderscheiden :

- vormings- of opleidingsprogramma's met open inschrijving of op aanvraag ;
- begeleidingsprogramma's voor leerlingen/studenten ;
- opvolging van de bovenvermelde componenten ;
- spreekbeurten ;
- beleidsgerichte componenten : het onderwijsgebeuren wordt regelmatig maatschappelijk ter discussie gesteld ;
- publicaties.

5. *Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (2)*

Het project heeft een dubbel opzet binnen de concrete situatie van de basiseducatie :

- het startbekwaam maken van nieuwe educatieve medewerkers ;
- de deskundigheid van educatieve medewerkers met ruime ervaring handhaven en vergroten.

De bijscholing sluit aan op de minimale vooropleidingen die door de Vlaamse regering werden bepaald. Ingevolge de grote diversiteit moet een voldoende flexibiliteit worden ingebouwd om

individuele bijscholingspakketten mogelijk te maken.

6. *ACTA VZW (2)*

De VZW ACTA is een opleidingscentrum voor toegepaste automatiseringstechniek dat gegroeid is uit een samenwerking tussen bedrijven en scholen in Antwerpen.

7. *Kinderwereldatelier (2)*

De basisdoelstelling van het project is het bevorderen van interculturele en mondiale vorming binnen het basisonderwijs en de lerarenopleiding door :

- inleefprogramma's voor leerlingen derde graad basisonderwijs en voor leerkrachten in opleiding ;
- uitwerken en ter beschikking stellen van de nodige didactische hulpmiddelen om deze inleefprogramma's in de klas voor te bereiden ;
- vormingsprogramma's voor leerkrachten kleuter- en lager onderwijs en voor leerkrachten in opleiding.

8. *Project "Wetenschappelijke ondersteuning zorgverbreiding" (3, Katholieke Universiteit Leuven)*

Het project heeft tot doel aan leerkrachten, schoolhoofden, begeleiders en PMS-medewerkers uit de onderscheiden onderwijsnetten die zijn betrokken bij een project in het kader van de zorgverbreiding, de kans te bieden om kennis te maken met inzichten en strategieën die uit eerder en nog lopend wetenschappelijk werk voortvloeien en die kunnen bijdragen tot een optimale besteding van de extra lestijden.

De volgende uitgangspunten staan voorop :

- respect voor de autonomie en respectieve netten ;
- praktijkgericht en bijdragend tot een grotere doelmatigheidsbeleving ;
- bijdragen tot integratie kleuter- en lager onderwijs ;
- schoolteams stimuleren om meer aandacht te besteden aan kinderen uit gezinnen met een zeer laag inkomen.

9. *Project "Alternerende opleiding allochtone kleuteronderwijzers" (3 x 1 in verschillende netten)*

Vanaf september 1993 werd in drie instituten pedagogisch hoger onderwijs dit project opge-

zet. De bedoeling is om binnen een periode van vijf jaar volwaardig geschoolde allochtone kleuteronderwijzers(essen) af te leveren. Het project heeft een voorbeeldfunctie en wil tegemoetkomen aan de nood om leerkrachten uit de etnische minderheden tewerk te stellen.

De opleiding richt zich uitsluitend tot de beperkte groep migranten die momenteel als gesco (gesubsidieerde contractueel) hulpleerkracht in het kleuteronderwijs werken. Ze zijn halftijds in een kleuterschool tewerkgesteld en volgen halftijds de opleiding.

10. Project Leerproblemen (2, Vlaamse Onderwijsraad – VLOR)

Het gaat hier om een project dat van start ging op 3 september 1993 op vraag van het Hulpfonds van Koningin Fabiola. Het project wil een fundamentele bijdrage leveren aan de ontwikkeling van een visie op de aanpak van onderwijsbetrokkenen. Er werd een modulair vormingsprogramma voor onderwijsbetrokkenen aangemaakt.

Deze programma's worden momenteel op kleine schaal uitgetoetst en geëvalueerd. De aangepaste versies zullen ter beschikking worden gesteld van de nascholings- en begeleidingsdiensten van de onderwijsnetten.

11. Staten-generaal (1, VLOR)

De staten-generaal voor het technisch secundair onderwijs (TSO) werd door de VLOR georganiseerd op 20 maart 1993. Het is de bedoeling om in opdracht van de minister bevoegd voor Onderwijs verder te werken aan de indeling in domeinen en de verdere splitsing uit te werken in de onderwijsregio's. Het is tevens de bedoeling om tot een betere afstemming te komen van het onderwijsaanbod in het technisch secundair onderwijs, binnen het vrij gesubsidieerd onderwijs enerzijds en het officieel onderwijs anderzijds.

12. Organisatie en ondersteuning bij de uitwerking van gemeentelijke overeenkomsten inzake toelatingsbeleid (1, VLOR)

Gedurende het schooljaar 1995-1996 is het de bedoeling om de derde fase van de non-discriminatieverklaring uit te werken. Voor het basisonderwijs betekent dit dat de uitvoering van de overeenkomsten moet worden geëvalueerd en opgevolgd.

Het nieuwe besluit van het VFIK (Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen) heeft ook als gevolg dat in een aantal bijkomende gemeenten overleg zal worden opgestart over de toelating en spreiding van migrantenleerlingen in het basisonderwijs.

Voor het secundair onderwijs dienen de overeenkomsten in de vijf pilootgemeenten te worden geëvalueerd en opgevolgd, en moeten eveneens nieuwe overeenkomsten worden afgesloten in de andere gemeenten die onder het toepassingsgebied van de non-discriminatieverklaring vallen. De beoordelings- en bemiddelingscommissie blijft bevoegd voor de behandeling en opvolging van klachten over discriminatie in het onderwijs.

13. Extra begeleidingskader migranten (22, 5, 2 VLOR + verdeling over 3 netten)

Het onderwijsvoorrangsbeleid (OVV) voor migranten en het onthaalbeleid geven uitvoering aan het onderwijsbeleidsplan ten aanzien van migranten. Het OVV wordt volgend schooljaar opnieuw verlengd. Het onthaalbeleid werd decretaal geregeld.

Om de werking van het onderwijsbeleid ten aanzien van migranten te ondersteunen, kende de minister van Onderwijs de voorbije schooljaren een extra begeleidingskader toe aan de onderwijsnetten. Voor netoverstijgende coördinatie en ondersteuning van de begeleiding verzag de minister van Onderwijs in de mogelijkheid om twee personen een verlof wegens opdracht toe te kennen en te detacheren bij de VLOR.

Wat het schooljaar 1995-1996 betreft, is het de bedoeling dat de OVV-begeleiding verder zal werken aan de verdieping en de verbreding van het OVV in scholen. Zowel de OVV-begeleiding in de netten als de netoverkoepelende coördinatie van de VLOR zullen met extra aandacht verder werken aan de inbedding van mensen en taken in de reguliere begeleiding.

14. Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (3)

Het betreft een project in het kader van het campagneplan "Red de Aarde". De bedoeling is om het ideeëngoed van duurzame ontwikkeling te laten doordringen in alle geledingen van het onderwijs. Met een brede sensibiliserende aanpak wil de campagne in opvolging van Agenda 21 en de besluiten van de Unced-conferentie

(United Nations Conference on Environment and Development) van Rio in 1992 – de implementatie van duurzame ontwikkeling en mondiale vorming in het Vlaams onderwijs realiseren.

Ingevolge het project wenst men een experiment op te zetten om de samenhang tussen milieuzorg en ontwikkelingssamenwerking te illustreren.

15. Cultuurcel departement Onderwijs (1)

De doelstellingen van het project kunnen als volgt worden samengevat :

- onderwijsveld : serviceverlenende opdracht aan de klanten van het departement (directies, leerkrachten) ;
- algemene projectontwikkeling ter ondersteuning en appreciatie van de leerkrachten en van het onderwijs (aanbieden van pakket cultureel-educatieve initiatieven) ;
- kanaal om de grote reeks initiatieven die vanuit het culturele veld aan het onderwijs worden aangeboden op een dusdanige wijze te selecteren en te begeleiden, dat ze én aansluiten bij het onderwijs én dus meteen ook meer integreerbaar zijn in het onderwijs.

16. Forum Basisonderwijs (3, VLOR)

De Raad voor het Basisonderwijs plant in het voorjaar 1996 een tweede forum. In relatie met de problematiek van zorgverbreding kan worden gekeken naar integratievormen en samenwerkingsmogelijkheden tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs.

De forumactiviteit wordt gezien als een afronding voortvloeiend uit een lange en intense voorbereidingsfase. Op het ogenblik van de activiteit zelf wordt de betekenis van de problematiek en de verantwoording van de aanpak, met daarbij een verduidelijking van de strategieën, voorgesteld. De Raad voor het Basisonderwijs verwacht dat een beleidsverklaring door de minister bevoegd voor Onderwijs een bekrachtiging is van deze forumactiviteit en tegelijk een uitgangspunt voor verdere initiatieven.

De totaliteit zal worden begeleid door een werkgroep die verantwoordelijk is voor het inhoudelijke.

17. Project Opleidingsprofielen (2, VLOR)

De bedoeling van het project is te komen tot een coördinatie en logistieke ondersteuning van het formuleren van een kwalificatiestructuur en van opleidingsprofielen. Daartoe moet een overlegprocedure worden opgestart tussen de sociale partners, het onderwijsveld en de onderwijssoeverheid.

Als uitgangspunten gelden daarbij :

- ontwikkelaars en gebruikers van opleidingsprofielen over de onderwijsniveaus heen samenbrengen ;
- komen tot gelegitimeerde opleidingsprofielen op basis van bestaande beroepsprofielen ;
- systematisch en volgens een eenvormige werkwijze opleidingsprofielen formuleren ;
- ruimte geven aan zowel het interprofessionele als het sectoriële niveau.

18. Animal (4)

Het betreft een project ten behoeve van de milieu-educatie via het natuur- en milieu-educatief netwerk van de Vlaamse Gemeenschap.

Het project heeft twee doelstellingen :

- concretiseren en operationeel maken van de vakoverschrijdende eindtermen milieu-educatie voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs. Het is een noodzakelijke implementatie van het samenwerkingsverband inzake natuur- en milieu-educatie tussen de departementen van Onderwijs en van Leefmilieu en Infrastructuur ;
- implementeren van de aanbevelingen in verband met milieu-educatie van de Unced-conferentie van Rio de Janeiro over milieu en ontwikkeling, bekend als Agenda 21.

19. Proges (1)

Het betreft het project "Actualisering en vernieuwde implementatiestrategie in functie van GVO-materiaal voor het basisonderwijs" van de vereniging Progres VZW.

Het project heeft de volgende doelstellingen :

- Het lesmateriaal in verband met gezondheidsvoorlichting en -opvoeding (GVO) voor het basisonderwijs updaten ;

- het promoten van vakoverschrijdend werken rond "gezondheidseducatie" in de basisscholen ;
- het uitwerken van een implementatiestrategie op basis van ervaringen binnen de klaspraktijk.

20. *Amnesty International (1)*

De bedoeling van het project is de bevordering van het bewustzijn in de onderwijssector van het belang en de waarde van mensenrechten en kinderrechten en van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en het implementeren van de verworven inzichten en werkvormen in verband met de mensenrechteneducatie in het onderwijs.

21. *Gynaika (2)*

Het project is gegroeid in de schoot van de commissie Cultuur van de Nationale Vrouwenraad.

Het project omvat enerzijds de presentatie van het werk van vrouwelijke kunstenaars in een groot aantal Vlaamse culturele centra, kunstencentra, musea en galleries, en anderzijds een onderwijskundig wetenschappelijk programma. Met dit laatste wordt een publicatie beoogd met als thema "de vrouw als creatieve kracht". De publicatie is opgevat als een naslagwerk voor leraars op kunstscholen.

Het heeft als bedoeling een blijvend pedagogisch instrument te zijn voor leerkrachten om de beeldvorming over vrouw en kunst aan een kritische reflectie te onderwerpen.

22. *Euro Space Foundation (5)*

De Euro Space Foundation heeft als belangrijkste doelstelling de jongeren van dit land te sensibiliseren voor de realisaties en de uitdagingen van de ruimtewetenschap en -technologie en voor de middelen die eraan worden besteed, opdat ze beter het impact hiervan op hun leven zouden kunnen inschatten.

Zij wenst zich dan ook speciaal bezig te houden met de wetenschapsgerichte vorming van jongeren tussen 10 en 14 jaar (= laatste twee jaar basisonderwijs en eerste graad secundair onderwijs).

Volgende drie projecten werden ingediend :

- "Nascholing leerkrachten",

- "Ruimteklassen",
- "Space Mobil".

23. *KWB-KAV Onderwijsdienst : project "Participatie en Medezeggenschap" (1)*

Dit project van de Onderwijsdienst van de Katholieke Werkliedenbond (KWB) en de Katholieke Arbeidersvrouwen (KAV) richt zich naar de vertegenwoordigers van de ouders en van de lokale gemeenschap die in een participatieraad uit het vrij en officieel gesubsidieerd onderwijs zetelen of zich kandidaat wensen te stellen voor de verkiezing van deze participatieraden in 1996.

De doelstellingen van het project zijn : sensibiliseren, informeren, vormen en adviseren.

24. *Bronks (2)*

Bronks Jeugdtheater Brussel werd drie jaar geleden opgericht om de kinder- en Jeugdtheaterwerking binnen de Beursschouwburg te kunnen voortzetten na de aldaar uitgevoerde interne reorganisatie. Bronks heeft van bij zijn ontstaan grote aandacht voor het onderwijs. Er is de uitgebreide receptieve werking (vrije voorstellingen en schoolvoorstellingen) met zijn ruime pedagogische omkadering. Er is het jaarlijks theaterfestival en er zijn de workshops zowel voor kinderen, jongeren als toekomstige leerkrachten.

25. *Cultuurcel van de stad Gent (1)*

De bedoeling van het project is om de diverse culturele initiatieven (ook de naschoolse) die betrekking hebben op onderwijs, te ondersteunen en te coördineren.

Beoogd wordt onder meer :

- alle educatieve projecten bekend te maken op scholen ;
- ontoegankelijke sectoren (vb. klassieke concerten) toegankelijker te maken ;
- aandacht voor multiculturele projecten ;
- inventarisatie van nuttige gegevens zoals promotiekanalen, de scholen, studenten-cultuurverenigingen, noden en prioriteiten binnen het samenwerkingsverband cultuuronderwijs.

26. *Speeltheater Gent (1)*

Deze organisatie heeft tot doel de werking naar jongeren en kinderen toe verder te optimalise-

ren door uitbouw van de publieksbegeleidende activiteiten, door het aantrekken van scholen die tot nu toe minder cultuurminded waren, door het ontwikkelen van een specifieke educatieve werking en van de theaterlessen.

27. Modulair onderwijs met kapitaliseerbare eenheden in het onderwijs voor sociale promotie (2 DVO)

Het gaat om een project binnen de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DVO) met als doel :

- het opmaken van een handleiding voor het schrijven van opleidingsprofielen ;
- de deelname aan de koepelcommissie inzake opleidingsprofielen binnen de VLOR ;
- het opstellen van nieuwe structuurschema's in het secundair OSP (onderwijs voor sociale promotie) ;
- de deelname aan de werkzaamheden binnen de VLOR hieromtrent.

28. Informatiecel Eindtermen (4 DVO)

Informatie- en communicatiecel die instaat voor de voorlichting en de informatie over eindtermen en ontwikkelingsdoelen.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 53
van 7 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Sluikverbranding – Reglementering

De verhoging van de huisvuilbelasting zorgt voor een toename van het sluikverbranden. Het is duidelijk dat dergelijke praktijken niet alleen hinderlijk zijn voor de burenen, maar daarenboven erg milieuvervuilend zijn.

De beteugeling van het sluikverbranden is vrij moeilijk. Veel mensen hebben geen besef van de giftigheid van deze praktijken, noch hebben zij weet van de bijdrage van al deze brandjes tot het broeikas-effect en de zure regen. Verder zwijgen de burenen meestal om ruzies te vermijden, en het verbranden gebeurt vooral tijdens het weekend, wanneer politionele controle vrij miniem is.

In de praktijk is het verder zo dat er geen eenduidig beleid is met betrekking tot het sluikverbranden. Alles hangt een beetje af van de plaatselijke politiereglementen, waarbij dan nog zelden ingegrepen wordt. Vaak wordt er ook geen rekening gehouden met wat er wordt verbrand, het tijdstip, de plaats, de windsnelheid en/of -richting, enzovoort.

Bestaat er terzake reeds een eenvormige reglementering waarbij duidelijk wordt bepaald wat kan (bijvoorbeeld barbecue, kampvuur, bepaalde folkloreactiviteiten zoals kerstboomverbrandingen, het verbranden van droog en onbehandeld hout afkomstig van kappingen in specifieke landbouwgebieden, ...) en wat niet kan (verbranden van huishoudelijk afval, van nat en/of behandeld hout, burenhinder als gevolg van windstilte of windrichting, nachtelijke verbrandingen, ...) ?

Zo neen, heeft de minister reeds het initiatief genomen om dergelijke eenvormige reglementering uit te werken ? Uiteraard is voorlichting van de bevolking noodzakelijk om deze toenemende praktijken daadwerkelijk te beteugelen.

Antwoord

Op dit ogenblik bestaat er inderdaad geen specifieke Vlaamse reglementering voor activiteiten zoals een barbecue, kampvuur, en dies meer. Deze activiteiten zijn niet opgenomen in de lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen zoals vastgesteld in bijlage 1 van titel I van het Vlarem. De bepalingen van het Veldwetboek, de gemeentelijke politiereglementen en de wetgeving op de burenhinder zijn wel van toepassing.

Sluikverbranding moet echter worden beschouwd als een verwijdering van afvalstoffen. Conform artikel 14 van het Afvalstoffendecreet is dit een vergunningsplichtige handeling. Het verbranden van afvalstoffen is opgenomen in rubriek 2.3.4. van bovenvermelde lijst van titel I van het Vlarem. De toepasselijke voorwaarden zijn opgenomen in titel II van het Vlarem. Specifiek voor het verbranden in open lucht van afvalstoffen bepaalt artikel 4.4.1.1. van titel II van het Vlarem dat dit verboden is, behalve voor plantaardige afvalstoffen afkomstig van het onderhoud van tuinen, van de ontbossing of ontginning van terreinen, of van eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden, mits naleving van de bepalingen van het Veldwetboek en het Bosdecreet.

Vraag nr. 88
van 29 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Investeringsprogramma's waterzuivering en riolering – Stand van zaken

In de Septemberverklaring van de Vlaamse regering van 1995 werd met betrekking tot het milieubeleid in Vlaanderen gewezen op de snelle aanleg door de NV Aquafin van waterzuiveringsstations en collectoren.

In haar verklaring onderstreepte de Vlaamse regering de noodzaak van een betere afstemming van de onderscheiden investeringsprogramma's, teneinde te vermijden dat de volledige afwerking nog dertig jaar zou duren.

Tevens werd erop gewezen dat alleen een versnelde investering in gemeentelijke rioleringen het mogelijk zou maken deze termijn in te korten.

In de recente Septemberverklaring wordt in verband met het milieubeleid enkel aangestipt dat, buiten het jaarlijks investeringsprogramma van 6 miljard voor Aquafin, de subsidies voor de gemeentelijke rioleringen met een half miljard zullen worden verhoogd tot 1,5 miljard.

1. Hoeveel nieuwe waterzuiveringsstations werden het afgelopen jaar in gebruik genomen, hoeveel nieuwe stations werden opgestart en hoeveel zijn er thans in totaal in gebruik ?
2. Hoeveel kilometer nieuwe collectoren werden in de loop van het jaar in gebruik genomen ? Wat is de lengte van de collectoren die sedert 1995 werden opgestart ?
3. Wat is de lengte van de nieuwe rioleringen die ofwel werden opgestart of in aanbouw zijn, dankzij subsidies van de Vlaamse regering ?
4. In welke gemeenten werden werken uitgevoerd aan de riolering waarvoor de Vlaamse regering subsidies heeft toegekend ?
5. Heeft men bij de Vlaamse regering enig idee van de lengte van de thans bestaande riolering en van de riolering die er op termijn moet komen om een degelijke afwatering te verzekeren ?
6. Wat is het totale bedrag dat mits subsidies van de Vlaamse regering door de gemeenten wordt

geïnvesteed voor de aanleg van nieuwe rioleringen ?

Antwoord

1. In 1996 werden 9 nieuwe waterzuiveringsstations in gebruik genomen : Houthalen-Centrum, Kieldrecht, Landen, Evergem, Huldenberg, Roeselare, Moerbeke, Kinrooi-Molenbeersel en Arendonk.

De bouw van 15 nieuwe stations werd aangevat in de loop van 1996 : Wimmertingen, Lier, Aarschot, Vleteren, Wommelgem, Achel, Diest, Aalbeke, Brakel, Hoegaarden, Houthalen-Oost, Kermt, Zoutleeuw, Berlaar, Heist-op-den-Berg. In totaal zijn er thans 115 stations in gebruik.

2. In de loop van het jaar 1996 werden 230 km nieuwe collectoren in gebruik genomen ; de aanleg van 165 km nieuwe collectoren werd sedert 1995 aangevat.
3. Voor de kalenderjaren 1993, 1994 en 1995 werd de bijdrage van het Vlaams Gewest geregeld aan de hand van het subsidiëringsbesluit van 30 maart 1993, gewijzigd op 1 februari 1995, en werden :

- 90 projecten voor een bedrag van ongeveer 360 miljoen frank aan gewestbijdrage uitgevoerd in 1993 ;
- 114 projecten voor een bedrag van ongeveer 630 miljoen frank aan gewestbijdrage uitgevoerd in 1994 ;
- 102 projecten voor een bedrag van ongeveer 560 miljoen frank aan gewestbijdrage uitgevoerd in 1995.

De lengte van ieder gesubsidieerd project werd echter niet geïnventariseerd.

Indicatief kan echter worden gesteld dat tegen een gemiddelde kostprijs van 10.000 fr./m riolering ongeveer 300 km riolering werd verwezenlijkt.

4. De uitgevoerde gesubsidieerde projecten betreffen de projecten van de programma's 1993, 1994 en 1995, vermits de procedure voor de goedkeuring van de voorontwerpen van het programma 1996 nog lopende is.

Van de 308 Vlaamse gemeenten werden voor de programma's 1993, 1994 en 1995 door 237 gemeenten één of meer projecten ingediend. Uiteindelijk werd aan 130 gemeenten subsidie verleend.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het overzicht per provincie van de door de gemeenten ingediende dossiers en de gesubsidieerde projecten.

5. Op basis van een ruwe schatting per gemeente dient nog ongeveer 7.600 km gemeentelijke riolering te worden aangelegd om een degelijke afwatering te verzekeren.
6. Door de programma's 1993, 1994 en 1995 werd voor ongeveer 1,55 miljard fr. subsidie verleend. Aangezien de gewestbijdrage 50 % bedroeg van de naakte rioleringswerken, werd dus voor ongeveer 3,1 miljard fr. aan rioleringswerken uitgevoerd.

Rekening houdend met de (niet-subsidieerbare) bijhorende wegenwerken kan worden gesteld dat het een totaal investeringsvolume betreft van ongeveer 6,2 miljard fr. (waarvan het gemeentelijk aandeel dus ± 75 % bedraagt), gespreid over 3 jaar.

Voor het programma 1996 werd 1 miljard fr. ingeschreven in de begroting. Rekening houdend met bovenvermelde redenering betreft het hier bijgevolg een totaal investeringsvolume van ongeveer 4 miljard frank.

Voor het programma 1997 en volgende zal in een budget van 1,5 miljard fr. worden voorzien in de betrokken begroting. Het betreft bijgevolg een totaal investeringsvolume van ongeveer 6 miljard fr. per jaar.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

Vraag nr. 100
van 20 november 1996
van de heer ERIK MATTHIJS

Aquafin-project Waarschoot – Deugdelijkheid

Project 96.491 van Aquafin betreft de inneming van de hoofdader van de oppervlaktewaterafvoer in Waarschoot en het afkoppelen van de inkomende waterlopen met ommekeer van de waterrich-

ting, waardoor de hoofdafvoerleiding van het oppervlaktewaterleidingennet verdwijnt, met alle problemen en zware kosten van dien.

Naar aanleiding van het verslag van 12 juni 1996 van de afdeling Water, heeft het bestuur van de watering De Burggravenstroom onder meer volgende opmerkingen geformuleerd.

1. Het werk behelst niet de aanleg van een nieuwe riolering of de afkoppeling van oppervlaktewater, maar het innemen als riolering van een waterloop, waarna ernaast een nieuwe waterloop moet worden aangelegd en het waterloopenstelsel moet worden omgekeerd.
2. Het scenario 4 van Aquafin is in de praktijk niet realiseerbaar.
3. De repliek van Aquafin op de nota van 17 april 1995 is een aaneenschakeling van onjuistheden, waaruit de louter theoretische benadering van het probleem blijkt en de onervarenheid met de afwateringsproblematiek van de streek. Logischerwijze zijn ook de conclusies onjuist.
4. De kostprijsberekening van 54 miljoen voor het scenario 4 is ontoereikend omdat er geen rekening is gehouden met verschillende noodzakelijke werken, en de kostprijs van scenario 5 is overschat omdat verschillende opgenomen werken overbodig zijn.
5. In het verslag van Aquafin staat dat het in de huidige stand van het dossier praktisch onmogelijk is nog iets te veranderen.
6. Het verslag stelt dat het project moet doorgaan om Kluizen te laten renderen. Het project van Aquafin brengt het rendement van Kluizen evenwel juist in het gedrang en betekent een verslechtering van de waterkwaliteit binnen het waterwingebied tegenover de huidige toestand.

Dit is totaal in tegenstelling met de huidige beleidsvisie en milieuplaning.

De lozing via overstorten van gemengd rioleringswater met een capaciteit van 4.000 m³/h kan worden vergeleken met een lozing van 400 mestkarren. Dit wordt rechtstreeks geloosd in de hoofdtoevoerder van het drinkwaterproductiecentrum Kluizen.

Scenario 5 lost dit probleem op, zoals overigens wordt toegegeven in het verslag van Aquafin.

7. Het Aquafin-project is in strijd met de omzendbrief nr. 25 van 3 maart 1978, met de algemene beleids optie inzake rioleringsbeleid van het regeerakkoord, met de beleidsbrief van oktober 1995 van de minister waarin wordt gesteld dat waterlopen worden ingedeeld mede op basis van hun kwetsbaarheid m.b.t. de vestiging van overstorten, met het stand-stillprincipe (wering van bijkomende vervuiling), met de code van goede praktijk inzake aanleg van gemeentelijke rioleringen in het Vlaams Gewest (ir. F. Van den Bossche, hoofd dienst Bekkenbeleid VMM in "Water" van mei/juni 1996), met de nieuwe krachtlijnen inzake overstortproblematiek (E. Poppe en D. Diels van Aquafin, *ibid.*) en met het principe van integraal waterbeheer, duurzaamheid en bescherming van de waterwingebieden.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het door Aquafin voorgestelde scenario 4 een verslechtering tot gevolg zal hebben van de huidige goed functionerende afvoer van zowel het waterlopenstelsel als het rioleringsstelsel.

Bij hevige regenbuien zal door terugstekende en niet-afvoerende rioleringen het risico van overstromingen in het centrum van Waarschoot toenemen.

1. Deelt de minister de mening van Aquafin dat een dossier moet worden voortgezet omdat het te ver gevorderd is, dus ongeacht de kwaliteit ervan of ongeacht gefundeerde kritiek ?
2. Kunnen de boven aangehaalde opmerkingen van de watering volgens de minister worden beschouwd als voldoende ernstig om het dossier ten minste uit te stellen en verder te onderzoeken ?
3. Zo neen, hoe strookt het scenario van Aquafin dan met het beleid van de minister, op de verschillende aangehaalde punten ?

Antwoord

Naar aanleiding van het project 96.491 van de NV Aquafin, collector Kapellestraat en pompstation Brakeleiken, werden verschillende vergaderingen belegd waarbij de volgende partijen werden betrokken : de NV Aquafin, het studie bureau Van den Bulcke, de gemeente Waarschoot, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, de provinciale technische diensten van Oost-Vlaanderen, de Vlaamse Milieumaatschappij, de watering De Burggravenstroom en de administratie Milieu-,

Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdelingen Water en Algemeen Milieu- en Natuurbeleid.

Vier scenario's werden door de NV Aquafin voorgesteld teneinde tot een sanering in de gemeente Waarschoot te komen. De watering De Burggravenstroom kon echter met geen enkel van deze vier scenario's akkoord gaan. Zij heeft dan een alternatief voorstel, het zogenaamde scenario 5, gedaan. Deze vijf scenario's werden door de NV Aquafin verder onderzocht en met bovenvermelde partijen besproken. Hier kwam men tot het besluit dat het scenario 4 de beste oplossing was. De watering De Burggravenstroom kon zich hier evenwel niet bij aansluiten.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de watering De Burggravenstroom gaf ik op 29 augustus 1996 opdracht aan de administratie om dit dossier, op basis van de aangehaalde elementen, opnieuw te onderzoeken. Dit werd meegedeeld aan de voorzitter van de watering op 3 september 1996.

Door de administratie worden momenteel de voorstellen van de watering onderzocht.

Door de administratie werd, om toch tot een oplossing te komen, een bijkomende vergadering georganiseerd op 5 november 1996. Hierop werd besloten de scenario's 4 en 5 nog eens met elkaar te vergelijken, met de bedoeling in de loop van de maand december tot een definitieve oplossing te komen.

Zoals blijkt, werden alle scenario's grondig onderzocht teneinde de beste oplossing te vinden, rekening houdend met al de randvoorwaarden.

Vraag nr. 101 van 20 november 1996 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Waterwingebieden – Peilputten

Meer dan de helft van het drinkwater wordt geproduceerd uit grondwater. Door de steeds groter wordende vraag naar drinkwater daalt dan ook het grondwaterpeil in onze streken.

In de onmiddellijke omgeving van de waterwingebieden zijn ten gevolge van deze daling in bepaalde gevallen grondverzakkingen reeds duidelijk zichtbaar. Controle van het grondwaterpeil is noodzakelijk teneinde alle mogelijke invloeden te kunnen

volgen. Rond de waterwingebieden zijn peilputten dan ook geen overbodige luxe.

1. Wordt in de waterwingebieden het grondwaterpeil voortdurend gecontroleerd ? Zo ja, op welke wijze ?
2. Welke waterwingebieden in Vlaanderen beschikken reeds over peilputten ?
3. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om alle wingebieden te voorzien van peilputten ?

Antwoord

1. In de waterwingebieden wordt het grondwaterpeil regelmatig gecontroleerd door de exploitanten. Dit gebeurt enerzijds door continue meting aan de hand van sondes of peillinten, of anderzijds door peilmetingen in afzonderlijke peilbuizen aan de hand van peillinten.
2. De aanleg van afzonderlijke peilbuizen wordt opgelegd waar nodig. Op de huidige 92 locaties (zie lijst als bijlage) waar drinkwaterwinningen gelegen zijn (op één locatie kunnen meerdere winningen door verschillende watervoerende lagen gelegen zijn), zijn er 31 waarvoor geen peilputten zijn opgelegd in de vergunning en 61 waarvoor dit wel het geval is. Het is wel zo dat er ook peilputten aanwezig kunnen zijn die op eigen initiatief van de maatschappij zijn aangelegd en die regelmatig worden opgevolgd. In alle winningsputten van categorie C (dit wil zeggen voor de drinkwaterprocedure) moet het peil kunnen worden gemeten.
3. In alle vergunningen van categorie C wordt minimaal de voorziening voor het meten van het grondwaterpeil opgelegd. Waar nodig wordt de aanleg van bijhorende, afzonderlijke peilbuizen opgelegd in de vergunning. Bij de vernieuwing van vergunningen wordt nagegaan of de bestaande voorzieningen volstaan en eventueel wordt de aanleg van bijkomende peilputten opgelegd. Indien tijdens de exploitatie van de grondwaterwinning blijkt dat bijkomende peilbuizen nodig zijn, kan dit in de vergunning bijkomend worden opgelegd. De uitbaters van de grondwaterwinningen maken hun metingen jaarlijks over aan de bevoegde administratie, afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Daarnaast vestig ik de aandacht op het belang van het grondwatermeetnet dat reeds geduren-

de een aantal jaren wordt uitgebouwd en opgevolgd door de Aminal en waarbij de evolutie van de grondwaterpeilen van de verschillende watervoerende lagen wordt opgevolgd. Dit meetnet bestaat, verspreid over Vlaanderen, uit 300 peilputten waarin eenmaal per jaar de waterstand wordt opgemeten.

De gegevens van deze peilmetingen zijn openbaar en kunnen worden opgevraagd bij de bevoegde administratie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 103 van 20 november 1996 van de heer JOHAN DE ROO

Rioleringsprojecten – Gent-Meetjesland

Voor de uitvoering van het zogenaamde Rio-project (riolering), werd in de begroting 1996 een vastleggingskrediet van 1 miljard uitgetrokken voor de subsidiëring van gemeenten inzake aanleg of renovatie van rioleringen en voor de realisatie van kleinschalige waterzuiveringsprojecten (max. 500 IE).

Dit Rio-project omvat een aanvullende subsidiëring door het MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) voor de uitbouw van gemeentelijke riolering, naast de eigen middelen van de gemeenten en het geld dat de gemeenten ter beschikking staat via het Investeringsfonds (ongeveer 72 % van de trekkingsrechten die door gemeenten worden uitgeoefend op het Investeringsfonds zou betrekking hebben op riolering).

Het moet mogelijk worden gemaakt om een investeringsprogramma voor rioleringswerken te realiseren van ongeveer 90 miljard in de periode 1996-2010. Het Rio-project stelt dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) de komende 15 jaar in overleg met de gemeenten jaarlijks een investeringsprogramma opstelt ter waarde van 6 miljard. Het Vlaams Gewest subsidieert 50 % van de naakte rioleringswerken. Binnen de budgettaire mogelijkheden zal ernaar worden gestreefd om gedurende 15 jaar een krediet van 1,5 miljard per jaar beschikbaar te stellen op het MINA-fonds.

1. Hoeveel werd er in 1996 besteed voor welke projecten en in welke gemeenten (vooral regio Gent-Meetjesland) ?
2. Welke projecten zullen er in 1997 worden aanbesteed in welke gemeenten en voor welk bedrag (regio Gent-Meetjesland) ?

Antwoord

1. In 1996 werden binnen het op de begroting beschikbare krediet van 1 miljard fr. 214 voorontwerpen van projecten definitief aanvaard. Deze projecten zijn gelegen in 124 gemeenten.

De lijst van de projecten van de gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen gaat als **bijlage**. Voor de provincie Oost-Vlaanderen betreft het 52 projecten, gelegen in 27 gemeenten.

2. Aangezien de aanbestedingsprocedure van de werken door de gemeente moet worden aangevat vóór 31 december 1997 ga ik ervan uit dat het merendeel van de in punt 1 aangegeven dossiers in 1997 zullen worden aanbesteed.

Voor de provincie Oost-Vlaanderen belooft de raming van deze projecten 456.562.433 frank.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 104 van 21 november 1996 van de heer MANDUS VERLINDEN

Garagecomplex Boutersem – Gewestplan – Milieu

Op de Waversesteenweg in Boutersem, deelgemeente Neervelp, wordt een garagecomplex gebouwd in een voormalige weide tussen twee bestaande woningen (nrs. 5 en 13) in. Het gebied is volgens het gewestplan een "woongebied met landelijk karakter".

Blijkens artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, zijn woongebieden onder meer ook bestemd voor ambacht en kleinbedrijf "voorzover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd". Verder

zegt hetzelfde artikel dat deze bedrijven alleen maar mogen worden toegestaan "voorzover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

1. Waarom werd dit bedrijf niet gevestigd in de nabijgelegen ambachtelijke zone in Boutersem (Leuvensesteenweg) ? Is deze enorme betonbouw wel verenigbaar met de bestaande woonomgeving ? Het is namelijk duidelijk dat deze constructie zal leiden tot een waardevermindering van de nabijgelegen woningen.
2. Welke maatregelen worden er genomen om wateroverlast als gevolg van een terreinophoging te voorkomen bij de burens ?
3. Hoe zal mogelijke milieuhinder door dit bedrijf (lawaai, grond- en luchtvervuiling, afvalwater dat vrijwel direct in de Velpe wordt geloosd en dergelijke) op een controleerbare manier worden voorkomen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Dit punt behoort niet tot mijn bevoegdheid, maar wel tot die van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.
2. Wateroverlast voor de burens als gevolg van de terreinophoging moet helemaal niet worden gevreesd, aangezien de ophoging van het terrein achter het gebouw van tijdelijke aard is en het terrein binnen afzienbare termijn opnieuw in zijn oorspronkelijke staat zal worden genivelleerd. Ten slotte dient overeenkomstig de milieuvergunning het onvervuilde regenwater, afkomstig van het dak en de verharde oppervlakten, naar een oppervlaktewater te worden afgevoerd (in casu de Velpe).
3. Wat het geluidsaspect betreft, voorziet titel II van het Vlarem in strenge normen die bij naleving voldoende garanties moeten bieden tegen potentiële geluidsoverlast.

Voor bodemvervuiling dient bij een correcte exploitatie van de herstelwerkplaats evenmin te worden gevreesd. De oppervlakten waar zal worden gewerkt, zijn immers verhard en waterdicht. De stookolietank wordt in een kelder

geplaatst en ook voor de opslag van batterijen worden specifieke maatregelen genomen. Ook het aspect lucht kan bij normale exploitatie geen problemen geven.

Wat ten slotte het afvalwater betreft, zal het bedrijf een olie- en vetafscheider installeren om zijn bedrijfsafvalwater te zuiveren, zodat kan worden voldaan aan de lozingsnormen van Vlaam II. Daarna wordt het afvalwater in de riole-ring geloosd (en dus niet in de Velp).

Vraag nr. 105
van 21 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Slibafval Vaartweg Beersel – Opruiming

In juni 1996 besliste de Vlaamse regering tot de ambtshalve verwijdering door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) van afvalstoffen die zich bevonden op een terrein gelegen langs de Vaartweg in Beersel (Lot). Het ging hier om ongeveer 7.500 m³ met zware metalen beladen slib, afkomstig van de verwerking van gehydrateerde natriumboraatersten, die waren achtergelaten door de NV Compagnie des Borates.

De totale kostprijs van deze operatie werd in juni geraamd op 73 miljoen frank en de firma NV Ondernemingen Jan De Nul kreeg voor deze opruimoperatie 100 werkdagen. De kosten van de sanering zouden via een gerechtelijke procedure worden teruggevorderd, overeenkomstig de bepalingen van het afvalstoffendecreet.

1. Werden deze werken ondertussen al uitgevoerd ?
2. Waar zijn bovenvermelde afvalstoffen terechtgekomen ?
3. Wat was de uiteindelijke werkelijke kostprijs van deze operatie ?
4. Werd deze som al terugbetaald door de betrokken firma ?

Antwoord

Op 20 juni 1996 besliste de Vlaamse regering over te gaan tot ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen achtergelaten door de NV Compagnie des Borates langs de Vaartweg in Beersel (Lot).

1. De opdracht tot de ambtshalve verwijdering van deze afvalstoffen werd op 4 juli 1996 gegund aan de NV Ondernemingen Jan De Nul voor een bedrag van 73.198.930 fr. (incl. BTW). De uitvoeringstermijn bedroeg 100 werkdagen. De OVAM gaf de aannemer opdracht deze werken aan te vangen op 2 september 1996. Tot en met 1 december 1996 werd 900 ton afvalstoffen afgevoerd naar een vergunde verwerkingsinrichting.
2. De afvalstoffen werden afgevoerd naar de stortplaats van categorie 1 van de NV OVMB in Gent. Een deel van de afvalstoffen wordt eerst geïmmobiliseerd in de vergunde inrichting van de NV TWZ.
3. De uiteindelijke kostprijs voor deze ambtshalve verwijdering zal pas bekend zijn na de afvoer en de verwerking van alle afvalstoffen.
4. De terugvorderingsprocedure met betrekking tot de door de OVAM gemaakte kosten kan pas worden gestart na beëindiging van de ambtshalve verwijdering. Hierbij zullen zowel de eigenaar van het terrein als het bedrijf dat de afvalstoffen heeft achtergelaten, worden betrokken.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 28
van 31 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ziekenhuizen – Federaal beleid

Voor de federale regering moeten tegen begin volgend jaar alle ziekenhuizen met minder dan 200 bedden ofwel sluiten, ofwel een fusie aangaan met een andere instelling. Dit zou de sluiting kunnen betekenen van 46 regionale ziekenhuizen.

Hoe staat de Vlaamse regering hiertegenover ?

Is zij het ermee eens dat de inkrimping van het aantal bedden niet zou gebeuren op basis van globale pathologiecijfers voor het hele land, zoals aanvankelijk was vooropgesteld, maar veeleer op basis van de bezettingscijfers van individuele ziekenhuisdiensten ?

Heeft de Vlaamse regering in deze haar standpunt al bekendgemaakt bij de federale overheid ?

Antwoord

Vanwege de federale regering waren er inderdaad voornemens om de minimumvereisten voor ziekenhuizen op te trekken op basis van een nieuwe minimale norm, namelijk 200 bedden, en dit hoofdzakelijk om budgettaire redenen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft tijdens de onderhandelingen met de federale overheid gesteld dat de toepassing van de lineaire 200-beddenregel niet te verantwoorden is. Het ziekenhuisbed als enig criterium om de activiteiten van zorginstellingen te beoordelen, is een te povere en te eenzijdige benaderingswijze van een complex probleem.

De Vlaamse regering is er voorstander van dat door de federale staat, in overleg met de gemeenschappen, een nieuw erkenningsconcept wordt uitgewerkt. Dit ziekenhuisconcept moet als vertrekpunt dienen voor een correct en evenwichtig ziekenhuisfinancieringssysteem. Budgettaire maatregelen kunnen maar worden aanvaard voorzover ze passen in de uitvoering van de principes van dit nieuw ziekenhuisconcept. Hierbij zou de basis van erkenning verschuiven van structuurnormen, op basis van aantal en soorten diensten, naar procescriteria. De omvang van een ziekenhuis zou dan niet meer in bedden worden uitgedrukt, doch in maatstaven van ziekenhuisactiviteiten, uitgedrukt in programma's van activiteiten, gericht op welomschreven patiëntengroepen in een continuüm van diagnostiek, behandeling en revalidatie, en dit in de voor de patiënt meest geschikte vorm van polikliniek, dagbehandeling of opname. Het financieringssysteem dient hiermee in overeenstemming te worden gebracht. De financiering van de zorgverlening zal op een globale en coherente manier moeten worden uitgewerkt, met name door de invoering van een pathologiegebonden programmafinanciering.

In de federale ministerraad van 6 december 1996, werd overeengekomen dat er zich tegen het jaar 2000 binnen de ziekenhuissector een schaalvergroting dient te hebben gerealiseerd. De schaalvergroting zal niet worden gerealiseerd op basis van een nieuwe minimale beddennorm (200 bedden), maar wel door het omschrijven van minimum activiteitenniveaus voor het ziekenhuis en zijn basisfuncties en voor bepaalde specifieke functies. Het in aanmerking nemen van activiteitenniveaus als parameter om het bedcriterium te vervangen, dient

eveneens noodzakelijkerwijze te leiden tot een schaalvergroting van ziekenhuizen. Met name zal de globale activiteitsindicator hoger moeten liggen dan de activiteit die momenteel in het minimale ziekenhuisconcept wordt gerealiseerd.

Aan de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen zal worden gevraagd om deze minimale activiteitenniveaus te bepalen vóór 30 juni 1997. Indien de Nationale Raad er niet in slaagt om ze te bepalen, zal de administratie van Volksgezondheid, in overleg met gemeenschappen en gewesten, zelf deze activiteitenniveaus vastleggen.

Vraag nr. 31 van 8 november 1996 van de heer MANDUS VERLINDEN

Beschermde gebouw Ezeldijkmolen (Diest) – Verkoop

Door de Regie der Gebouwen werd het beschermde gebouw "Ezeldijkmolen", gelegen in de Schaffensestraat in Diest, verkocht.

1. Wie is de huidige eigenaar ?
2. Hoeveel bedroeg de verkoopprijs ?
3. Werd dit gebouw openbaar verkocht ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De "Ezeldijkmolen" in Diest behoort niet en heeft nooit behoord tot het gebouwenpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap.

Naar verluidt werd dit gebouw door het Aankoopcomité in Mechelen verkocht op vraag van en voor de Regie der Gebouwen, een bestuur van de federale overheid. Voor meer inlichtingen dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich dan ook te wenden tot de federale overheid.

Vraag nr. 34 van 20 november 1996 van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Maastrichtnorm – Vlaamse bijdrage

In de inleiding van haar beleidsbrief voor het jaar 1996 stelt de minister vast dat de Vlaamse Gemeenschap "een meer dan proportionele" bij-

drage levert in het bereiken van de Maastricht-norm (*Vlaanderen : naar een begroting in evenwicht. Beleidsprioriteiten 1997. Stuk 435 (1996-1997) – Nr. 1 – red.*).

Dit is een kwalitatief oordeel dat nadere kwantitatieve toelichting behoeft. Blijkbaar is de minister in het bezit van deze informatie. Graag had ik dan ook een gedetailleerd antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Wat is thans het aandeel van Vlaanderen in het Belgische primaire surplus op het overheidsbudget ?
2. Wat is thans het aandeel van Wallonië in het Belgische primaire surplus ?
3. Wat is thans het aandeel van Brussel in het Belgische primaire surplus ?
4. Is de minister in staat een overzicht te verlenen van de in vragen 1 tot en met 3 vermelde variabelen voor de periode 1985-1995 ?
5. Indien de minister niet in staat is te antwoorden op deze vragen, waarop baseert zij zich dan om te stellen dat Vlaanderen een "meer dan proportionele" bijdrage levert in de realisatie van de (budgettaire) Maastrichtnormen ?

Antwoord

Binnen de Vlaamse Gemeenschap worden twee normen toegepast op begrotingsvlak.

Eenzijds de zogenaamde "Meesternorm" die de verbintenissen normeert in de tijd.

Doel van deze norm is :

- de schuldstabilisatie vanaf het jaar 2010 ;
- in de overgangsfase (tot 2010) de uitgaven buiten rentelast laten evolueren met een constante groeivoet ;
- spreiding van de inspanningen in de tijd ;
- vanaf het jaar 2010 dient de groeivoet van de uitgaven (buiten rentelast) dezelfde te zijn als die van de middelengroei (er dienen met andere woorden geen bijkomende inspanningen te worden geleverd om de schuld te stabiliseren).

Anderzijds de zogenaamde "Hoge Raad van Financiën-norm" die veeleer de betalingen normeert.

Doel van deze tweede norm is :

- schuldstabilisatie ;
- spreiding van de inspanningen in de tijd (= intertemporele neutraliteit)

Deze norm is een resultante van het zogenaamde "convergentieplan" dat de federale overheid opstelde teneinde te voldoen aan het zgn. Maastricht akkoord.

De Hoge Raad van Financiën (HRF) heeft vanaf 1993 de aanpassing in het kader van de Meesternorm overgenomen in zijn eigen normering. De HRF heeft zoals de Vlaamse regering het schuldstabilisatieniveau verlegd naar 2010.

Zowel de vorige als de huidige Vlaamse regering hebben zich geëngageerd in de budgettaire doelstellingen die het Belgische convergentieplan oplegt.

In haar beslissing van 19 mei 1993 heeft de Vlaamse regering bepaald zichzelf een uitgavenbeperking op te leggen via de introductie van een nieuwe langetermijnnorm, de Meesternorm, die de periode van zwakke inkomstengroei na 2000 mee opneemt in de bepaling van de uitgavengroei (de horizon werd verlegd naar het jaar 2010).

In haar beslissing van 1 juli 1994 heeft de Vlaamse regering aanvaard dat het door haarzelf intern vooropgestelde beheersingspad, omgerekend in betalingskredieten, voortaan zou gelden als het budgettair richtsnoer dat door de HRF jaarlijks wordt geëvalueerd.

Het akkoord van 17 juli 1996 lijkt nog enigszins strenger dan het akkoord van 1 juli 1994 (zie tabel 1), maar is in wezen slechts het mathematische gevolg van een meer realistisch scenario inzake economische groei. De Vlaamse Gemeenschap had die trouwens voor zichzelf reeds strenger ingecalculeerd.

Zoals uit tabel 1 blijkt, legt de Vlaamse Gemeenschap zichzelf voor de periode 1994-1999 een beheersinspanning op van 92,8 miljard frank.

Tabel 1 : Beheersinspanning 1994-1999

Jaar	NFS gecorr. zonder extra inspanning	NFS gecorr. met extra inspanning (akkoord 1/7/94)	NFS gecorr. met extra inspanning (akkoord 17/7/96)	extra inspanning
1994	- 40,2	- 36,6		3,6
1995	- 38,7	- 31,4		7,3
1996	- 36,1	- 25,2		10,9
1997	- 30,6	- 14,2	- 13,2	17,4
1998	- 24,6	- 1,5	- 0,9	23,7
1999	- 17,4		+ 13,5	30,9

NFS : netto te financieren saldo.

Met betrekking tot de globale verrichtingen van de globale overheid kan onderstaand overzicht worden verstrekt.

Tabel 2 : Globale verrichtingen van de sector overheid

	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995 raming
In absolute waarde (in miljard fr.)										
1. Totale ontvangsten	2.440	2.562	2.643	2.775	2.976	3.128	3.291	3.459	3.688	3.774
2. Totale primaire uitgaven	2.345	2.399	2.451	2.536	2.665	2.884	3.037	3.179	3.310	3.400
3. Primair saldo (1-2)	+ 95	+ 163	+ 192	+ 239	+ 311	+ 244	+ 254	+ 280	+ 378	+ 374
4. Rentelasten	563	558	568	629	686	692	757	763	779	730
5. Nettofinancieringsbehoefte (3-4)	- 468	- 395	- 377	- 391	- 375	- 448	- 503	- 484	- 401	- 356
In procenten van het BBP										
1. Totale ontvangsten	48,9	49,2	47,5	46,0	46,4	46,5	46,4	47,6	48,4	47,6
2. Totale primaire uitgaven	47,0	46,0	44,1	42,1	41,5	42,8	42,8	43,7	43,4	42,9
3. Primair saldo (1-2)	+ 1,9	3,2	3,4	3,9	4,9	3,7	+ 3,6	+ 3,8	+ 5,0	+ 4,7
4. Rentelasten	11,3	10,7	10,2	10,4	10,7	10,3	10,7	10,5	10,2	9,2
5. Nettofinancieringsbehoefte (3-4)	- 9,4	- 7,5	- 6,8	- 6,5	- 5,8	- 6,6	- 7,1	- 6,7	- 5,2	- 4,5

BBP : bruto binnenlands product

Onderverdeeld naar de diverse entiteiten van de globale overheid geeft dit onderstaand overzicht.

Tabel 3 : Uitsplitsing naar entiteiten in % van het BBP

	1991	1992	1993	1994	1995 raming
Ontvangsten	46,5	46,4	47,6	48,4	47,6
Uitgaven (exclusief rentelasten)	42,8	42,8	43,7	43,7	42,9
Primair saldo	3,6	3,6	3,8	5,0	4,7
Rentelasten	10,3	10,7	10,5	10,2	9,2
Nettofinancieringsbehoefte (-) of -vermogen	- 6,7	- 7,1	- 6,7	- 5,3	- 4,5
– federale overheid	- 5,6	- 5,9	- 5,5	- 4,5	- 4,1
– sociale zekerheid	- 0,3	- 0,3	- 0,3
– gemeenschappen en gewesten	- 0,9	- 1,0	- 0,7	- 0,8	- 0,8
– lokale overheid	0,1	0,1	- 0,2	...	0,4

Tabel 4 : Bepaling van het primaire saldo voor de overheid (in % BBP)

	1994	1995	1996
Federale overheid			
Nettofinancierings- behoeften	- 4,5	- 4,1	- 2,8
Intresten (ESER)	9,4	8,4	8,0
Primair saldo	4,9	4,3	5,2
Gemeenschappen en gewesten			
Nettofinancierings- behoeften	- 0,8	- 0,8	- 0,6
Intresten	0,4	0,4	0,5
Primair saldo	- 0,4	- 0,4	- 0,1

Onderverdeeld naar de entiteiten blijkt dat het grootste gedeelte van de nettofinancieringsbehoef-

te terug te vinden is bij de federale overheid ; in kleinere mate genereren gemeenschappen en gewesten tekorten.

Het primaire saldo is in overwegende mate terug te vinden bij de federale overheid. De gemeenschappen en gewesten in hun totaliteit genereren een klein negatief primair saldo dat naar de volgende jaren toe zal worden afgebouwd.

Met betrekking tot de individualisering van de mate waarin elke gemeenschap en elk gewest bijdraagt in de totstandkoming van het primair saldo dient te worden gesteld dat geen economische hergroepering beschikbaar is die als voldoende behoudbaar wordt ervaren om geïndividualiseerde rekeningen per gemeenschap of gewest van primair surplus op te stellen.

Als benadering voor het primair saldo per gemeenschap en gewest worden de netto te financieren saldi en intresten genomen.

Onderverdeeld naar gemeenschap en gewest levert dit onderstaand overzicht op voor het NFS.

Tabel 5 : Evolutie van het netto te financieren saldo van de gemeenschappen en gewesten (in miljoen fr.)

	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Vlaamse Gemeenschap							
– Ontvangsten	348.259	354.733	389.967	417.827	450.885	486.593	506.460
– Uitgaven	308.578	376.160	403.004	445.388	482.781	506.845	529.268
– Begrotingsaldo					- 31.896	- 20.252	- 22.808
– Andere verrichtingen							
– NFS	39.681	- 21.427	- 13.037	- 27.561	- 31.896	- 20.252	- 22.808
Franse Gemeenschap							
– Ontvangsten	175.204	175.786	186.718	193.747	213.672	217.078	219.307
– Uitgaven	169.509	184.565	201.700	202.928	218.297	228.083	227.492
– Begrotingsaldo					- 4.625	- 11.005	- 8.184
– Andere verrichtingen							
– NFS	5.695	- 8.779	- 14.982	- 9.181	- 4.625	- 11.005	- 8.184
Waaals Gewest							
– Ontvangsten	86.669	81.014	103.144	102.614	113.138	135.327	143.204
– Uitgaven	68.935	105.490	106.053	117.194	122.822	141.930	163.039
– Begrotingsaldo					- 9.684	- 6.603	- 19.835
– Andere verrichtingen						1.479	3.333
– NFS	17.734	- 24.476	- 2.909	- 14.580	- 9.684	- 5.124	- 16.502
Brussels Hoofdstedel. Gewest							
– Ontvangsten (a)	–	57.969	36.629	35.746	39.454	40.032	46.483
– Uitgaven	17.868	31.359	41.707	45.656	45.439	52.328	53.328
– Begrotingsaldo					- 5.985	- 12.296	- 6.845
– Andere verrichtingen					53	- 395	543
– NFS	- 17.868	26.610	- 5.078	- 9.910	- 5.932	- 12.691	- 6.303

Bron : Schatkisttoestand gemeenschappen en gewesten

Voor de periode 1994-1995 geeft dit onderstaand overzicht voor de Vlaamse Gemeenschap.

Tabel 6 : Aandeel in primair saldo (in miljard fr.)

	1994	1995
NFS	- 20,2	- 22,8
intresten PR. 24.4	8,5	10,6
24.8	8,0	13,9
	- 3,7	+ 1,7

Zoals hierboven reeds gesteld, levert de Vlaamse Gemeenschap een extra inspanning van 92,8 miljard fr. over de periode 1994-1999 door het verschuiven van de tijdshorizon van schuldstabilisatie naar het jaar 2010 toe.

Met betrekking tot de andere gemeenschappen en gewesten kunnen onderstaande cijfers worden geacteerd (in miljarden fr.).

	1993	1994	1995
Franse Gemeenschap			
NFS	- 4,6	11,0	- 8,1
Schuld	+ 4,0	+ 5,9	+ 9,1
	- 0,6	- 5,1	- 1,0
Waals Gewest			
NFS	- 9,7	- 5,1	- 16,5
Schuld	13,2	6,2	12,2
	+ 3,5	+ 1,1	- 4,3
Brussels Gewest			
NFS	- 5,9	- 12,7	- 6,3
Schuld	5,5	10,1	9,4
	- 0,4	- 2,6	+ 3,1

Vraag nr. 37
van 28 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Dopingcontrole – Epo en groeihormonen

Sedert jaren wordt door de overheid strijd gevoerd tegen het dopinggebruik in de sport. Toch blijken sommige sportmensen nog steeds te rekenen op bepaalde middeltjes geproduceerd door gespecialiseerde laboratoria om hun prestaties te verbeteren.

Er wordt inderdaad voortdurend gezocht naar meer verfijnde producten, die niet onmiddellijk opgespoord kunnen worden door de controlelaboratoria maar blijkbaar toch een prestatieverhogende uitwerking hebben.

Onder meer epo (erythropoetine) en groeihormonen zijn dergelijke producten.

Reeds tijdens de voorbije Olympische Spelen in Atlanta heeft het Internationaal Olympisch Comité atleten aan testcontroles onderworpen, en ook tijdens belangrijke wielervedstrijden in Frankrijk en Zwitserland werd daartoe overgegaan. Er zijn in verband met de resultaten geruchten en verdachtmakingen verspreid, maar er ontbreken kennelijk tastbare bewijzen van de doeltreffendheid van deze producten.

Worden in verband met deze producten reeds controles uitgevoerd bij bepaalde sportevenementen ?

In welke mate kon hun aanwezigheid worden opgespoord of is dit onmogelijk gebleken ? Wordt er onderzoek verricht in de door de overheid gesubsidieerde laboratoria ?

Antwoord

Erythropoetine (epo) en groeihormoon staan sinds lang op de lijst van verboden substanties en middelen van de Vlaamse Gemeenschap.

Totnogtoe kon het misbruik van deze substanties, met als doel het prestatievermogen te verhogen, niet worden aangetoond door het ontbreken van een wetenschappelijk sluitende detectiemethode. Er werden in Vlaanderen dan ook nog geen gerichtte controles uitgevoerd om het gebruik van deze stoffen in bepaalde sporttakken op te sporen. In het raam van de sanctionering van dopinggebruik is dit pas zinvol wanneer er een waterdichte detectiemethode beschikbaar is.

Het door de Vlaamse overheid erkende controlelaboratorium van Merelbeke, dat trouwens ook erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, volgt de wetenschappelijke evolutie terzake op de voet en werkt nauw samen met andere erkende buitenlandse laboratoria bij de ontwikkeling van nieuwe analysemethoden.

De onderzoeken tijdens de Olympische Spelen in Atlanta en tijdens wielervedstrijden in Frankrijk en Zwitserland passen trouwens in dit wetenschappelijk onderzoek naar de ontwikkeling van nieuwe detectiemethoden, waarbij nieuwe procedures in de praktijk worden getoetst.

Zodra er volledig betrouwbare analysemethoden beschikbaar zijn, zullen wij niet nalaten ook epo en groeihormoon bij dopingcontroles in Vlaanderen op te sporen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 122
van 21 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Garagecomplex Boutersem – Gewestplan – Milieu

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vraag nr. 104

van 21 november 1996

van de heer Mandus Verlinden

Blz. 696

Antwoord

Het het betrokken perceel is volgens het gewestplan Leuven gelegen in een landelijk woongebied.

Kwestieus terrein bevindt zich aan de rand van de bebouwde kom van de deelgemeente Neervelp. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich het open afrittencomplex van de E40 (aan de overzijde), een landbouwcomplex (aan de linkerkant) en verderop – in de nabije toekomst – de hogesnelheidslijn, de E40 en het domein van Kwabbeek, waar het gemeentehuis is gevestigd.

Op basis van deze gegevens oordeelde de gemachtigde ambtenaar dat het terrein niet is gelegen in een residentiële woonomgeving. Het bouwen van een loods voor de herstelling van landbouwvoertuigen, met een verantwoorde architecturale vormgeving en een verantwoorde plaatsing, brengt de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet in het gedrang.

Vandaar dat gevels in betonblokken werden opgetrokken en het gebouw werd opgetrokken op 5 m van de perceelsgrenzen (kroonlijsthoogte 5,70 m).

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 3

van 26 september 1996

van mevrouw NELLY MAES

Sociale woningen – Regionale spreiding

Volgens het onderzoek "Wonen in Vlaanderen", dat in opdracht van het departement van de minister werd gevoerd, blijkt de regionale spreiding van het aanbod van sociale huurwoningen nauwelijks enig verband te tonen met de geschatte sociale behoeften.

Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om tot een spreiding van sociale woningen te komen die beter aansluit bij de behoeften?

Ik denk daarbij vooral aan die arrondissementen waar de verhouding aanbod-behoefte erg ongunstig is (Oostende, Leuven, Halle, Vilvoorde, Veurne, Antwerpen, Brugge en Aalst) en waar ook de haalbaarheid van het verwerven van een woning beneden het Vlaams gemiddelde ligt.

Antwoord

Tot en met 1996 maakte de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij gebruik van verdeelsleutels, gebaseerd op het woningbehoeftenonderzoek van 1989 (uitgevoerd door de administratie Huisvesting). Met ingang van 1997 heeft de VHM voor haar programmatie 1997-1998 nieuwe verdeelsleutels ontwikkeld. Deze zijn gebaseerd op de volgende criteria :

- het woningkwaliteitsonderzoek 1994-1995 (uitgevoerd door de cellen Huisvesting van de provinciale afdelingen van administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm)) ;
- de wachtlijsten van de bouwmaatschappijen (gegevens medio 1996) ;
- de verwachte bevolkingsgroei (prognoses van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS)) ;
- het netto belastbaar inkomen zoals ter beschikking gesteld door het NIS (laatst beschikbare gegevens 1994).

Ik heb mij akkoord verklaard met het gebruik van deze criteria voor de programmatie 1997-1998, doch heb aan de VHM een verfijning gevraagd met het oog op de programmatie 1998-1999 omdat er intussen betere criteria voorhanden zijn. Ik heb in een schrijven van 22 november 1996 te kennen gegeven geen problemen te hebben met de criteria kwaliteitsonderzoek en wachtlijsten, doch wens de twee overige aangepast te zien.

Er wordt gebruik gemaakt van het belastbaar netto-inkomen, terwijl er, met het onderzoek naar de doelgroepen van het huisvestingsbeleid (uitgevoerd door het Centrum voor Sociaal Beleid (CSB) van Ufsia in opdracht van mijn voorganger), beter materiaal voorhanden is. Het onderzoek van het CSB-Ufsia verbindt namelijk de gezins-, de inkomens- en regionale woonkenmerken met elkaar en komt derhalve tot een inschatting van de behoeften die voor gans Vlaanderen op basis van

dezelfde criteria en berekeningswijzen is gebeurd. Het belastbaar netto-inkomen heeft geen verband met de woonbehoeften.

Een tweede criterium dat mijn bezwaren oproept, betreft de bevolkingsgroei. In het kader van het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen, een door de Vlaamse regering goedgekeurd document, is een woningbehoeftebepaling gemaakt. Die is niet gebruikt en de VHM is intussen in bovengenoemde brief verzocht om de resultaten ervan alsnog te verwerken, in afwachting van een geactualiseerde en meer verfijnde woningbehoeftebepaling die intussen door de Vlaamse regering is besteld.

Vraag nr. 25
van 15 oktober 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Herbestemming religieuze gebouwen – Sociale huisvesting

Via de media verneem ik dat Vlaams minister Luc Martens plannen heeft om religieuze gebouwen een nieuwe bestemming te geven.

Sommige abdijen zouden in aanmerking komen voor sociale huisvesting.

1. Is de minister op de hoogte van de plannen van zijn collega betreffende de nieuwe bestemmingen voor religieuze gebouwen? Zo ja, wat is zijn reactie hierop?
2. Welke abdijen komen in aanmerking voor sociale huisvesting?
Kan de minister mij een overzicht geven per provincie?
3. Wat is de kostprijs van de hele operatie?

Antwoord

Ik ben zeker op de hoogte van de plannen van mijn collega om religieuze gebouwen een nieuwe bestemming te geven.

Als reactie hierop heb ik de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) de opdracht gegeven de mogelijkheden hiervan nader te onderzoeken. Hierop heeft de VHM op 28 oktober 1996 een brief gericht aan Vlaams minister Luc Martens, waarin zij zich bereid verklaart mee te werken aan het opstarten van een werkgroep waarin de realisatie van deze zeer specifieke sociale huisvestingsinitiatieven zal worden voorbereid.

Aangezien de werkgroep waarvan sprake nog moet worden opgestart, heb ik tot op heden nog geen weet van dergelijke projecten, a fortiori niet van de kostprijs van een eventueel te plannen operatie.

Vraag nr. 38
van 14 november 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Sociaal Impulsfonds – OCMW Brussel

De methode van het Sociaal Impulsfonds (SIF) staat voor een geïntegreerde aanpak van de stedelijke problematiek. Voor Brussel betekent dit dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie initiatieven op het vlak van integrale buurtontwikkeling – d.w.z. initiatieven die een brugfunctie kunnen vervullen naar gewestmateries – zal ondersteunen. Reeds met de goedkeuring van de oprichting van een Vlaams-Brussels Comité voor Tewerkstelling werd een aanzet gegeven voor het beter op elkaar afstemmen van een gemeenschapsbevoegdheid (beroepsopleiding) en een gewestbevoegdheid (tewerkstelling).

Zijn er binnen het SIF initiatieven genomen die de ruimte scheppen om bij te dragen in de kosten van de socio-professionele inschakeling, via artikel 60 § 7 van de OCMW-wet van 8 juli 1976, van bestaansminimumtrekkers in Brussel?

Zo ja, welke?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het SIF-beleidsplan 1996 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie bevat het programma "Dubbelslag", dat wordt uitgevoerd door het OCMW-Brussel, dienst Job-office. Dit betreft de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1997.

Dit programma beoogt de sociaal-economische (her)inschakeling van bestaansminimumgerechtigden in het kader van artikel 60 § 7 van de OCMW-wetgeving via opleiding en tewerkstelling in enerzijds de linnendienst van het OCMW (gemiddeld

15) en anderzijds het in 1996 pas opgestarte recyclagebedrijf (gemiddeld 5 tot nu toe).

De visie die achter het recyclagebedrijf schuilgaat, maakt de verbinding tussen het ecologisch aspect (recyclage versus afvalberg) enerzijds en het opleidings- en tewerkstellingsaspect anderzijds. Alles wat met de inrichting van een woning te maken heeft, komt in aanmerking voor hergebruik : meubilair, huishoudtoestellen, kachels, tapijten, ... Deze dingen worden gerecupereerd en hersteld en zullen nadien te koop worden aangeboden aan kansarmen.

Beide projecten worden gedragen door drie belangrijke pijlers : technische vorming, individuele begeleiding en algemene vorming. Een maatschappelijk werker volgt de begeleiding op.

De verworven werkervaring en technische vaardigheden zijn troeven waarmee later makkelijker toegang tot de arbeidsmarkt wordt gevonden. Afhankelijk van de verwachtingen van de deelnemers wordt dan verder gewerkt naar hetzij voortgezette opleiding, hetzij een voortzetting van de tewerkstelling in het reguliere arbeidscircuit.

Het SIF-beleidsplan 1996 voorziet in 950.000 fr., die zullen worden gspendeerd aan begeleidings- en werkingsmiddelen.

Vraag nr. 40
van 20 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 117

van 20 november 1996

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 618

Antwoord

Mijn diensten beschikken niet over de gevraagde gegevens. Ze dienen te worden opgevraagd bij de provincies, de gemeenten en de intercommunales.

Wat de intercommunales die werken met eigen personeel betreft, kan ik meedelen dat ruim de helft ervan tijdig de gevraagde inlichtingen heeft

meegedeeld. Onderstaande gegevens hebben dan ook maar betrekking op die intercommunales.

Zij geven samen, omgezet in voltijdse betrekkingen, werk aan 3.954 mensen. Daarvan worden er 257,6 voltijdse betrekkingen ingenomen door personen die werken onder een van de bijzondere statuten die werden gecreëerd om werklozen een tijdelijke betrekking te bezorgen in overheidsdiensten, dat is 6,51 percent van het totaal aantal betrekkingen.

Alle personen die destijds werden aangeworven overeenkomstig de DAC-regeling en die nog in dienst zijn, werden voort tewerkgesteld onder het gescostatuuut. Het gaat om 8 personen, of 0,2 percent van het totaal aantal personeelsleden. Hun gemiddelde anciënniteit is 10,75 jaar, hun gemiddelde bezoldiging 761.829 frank per jaar.

Ik blijf in het ongewisse over de inlichtingen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger beoogt met zijn vraag over de beroepsbekwaamheid.

De gegevens betreffende het personeel van de provincies en de gemeenten zullen op de voorgeschreven wijze worden meegedeeld zodra ze in voldoende mate zijn ingekomen.

Vraag nr. 41
van 20 november 1996
van mevrouw VERA DUA

Sociaal-wetenschappelijk onderzoek – Beleid

In het regeerakkoord van de Vlaamse regering wordt in algemene termen uitdrukkelijk aangekondigd dat meer middelen zullen worden besteed aan sociaal-wetenschappelijk onderzoek. In de sfeer van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting schreef de minister al een aantal interessante, zij het kortlopende onderzoeksprojecten uit die wat hem betreft in beperkte mate kunnen worden geïnterpreteerd als de uitvoering van de beleidsengagementen inzake sociaal-wetenschappelijk onderzoek.

De talloze hooggestemde ambities die de Vlaamse regering koestert met haar binnenlands beleid, haar stedelijk beleid en haar huisvestingsbeleid veronderstellen nochtans veel meer inspanningen en middelen, en dan vooral een meer structurele aanpak.

1. Welke onderzoeksprojecten werden tot vandaag uitgevoerd met middelen uit het budget

van de minister ? Wie werd daarmee belast en hoeveel middelen stonden daarvoor telkens ter beschikking ?

2. Voor welke komende onderzoeksprojecten heeft de minister reeds een planning vastgelegd ? Wie wordt daarmee eventueel belast en hoeveel middelen wil de minister daarvoor telkens inzetten ?
3. Welke inspanningen heeft de minister al geleverd om te garanderen dat sociaal-wetenschappelijk onderzoek inzake respectievelijk Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting in de toekomst structureel wordt georganiseerd ?

Antwoord

Sociaal-wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot het beleidsdomein Huisvesting

VRAAG 1

Volgende studies en/of opdrachten werden sinds 1992 uitgevoerd door of in samenwerking met externe instellingen. Al deze studies en opdrachten vielen ten laste van de begroting van het departement. Hierna worden ze individueel besproken. De betalingen gebeuren telkens via het voorafgaand visum van het Rekenhof, aangezien de ordonnanceringen van categorie 01 zijn.

Graag verwijs ik ook naar de antwoorden op volgende schriftelijke vragen :

- vraag nr. 52 van 12 februari 1996 van de heer John Taylor (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 496 – red.*) ;
- vraag nr. 115 van 6 juni 1996 van de heer Ward Beysen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1081 – red.*) ;
- vraag nr. 15 van 3 oktober 1996 van de heer Jaak Gabriëls (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 111 – red.*).

1. "*Contouren van een vernieuwd huisvestingsbeleid*"

- De opdracht betrof, ter voorbereiding van de beleidsbrief Huisvesting 1993, het opmaken van een status questionis omtrent het in België en Vlaanderen gevoerde huisvestingsbeleid en een beschrijving van de huisvestings-situatie in Vlaanderen.

- onderhandse toewijzing
- De opdracht werd toegewezen aan de heer P. De Decker
- vastlegging in 1992 voor 300.000 fr. / basissalocatie (BA) 01.90 / nr. 9286 10037
- betaling met visum Rekenhof / resterend saldo = 0

2. "*Geïntegreerd numeriek model verwarming, isolatie en verluchting*"

- Dit betrof een onderzoeksproject met het oog op het uitwerken van een geïntegreerd numeriek model voor verwarming, isolatie en verluchting. Rekening houdend met de specifieke techniciteit van het onderzoek werd de opdracht niet door de administratie uitgevoerd.

- onderhandse toewijzing

- De opdracht werd toevertrouwd aan twee opdrachthouders, met name Dr. Van Keer van de vakgroep Wiskundige Analyse van de Universiteit Gent (UG) en het ingenieursbureau GEI in Brussel.

- vastleggingen in 1992 voor 5.200.000 fr. / in 1993 voor 403.650 fr. en in 1994 voor 20.700 fr. (totaal voor 5.624.350 fr.) // BA 01.90 // nrs. respectievelijk 9286 10066, 9386 10004, 9486 10011

- betalingen met visum Rekenhof / resterende saldi resp. 112.314 fr. (werd later op 0 gebracht door vermindering van de vastlegging) 0, 20.700 fr.

3. "*Vlaamse Wooncode-commissie*"

- Dit betrof een overeenkomst inzake het uitvoeren van een onderzoeksopdracht voor het opmaken van een voorstel van voorontwerp van decreet inzake de Vlaamse Wooncode.

- onderhandse toewijzing

- De opdracht werd toevertrouwd aan de Vlaamse Wooncode-commissie onder leiding van Dr. L. Goossens van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia)

- vastlegging in 1993 voor 8.654.479 fr. / BA 01.90 / nr. 9386 10036
 - betalingen met visum Rekenhof / saldo = 5.646.179 fr.
4. "*Leegstand en verkrotting*"
- Dit betrof een overeenkomst tot inventarisering en uitwerking van het juridisch instrumentarium ter bestrijding van de leegstand en verkrotting. Gezien de juridische complexiteit kon deze opdracht onmogelijk worden geïntegreerd binnen de werkzaamheden van de administratie.
 - onderhandse toewijzing
 - De opdracht werd toegewezen aan het advocatenkantoor Debeuckelaere uit Gent.
 - vastlegging in 1993 voor 500.000 fr. / BA 01.90 / nr. 9386 10041
 - betaling met visum Rekenhof / saldo = 0
5. "*Het onderzoek naar de doelgroepen van het woonbeleid*"
- De uitgevoerde studie werd opgesplitst in twee delen. Het eerste luik geeft antwoord op de vraag : "Wie ondervindt welke moeilijkheden op de woningmarkt ?" Hierbij werd niet de woning, maar de "bewoner" centraal gesteld. Doel van het eerste luik was vooral de sociale knelpunten op de woningmarkt inzake eigendomsverhouding, betaalbaarheid en basiscomfort te inventariseren. Het tweede luik van de studie plaatst de resultaten van het eerste luik in beleidsperspectief. Zo wordt voor de sociale huursector het bestaande aanbod aan huurwoningen geconfronteerd met de wettelijk vastgelegde doelgroep en met de "prioritaire" doelgroep (dat zijn de wettelijk gerechtigden ingeperkt aan de hand van betaalbaarheids- en kwaliteitscriteria).
Voor de eigendomssector wordt ingegaan op de haalbaarheid van eigendomsverwerving en op de doeltreffendheid van sociale leningen en rentesubsidies.
- Het uitvoeren van een dergelijke wetenschappelijke studie is onmogelijk binnen de afdeling Woonbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).
- De resultaten van het onderzoek maken het mogelijk de doeltreffendheid van het (sociaal) huisvestingsbeleid te optimaliseren.
- onderhandse toewijzing
 - uitgevoerd door het Centrum voor Sociaal Beleid (Ufsia)
 - vastlegging ten belope van 1.100.000 fr. in 1994 en 660.000 fr. in 1995 / BA 01.90 / nrs. resp. 9486 10034 en 9586 10012
 - betaling met visum Rekenhof / saldo = 0
6. "*Evaluatie van het urgentieprogramma sociale huisvesting*"
- De studie bestaat uit twee luiken. In het ene luik wordt een globale evaluatie gemaakt van het urgentieprogramma en wordt een vergelijkende analyse gemaakt van de financieringstechniek. Op basis van de resultaten wordt een aantal beleidssuggesties gedaan.
- Het tweede luik beoordeelt de verhouding prijs / kwaliteit van een representatief staal van projecten die reeds zijn afgewerkt binnen het urgentieprogramma.
- De omvang van de administratieve afhandeling van de Domus Flandria-dossiers (definitieve machtigingen) en de vereiste financiële knowhow lagen aan de basis van het uitbesteden van de opdracht. De resultaten van het onderzoek maakten het mogelijk om enerzijds het financieringsmechanisme van de sociale huisvesting te verbeteren, en om anderzijds de kans op bouwtechnische tekortkomingen bij sociale huisvestingsprojecten verder terug te dringen.
- beperkte offerteaanvraag
 - luik 1 : studiebureau Estarte VZW
luik 2 : departement Architectuur, Stedebouw en Ruimtelijke Ordening (ASRO) van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) (opdracht via Estarte)
 - vastlegging ten belope van 4.991.000 fr. in 1995 / BA 01.90 / nr. 9586 10543
 - betaling met visum Rekenhof / saldo = 0
7. "*Telling van de leegstand*"

- De laatste gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) over de totale omvang van de leegstaande woningen dateerden van 1981. In 1991 heeft het NIS de leegstaande woningen niet langer opgenomen in haar tellingen en statistieken. De vermelde telling van de leegstand had tot doel actuele gegevens ter beschikking te stellen.
- onderhandse toewijzing
- De Post NV (registratie leegstaande woningen) en COI (gegevensverwerking)
- vastlegging ten belope van 4.500.000 fr. (De Post) in 1995 en 603.102 fr. (COI) in 1995 / BA 01.90 en BA 74.05 / nr. 9586 10003
- betalingen met visum Rekenhof / saldo = 0

8. *"Aanpak van de veiligheid en het onveiligheidsgevoel in de sociale huisvesting"*

- Doel van het project was het uitbrengen van een advies aan de bevoegde minister omtrent de aanpak van de problematiek van de veiligheid en het gevoel van onveiligheid in de sociale huisvesting. Het accent hierbij lag op de werking van een commissie en op het ondersteunen en begeleiden van de werking ervan.

Vertegenwoordigers van de administratie namen deel aan de commissiewerkzaamheden. De conclusies van de commissie worden momenteel verwerkt in de technische richtlijnen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

- onderhandse toewijzing
 - Mens en Ruimte NV
 - vastlegging ten belope van 2.345.305 fr. in 1995 / BA 01.90 / nr. 9586 10026
 - betaling met visum Rekenhof / saldo = 30.081 fr.
9. *"Lokale netwerkvorming voor sociale huisvesting"*
- Doel van de studieopdracht is het inventariseren van de samenwerking tussen de huisvestingsactoren op gemeentelijk niveau.

Gezien de vertrouwdheid van de Koning Boudewijnstichting met de materie was het aangewezen deze opdracht aan die instelling toe te wijzen. De resultaten vormen het theoretische kader voor het onderzoeksexperiment in Vilvoorde (cfr. punt 10).

- onderhandse toewijzing
- Koning Boudewijnstichting
- vastlegging ten belope van 200.000 fr. in 1995 / BA 33.60 / nr. 9586 10105
- betaling met visum Rekenhof / saldo = 0

VRAAG 2

10. *"Prototype van een lokaal samenwerkingsmodel"*

- Dit onderzoek heeft de bedoeling om de belangrijkste beleidslijnen van het Vlaamse huisvestingsbeleid te toetsen aan de praktijk van het stedelijk beleid. Meer bepaald zal worden nagegaan hoe de verschillende actoren op het terrein van het huisvestingsbeleid én het stedelijk beleid – en dit bij voorkeur in samenhang – kunnen inspelen op deze beleidslijnen teneinde een maximaal positief effect te realiseren. Het onderzoeksexperiment zal op basis van een sociologisch erkende onderzoeksmethode op zoek gaan naar een prototype van lokaal samenwerkingsmodel voor de stad Vilvoorde.

- onderhandse toewijzing
- Het onderzoek werd toegewezen aan het Migranten Cultureel Sociaal Trefpunt te Vilvoorde.
- vastlegging ten belope van 5.824.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10025
- betaling met visum Rekenhof / het onderzoeksexperiment is lopende (huidig saldo = 5.099.000 fr.)

11. *"De evolutie van de stedelijke woon- en armoede-problematiek in Vlaanderen"*

- Recent werden twee onderzoeken uitgevoerd (waarvan één in opdracht van het Vlaams Gewest), waarbij ogenschijnlijk

tegengestelde conclusies naar voor komen. Zowel het "Onderzoek naar de doelgroepen van het woonbeleid" als de studie "Het onbereikbare dak" raken aan de stedelijke problematiek.

Eenzijds werd de grootstedelijke woon- en armoedeproblematiek, verwoord in het maatschappelijk discours, enigszins gerelativeerd, anderzijds bevestigen een aantal indicatoren het specifiek karakter van de grootstedelijke problematiek. Concreet nuanceert het "doelgroepenonderzoek" de tegenstelling stad-platteland, terwijl in "Het onbereikbare dak" een overduidelijke stedelijke problematiek wordt aangetroffen. Het is dus van wezenlijk belang door middel van deze onderzoeksopdracht deze discrepantie uit te klaren.

Het uitvoeren van een dergelijke wetenschappelijke studie is onmogelijk binnen de afdeling Woonbeleid.

- onderhandse toewijzing
- Centrum voor Sociaal Beleid (Ufsia)
- vastlegging ten belope van 2.200.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10088
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksopdracht is lopende (huidig saldo = 2.200.000 fr.)

12. "Bewonersparticipatie en woonbegeleiding"

Het betreft hier het uitwerken van een onderzoeksmodel voor bewonersparticipatie en woonbegeleiding in sociale woonwijken en bedreigde buurten in kleinere steden en gemeenten.

- onderhandse toewijzing
- Regionale instelling voor Samenlevingsopbouw (RISO) Vlaams-Brabant en Provinciaal Instituut voor Samenlevingsopbouw (PRISO) Antwerpen
- Vastlegging ten belope van 2 x 2.000.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nrs. resp. 9686 10089 en 9686 10090
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksopdracht is lopende (huidig saldo = 2 x 2.000.000 fr.)

13. "Campings"

De bedoeling van de studie is een totaal overzicht te krijgen voor Vlaanderen van het aantal campings en weekendverblijfparken waar mensen permanent wonen en van het totaal aantal mensen die er verblijven (cfr. beleidsbrief huisvesting). Het uitvoeren van een inventarisatie van dergelijke omvang is onmogelijk uit te voeren door de afdeling Woonbeleid.

- beperkte offerteaanvraag
- Mens en Ruimte NV
- vastlegging ten belope van 3.043.150 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10127
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksopdracht is lopende (huidig saldo = 3.043.150 fr.)

14. "Etnische minderheden in Vlaanderen"

Aangaande de woonsituatie van etnische minderheden in Vlaanderen zijn we in Vlaanderen aangewezen op zeer algemene statistische bronnen en beperkt buurtonderzoek. De doelstelling van deze studieopdracht is het in kaart brengen van die woonsituatie. Het uitvoeren van een dergelijke wetenschappelijke studie is onmogelijk binnen de afdeling Woonbeleid.

- beperkte offerteaanvraag
- Instituut voor Sociale en Economische Geografie en departement Sociologie (beide KU Leuven)
- vastlegging ten belope van 4.994.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10128
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksopdracht is lopende (huidig saldo = 4.994.000 fr.)

15. "Bejaarden en 55-65-jarigen"

Uit het woningkwaliteitsonderzoek en het doelgroepenonderzoek komt de woonsituatie van de bejaarden als problematisch naar voor. Een grondig en diepgaand onderzoek is derhalve noodzakelijk (cfr. beleidsbrief huisvesting). Het uitvoeren van een dergelij-

ke wetenschappelijke studie is onmogelijk binnen de afdeling Woonbeleid.

- beperkte offerteaanvraag
- Gezinsdemografisch Panel van de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA)
- vastlegging ten belope van 4.900.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10129
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksoopdracht is lopende (huidig saldo = 4.900.000 fr.)

16. "Woonbehoeften"

- De woonbehoeftenstudie voor Vlaanderen dateert inmiddels van 1989. Doel van deze studieopdracht is de actualisering (cfr. beleidsbrief huisvesting). Het uitvoeren van een dergelijke wetenschappelijke studie is onmogelijk binnen de afdeling Woonbeleid.
- beperkte offerteaanvraag
- Centrum voor Sociaal Beleid en het Steunpunt Wonen en Woonbeleid (beide Ufsia) in samenwerking met Steunpunt Demografie van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën, en met de Vakgroep Geografie (Universiteit Gent)
- vastlegging ten belope van 13.970.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10103
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksoopdracht is lopende (huidig saldo = 13.970.000 fr.)

17. "Woonvernieuwingsgebieden"

- Doel van deze opdracht is de cartografische voorstelling van buurten volgens de kwaliteit en het bouwjaar van de woningen enerzijds en het woningcomfort anderzijds. Binnen deze gebieden worden structurele inspanningen voor verbetering van de woonkwaliteit noodzakelijk geacht (cfr. beleidsbrief huisvesting). Deze opdracht sluit aan bij een opdracht die reeds eerder werd uitgevoerd (Atlas Kansarme Buurten / kredieten Binnenlandse Aangelegenheden).
- onderhandse toewijzing

– Instituut voor Sociale en Economische Geografie (KU Leuven)

- vastlegging ten belope van 165.000 fr. in 1996 / BA 01.90 / nr. 9686 10141
- betaling met visum Rekenhof / de onderzoeksoopdracht is lopende (huidig saldo = 165.000 fr.)

18. "Macro-economische analyse van huisvestingsinvesteringen"

- Doel van deze opdracht is het berekenen van de kostprijs verbonden aan een vooropgesteld overheidsingrijpen op basis van de door middel van wetenschappelijke studies in kaart gebrachte huisvestingsproblematiek. Alle randvoorwaarden voor en implicaties van het overheidsingrijpen dienen hierbij in rekening te worden gebracht, dit wil zeggen de arbeidsmarkt(omstandigheden), de fiscaliteit, de terugverdieneffecten, ... (cfr. beleidsbrief huisvesting).
- De studieopdracht wordt eind 1996 via beperkte offerteaanvraag uitgeschreven.

VRAAG 3

In principe staat de afdeling Woonbeleid in voor het onderzoek naar de sociologische, economische, ruimtelijke en andere aspecten van de huisvesting, ter voorbereiding van het woonbeleid in Vlaanderen. Deze ruime opdracht is in feite de erfenis van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting (NIH) en kan gezien de krappe personeelsbezetting van de afdeling (slechts 5 personen niveau A) en de omvangrijke administratieve taken onmogelijk zelfstandig worden ingevuld. Bovendien hebben vier personeelsleden van niveau A pas recentelijk (sinds begin 1994) de nodige sectorervaring opgedaan.

In overleg vullen mijn kabinet en de administratie daarom de dringend op te vullen kennisleemten in de sector van het wonen in via toewijzing van opdrachten aan externe instellingen. Over belangrijke aspecten van de huisvestingssector zijn namelijk nauwelijks of geen recente gegevens voorhanden. Er was tot voor kort ook geen sprake van systematisch wetenschappelijk onderzoek naar belangrijke aspecten van het woonbeleid. In mijn beleidsbrief, het Strategisch Plan Wonen en bij de voorbereidende besprekingen over de toekomstige

Vlaamse Wooncode wordt een en ander ook benadrukt.

Het uitbesteden van onderzoek is uiteraard slechts verantwoord indien binnen de administratie know-how aanwezig is voor het opvolgen en begeleiden van (wetenschappelijke) studieopdrachten, teneinde erover te waken dat het beleidsvoorbereidend karakter behouden blijft. In dit kader is de werwingsaanvraag gesitueerd voor een socioloog-statisticus, die de afdeling Woonbeleid (her)formuleerde (vervangingswerwingsplan 1995) ten behoeve van de betere kwaliteitsbewaking (inhoudelijk en methodologisch) ten aanzien van de uitvoering van dergelijke studieopdrachten. Tot op heden werd die behoefte niet ingevuld.

Sociaal-wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot het beleidsdomein Kansarmoede en Stedelijk Beleid

VRAAG 1

Wat het programma 41.8 (Integratie kansarmen), basisallocatie 01.04 (Allerhande uitgaven in het kader van het kansarmoedebeleid) betreft, werd er voor het begrotingsjaar 1993, 1994 en 1995 telkens een niet-gesplitst krediet ingeschreven van 20 miljoen frank. De tabellen als **bijlage** geven een overzicht van de onderzoeksovereenkomsten en toelagen die op de betrokken basisallocatie werden gerealiseerd, met telkens de inhoud, de uitvoerder, de periode en het bedrag.

De opdrachten werden onderhands toegewezen. De betalingen gebeurden via het voorafgaand visum van het Rekenhof.

De suggesties en besluiten van de opgestelde rapporten waren dienstig voor het beleid.

Getuige daarvan volgende voorbeelden.

- De Jaarlijkse publicatie van het "Jaarboek armoede en sociale uitsluiting" door de Studie en Documentatiegroep Armoede en Sociale Uitsluiting van de Ufsia is uitgegroeid tot een standaard referentiewerk voor de betreffende materie.
- In verband met de sociale werkplaatsen werd een onderzoek uitgevoerd door de VZW Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen en door het Europees Centrum voor Werk en

Samenleving. Op basis van de algemene evaluatiegegevens van beide onderzoeken werden een aantal beleidslijnen uitgetekend die richtinggevend waren voor het opmaken van een definitieve regelgeving voor de sociale werkplaatsen.

- De bevindingen uit het evaluatieonderzoek met betrekking tot het lokaal kansarmoedebeleid dat werd uitgevoerd door de Koning Boude-wijnstichting, hebben mee richting gegeven in de besprekingen rond het Sociaal Impulsfonds (SIF). Deze bevindingen hebben eveneens de basis gevormd voor de ontwikkeling van een vormings- en ondersteuningsprogramma in het kader van het SIF, bedoeld voor lokale mandatarissen en ambtenaren. Een deel van de studies kon eventueel door de administratie zelf worden verricht.

VRAAG 2

Voor 1996 werd in het kader van *stedelijk beleid*, in overleg met minister Martens, volgend initiatief genomen op programma 53.2, basisallocatie 12.03, 20 miljoen frank, uitgaven in het kader van het SIF voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering van het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van achtergestelde buurten en bestrijding kansarmoede.

- Handleiding voor de opmaak van een geïntegreerd lokaal beleidsplan in het kader van het SIF
- Handleiding en ideeën voor buurt- en wijkontwikkeling
- Concepten voor planning en sturing in het SIF

Deze publicatie is voornamelijk gebaseerd op de resultaten van het onderzoek van de Koning Boude-wijnstichting in mijn opdracht, namelijk het evaluatieonderzoek met betrekking tot het lokaal kansarmoedebeleid. Totale kosten : 5.337.500 frank plus publicatiekosten.

Voor 1996 werden in het kader van *kansarmoede* volgende initiatieven genomen op programma 53.2, basisallocatie 43.10, 20 miljoen frank, subsidies aan onderzoekingen en experimenten met een bovengemeentelijke draagwijdte inzake kansarmoede en ter ondersteuning van verenigingen die activiteiten ter bestrijding van de kansarmoede ontplooiën.

MB houdende de toekenning van een toelage aan doelgroepen organisaties in het kader van de kansarmoedebestrijding	<p>Beweging van Mensen met een Laag Inkomen en Kinderen VZW Nieuwebosstraat 3 9000 Gent 1.080.000 fr.</p> <p>Vierde Wereldbeweging / ATD VZW Victor Jacobslaan 12 1040 Brussel 1.080.000 fr.</p> <p>De Cirkel VZW Hoge Weg 84 2600 Berchem 1.080.000 fr.</p> <p>Recht-op, Opbouwwerk Antwerpen-Noord Demarbaixstraat 19 2060 Antwerpen 1.190.000 fr. Centrum Kauwenberg VZW Korte Winkelstraat 1 2000 Antwerpen 1.080.000 fr.</p> <p>De Keeting-Mechelen 1.190.000 fr. Vlaams Forum Armoedebestrijding-Antwerpen 1.300.000 fr.</p>
Onderzoeksovereenkomst jaarboek armoede en uitsluiting	<p>Studie- en Documentatiegroep Armoede en Sociale Uitsluiting Ufsia Prinsstraat 13 2000 Antwerpen (J. Vranken) 2.970.000 fr.</p>

Deze ondersteuning is in haar totaliteit bijna verdubbeld in 1996, in vergelijking met 1995. De organisaties zelf hebben gevraagd de koepel, Vlaams Forum Armoedebestrijding, te ondersteunen, en De Keeting in Mechelen is in het nieuwe kader van armoede/stedelijk beleid toegevoegd aan de lijst.

VRAAG 3

In principe zal de nieuwe administratieve cel Sociaal Impulsfonds-planningsteam onderzoek doen in het kader van de uitvoering van het SIF. Externe instellingen worden ingeschakeld voor onderzoek, vorming en begeleiding indien het de normale

administratieve opdrachten en mogelijkheden overschrijdt en/of de noodzakelijkheid zich voordoet tot netwerkvorming, opdat een zo efficiënt mogelijke strategie zich zou ontwikkelen.

Concreet betekent dit dat in de stuurgroep ter voorbereiding van de publicaties volgende partners hebben gezeteld : de Koning Boudewijnstichting, de twee bevoegde kabinetten, vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP), de administratie Welzijn en Strategische Planning Stedelijke Problematiek en het Vlaams Instituut voor de Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw (Viboso).

Sociaal-wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot het beleidsdomein Binnenlandse Aangelegenheden

VRAAG 1

Ik heb volgende studies en/of onderzoeksopdrachten in samenwerking met externe instellingen en/of personen gefinancierd. Al deze studies en opdrachten vielen ten laste van de begroting van het departement. Hieronder volgt een volledig overzicht.

1. "Studie betreffende de democratische werking van adviesraden"

- Uitvoering : De Wakkere Burger VZW
- Toewijzing : juni 1995
- Kostprijs : 1.330.000 fr.

2. "Afbakening van de achtergestelde buurten in Vlaanderen"

- Uitvoering : KUL – Instituut voor Sociale en Economische Geografie, promotor : prof. C. Kesteloot
- Toewijzing : juli 1995
- Kostprijs : 1.270.000 fr.

VRAAG 2

In het kader van het SIF, onder meer voor de implementatie van het convenantsbeleid, is het van belang dat de taak van de provincies-nieuwe stijl als belangrijk intermediair bestuursniveau verder wordt gepreciseerd. Ook dossiers als stadsgewest, verhouding centrum-rand, binnengemeentelijke decentralisatie en deconcentratie, lokale financiën en fiscaliteit moeten verder uitgediept worden. Daartoe zijn de hiernavolgende opdrachten lopende.

Op 29 februari 1996 heb ik de commissie Bestuurlijke Organisatie opgericht, met als opdracht concrete beleidsaanbevelingen te doen over de bestuurlijke opbouw van Vlaanderen. De conclusies van de commissie worden verwacht tegen februari 1997 en moeten leiden tot een bruikbaar instrument voor een verdere verdieping van het Vlaams binnenlands beleid. In het kader van de werkzaamheden van de commissie Bestuurlijke Organisatie zijn volgende studies en/of opdrachten lopende of reeds uitgevoerd.

3. *"Studieopdracht met concrete beleidsaanbevelingen over de bestuurlijke opbouw van Vlaanderen"*
 - Uitvoering : bestuurskundige F. De Rynck
 - Toewijzing : december 1996
 - Kostprijs : 350.000 fr.
4. *"Grondig onderzoek van de relevante literatuur over de stadsgewestelijke problematiek"*
 - Uitvoering : Ufsia, promotor : prof. dr. G. De Brabander
 - Toewijzing : juni 1996
 - Kostprijs : 250.000 fr.
5. *"Beperkte studieopdracht m.b.t. de fusies van gemeenten en mogelijke nieuwe perspectieven hiertoe"*
 - Uitvoering : Limburgs Universitair Centrum (LUC), assistent : J. Ackaert
 - Toewijzing : augustus 1996
 - Kostprijs : 60.000 fr.
6. *"Beperkte studieopdracht inzake de taken en taakverdeling tussen bestuursniveaus m.b.t. het beleidsveld ruimtelijke ordening"*
 - Uitvoering : Ufsia, promotor : prof. dr. P. Saey
 - Toewijzing : december 1996
 - Kostprijs : 66.000 fr.
7. *"Beperkte studieopdracht inzake de taken en de taakverdeling tussen de bestuursniveaus m.b.t. het beleidsveld subregionale economische ontwikkeling"*
 - Uitvoering : Ufsia, promotor : prof. dr. A. Verhetsel
 - Toewijzing : december 1996
 - Kostprijs : 60.000 fr.

8. *"Beperkte studieopdracht inzake de taken en taakverdeling tussen de bestuursniveaus m.b.t. het afvalbeleid"*

- Uitvoering : Universiteit Gent, Centrum voor Milieurecht, promotor : prof. dr. Ryckbost
- Toewijzing : december 1996
- Kostprijs : 66.000 fr.

Naast de studieopdrachten in het kader van de commissie Bestuurlijke Organisatie werden volgende studies in uitvoering gegeven.

In het kader van de begeleiding van de Vlaamse gemeenten bij het interpreteren van de boekhoudkundige gegevens die zij sinds begin 1995 putten uit de nieuwe gemeentelijke boekhouding :

9. *"Het ontwikkelen van een instrumentarium ter beoordeling van de financiële toestand van de gemeenten"*

- Uitvoering : Vlerick School voor Management
- Toewijzing : 15 december 1995
- Kostprijs : 1.270.000 fr.

Een belangrijk aspect in de lokale financiën en vooral een grote uitdaging voor de toekomstige financiële draagkracht wordt gevormd door de pensioenproblematiek. Hiervoor loopt het :

10. *"Onderzoeksproject betreffende de pensioenproblematiek in de lokale besturen"*

- Uitvoering : UIA in samenwerking met de VVSG
- Toewijzing : december 1995
- Kostprijs : 1.727.000 fr.

Gezien van het belang van de fiscaliteit in het geheel der inkomsten van de lokale overheden sloot ik een :

11. *"Overeenkomst inzake het uitvoeren van een studieopdracht m.b.t. de invoering van een jaarlijkse gebruikersbelasting op de gecorrigeerde oppervlakte"*

- Uitvoering : VUB, promotor : prof. dr. M. De Jonckheere
- Toewijzing : december 1996
- Kostprijs : 1.320.000 fr.

Ter voorbereiding van de inhoudelijke aspecten van een toekomstig Vlaams gemeentedecreet

wordt bij de lokale verantwoordelijken een gerichte bevraging georganiseerd ter inventarisering van de :

12. "Discussiepunten voor een mogelijk Vlaams decreet op de gemeenten"

- Uitvoering : VUB, promotor : prof. dr. K. Deschouwer
- Toewijzing : december 1996
- Kostprijs : 1.160.500 fr.

VRAAG 3

De opsomming van de uitgevoerde en/of lopende opdrachten toont aan dat zij passen in de beleids-opties van de Vlaamse regering en mijn opeenvolgende beleidsnota's. Zij leveren een rechtstreekse bijdrage tot de structurele vernieuwing die wordt beoogd in het kader van mijn bevoegdheid voor Binnenlandse Aangelegenheden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 43
van 26 november 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Armoedebeleid – Informatiedoorstroming via provincies

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Armoedebeleid verklaarde de minister dat voor informatiedoorstroming vanuit de Vlaamse regering naar de lokale niveaus, de provincies als tussenschakel worden gebruikt. De provincies kunnen extra middelen krijgen voor de vorming die ze op vraag van Binnenlandse Aangelegenheden opzetten.

1. Voor welke materies deed Binnenlandse Aangelegenheden een beroep op de provincie als vormende instantie ?
2. Welke provincies gingen hierop in en welk bedrag kregen ze hiervoor ?
3. Welke vormingskanalen gebruikte Binnenlandse Aangelegenheden wanneer een provincie niet op het aanbod inging ?

Antwoord

In overleg met Vlaams minister Luc Martens, tevens bevoegd voor het Sociaal Impulsfonds (SIF), werd een samenwerkingsverband opgezet in

de schoot van de Koning Boudewijnstichting om de voorlichting en vorming in het kader van het SIF te organiseren. Dit samenwerkingsverband werd opgezet vanuit de idee dat netwerkvorming in deze materie bijzonder effectieve en efficiënte actie genereert, en vanuit de bekommernis dat alle actoren in het veld hun rol moeten kunnen spelen.

Volgende partners maakten deel uit van de stuurgroep :

- de beide bevoegde kabinetten ;
- de administratie Welzijn ;
- de Koning Boudewijnstichting ;
- de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) ;
- de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP), als vertegenwoordiger van de provincies ;
- het Vlaams Instituut voor Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw (Viboso) ;
- de Stichting Welzijnszorg van de provincie Antwerpen ;
- de administratie Planning en Statistiek.

Dit samenwerkingsverband heeft tweemaal een info- en vormingsronde georganiseerd in alle provincies, met ondersteuning van alle provincies.

Daarnaast was deze stuurgroep nauw betrokken bij de sturing van volgende publicaties:

- Handleiding voor de opmaak van een geïntegreerd lokaal beleidsplan in het kader van het Sociaal Impulsfonds ;
 - Concepten voor planning en sturing in het Sociaal Impulsfonds ;
 - Handleiding en ideeën voor buurt- en wijkontwikkeling.
2. Alle provincies hebben aan de info- en vormingsinitiatieven meegewerkt. Daarnaast hebben ook alle provincies bijkomende initiatieven genomen om op regionale basis bijkomende overlegtafels en -momenten op te starten.

Onder programma 53.2, basisallocatie 12.03, "Uitgaven in het kader van het SIF voor vorming, begeleiding, informatie en sensibilisering van het herstel van de leef- en omgevingskwaliteit van achtergestelde buurten en bestrijding van kansarmoede" 1996, werd voor de VVP een onderzoeksopdracht voor 1,2 miljoen fr. vastgelegd.

3. Aangezien alle provincies hebben meegewerkt werd geen afzonderlijk aanbod ontwikkeld.

Vraag nr. 49
van 28 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Verkochte sociale woningen – Dalende trend

Uit gegevens in het Jaarverslag 1995 van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) over het sedert 1976 jaarlijks aantal verkochte sociale woningen in Vlaanderen, blijkt dat sinds 1980 een merkwaardige ommekeer heeft plaatsgevonden.

Terwijl vóór 1980 jaarlijks nog tussen de 2.000 en 2.500 woningen werden verkocht, is dit aantal begin de jaren tachtig teruggevallen tot circa 1.500, tot 1.000 in de periode 1983-84-85, en sedertdien schommelt het rond de 500.

Welke verklaring kan worden gegeven voor deze trend van vermindering van het aantal verkochte woningen ?

Heeft dit te maken met kredietverlening of spelen er ook andere factoren ?

Antwoord

Vooraleer in te gaan op de vraag naar een verklaring voor de dalende trend in de verkoop van sociale woningen, zal ik eerst de cijfers terzake verbeteren en verduidelijken.

De vermelde cijfers hebben wellicht enkel betrekking op de verkoop van koopwoningen en houden geen rekening met de verkoop van huurwoningen. Uit de overzichtstabel hierbij blijkt duidelijk dat het totaal aantal sociale woningen dat werd verkocht in de periode 1975-1995, beduidend hoger ligt. Zo schommelt het totaal aantal verkochte sociale woningen sinds 1986 rond de 1.000 in plaats van rond de geciteerde 500.

Voor een goed begrip van deze verkoopactiviteit moet zij worden opgesplitst in drie soorten, met name :

1. de verkoop van huurwoningen (in de regel aan de zittende huurders) ;
2. de verkoop van koopwoningen die werden opgericht door lokale sociale huisvestingsmaatschappijen uit de huursector volgens het stelsel

"Belofte van Aankoop" (BA 2), stelsel dat afgeschaft werd in de loop van november 1995 ;

3. de verkoop van koopwoningen die werden opgericht door lokale sociale huisvestingsmaatschappijen uit de koopsector, de vroegere "kleine landeigendommen".

Afgezien van die verschillende cijfergegevens kan er inderdaad duidelijk een dalende trend in de verkoop van sociale woningen worden waargenomen, en dan voornamelijk in de periode tussen 1975 (met nog 3.492 verkopen) en 1987, wanneer het aantal verkochte woningen met 931 eenheden voor het eerst onder de 1.000 terugviel.

Die terugval kan bijna uitsluitend worden verklaard door de inkrimping van de financiële middelen voor de bouw van sociale woningen. Terwijl in de loop van de jaren zeventig en ook nog in het begin van de jaren tachtig nog kon worden gesproken over omvangrijke woningbouwprogramma's ,die uiteraard ook aanleiding gaven tot een relatief evenredige verkoop van sociale woningen, is met de crisis in de sociale huisvesting die zich volop manifesteerde vanaf 1983 ook de terugval begonnen van de verkopen van sociale woningen.

Dat geldt uiteraard in de eerste plaats voor de zogenaamde "kleine landeigendommen", maar ook voor de "BA2"-koopwoningen, waarvoor door de VHM geen bijzondere kredieten meer konden worden vrijgemaakt.

Wat de verkoop van huurwoningen betreft, hebben de meeste sociale huisvestingsmaatschappijen er steeds voor geopteerd om minstens hun bestaande huurpatrimonium in stand te houden, zodat automatisch het aantal verkochte sociale huurwoningen lager bleef dan het aantal nieuw opgerichte sociale huurwoningen.

De laatste jaren kent de sector van de sociale huisvesting, zoals bekend, een relance en nam ook de bouwactiviteit aanzienlijk toe. In dit verband signaleer ik onder meer de programma's in de kansarme buurten en uiteraard ook het urgentieprogramma.

De nadruk van het beleid lag echter vooral op de bouw van nieuwe sociale huurwoningen en op vervangingsbouw- en renovatieactiviteiten. De bouw van sociale koopwoningen steeg slechts in beperkte mate, en in die koopsector wordt steeds meer de nadruk gelegd op de saneringsactiviteiten, wat heeft geleid tot een belangrijke verschuiving van een deel van de beschikbare middelen naar het toekennen van saneringsleningen aan particulieren voor de aankoop en/of renovatie van woningen.

De dalende trend in de verkoop van sociale woningen is dan ook allerm minst een gevolg van wijzigingen in de voorwaarden van de kredietverlening. Die laatste zijn integendeel de afgelopen jaren bijzonder voordelig te noemen.

Jaarlijks aantal verkochte sociale woningen in Vlaanderen sinds 1975

Jaar	Huurwoningen	BA2-woningen	Koopwoningen	Totaal
1975	1.410	960	1.122	3.492
1976	1.268	951	864	3.083
1977	1.107	1.492	1.475	4.074
1978	946	1.255	942	3.143
1979	950	1.682	1.400	4.032
1980	880	651	1.244	2.775
1981	605	894	1.458	2.957
1982	482	986	1.383	2.851
1983	298	299	1.048	1.645
1984	308	112	1.063	1.483
1985	262	22	1.024	1.308
1986	359	14	714	1.087
1987	497	8	426	931
1988	656	20	640	1.316
1989	593	4	543	1.140
1990	415	6	534	955
1991	481	41	699	1.221
1992	365	51	732	1.148
1993	324	12	522	858
1994	347	51	393	791
1995	253	9	627	889

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 69
van 21 november 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Saneringsmaatregelen semi-internaten – Resultaat

Er bestaat een brede consensus over de prioriteit van gezinsondersteunende gehandicaptenzorg ten aanzien van de begeleiding en de opvoeding van gehandicapte kinderen.

Het semi-internaat wordt door de sector en door de ouders ervaren als een ideaal begeleidingsinstrument, een geïntegreerde opvang waardoor de

draagkracht en de leefbaarheid van het totale, reeds zo getroffen gezin, kan worden gevrijwaard.

De zogenaamde juli-besluiten (1994) hebben een aantal saneringsingrepen ingevoerd die het voortbestaan van de semi-internaten mogelijk in gevaar brengen (o.a. minimumdagprijzen, "clichering", schrappen afschrijvingstoelage, afschaffen geneesherenfunctie, ...).

1. Wat was destijds de begrotingsdoelstelling van elke maatregel op jaarbasis ?
2. In welke mate werd voor elk van deze maatregelen de begrotingsdoelstelling bereikt in 1995 ?
3. Wat zijn de vooruitzichten voor 1996 ?
4. Wat zijn de krachtlijnen van de doorlichting die omtrent deze zorgvorm reeds een hele tijd is aangekondigd ?
5. Heeft de minister naar aanleiding van de doorlichting beslist de voornoemde saneringsmaatregelen terug te schroeven ?

Antwoord

1. De beheersingsmaatregelen van 20 juli 1994 hadden betrekking op het invoeren van een minimumbijdrage voor de personen met een handicap in internaats- en semi-internaatsverband ; het afschaffen van de geneesherenfunctie in voorzieningen voor licht en matig mentaal gehandicapten ; het beperken van het aantal uren bijzondere prestaties ; de afbouw van de bijzondere kosten boven de dagprijs ; de clichering van het aantal opvoeders klasse 1 ; de beperking van de anciënniteit van nieuw aangeworven personeel en de schrapping van de afschrijvingstoelage kosten betrekken gebouwen, niet-medisch materiaal en meubilair.

Doelstellingen van elke maatregel op jaarbasis waren :

- minimumbijdragen
 - internaten 18 miljoen fr.
 - semi-internaten 10,8 miljoen fr.
- geneesherenfunctie 34,5 miljoen fr.
- bijzondere prestaties 36 miljoen fr.
- afbouw bijzondere kosten 5 miljoen fr.
- clichering opv. klasse 1 : 1,1 % stijging in plaats van 1,5 %
- afschrijvingen
 - gebouwen 22,1 miljoen fr.
 - meubilair 15,6 miljoen fr.

2. Als gerealiseerd voor 1995 kunnen volgende cijfers geduid worden :
- minimumbijdragen internaten 18 miljoen fr.
 - semi-internaten 7,7 miljoen fr.
 - geneesherenfunctie 13,8 miljoen fr.
 - bijzondere kosten 5 miljoen fr.
 - clichering opv. klasse 1 : stijging aangehouden van 1,1 % in plaats van 1,5 %
 - afschrijvingen 37,7 miljoen fr.
3. De vooruitzichten voor 1996 zijn een hogere opbrengst ten aanzien van de geneesherenfunctie en eenzelfde opbrengst ten aanzien van de andere doelstellingen.
4. De doorlichting van de semi-internaten is door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) op 22 oktober 1996 toegewezen aan de KU Leuven, met als onderzoeksopdracht : "een eventuele heroriëntering van de semi-internaten voor schoolgaande kinderen". De duur van het onderzoek is vastgesteld op 12 maanden. Met andere woorden : begin 1998 is een rapport te verwachten.
5. Uit het vorige punt blijkt dat de resultaten van de doorlichting pas in 1998 te verwachten zijn. Ik heb geen beslissing genomen om de voornoemde maatregelen terug te schroeven.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 65
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

"Mechelen, hoofdstad der Nederlanden" – Betekenis

Op 20 september jongstleden opende de minister-president in zijn hoedanigheid van minister van Wetenschapsbeleid in Mechelen plechtig de Vlaamse Wetenschapsweek. In zijn toespraak noemde hij Mechelen uitdrukkelijk hoofdstad der Nederlanden.

1. Heeft de minister-president, wiens verknoctheid aan de stad Mechelen bekend is, de mening van de voltallige regering verkondigd door Mechelen aan te duiden als hoofdstad der Nederlanden ?
2. Is deze uitspraak van de minister-president een bevlogen liefdesverklaring aan de stad waaraan hij zo verknocht is, of moet hieraan een politieke betekenis worden gegeven ?

**Vraag nr. 75
van 4 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

*Wetenschappelijk onderzoek genetische manipulatie
– Volksgezondheid*

Door de milieuorganisatie Greenpeace werd in verschillende landen actie gevoerd tegen de import van genetisch gewijzigde sojabonen. Ook in de Gentse haven werd het lossen verhinderd van een lading van deze sojabonen, maar op bevel van de rechter werd de actie gestaakt.

In Gent is op het gebied van de genetische manipulatie van planten door wetenschappers van de universiteit baanbrekend werk verricht. Het succes van dit wetenschappelijk onderzoek heeft internationaal een grote weerklank gehad, en het bedrijf dat werd opgericht voor de commerciële toepassingen werd zelfs overgenomen door een van de belangrijkste chemische ondernemingen.

De actie van Greenpeace doet nochtans vragen rijzen omtrent de mogelijke gevolgen voor de volksgezondheid van het gebruik van genetisch gewijzigde producten, en niet alleen van sojabonen, aangezien de activiteiten in het Gentse onderzoekscentrum ook andere genetische wijzigingen omvatten.

Werd bij het wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit Gent ook aandacht besteed aan mogelijke schadelijke nevengevolgen van het gebruik van de genetisch gewijzigde producten ? Waren de resultaten bevredigend en kan de verzekering worden gegeven dat de volksgezondheid niet in het gedrang komt bij het gebruik van deze producten ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 112
van 28 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Stroverbranding op het veld – Milieu

Sinds 1992 verbiedt het Britse ministerie van Landbouw het verbranden van het stro op het veld. Reden voor het verbod was niet alleen de hinder voor de bevolking (tot 1992 werd ongeveer 900.000 ha stro in brand gestoken), maar ook het feit dat de verbranding een bijdrage leverde tot het broeikas-effect en het ontstaan van zure regen.

Ook in Frankrijk en Spanje is het nog gebruikelijk de stoppelvelden af te branden, een vertrouwd beeld voor vele landgenoten die tijdens de zomer naar het zuiden reizen.

Dit afbranden is bij ons wel minder ingeburgerd. Enerzijds is het stro goed bruikbaar in de veeteelt. Anderzijds kan het inwerken van het stro in de bodem door de zuivere akkerbouwbedrijven het humusgehalte van de bodem instandhouden, wat bodemerosie kan voorkomen.

In zijn antwoord op vraag nr. 113 van de heer Rik Daems van 24 september 1996 over hetzelfde onderwerp (Kamer, Vragen en Antwoorden, GZ 1996-1997, nr. 55, blz. 7406) antwoordde de heer Karel Pinxten, minister van Landbouw, dat hij dit verbranden niet verbiedt. Hij voegde er evenwel aan toe dat, wat de milieuaspecten betreft, het verbranden van stro op het veld een regionale materie is. Verder zouden ook de lokale gemeentebesturen bevoegd zijn.

Wat is het terzake gevoerde beleid? Vallen deze praktijken onder een milieureglementering?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 35
van 21 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie

Destijds werden een aantal bijzondere statuten in het leven geroepen die beoogden werklozen een tijdelijke betrekking te bezorgen in overheidsdiensten.

1. Hoeveel personen die thans in overheidsdiensten (gewest, provincie, gemeenten, intercommunales) werken, vallen onder een dergelijk statuut?

Wat is het percentage van deze onder een bijzonder statuut vallende werknemers ten opzichte van het totaal aantal personen in overheidsdiensten (voor het gewest, de provincies, de gemeenten en de intercommunales)?

2. Werden alle personen die zijn aangeworven in het kader van het Derde Arbeidscircuit (DAC) reeds overgeheveld naar het gesco-statuut (gesubsidiëerde contractuelen)? Over hoeveel personen gaat het eventueel, wat is hun gemiddelde anciënniteit, hun beroepsbekwaamheid en het bedrag van hun bezoldiging?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van

Cultuur, Gezin en Welzijn, en aan mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

Vraag nr. 39
van 4 december 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Vlaamse Gemeenschapscommissie – Controle Rekenhof

In het verslag over de werkzaamheden van de Subcommissie voor Financiën en Begroting namens de Commissie voor Financiën en Begroting van 16 juli 1993, formuleerde de Subcommissie dat "het Rekenhof een op een protocol gebaseerde controlefunctie over de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet krijgen, aangezien de zogenaamde Brussel-luiken in de decreten van de Vlaamse Gemeenschap belangrijke dotaties naar deze commissie overhevelen".

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting verklaarde toen dat de Vlaamse regering akkoord ging met het ter sprake brengen van de problematiek van de controle op de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant, maar dat het initiatief daarbij diende uit te gaan van de voorzitter van de Commissie voor Financiën en Begroting van het Vlaams Parlement.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de controle op de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?
2. Welke initiatieven en stappen zijn reeds genomen om deze controle in te stellen ?
3. Wanneer zal de controle van de Vlaamse Gemeenschapscommissie door het Rekenhof effectief mogelijk worden gemaakt en wanneer wordt deze voor het eerst uitgevoerd ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

Vraag nr. 40
van 6 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Isolatiecellen psychiatrie – Onderzoeksopdracht

De isoleerkwestie in de psychiatrische afdeling van het Algemeen Kinderziekenhuis Antwerpen (AKA) is reeds herhaaldelijk aan bod geweest in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van het Vlaams Parlement.

In opdracht van de minister van Gezondheidsbeleid wordt er samen met de onderzoeksgroep van de UG een onderzoek gevoerd naar het isoleren van patienten in de psychiatrie.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek ?
2. Bestaat er een deontologische code terzake ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 37
van 14 november 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Brochure Sociaal Impulsfonds – Brussel

Onlangs mochten wij de brochure "Het Sociaal Impulsfonds, een instrument voor het stedelijk beleid" ontvangen. Deze mooie uitgave biedt een handig overzicht van de methodiek van het Sociaal Impulsfonds.

Deel drie van de brochure handelt over "De atlas van de achtergestelde buurten", het onderzoek van prof. dr. Christian Kesteloot (KU Leuven) dat moet inventariseren "welke buurten in Vlaanderen en Brussel achtergesteld" zijn. De resultaten van dit onderzoek tonen aan dat er in Vlaanderen 128 "achtergestelde buurten" zijn, met 220.000 inwoners in 35 steden en gemeenten.

In de brochure wordt echter met geen woord gerept over Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, waar het onderzoek eveneens werd uitgevoerd. De resultaten voor Vlaanderens hoofdstad waren nochtans verbijsterend : er werden maar liefst 178 achtergestelde buurten geteld, met 343.000 inwoners. Ook in de bijlagen is de zoektocht naar de hoofdstad van Vlaanderen een hopeloze zaak.

Toch kan Brussel, door middel van een voorafname van 80 miljoen frank, ook een beroep doen op het Sociaal Impulsfonds.

Kan de minister mij meedelen waarom Brussel weggelaten is uit bovenvermelde brochure ? Is deze weglating doelbewust gebeurd of is het een vergetelheid ?

Is de minister van plan een aparte brochure over het Sociaal Impulsfonds in Brussel uit te geven, of zal er een annex bij de brochure verschijnen ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
167	19.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Overbrenging kadaster Wemmel naar Brussel .</i>	670
46	22.10.1996	P. Ceysens	<i>Flanders – Oplage, kostprijs en doelgroep</i>	671
55	04.11.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse Wetenschapsweek – Wetenschapsfeest</i>	673
58	08.11.1996	A. Denys	<i>Telenet Vlaanderen – Aanbestedingsprocedures</i>	674
59	08.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Sint-Genesius-Rode</i>	675
61	20.11.1996	H. Suykerbuyk	<i>Benelux – Belgische federale staatsstructuur</i>	675
62	20.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wallonie/Bruxelles – Voorstelling taalgebieden</i>	585
○ 65	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>"Mechelen, hoofdstad der Nederlanden" – Betekenis</i>	718
66	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Septemberfeesten Kraainem – Gemeentelijke steun</i>	585
67	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Carrefour-arrest Arbitragehof – Federale loyauteit</i>	586
68	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestoverschrijdend openbaar vervoer – Taalgebruik</i>	587
69	26.11.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Kostprijs Zuid-Afrikabezoek – Delegaties kabinet, parlement en pers . .</i>	587
71	04.12.1996	L. Goovaerts	<i>Buitenlandse berichtgeving over Vlaanderen – Voorlichtingsinitiatieven .</i>	589
72	04.12.1996	F. Dewinter	<i>"Proeve van Grondwet" – Auteurswerk en kabinetsfunctie</i>	591
73	04.12.1996	M. Dillen	<i>Wetenschapstruck – Project</i>	591
74	04.12.1996	M. Dillen	<i>Centra voor collectief wetenschappelijk onderzoek – Subsidies</i>	592
○ 75	04.12.1996	F. Vermeiren	<i>Wetenschappelijk onderzoek genetische manipulatie – Volksgezondheid</i>	718
76	12.12.1996	D. Lootens-Stael	<i>Forum van de Euroregio – Nederlands</i>	593
77	12.12.1996	H. Suykerbuyk	<i>Verdrag statuut Europese Scholen – Stand van zaken</i>	594
78	12.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Herziening Verdrag Europese Unie – Vlaamse aandachtspunten (2)</i>	676
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
66	13.11.1996	G. Vanleenhove	<i>Decreet lerarenopleiding en nascholing – Convenant middelenverdeling</i>	678
67	14.11.1996	J. De Meyer	<i>ARGO – Beheerstaken</i>	678
68	14.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Drugspreventie op school – Extra maatregelen</i>	684
69	20.11.1996	M. Olivier	<i>Leerkrachten BGV-Bouwwerken – "Nuttige ervaring"</i>	595
71	20.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie</i>	596
72	21.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig onderwijs faciliteitengemeenten – Taalinspectie</i>	596
73	26.11.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Kostprijs Zuid-Afrikabezoek – Onderwijsdelegatie</i>	597

74	26.11.1996	J. Maes	<i>Politiek verlof overheidspersoneel – 4/5-werkers</i>	684
75	28.11.1996	J. De Meyer	<i>Gedetacheerd onderwijspersoneel – Overzicht</i>	686
76	28.11.1996	P. Huybrechts	<i>Afgedankte pc's administratie – Nuttig gebruik in het onderwijs</i>	597
77	28.11.1996	D. Ramoudt	<i>Kwaliteit hoger beroepsonderwijs – Praktijkgerichte opleiding</i>	597
78	04.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig ASO en TSO Brussel – Aanbod</i>	599
79	04.12.1996	F. Vermeiren	<i>Ingenieursstudies – Promotie</i>	600
80	04.12.1996	M. Dillen	<i>Leerachterstand mishandelde kinderen – Beleid</i>	601
81	04.12.1996	M. Dillen	<i>Drugspreventie op school – PMS-centra</i>	602
83	04.12.1996	M. Dillen	<i>Tuchtstraffen leerkrachten – Beroepsprocedures</i>	603
84	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Schoolgebouwen – Netoverschrijdende samenwerking</i>	606
88	12.12.1996	W. Kuijpers	<i>Lectoren Neerlandistiek Midden-Europa – Statuut</i>	607

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

53	07.10.1996	M. Verlinden	<i>Sluikverbranding – Reglementering</i>	691
88	29.10.1996	F. Vermeiren	<i>Investeringsprogramma's waterzuivering en riolering – Stand van zaken</i>	692
100	20.11.1996	E. Matthijs	<i>Aquafin-project Waarschoot – Deugdelijkheid</i>	693
101	20.11.1996	P. Huybrechts	<i>Waterwingebieden – Peilputten</i>	694
103	20.11.1996	J. De Roo	<i>Rioleringsprojecten – Gent-Meetjesland</i>	695
104	21.11.1996	M. Verlinden	<i>Garagecomplex Boutersem – Gewestplan – Milieu</i>	696
105	21.11.1996	M. Verlinden	<i>Slibafval Vaartweg Beersel – Opruiming</i>	697
110	28.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Zenne – Geurhinder</i>	607
○ 112	28.11.1996	M. Verlinden	<i>Stroverbranding op het veld – Milieu</i>	719

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

28	31.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ziekenhuizen – Federaal beleid</i>	697
31	08.11.1996	M. Verlinden	<i>Beschermde gebouwen Ezeldijkmolen (Diest) – Verkoop</i>	698
34	20.11.1996	J.-M. Bogaert	<i>Maastrichtnorm – Vlaamse bijdrage</i>	698
○ 35	21.11.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	719
36	26.11.1996	H. De Reuse	<i>Inning kijk- en luistergeld – Onderhandse procedure</i>	608
37	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>Dopingcontrole – Epo en groeihormonen</i>	703
○ 39	04.12.1996	L. Goovaerts	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie – Controle Rekenhof</i>	720
○ 40	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Isolatiecellen psychiatrie – Onderzoeksopdracht</i>	720
41	06.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verenigingen voor legalisering van softdrugs – Subsidies</i>	609

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

111	20.11.1996	J. Caubergs	<i>Mijnterreinen Beringen – Bestemming</i>	610
-----	------------	--------------------	--	-----

112	20.11.1996	H. Suykerbuyk	<i>Pachtgeld borden en gronden langs gewestwegen – Gerechtigde</i>	610
113	20.11.1996	M. Olivier	<i>Industriegronden – Arrondissement Kortrijk</i>	611
114	20.11.1996	J.-M. Bogaert	<i>Doortocht Oostkamp – Vrachtwagens</i>	612
115	20.11.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Bouwovertrengingen – Transacties, seponeringen en afbraakvonnissen</i> ..	612
116	20.11.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Openbare verlichting gewestwegen – Beleid (2)</i>	614
117	20.11.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	618
120	20.11.1996	P. Lachaert	<i>Goederenspoorlijn Gent-Nederland – Tracé</i>	619
121	20.11.1996	P. Huybrechts	<i>Noord-zuidverbinding Turnhout-Aarschot – Stand van zaken</i>	620
122	21.11.1996	M. Verlinden	<i>Garagecomplex Boutersem – Gewestplan – Milieu</i>	703
124	21.11.1996	V. Dua	<i>Muskusrattenbestrijding – Middelen</i>	620
126	26.11.1996	J. De Meyer	<i>Waaslandhaven – Havenontwikkeling en leefruimte</i>	622
127	26.11.1996	C. Decaluwé	<i>N382 Ingelmunster – Tracé</i>	623
128	26.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zeekanaal Brussel-Rupel – Tonnenmaatsituatie</i>	623
129	26.11.1996	B. Vandendriessche	<i>Wegmarkering Gentse fietspaden – Slijtage</i>	624
130	28.11.1996	G. Cardoen	<i>Mobiliteitsconvenants – Stand van zaken</i>	624
131	28.11.1996	M. Verlinden	<i>E40 Bierbeek – Geluidshinder</i>	625
132	04.12.1996	H. Lauwers	<i>Werken A12 Leugenberg – Planning</i>	626
133	04.12.1996	G. Cardoen	<i>N8 Ninoofsesteenweg – Veiligheidswerken</i>	626
134	04.12.1996	S. Platteau	<i>N8 Ninoofsesteenweg – Veiligheidswerken</i>	627
135	04.12.1996	J. Taylor	<i>N41 Dendermonde-Aalst – Doortrekking</i>	628
136	04.12.1996	M. Dillen	<i>Werken A12 Leugenberg – Planning</i>	628
137	04.12.1996	M. Dillen	<i>Luchthaven Deurne – Privatisering</i>	628
138	06.12.1996	G. Cardoen	<i>Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Vestigingen – Verkeer</i>	629
139	06.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Schade haltebordjes</i>	630
140	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Helihaven Walem – Vergunningen – Gewestplan</i>	630
141	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>De Molen van Rotselaar – Restauratie</i>	631
142	06.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>HSS-ferry's – Kusterosie</i>	632
143	06.12.1996	N. Maes	<i>Asfaltbedrijf Lichtervelde – Milieuvergunning</i>	632
144	06.12.1996	G. Swennen	<i>Doortocht N730 Munsterbilzen – Heraanleg</i>	633
147	12.12.1996	H. Suykerbuyk	<i>Luchthaven Deurne – Ingebruikname radarinstallatie</i>	634
148	12.12.1996	A. Denys	<i>Nieuwe trams – Bestelling volgens inzetbaarheid</i>	634
150	18.12.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Spaarbekkens Asse en Dilbeek – Financiering</i>	635

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

35	20.11.1996	W. Aers	<i>BRTN Journaal – "Khomeiny zaliger"</i>	635
36	20.11.1996	W. Aers	<i>BRTN Het Vrije Westen – Utlatingen</i>	636

38	21.11.1996	D. Lootens-Stael	<i>TV Brussel – Anderstalige uitzendingen (2)</i>	636
40	21.11.1996	P. Huybrechts	<i>Filmsector – Beleid</i>	637
41	26.11.1996	D. Lootens-Stael	<i>BRTN exit-poll 1995 – Brussel</i>	642
42	26.11.1996	C. Vandenbroeke	<i>WTV – Samenstelling adviesraad</i>	642
43	26.11.1996	N. Maes	<i>BRTN-ontvangst – Wallonië</i>	643
44	28.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN De zevende dag – Vlaams Blok</i>	643
45	28.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Journaal – Vlaams Blok</i>	644
46	04.12.1996	M. Verlinden	<i>Oesterkweek Oostende – Subsidies</i>	644
47	04.12.1996	M. Olivier	<i>Elektriciteitsproductie uit snelgroeiend hout – Projecten</i>	644
48	06.12.1996	G. Cardoen	<i>Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Vestigingen – Verkeer</i>	645

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

3	26.09.1996	N. Maes	<i>Sociale woningen – Regionale spreiding</i>	704
25	15.10.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Herbestemming religieuze gebouwen – Sociale huisvesting</i>	705
○ 37	14.11.1996	M. Vandenbussche	<i>Brochure Sociaal Impulsfonds – Brussel</i>	720
38	14.11.1996	M. Vandenbussche	<i>Sociaal Impulsfonds – OCMW Brussel</i>	705
40	20.11.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	706
41	20.11.1996	V. Dua	<i>Sociaal-wetenschappelijk onderzoek – Beleid</i>	706
42	21.11.1996	B. Vandendriessche	<i>Sociale huisvesting – Voorrang gemeentebewoners</i>	646
43	26.11.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Armoedebeleid – Informatiedoorstroming via provincies</i>	715
44	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeentekrediet aandelen – Gemeentelijke aankoopverrichtingen</i>	646
45	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Septemberfeesten Kraainem – Gemeentelijke steun</i>	647
46	26.11.1996	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Brugge m.b.t. Club Brugge – Toezicht</i>	647
47	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>Sociale woningen – Renovatiebeleid</i>	648
48	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>Sociale huurwoningen – Maatregelen voor senioren</i>	650
49	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>Verkochte sociale woningen – Dalende trend</i>	716
51	04.12.1996	G. Cardoen	<i>Gemeentelijke en provinciale adviesorganen – Overzicht</i>	651
52	04.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+ -gemeenten – Overdracht trekkingsrechten</i>	651
53	04.12.1996	M. Olivier	<i>Heffing leegstand – Uitstel renovatiewerkzaamheden</i>	653
54	04.12.1996	E. Verrijken	<i>Aanwijsborden – Taalgebruik</i>	653
55	04.12.1996	M. Dillen	<i>Vlaams Woningfonds – Goedkope leningen</i>	654
56	06.12.1996	J. Goos	<i>Inzagerecht gemeenteraadsleden – Begroting en rekening kerkfabrieken</i>	654
57	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Benoeemingspolitiek gemeenten en OCMW's – Depolitiserings</i>	655

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

67	20.11.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	656
----	------------	---------------------	--	-----

68	20.11.1996	C. Vandenbroeke	<i>Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën – Werking</i>	656
69	21.11.1996	B. Vandendriessche	<i>Saneringsmaatregelen semi-internaten – Resultaat</i>	717
70	26.11.1996	P. Van Grembergen	<i>Saneringsmaatregelen semi-internaten – Resultaat</i>	660
71	26.11.1996	P. Hostekint	<i>I Fiamminghi – Subsidiëring</i>	660
72	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>VZW Gezin en Samenleving – Raad van beheer</i>	662
73	28.11.1996	J. Devolder	<i>Bescherming stationsgebouw Oostkamp – Financiële implicaties</i>	663
74	28.11.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Besluiten Vlaamse regering – Publicatietermijn</i>	664
75	04.12.1996	M. Olivier	<i>Brussel Culturele Hoofdstad 2000 – Programmavoorbereiding</i>	664
76	04.12.1996	C. Vandenbroeke	<i>Provinciale adviescommissies straatnaamgeving – Werking</i>	665
77	04.12.1996	M. Van Hecke	<i>Restauratie beschermde monumenten – Subsidiëring vooronderzoek</i> ...	666
78	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>De Molen van Rotselaar – Restauratie</i>	666
79	06.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verenigingen voor legalisering van softdrugs – Subsidies</i>	666
80	06.12.1996	T. Van Wallendael	<i>Subsidiëring toneelgezelschappen – Criteria</i>	667
81	12.12.1996	P. Huybrechts	<i>Musea Felix De Boeck en Roger Raveel – Investing – Opening</i>	667
83	12.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel van Gaasbeek – Wijngaard</i>	668

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

9	20.11.1996	D. Lootens-Stael	<i>Overheidsmededelingen – Overzicht</i>	669
10	20.11.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	669
12	04.12.1996	L. Goovaerts	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie – Controle Rekenhof</i>	669